Steluţa-Zvetlana Pop

CĂLĂTOR PE DRUMUL SPRE UN NOU PĂMÂNT

JURNAL DE ÎNCEPUT

Editura „Egal“
Bacău, 2012

Coperta: Alexandra Dumitriu

ISBN 978-606-564-069-6

Editura „Egal“, Bacău
Steluţa-Zvetlana Pop
Tel.: 0749 645 458; 0740 229 696
E-mail: pop_steluta@yahoo.com

ÎN LOC DE PREFAŢĂ

„Indiferent ce ţi se întâmplă, bucură-te. Fii fericit pentru că te afli aici, într-o lume atât de frumoasă, în care există atâtea aspecte sublime... Fii pur şi simplu fericit – şi astfel vei deveni din ce în ce mai fericit. Universul îţi va oferi noi şi noi motive pentru a te simţi fericit. Puterea răsăritului este uriaşă, îndeosebi cea a răsăritului din interiorul fiinţei omeneşti. Ea poate schimba orice, transfigurând totul, până când devine la fel de frumos ca şi ea. De aceea, bucură-te şi, astfel, destinul tău se va schimba. O viaţă nouă va începe pentru tine, iar tu vei păşi într-un viitor nou."

Christian D.Larson

„Să nu crezi ce îţi spun ochii.
Tot ce îţi arată ei este limitare.
Priveşte în jur, folosindu-te de înţelegere,
Descoperă ceea ce ştii cu adevărat şi vei găsi o cale de a zbura."

Richard Bach

Am recitit Jurnalul şi un zâmbet mi-a înflorit pe faţă. Aş fi vrut să-l „cosmetizez", să-l fac să pară mai „intelectual". Apoi, m-am răzgândit şi n-am mai schimbat nimic în el. L-am lăsat aşa cum l-am scris zi după zi – cu întrebări şi răspunsuri, cu o mulţime de căutări, cu temeri şi îndoieli, cu adevăruri care se schimbau de la o experienţă la alta. Am lăsat şi pasajele din cărţile citite sau din articolele de pe Internet, pentru că ele fac parte din răspunsurile primite la întrebările mele. Am păstrat şi dialogul pe „două voci", aşa cum l-am purtat în gând, cu Adevărata Mea Fiinţă. Este un Jurnal onest, ţinut de un om care nu ştia nimic despre zona nevăzutului, înainte de a trece el însuşi prin propria experienţă. Este un Jurnal al cuiva care nu a

mai ţinut vreun Jurnal până Acum. De aici şi toate stângăciile din el. Este un Jurnal adevărat – şi totul este doar Adevărul Meu. Este un Jurnal pentru cei care au ajuns pe „cale”. Dacă nu rezonaţi cu ceea ce citiţi, nu e nimic. Priviţi totul ca pe o carte SF şi atât. Dar, indiferent ce şi cât credeţi, citiţi acest Jurnal cu Sufletul şi nu încercaţi să-l înţelegeţi cu mintea. Sufletul vostru va şti Adevărul, înainte să-l ştie mintea şi îl va putea înţelege. Luaţi doar ceea ce e pentru voi. Atât cât vă e necesar. Nu trebuie să credeţi nimic din ceea ce voi nu trăiţi ca experienţă. Doar acceptaţi că pot fi şi alte Adevăruri decât ale voastre. Trebuie să vă creaţi şi să trăiţi doar propriul vostru Adevăr. Veţi primi apoi confirmările şi răspunsurile de care aveţi nevoie. O vor face cărţile pe care le veţi citi, filmele pe care le veţi viziona, cursurile şi întrunirile la care veţi participa, oamenii pe care îi veţi întâlni. Credeţi în Adevărul vostru – dar acceptaţi şi Adevărurile celorlalţi. Acceptaţi că acesta este doar Jurnalul meu şi că el vorbeşte despre o singură experienţă posibilă, din multitudinea de experienţe probabile. Este un Jurnal care arată o evoluţie firească, de la îndoială şi „eu cred”, la certitudine şi „eu ştiu”. Care vă învaţă că puteţi să fiţi în momentul de Acum şi Aici. Vă arată cum se poate schimba Adevărul personal, pe măsură ce creşteţi în înţelegere. Vă spune că totul se petrece doar în propria voastră Fiinţă, că nu vine nimic dinafară şi că sunteţi doar voi, într-o multitudine de variante, pe care trebuie să le redescoperiţi, clipă de clipă. Că puteţi reînvăţa puterea gândurilor şi a cuvintelor voastre. Că trebuie să recăpătaţi încrederea în corpul vostru, în gândurile de la început de zi, în emoţiile – şi, mai ales, în „vocea voastră interioară”, pe care trebuie s-o acceptaţi ca fiind Adevăratul Voi. Că trebuie să reînvăţaţi să trăiţi sănătos. Că nu puteţi fi decât în Unime. Şi, mai ales, că nu trebuie să plecaţi nicăieri, ca să redescoperiţi Noul Pământ. Totul este în Aici şi Acum. Înălţarea înseamnă să conştientizaţi ceea ce sunteţi, să permiteţi schimbarea la nivel de conştiinţă şi gândire, în Fiinţa voastră.

Apoi, fără nicio dificultate, conştiinţa voastră va alege cine doreşte să fie. Dacă eu am putut trece prin toate acestea, atunci şi voi o puteţi face. Mult mai uşor decât mine. Sunteţi cu mult înaintea mea. Învăţaţi din „greşelile" mele şi nu le repetaţi. Nu porniţi de la zero, ci doar de unde m-am poticnit eu. Părăsiţi repede frica, îndoiala, temerile, vinovăţia şi credinţele vechi. Prin toate acestea am trecut eu – şi pot să vă spun că nu trebuie să staţi prea mult aici. Lăsaţi-vă gândurile libere, nu le faceţi prizonierul vostru. Păstraţi aproape doar iubirea, bucuria şi mirarea copilului din voi. Nu vă faceţi griji sau probleme. Ele nu există. Sunt doar creaţia voastră. Porniţi la drum fără frică, doar cu încredere că vouă, cei adevăraţi, nu vi se poate întâmpla nimic. Voi doar faceţi pasul spre schimbare. Atât şi nimic mai mult. Totul se petrece în ritmul propriu. Daţi-vă voie să creşteţi în ritmul vostru natural – pentru că oricum o veţi face. Nu vă modificaţi experienţa adevărată, prin autosugestie. Nu trebuie să trăiţi experienţa celorlalţi, doar pe a voastră. Înţelegeţi că doar voi aveţi puterea să vă influenţaţi propria viaţă, nimeni din exterior nu o poate face. Doar voi aveţi toate cheile. Trebuie doar să permiteţi ca ele să vă deschidă uşa spre Divinitatea Voastră Interioară. Lăsaţi-o apoi să apară la suprafaţă. O va face, atunci când şi voi sunteţi pregătiţi. Indiferent ce cale de activare aţi ales, ea este cea mai potrivită pentru voi. Poate fi orice: Religia, Meditaţia, Reiki, Reconectarea... Eu am ales ultima variantă, pentru că aşa am simţit că este mai potrivit pentru mine. Pentru mine a fost o cale uşoară şi rapidă. Şi, totodată, magică... Dar cele mai multe răspunsuri la propriile mele întrebări nu mi-au venit din această zonă. „Noi nu am trăit nimic din ceea ce ne spui tu" – erau cuvintele auzite cel mai des, de la cei cu care stăteam de vorbă. Aşa am aflat că fiecare experienţă întru cunoaştere şi readucere aminte este unică. De aceea, orice cale aţi alege, trebuie să aveţi înţelepciunea să înţelegeţi şi să conştientizaţi sensul ascuns al lucrurilor. Să onoraţi celelalte căi. Pentru că esenţa a

ceea ce suntem şi căile pentru înălţare le găsiţi în oricare religie de pe Pământ. Iar Adevărul este unul simplu. Divinitatea există – şi este una singură. Poţi să-i spui oricum. Mie îmi place să-i spun Eterna Inteligenţă şi Conştiinţă Universală, dar voi puteţi să-i spuneţi oricum. Nu se supără niciodată pe noi. Şi nu ne judecă. Doar ne iubeşte. Pentru că este doar Iubire pură. Şi pentru că ne cuprinde pe toţi şi pe toate şi ne iubeşte la fel. Noi toţi şi toate suntem, în esenţă, Eterna Inteligenţă şi Conştiinţă Universală, facem parte din Ea. Suntem după „Chipul şi Asemănarea Sa". Nu căutaţi Divinitatea prea departe. Ea este chiar în voi. Sunteţi chiar voi. Corpul e adevăratul templu în care stau ascunse toate atributele Divinităţii noastre. Eu sunt punct din TOTUL/Eterna Inteligenţă şi Conştiinţă Universală şi sunt sora voastră care s-a trezit întru Acum şi Aici. Nu este niciun merit în asta. Nu este nimic deosebit, faţă de ceea ce puteţi fi şi puteţi face şi voi, doar că acum este momentul pentru Mine, ca să-mi asum schimbarea. Vă iubesc şi vă doresc călătorie magică, pe drumul ales de voi spre aducere aminte. NAMASTE...

Şi totuşi, nu pot să pun punct aici. Nu încă... Mai trebuie să fac ceva. Să mulţumesc... Tuturor celor care mi-au stat aproape sau doar prin preajmă. Tuturor celor care, uneori fără să-şi amintească ce fac, m-au ajutat să-mi îmbogăţesc colecţia de experienţe. Tuturor celor care m-au învăţat să trec mai uşor prin lecţii sau mi-au oferit lecţii. Tuturor celor care m-au ajutat, clipă de clipă, să ajung Aici. Tuturor celor ale căror nume apar sau nu în Jurnal. Tuturor vă mulţumesc din Suflet, pentru toată bogăţia de trăiri pe care mi-aţi oferit-o. Pentru că mă onoraţi cu prezenţa voastră în Jurnal. Vă onorez la rândul meu, vă mulţumesc şi vă iubesc.

23.10.2010

Nu ştiu de ce, dar astăzi am simţit nevoia să-mi ţin un Jurnal. M-am hotărât s-o fac, aşa că voi începe cu începutul poveştii. Anul 2010 a fost unul ciudat pentru mine, până acum.

Am fost mereu doar în agitaţie şi zbucium. Mereu în mişcare... Mereu în a găsi „ceva” sau „altceva”. Brusc, starea mea de sănătate s-a înrăutăţit. Într-o zi, am simţit o durere acută în gât. Vizita la medic a însemnat multe analize. „Nu vreau să vă mint, în cazul dumneavoastră este necesară operaţia.” „Am înţeles. Dacă trebuie făcută...” Copiilor mei le-am spus mult mai târziu. Şi asta, numai pentru că n-am mai putut să ţin în mine. Încercam mereu să-i protejez. Aşa că şi acum am amânat şi am păstrat în mine ceea ce ştiam. „Întotdeauna aflu târziu, dacă este o problemă acasă. De ce faci aşa?”, m-a dojenit Alexandra, fiica mea cea mare. Cea mică, pentru că este atât de aproape, află întotdeauna mult prea repede. „De ce trebuie să fie aşa? Eu ştiu mereu dacă se întâmplă ceva”, m-a dojenit şi Alina. Se pare că întotdeauna i-am dat fiecăreia exact ceea ce nu-şi dorea. Însă în spatele cuvintelor lor, am descoperit doar iubire curată şi adevărată. Este liniştitor acest sentiment. Totuşi, am amânat în continuare operaţia.

Într-o zi, am trecut pe lângă televizor, exact când cineva anunţa: „Echipa lui Eric Pearl urmează să ţină la Bucureşti, începând cu data de 23.10.2010, al treilea seminar de Vindecare Reconectivă şi Reconectare”. Fără să ştiu de ce, am luat un creion şi am notat pe o bucată de hârtie cuvântul „Reconectare”. A doua zi am căutat pe Internet. Am găsit chiar şi numele persoanei care organizase evenimentul – Andra Ivanov. Şi, bineînţeles, numărul de telefon. Le-am notat pe aceeaşi bucată de hârtie, am împăturit-o şi am pus-o în geantă. Apoi am uitat de ea. Mi-am adus aminte pe data de 21 octombrie şi am sunat la numărul de mobil pe care îl aveam. „Mai este valabil seminarul?” „Sigur că da. Astăzi este Conferinţa gratuită, susţinută de către Doug De Vito. Are loc la Hotel Pullman, ora 19,30. De ce să nu veniţi, ca să vedeţi despre ce este vorba?” Vocea de la telefon era plăcută şi caldă. Aşa că m-am hotărât să merg.

Am ajuns acolo puţin mai devreme. O sală plină... Cei mai mulţi veniseră pentru că aveau probleme de sănătate. Şi eu făcusem la fel. Aveam o eşarfă în jurul gâtului. O purtam ca să-mi ţină cald şi să nu se vadă cât era de inflamată zona tiroidei. Când a început Conferinţa, eram încă „Toma Necredinciosul". Îmi doream să mă aleagă şi pe mine pentru demonstraţii, dar nu s-a întâmplat aşa. Am gândit: „Sigur că se foloseşte hipnoza, concentrată din mai multe puncte spre participanţii din sală, iar cei care participă la demonstraţii sunt de-ai lor". „Vreţi să vă arăt că şi voi puteţi simţi energia între palme?", a întrebat, spre sfârşit, Doug. Am devenit mai atentă. Şi, dintr-o dată, chiar am început să simt un val de energie caldă între palme. Am început să mă joc. Trăgeam de ea, o consideram un elastic invizibil, pe care pot să-l întind oricât de mult doream. Era o senzaţie care îmi plăcea. Am început să râd ca un copil. Eram prinsă de propriul meu joc, mă distram extraordinar şi râdeam fericită. „Ciudat, dar mi-a amorţit zona gâtului şi nu mă mai doare." Am simţit nevoia să-mi dau jos eşarfa de la gât, ca să testez dacă era o senzaţie corectă. Zona gâtului a rămas amorţită în continuare.

Când am plecat, am crezut că toate vor reveni la normal, atunci când voi ajunge acasă. Nu s-a întâmplat aşa. M-am putut juca în continuare. De data aceasta, altfel. Pipăiam aerul din jurul meu. Era cald sau rece, moale sau rezistent – dar niciodată la fel. Parcă intram cu degetele, în lumi diferite. Am aruncat chiar mingi imaginare şi am balansat un arc la fel de imaginar. Redevenisem un copil lipsit de griji, care doar se juca. Când am mers la bucătărie, fereastra mea a devenit magică. Era o noapte cu lună plină, deosebit de frumoasă. Însă pentru mine luna căpătase o proiecţie triplă. Era mult mai aproape şi foarte strălucitoare. Şi totuşi, sunt inginer... Am încercat în toate felurile să anulez „mirajul". N-am reuşit. Dacă fereastra era închisă, Luna se încăpăţâna să rămână, pentru mine, în triplu exemplar. Dacă deschideam fereastra, totul

revenea la normal... M-am hotărât să-l sun pe soţul meu, la Bacău. „Spune-mi, tu cum vezi luna prin geamul de la bucătărie?” „Ce întrebare este asta? Ai băut ceva?” „Nu, dar la mine se vede în triplu exemplar...” „Şi asta fără să bei nimic?” Am zâmbit. Cum putea crede altcineva, ceea ce mie mi se părea de necrezut? Noaptea am simţit în permanenţă o presiune pe tiroidă, ca o apăsare dinspre exterior spre interior.

A doua zi nu s-a schimbat nimic. Palmele mele erau calde şi parcă pulsau. M-am trezit că mă joc tot timpul. Pe stradă, la serviciu... Când am venit acasă, m-am apropiat din nou de fereastra de la bucătărie. Priveam în gol, fără niciun scop anume. „Ciudat, sunt aici, dar sunt şi între blocuri, afară. Şi sunt la acelaşi nivel.” În clipa aceea am realizat că nu am de ce să mă mai tem de înălţime. O veche teamă de-a mea a dispărut într-o clipă. Am început să simt şi căldura plantelor. Dacă întindeam mâna spre ele, simţeam un val de căldură în căuşul palmei. Era o senzaţie plăcută şi a început un joc nou pentru mine. M-am hotărât să particip la seminarul care începea ziua următoare, aşa că m-am folosit de ultimele zile de concediu pe care le mai aveam de luat pentru anul în curs.

În dimineaţa aceea a început seminarul de Vindecare Reconectivă. Totul era magic şi nou pentru mine. De fapt, nu ştiam nimic despre asta. Nici măcar nu citisem cartea lui Eric Pearl. Aşa că m-am bucurat cât am putut de mult, pentru tot ce am învăţat şi aflat. Erau suficiente mese de masaj, astfel încât fiecare a putut să fie, pe rând, pacient şi practician. Când a venit rândul meu să fiu pentru prima dată pacient, ceva s-a întâmplat. Colega mea era foarte tânără şi la fel de „neştiutoare” ca şi mine. Asta mi-a arătat că, de fapt, nu noi lucrăm, ci Altcineva, mult mai puternic decât noi. Noi doar deschidem o uşă. Doar atât...

M-am aşezat pe masa de masaj, am închis ochii şi imediat am simţit o apăsare dureroasă pe tiroidă, de data aceasta dinspre interior spre exterior. Ca şi cum cineva încerca

să o scoată afară. „Bine, dar ni s-a spus că nu este nicio senzaţie de durere”, am spus în mintea mea. Şi imediat un alt gând: „Nu-ţi face griji, nu ţi se întâmplă nimic. Doar permite şi stai liniştită”. Simţeam cum mă sufoc, ca şi cum s-ar fi pus un nod greu în gâtul meu, cum inima a început s-o ia razna, dar nu am putut schiţa nici cel mai mic gest ca să mă ridic de pe masa de masaj. Am simţit imediat cum mă „detaşez”, cum respir fără inimă şi fără gât, ca şi cum m-aş fi ridicat uşor. Am văzut cum despărţeam straturi succesive de mov, apoi am ajuns într-o zonă de alb strălucitor. Acum simţeam doar pace, linişte şi multă iubire. Eram cufundată într-o mare de iubire, caldă şi moale. Simţeam cum sunt iubită. Nu era timp sau spaţiu, eu nu eram Steluţa. Dar ciudat, doar eram. Era o senzaţie de ceva cunoscut şi foarte apropiat. De „Acasă”... Şi atunci am înţeles ce înseamnă Absolut, Nimic, Eternitate şi Infinit. Le-am înţeles pe toate, fără să ştiu nimic. Când colega mea a terminat de lucrat, am resimţit apăsarea pe tiroidă şi mi-am revenit destul de greu. Au fost necesare cam zece minute ca să ajung „cu picioarele pe Pământ”. N-am spus nimănui nimic. Am crezut că toţi au ajuns acolo unde ajunsesem eu. De fapt, fiecare dintre noi avusese propria lui călătorie. Pentru mine, ea a însemnat prima mea întâlnire cu Dumnezeu.

În timp ce lucram cu primul meu „pacient”, am simţit o înţepătură în zona renală stângă şi în piciorul stâng. „Aveţi o problemă în zona aceasta?”, am întrebat. „Da, nu am rinichiul stâng. Şi am ceva la piciorul drept.” O problemă corectă, una cu poziţionare greşită. Sau poate că nu este chiar aşa? „Bine, dar nu sunt eu cel care lucrează”, mi-am adus aminte în gând. Am înţeles că eu nu trebuie să simt „problemele” pacientului, ci doar să trăiesc bucuria de a mă juca. Am ajuns destul de târziu acasă şi m-am dus repede la culcare.

24.10.2010

Noaptea trecută am simţit că nu sunt singură. Cineva sau ceva îmi spunea că întâi se va vindeca tiroida şi, mai târziu,

ganglionul dureros. Chiar simţeam cum nodulii se micşorează, se preling şi dispar. Dimineaţa am avut surpriza să nu mai simt nicio durere.

La seminar am ales să fiu de mai multe ori pe post de pacient. A doua oară am simţit cum îmi amorţeşte gâtul. Am văzut din nou nuanţe de mov, dar totul a fost foarte liniştit şi plăcut. A treia oară am simţit doar linişte şi pace. Colega mea a fost, de data aceasta, un medic psihiatru. „Tu chiar te faci bine. Indiferent unde plimb mâinile, reacţionezi doar în zona tiroidei." Încă o confirmare pentru mine. Este o energie de o inteligenţă deosebită. Ştie unde trebuie să meargă şi ştie ce are de făcut. Trebuie doar să ai intenţia de vindecare.

Seminarul de Vindecare Reconectivă s-a terminat, dar am hotărât să prelungesc Magia şi să urmez şi seminarul de Reconectare. „Trebuie să-ţi faci Reconectarea Personală. Înscrie-te la unul dintre asistenţi." M-am înscris pe lista lui Yakov Itai Samelson. Pentru ziua de 24 octombrie, nu aveam multe variante spre alegere. Şi nici pentru ziua următoare (trebuia să existe un ciclu de somn între cele două şedinţe de Reconectare). Aşa că am rămas pentru ora 21,00. A doua zi urma să fiu acolo dimineaţa, la ora 7,00.

Timp de peste douăzeci de ani, Yakov a lucrat în cel mai raţional domeniu cu putinţă – s-a ocupat de dezvoltarea sistemelor de cash flow management, pentru cele mai mari companii din Israel. Este şi licenţiat în psihologie, iar acum studiază pentru o licenţă în domeniul dezvoltării organizaţionale, cu specializarea în conducerea grupurilor. Cu şase ani în urmă, fetiţa lui s-a îmbolnăvit. Aşa a aflat Yakov despre medicina alternativă şi despre domeniul vindecării. Viaţa pentru el s-a schimbat brusc, cu 180 de grade.

La ora 21,00 eram pregătită să intru pentru prima şedinţă de Reconectare Personală. Am simţit o căldură prin interior, apoi o răcoare suportabilă. Mii de ace parcă mă

atingeau. Eram trasă în sus de o mână nevăzută. Când s-a terminat, Yakov m-a întrebat: „Cu ce ai venit până aici?" „Cu maşina..." „Bănuiesc că tu conduci. Stai departe?" „Da, eu conduc. Şi stau în celalalt capăt al Bucureştiului." Yakov a zâmbit şi nu a spus nimic. Am plecat spre casă. Eram puţin ameţită, ca atunci când bei doar foarte puţin, atât cât să ai o stare de bine. Maşina parcă a mers singură. Am prins toate semafoarele pe verde. Ciudat, la fel am păţit în fiecare zi, la seminarul de Vindecare Reconectivă. Parcă trebuia să ajung la timp acolo...

Am ajuns acasă şi m-am schimbat. Nu simţeam nimic mai deosebit decât în celelalte zile. Şi totuşi... La un moment dat, a trebuit să mă aşez în pat. Simţeam că se întâmplă ceva. Şi, în acelaşi timp, aveam senzaţia că „totul este bine, că Mie nu mi se poate întâmpla nimic rău". Era ora 12,00 noaptea. Deodată, am simţit cum un fier înroşit în foc trece încet prin mine, staţionând timp îndelungat. Era foarte puternic. Întâi m-am speriat, dar apoi am ştiut că aşa trebuie să fie. Simţeam cum mă purifică prin interior. Parcă eram reconfigurată prin fiecare celulă, prin fiecare particulă din mine. Senzaţia a început de la mijloc în sus. A cuprins şi mâinile. Când a ajuns în zona inimii, am simţit întâi palpitaţii, apoi ca şi cum inima s-ar fi oprit. Era ca o senzaţie dureroasă. A trecut greu de această zonă. La fel de greu a fost şi când a trecut prin zona gâtului şi a capului. Apoi am simţit gheaţă... Sloiuri de gheaţă care urcau încet prin mine. Nu se grăbeau. Oricum, această senzaţie era mai uşor de suportat, decât prima. Până şi sub pleoape am simţit răcoarea gheţii. Şi din nou foc – dar un foc mai blând, pe care l-am suportat mai bine. A rămas în urmă o senzaţie grea, „ca după boală". Şi atunci am ştiut că atât este pentru noaptea aceea. M-am ridicat din pat şi am dat drumul la apă în cadă. Parcă nu eram eu. Ştiam doar că trebuie să fac baie. Nu era nici urmă de frică sau de îndoială în mine. Doar făceam ceea ce ştiam că

trebuie să fac. Mi-am notat apoi ceea ce s-a întâmplat peste zi, după care am mers la culcare.

25.10.2010

Noaptea trecută am dormit bine. Un somn odihnitor şi fără vise... Dimineaţa m-am îmbrăcat şi am ieşit din bloc. Totul era ciudat. Simţeam altfel decât până acum. Simţeam foarte puternic mirosul de noxe şi mă deranja. Distingeam mirosul fiecărui copac, de la distanţă de câţiva zeci de metri. Şi fiecare copac mirosea altfel. Era pentru prima oară când realizam acest lucru.

Am trecut pe la serviciu, ca să las cererea de concediu. Am atins din greşeală uşa liftului. Au apărut nişte scântei puternice şi liftul n-a mai funcţionat. Imediat după aceea şi-a revenit. A doua oară am apăsat corect şi liftul a pornit fără probleme.

Am ajuns la Yakov, pentru a doua şedinţă de Reconectare Personală. Când l-am văzut, am întrebat: „Cine sunt eu, Yakov? Sau ce sunt?" „Uită întrebarea asta. Ai primit un dar. Doar bucură-te de el. Tu ai ales să părăseşti frica. Ai simţit ceva în noaptea aceasta?" I-am povestit ceea ce trăisem. „Acum ştiu că sunt Acasă şi ştiu că sunt vindecată de cancer" – aşa am simţit şi asta am spus. „Ai tras lozul câştigător, Steluţa." N-am înţeles ce a vrut Yakov să spună cu asta. A început apoi şedinţa de Reconectare. Aceeaşi căldură prin mine, aceeaşi răcoare. Senzaţia că sunt „trasă din mine" în toate părţile. Spre sfârşit am simţit cum mă rotesc în spaţiu şi-mi schimb poziţia în mine. Nu pot să spun mai mult, în cuvinte. Dar asta am simţit. Într-un final, i-am mulţumit şi am plecat spre sala unde se ţinea seminarul de Reconectare. Şi, din nou, Magie...

Seara, când veneam spre casă, ştiam în care maşină se transportase băutură. Simţeam mirosul de vin, de la distanţă. Când am urcat spre apartamentul în care locuiesc, am jucat un nou joc. El se numea: „În ce apartament este o doamnă". Şi

asta, pentru că puteam distinge mirosul de parfum, fără să mă apropii de uşile apartamentelor pe lângă care treceam. De la apartament la apartament, simţeam un alt miros de parfum.

Am observat ceva nou. Nu mai obosesc când urc scările. De obicei, trebuia să fac „haltă" la etajul doi. Acum am urcat foarte repede, fără să obosesc sau să respir greu. Mă simt uşoară, ca şi cum aş pluti. Mi-am dat seama de asta, abia când am ajuns în faţa uşii de la intrarea în apartament.

Mi-am dat seama şi că am scăpat de încă o teamă. Frica de anestezie la stomatolog. Simţeam cum anestezia prinde tot gâtul, aveam impresia că nu mai pot să respir, mi-era frică, deveneam palidă, tremuram şi încercam să scap de senzaţia aceea, ridicându-mă de pe scaun. Totul semăna cu un atac de panică în miniatură, dar la fel de neplăcut. Acum ştiu că această senzaţie nu-mi poate face nimic. Eu pot respira foarte uşor şi fără să-mi folosesc gâtul...

Am intrat în casă, m-am schimbat şi am mers din nou la culcare. Totul s-a repetat, după reţeta din noaptea precedentă. Şi tot la ora 12,00 noaptea. De data asta, a intrat în joc tot corpul. Am simţit „până în vârful degetelor de la picioare", dar şi spre zona rinichilor şi a plămânilor. Întâi, „fierul înroşit în foc" s-a plimbat încet, prin mine. Apoi am simţit gheaţa şi la sfârşit, din nou focul, dar o variantă mai uşor de suportat. Acum ştiam că totul este aşa cum trebuia să fie şi m-am culcat imediat după aceea.

26.10.2010

Din nou, o noapte fără vise şi cu somn odihnitor. Când am coborât din pat, m-am apropiat de cântar. Aveam câteva kilograme în minus... Senzaţia aceea de corp uşor, era chiar reală. Ceva se modifică în mine...

Ultima zi de seminar... M-am simţit minunat şi m-am bucurat de fiecare clipă pe care am petrecut-o aici. Înainte de a pleca, i-am povestit lui Helen (profesorul care a fost împreună

cu noi la partea practică), despre luna văzută în triplu exemplar şi ce am simţit în cele două nopţi după Reconectarea Personală. „Ştiu că nu s-a terminat aici. Pur şi simplu, ştiam când s-a terminat totul şi am putut să adorm în sfârşit. Şi am slăbit câteva kilograme, în două zile. Este normal ce mi se întâmplă?” „Este doar ceea ce ţi-ai ales tu să experimentezi. Eu am simţit că levitez, în perioada respectivă. Aşadar, nu te îngrijora. Este doar alegerea ta. Tu ştii de ce ai ales asta.” Am îmbrăţişat-o, am zâmbit şi i-am mulţumit. Am plecat apoi spre casă.

Pe drum, am început să zâmbesc. Sunt tot un om, dar mai bun şi mai sănătos. Mă simt din ce în ce mai bine. Văd cum toate durerile mele vechi dispar încet şi organismul se obişnuieşte cu ceea ce primeşte. Ceva îmi spune că trebuie să nu las experienţa aceasta să-mi domine viaţa. Să merg mai departe. Tudor, colegul meu de la seminarul de Reconectare şi student la medicină, a înţeles asta înaintea mea.

Am ajuns acasă. Am conştientizat o altă frică pe care am părăsit-o. Frica de apă – care era, de fapt, deghizarea dorinţei de a fi iubită. Nu mai era nevoie s-o păstrez lângă mine. Acum simt că sunt iubită. De o forţă atotputernică, căreia unii dintre noi Îi spun Dumnezeu. Eu am ales acum s-o numesc Eterna Inteligenţă şi Conştiinţă Universală. Este mult mai puternică şi mai fantastică decât ţi-o poţi imagina, dar pentru mine este doar Iubire pură. TOTUL este Iubire, Lumină, Infinit şi Nimic în acelaşi moment, Eternitate. Iar Eu fac parte din Marea Fiinţă de Lumină. Sunt parte din Ea şi Ea este în mine. Asta am înţeles acum.

A treia zi totul a decurs după ritualul deja cunoscut. A început cumva cu zona coloanei. Deja trec mai uşor prin toate senzaţiile de foc/gheaţă/foc moderat, nu mă simt deloc singură şi ceva îmi spune până şi cum trebuie să respir, ca să-mi fie mai uşor. A fost interesant că astăzi am putut resimţi toate mişcările de la seminarul de Reconectare, foarte clar şi foarte intens.

Acum s-a terminat totul, sunt liniştită şi ştiu că voi avea un somn fără vise.

27.10.2010

M-am trezit foarte uşor, la şase fără un sfert. Nu sunt deloc obosită şi am dormit într-adevăr foarte bine. Astăzi a fost o zi deosebită. O zi cu lecţii pentru mine…

Prima lecţie: „Fiecare a ales să fie acolo unde este. Nu trebuie să te simţi răspunzător pentru soarta nimănui". Eram atât de bucuroasă şi simţeam cum „inima îmi dă pe afară" de atâta iubire pentru toţi şi pentru toate. Mai întâi i-am dat de pomană unei femei bătrâne, care mi-a mulţumit. Seara, când mă întorceam spre casă, am întâlnit un copil care cerşea. Nu mai aveam decât nişte mărunţiş, dar m-am întors şi i-am dat toţi banii mei. Copilul s-a uitat la mine şi mi-a spus: „Doar atât? Bine, dar nu-mi ajung banii..." „Trebuie să fii mulţumit cu ceea ce primeşti." Dar atunci am înţeles. Nimeni nu mă obligase să-i dau ceva. Fusese alegerea mea, aşa cum şi el alesese să stea în frig şi să cerşească. Şi nimeni nu este răspunzător, în afară de noi înşine, pentru alegerile noastre.

A doua lecţie: „Ceilalţi acceptă ceea ce le spui, doar dacă este deja Adevărul tău". Am încercat să le vorbesc copiilor mei despre asta. N-am reuşit decât să-i sperii şi să-i fac să creadă „că ceva s-a întâmplat" cu mine. Şi atunci am deschis cartea lui Eric Pearl, la întâmplare. „Suntem aici să-ţi spunem să continui ceea ce faci, doar primeşte." Am înţeles că încă nu este momentul. Nu sunt pregătită să le spun celorlalţi, propriul meu Adevăr.

A treia lecţie: „Orice practician în Vindecare Reconectivă şi Reconectare trebuie să fie pregătit pentru un drum anevoios, la început". Am înţeles asta, în timp ce încercam s-o conving pe Alina să mă lase să-i fac o şedinţă de Vindecare Reconectivă. Bineînţeles că am fost refuzată...

28.10.2010

A doua zi cu lecţii pentru mine…

Prima lecţie: „Nu te lua după aparenţe. Simţurile tale te pot înşela”. Abia mă trezisem şi, stând în pat, auzeam clar picăturile de ploaie. Când m-am uitat însă pe fereastră, afară era frumos... A fost ca o premoniţie. La ora 11,50 afară ploua...

A doua lecţie: Se pare că n-am înţeles prea bine lecţia numărul 2 de ieri, aşa că ea s-a reluat. Le-am povestit colegilor prin ceea ce am trecut. Ei au zâmbit înţelegători şi chiar m-au sfătuit să merg la medic pentru intervenţia chirurgicală. Să nu las lucrurile aşa... Am simţit atunci un val de energie rece, fruntea mi-a devenit grea, iar eu îmi pierdeam claritatea vederii. Şi atunci am înţeles că mi-au trebuit două lecţii, ca să văd ce trebuie să văd. Încă nu sunt pregătită să am propriul meu Adevăr, spus celorlalţi. Trebuie să am răbdare...

A treia lecţie: „Nu încerca să transmiţi nimic spre pacient, în timpul Vindecării Reconective. El ştie pentru ce a venit. Ceea ce trebuie făcut pentru pacient, se face oricum. Pentru Autovindecare, doar abandonează-te”. Unul dintre colegi a avut o durere de cap şi eu am încercat să folosesc cele învăţate la seminarul de Vindecare Reconectivă. Doar că m-am străduit prea tare. Doream să-i treacă durerea de cap. Nu asta este calea. Am înţeles că fiecare primeşte doar ceea ce trebuie să primească şi că eu nu trebuie să mă străduiesc deloc. Trebuie doar să mă joc... Eric Pearl întrebase odată, pe cineva: „Cine preferaţi să vă fie Doctor, eu sau Dumnezeu?”

La serviciu, colegii mi-au spus că m-au sunat când eram la seminar. Telefonul meu nu a înregistrat însă nimic, nici la apeluri primite, nici la cele nepreluate. Nu ştiu de ce, dar în acel moment mi-am dorit din nou ca anul 2011 să-mi aducă o schimbare a locului de muncă. Începusem să mă simt îngrădită acolo, parcă eram într-o cuşcă. Pur şi simplu, mă sufocam. „Mai stau până în martie”, mi-am spus în gând.

Spre seară m-a sunat Mihaela, o colegă de la seminarul

de Vindecare Reconectivă. A făcut deja două şedinţe de Vindecare Reconectivă şi era foarte încântată. Am încercat apoi să dorm puţin. Eram destul de obosită. M-am trezit însă cu senzaţia unor degete invizibile, care îmi masează gâtul pe interior. Până acum, am crezut că dacă ţin mâna pe nodulii de la gât, aceştia vor scădea şi vor dispărea. Acum ştiu că nu este necesar să pun mâna acolo (poate chiar nu trebuie să fac asta) şi nici nu trebuie să folosesc autosugestia. Lumina ştie ce trebuie să facă şi singură, nu este nevoie s-o direcţionez eu.

Când am adormit, uitasem televizorul pornit. Şi atunci s-a întâmplat ceva. Imaginea s-a schimbat brusc şi a apărut un cadru de culoare neagră, pe care scria mare 2012. Mai scria ceva mai mărunt, în josul cadrului respectiv. „Ziua şi luna", am gândit. Dar nu am dat atenţie. La fel de repede, imaginea a revenit la normal şi am închis televizorul. M-am apropiat de calculator şi am vrut să lucrez. Atunci am înţeles că am văzut scris „21.12.2012". Bine, dar eu nu ştiu nimic despre acea dată. Aşa că am căutat pe Internet. Este ceva în legătură cu „Primul val"... Am lăsat lucrurile la nivelul acesta şi am mers la culcare.

29.10.2010

Noaptea trecută am mai simţit câteva valuri reci care au trecut prin mine, dar foarte uşoare. Ceva ca o boare interioară... Dimineaţa a început a treia zi de lecţii pentru mine.

Prima lecţie: „Niciodată nu este prea târziu, ca să recunoşti că te-ai înşelat". La serviciu am crezut că au dispărut nişte documente. Mă uitasem, însă, în alt dosar. Într-un final, le-am găsit şi mi-am dat seama că am greşit. Mi-am cerut scuze de la cei pe care îi învinovăţisem degeaba. Trebuie să recunosc că mi-a fost greu să-mi accept propria greşeală, dar am făcut-o.

A doua lecţie: „Fiecare lucru are momentul lui pentru rezolvare. Trebuie doar să ai răbdare". De data aceasta, nu m-am enervat când au apărut întârzieri în rezolvarea problemelor

de la serviciu. Am rămas calmă şi am înţeles că toate au un rost. Şi chiar aşa a fost...

A treia lecţie: „Legea atracţiei funcţionează. Primeşti ceea ce eşti". După mulţi ani, am reuşit să-i spun soţului meu: „Te rog, vino la Bucureşti la sfârşit de săptămână". Şi tot după mulţi ani, răspunsul a venit altfel decât de obicei: „Aş putea veni pentru o zi. Vorbim mai târziu".

Totul este mai uşor acum. Chiar şi la serviciu mă simt bine. Eu sunt altfel. Mai calmă, mai liniştită, mai senină. Până şi la cantină, toate fetele se poartă altfel. Îmi zâmbesc şi aud foarte des: „Ce bine că aţi venit..." Am înţeles că nimeni nu este de neînlocuit şi, culmea, nu mă mai deranjează dacă se trece peste mine. Lumea, viaţa sunt mai frumoase, mai misterioase. Nu mai trebuie să aştept niciun răspuns. Îmi este suficient să ştiu că ceea ce am simţit este real şi că Miracolul există. Este atât de frumoasă, amintirea. Şi Oamenii erau mai frumoşi şi mai buni acolo. Simt că am revenit Acasă. Am redevenit Acasă. Singurul lucru pe care trebuie să-l fac este să-mi aduc aminte de Mine. Să nu mă schimb niciodată, să rămân un copil cu ochii mari deschişi spre Adevărul meu, care Acum ştiu că există.

M-a sunat Mihaela. „Ştii că astăzi sunt emisii mari de plasmă din soare?" Nu ştiam, dar toată ziua am simţit nevoia să stau cât mai mult la soare. Am remarcat că dacă ţin ochii închişi şi sunt afară, mă aflu cufundată într-o mare de roşu intens. Înainte nu mi se întâmpla asta, niciodată.

30.10.2010

Noaptea trecută au fost doar vise. Foarte reale şi obositoare... Întâi a fost ca o eliberare pentru relaţia mea cu Mihai. Abia acum pot să spun că am lăsat trecutul să plece cu adevărat. Imediat după asta, sub bărbie mi-a apărut, în vis, o pată ca de sânge uscat, care a dispărut foarte repede. Apoi m-am văzut conducând. Indiferent ce făceam, maşina mergea doar

cu spatele şi se îndrepta spre o alta care staţiona. Şoferul era înăuntru, dar nu schiţa niciun gest. Abia într-un târziu, acesta a pornit motorul şi a plecat înainte să produc vreun accident. Au fost multe eliberări şi totul a fost foarte solicitant pentru mine.

Dimineaţa m-am trezit obosită. Am intrat în bucătărie şi m-am uitat pe fereastră. Am văzut o urmă albă de avion, care era într-o poziţie de „fără 10". În clipa aceea, m-am gândit că se îndreaptă şi ajunge la ora 12. Şi aşa s-a întâmplat. Apoi m-am gândit că va ajunge la poziţia de „şi 10". Şi ea chiar asta a făcut. Nu era nicio urmă de vânt, fie el oricât de firav, dar urma mea de avion se prelingea uşor spre poziţia pe care o doream eu. Am vrut atunci să văd ce-mi arăta. Am ieşit pe balcon şi m-am uitat la cer. Urma albă de avion era la fel de vizibilă, dar despărţise cerul în două: o parte senină – cea peste care trecuse – şi o parte alburie. Iar Luna era pe partea senină a cerului, despărţită tot în două – o parte vizibilă şi o parte invizibilă. Ca şi cum „s-au despicat apele"...

A doua oară când Luna voia să-mi spună ceva. În lumea mea, totul este Acum împărţit în două jumătăţi perfecte – una de Lumină şi una de Umbră – iar Luna este foarte importantă pentru mine. Interesant că, imediat după aceea, au mai apărut încă două urme de avion, foarte aproape de poziţia iniţială şi care au urmat acelaşi traseu. Totul se repeta de trei ori pentru mine...

M-am apropiat din nou de fereastra de la bucătărie. Se pare că orice Magie se poate întâmpla Aici, fără să fac niciun efort. Am privit la planta din faţa ferestrei şi, dintr-o dată, a apărut o ceaţă alburie, în dreptul meu. Am reuşit chiar să-i fac o fotografie.

Astăzi este o zi în care auzul meu a ajuns la cote nebănuite. Aud cum frunzele plopului din spatele blocului se mişcă uşor, deşi nu se simte nicio adiere de vânt. Le aud ca şi cum cineva ar bate din palme. Apoi aud cum se preling picăturile de apă pe viţa-de-vie. Cineva aruncase nişte apă, iar

eu aud fiecare picătură. Pe fiecare frunză în parte. Ca o sevă care se scurge. Am privit din nou cu atenţie. De data aceasta, am văzut un fluture splendid, care a zburat până la nivelul capului meu. L-am văzut clar, ca şi cum l-aş fi avut în palmă.

După aceea, m-am aşezat la calculator. Fără să fac nimic, s-a deschis o fereastră audio pe Internet. „Suntem aici ca să te ajutăm să înţelegi ce eşti...” Am descoperit în felul acesta o meditaţie care îmi face bine. Mă simt ca un copil care învaţă primii paşi, primele cuvinte. Vreau să ţin minte, să nu uit ceea ce învăţ acum. Ce bine că am acest Jurnal! Seara a venit Virgil.

31.10.2010

Noaptea trecută am simţit din nou valul de energie prin mine. Prima dată, de trei ori. Senzaţiile de arsură puternică au fost mai ales în zona inimii, apoi s-au întins spre tiroidă. După aceea, încă o dată. De data asta a fost doar o răcoare suportabilă, care a trecut şi prin mâna cu care-l ţineam pe Virgil. Am simţit cum o parte din energia mea trece spre el. Mi-am retras foarte repede mâna. Mi s-a părut că făceam ceva ce el nu-şi dorea.

Dimineaţa, a fost ca şi cum înţelesesem trei Adevăruri.

1. „Dumnezeu este Lumina” – Dumnezeu chiar este Lumină şi energie.

2. „Să nu-ţi faci chip cioplit” – Nu poţi ciopli ceva care este nemărginit, care este chiar Inteligenţa şi Conştiinţa Universală.

3. „Suntem făcuţi după chipul şi asemănarea Lui” – Energia şi Lumina din noi sunt parte din Marea de Lumină şi de Energie.

Astăzi, Virgil mi-a dat voie să exersez pe el, Vindecarea Reconectivă. Am făcut-o de trei ori. Prima dată au fost „registre” vizibile (chiar a mişcat degetele de la mână şi piciorul stâng, fără să ştie că a făcut acest lucru), dar nu a simţit nimic. A doua oară a simţit doar că-l mănâncă întregul corp.

Este foarte inteligentă această energie. Fiecare primeşte ceea ce poate să recunoască. Virgil, fiind foarte ancorat în realitatea materială, a primit doar această senzaţie, pentru că este un mesaj pe care poate să-l înţeleagă corect. Simpatic a fost că, în momentul în care l-am rugat să-mi arate unde simţise „că-l mănâncă pielea", mi-a arătat exact zonele peste care îmi plimbasem mâinile prin aer. După a doua şedinţă, i s-a făcut foarte somn, aşa că ne-am culcat puţin. Sunt din nou val de energie şi simt nevoia să ţin mâna pe spatele lui Virgil. M-am retras însă repede, deoarece m-am gândit că s-ar putea să-i fac rău, fără să vreau. Când s-a trezit, l-a durut puţin capul. I-am pus mâna pe frunte şi l-a mai lăsat. Mi-a dat totuşi voie să mă mai joc o dată. De data aceasta doar câteva minute şi n-a simţit mare lucru.

Cred totuşi că m-am străduit prea mult. Am dorit să vadă şi Virgil ceea ce eu deja ştiam ca fiind adevărat – şi nu mi-a reuşit. Să fie totuşi şi emoţiile mele o piedică în şedinţele de Vindecare Reconectivă? Au contribuit cu ceva senzaţiile de teamă şi vinovăţie, pe care le-am simţit? Acum, încă nu am un răspuns pentru aceste întrebări. Dar, cu toate astea, ceva s-a întâmplat. Când a venit la Bucureşti, îl durea spatele destul de tare. Era o durere care persista de o săptămână. Când a plecat spre Bacău în seara aceasta, spatele îl durea mai puţin. Bineînţeles că i s-a părut normal. Nici capul nu-l mai durea, dar şi asta era aşa cum se aştepta să fie.

Astăzi am mai învăţat ceva. Când am plimbat mâna peste câteva plante de afară, am fost foarte atentă. Fiecare plantă avea propria amprentă energetică. Una era caldă, alta răcoroasă, alta doar mă înţepa în palmă... Până şi aura o au diferită. O simţi pentru fiecare plantă în parte, de la o altă distanţă...

01.11.2010

Noaptea trecută am simţit aceeaşi arsură ca de foc, plimbându-se încet prin Mine. Totul s-a repetat de trei ori. Am avut însă tot timpul senzaţia că nu sunt singură şi că nu trebuie să-mi fie frică. Îmi este mult mai uşor acum, să trec peste aceste senzaţii. Când totul se termină, somnul este profund, fără vise. Şi totuşi, mă trezesc obosită, ca după o boală.

Dimineaţa, aceeaşi senzaţie că am înţeles încă trei Adevăruri.

1. „Dumnezeu este pretutindeni" – Suntem cufundaţi în această Mare de Energie Universală. Nu trebuie să ceri voie, nu trebuie să ceri nimic. Inteligenţa Universală ştie totul, oriunde şi oricând. Primeşti doar ceea ce este potrivit pentru tine, la momentul respectiv. Viaţa este o serie de lecţii pe care trebuie să le înveţi.

2. „Omul s-a deconectat sau a fost deconectat de la această Inteligenţă şi Conştiinţă Universală şi a trăit independent" – Omul a ales societatea de consum şi a uitat de spiritualitate. A ales să transforme în importante, toate lucrurile lipsite de valoare. A ales lipsa de respect pentru Pământ, plante, animale (toate fiinţe vii), aroganţa, lăcomia şi distrugerile. Prin deconectare, s-a pierdut Miracolul, dar *s-a câştigat* Experienţa.

3. „TOTUL este Iubire" – Am simţit asta, când am fost în Lumina alb-strălucitoare. Nu era decât Iubire acolo, nimic altceva.

02.11.2010

Noaptea trecută a fost doar o singură trecere de foc. Şi a fost una uşoară. Am avut şi o senzaţie de amorţeală în jurul gâtului. Ce este interesant, e că am început să-mi pot reduce intensitatea durerilor de cap.

Dimineaţa, o nouă serie de trei Adevăruri înţelese.

1. „Alegerea este a noastră, pentru că avem Liberul

Arbitru" – Doar Eu aleg ceea ce sunt şi de ce parte sunt, nimeni altcineva. Doar noi facem alegerile în viaţă. Avem mai multe căi – şi noi alegem pe care să mergem. Trebuie să asculţi şi să observi semnele şi lecţiile pe care le primeşti în fiecare zi.

2. „Cere şi ţi se va da" – Universul este infinit şi poate să ne ofere tot ceea ce ne dorim. Nu există limite, decât dacă ni le impunem noi, prin gândire şi conştiinţă.

3. „Adevărul este în noi" – În ADN-ul nostru, noi cunoaştem Adevărul. Ştim că Spiritul (energia lui Dumnezeu) nu moare, ci merge Acasă. Ştim cum să ne contopim cu Inteligenţa şi Conştiinţa Universală. Trebuie doar să îi permitem Adevărului să apară la suprafaţă.

Astăzi am simţit – de data aceasta, în timpul zilei – trei treceri de energie prin mine. Întâi răcoare, apoi căldură plăcută şi din nou răcoare...

03.11.2010

Noaptea trecută am avut iarăşi un „vis" foarte real. Am văzut cum din mine ieşea ceva ca un balaur sau un vierme uriaş. L-am lovit şi l-am distrus. De fapt, l-am omorât. Fizic, când am făcut asta, am simţit că ceva a fost distrus în fiinţa mea. Senzaţia am perceput-o în zona capului. Ca şi cum ceva s-a schimbat în mine şi am scăpat de tot ceea ce nu-mi mai trebuia. Apoi am văzut trei porumbei albi, pe cerul senin.

Când m-am trezit, am dorit să notez ceva în Jurnal. Nu ştiu încă de ce o fac, dar sigur o să-mi folosească mai târziu: „Focul lăuntric a fost purificator. Trinitatea a fost prezentă pe tot parcursul celor 10 zile de experienţe; 3 zile x 3 treceri – (1+1+1) zile cu 3 lecţii/zi – [(1 zi x (3+1) treceri) + (1 zi x (oglinda=1+3) treceri) + (1 zi x 1 trecere)] cu serii de câte 3 adevăruri/zi – 1 zi x 3 treceri". Mai ciudat este că în toate aceste zile mă linişteam în jurul orei 3 dimineaţa. Am mereu senzaţia de omidă, care se transformă în fluture.

La serviciu am simţit tot timpul ca o răcoare în interior,

mai ales în zona de la picioare. Colegii de la birou mi-au spus ceva interesant – în faţa mea era foarte rece, iar în dreapta mea, foarte cald. Am pus mâna pe fruntea unei colege şi a simţit „cum s-a electrocutat foarte tare".

Când am ajuns acasă de la serviciu, era destul de târziu. Am coborât din maşină şi ceva m-a făcut să rămân pe loc. Priveam cerul, cu multă atenţie şi cu sentimentul că trebuie să văd ceva. A apărut întâi o stea strălucitoare, colorată, care cobora spre locul în care stăteam. Am crezut că este un avion, dar s-a stins, pur şi simplu, dintr-o dată. Apoi a apărut o a doua stea, mare şi albă, chiar în dreptul în care dispăruse prima. S-a stins şi ea, la fel de brusc. „Mai trebuie să fie încă una", am gândit atunci. A treia stea, mai mică de data aceasta, a venit cumva din stânga celor două şi s-a stins tot în zona în care au dispărut şi celelalte. Din nou, cifra trei...

Astăzi am hotărât să-mi folosesc Liberul Arbitru. Nu mai negociez, nu mai încerc să fug din faţa fricii pe care o simt încă, în colţişorul cel mai ascuns din Fiinţa mea. Am hotărât să-i dau drumul. Nu mai trebuie să revin la ea. Am ales să trăiesc în pace cu Fiinţa Divină. Ştiu că nu poate să-mi facă nimic rău, pentru că Eu sunt o părticică din Ea. Fiinţa Divină este totul şi Eu fac parte din TOTUL. Nu sunt Dumnezeu, dar am conştiinţa Fiinţei, pentru că sunt o părticică din Ea. Sunt doar un punct din Imensitatea Conştientă. Sunt un punct care „Acum" învaţă să devină şi el conştient de Sine. TOTUL nu doreşte pentru Mine altceva decât ceea ce este mai potrivit să se întâmple. Şi totul face parte din TOTUL şi din schimbare.

04.11.2010

Astăzi, la serviciu, m-am jucat cu o plantă care avea o parte ofilită. Am luat-o şi m-am dus în arhivă, ca să nu mă vadă nimeni. Am plimbat mâinile în jurul ei. Şi minune... Văd cum partea mai puţin uscată îşi schimbă culoarea, începe să se înverzească la vârful frunzelor. Sunt tot mai atentă la ceea ce se

întâmplă şi mă simt ca un copil care descoperă lumea. Chiar înverzeşte sub ochii mei!

Când am ajuns acasă, am repetat ceea ce am învăţat la seminarul de Reconectare. M-am hotărât să nu mai lucrez fără să-mi imaginez măcar o siluetă desenată pe masa de masaj. Am aflat că, dacă nu gândesc aşa, pot fi chiar eu în calitate de pacient. Şi am mai învăţat că lucrarea trebuie făcută corect şi integral, pentru fiecare zi de Reconectare în parte. Am simţit toate greşelile şi omisiunile făcute în corpul meu, iar prin corectarea acestora, am putut să schimb ceea ce experimentam.

05.11.2010

E a doua zi că mă joc cu noua mea prietenă. Şi din nou sunt un copil încântat de jucăria sa. Au apărut noi irizări de verde. Se vede clar linia de la care a pornit schimbarea de astăzi. Verdele este mai deschis la culoare, mai proaspăt. M-am hotărât să-mi fotografiez noua prietenă. Încă mai am nevoie de confirmări, pentru ceea ce se întâmplă...

În ultima vreme simt o atracţie deosebită faţă de oglinda de pe hol. Ca şi cum aş şti că ea reprezintă un portal spre lumi paralele sau că reflectă imaginea noastră în dualitate. Sau că reprezintă ceva foarte important pentru mine. În seara aceasta, am stat mai mult timp cu ochii închişi în faţa ei. Şi, dintr-o dată, am simţit cum corpul meu dispare şi m-am trezit într-o mare portocalie. Nu mai sunt corp. Sunt doar culoare, într-o culoare nesfârşită şi caldă...

06.11.2010

M-am hotărât să mai fac un experiment. Am luat două frunze din planta căţărătoare din dreptul ferestrei de la bucătărie şi le-am fotografiat pe amândouă. Pe una voi aplica Vindecarea Reconectivă, pe cealaltă, nu. Vreau să văd ce se întâmplă cu ele.

Am înţeles astăzi că 3331114413 este codul meu şi că

trebuie repetat de 3 ori ca să aibă efect. L-am repetat cu voce tare, de două ori, dar mi-a fost frică să-l spun şi a treia oară. Simţisem rece în genunchi şi în zona capului, iar prin spate îmi treceau senzaţii ciudate. Frica este de vină – sau chiar nu trebuie să-l spun în felul acesta? Sau este suficient să-l trăiesc? Dar de ce trebuie repetat de trei ori? Şi ce înseamnă codul acesta? Nu cumva am încercat să-l spun, doar pentru că ştiam că este codul pentru mine?

M-am jucat puţin cu data mea de naştere: 07.04.1961. Am regăsit în ea codul descoperit astăzi (7+4=11; 1; 333=9; 33=6; 1; 7=3+4; 4; 1). Apoi 7+4+61=72=9, care reprezintă „lecţia liderului". Este lecţia asumată de către „iniţiaţii Universului" şi care presupune un destin încercat. La data de naştere a Alexandrei (08.09.1985), am găsit porţiuni din codul meu (5+8=13; 333=9), dar şi ceva drăguţ. Oricum ai privi, are un triplu 9 (9x9=81=9; 8+1=9). La data de naştere a Alinei (20.11.1987) am găsit din nou porţiuni din codul meu (11; 1; 333=9).

07.11.2010

Astăzi am avut gustul modificat. Simt altfel tot ceea ce beau sau mănânc. Am ţinut mâna deasupra unui pahar cu suc. Gustul s-a schimbat. Era „mai energizat" – într-un sens pe care nu pot să-l explic. Avea un alt gust faţă de ceea ce băusem cu doar câteva secunde înainte.

Seara am încercat să fac un exerciţiu de vizualizare a culorilor, în timpul meditaţiei. Am reuşit să vizualizez galben, verde şi mov. Culorile galben şi verde mi-au ieşit cel mai bine. Erau frumoase şi „calde" şi mă simţeam cufundată în ele. Am făcut şi câteva reprize de respiraţie conştientă, încercând să trăiesc inspiraţia şi expiraţia.

08.11.2010

Astăzi am simţit din nou, foarte puternic, mirosul

frunzelor căzute. Ziua m-am jucat pentru a treia oară cu planta mea de la serviciu şi am fotografiat-o. Am mai găsit un prieten de joacă. O plantă cu multe flori şi frunze, toate aplecate şi fără nicio vlagă. Când am plimbat mâinile pentru prima dată în jurul ei, am simţit diferit. Într-o parte planta era vie, iar în cealaltă parte, aproape că nu simţeam nimic. Ca şi cum acolo n-ar mai fi fost multă viaţă. Am devenit atentă la ceea ce făceam. În partea pe care o simţisem mai puternic în dreptul palmelor mele, florile şi frunzele au început să se ridice. Le vedeam cum sunt trase şi îndreptate, ca de o mână nevăzută. M-am hotărât s-o iau acasă, ca s-o pot îngriji până îşi revine.

Seara, a trebuit să merg până la farmacie. În apropierea blocului în care locuiesc, a apărut o formă alburie, ca un nor. Plutea foarte jos şi am avut impresia că, dacă vreau, pot chiar să o ating. Am avut senzaţia că mă apăra sau că dorea să se joace. Oricum, venea împreună cu mine. Am trecut pe lângă nişte oameni şi am vrut să-i întreb: „Vedeţi şi dumneavoastră norul acesta?", dar mi-a fost ruşine. Cine ştie ce ar fi gândit despre mine... Am ajuns la farmacie şi norul de ceaţă albă m-a însoţit până acolo. Am intrat, am cumpărat ce-mi propusesem şi am pornit din nou spre casă. De data aceasta, am mers pe strada principală, care este paralelă cu cea pe care venisem iniţial. M-am uitat în urma mea. Norul meu mergea din nou în spatele meu. Însă acum, în sens invers... Pur şi simplu mergea cu mine şi nu era nici cea mai mică urmă de vânt. Când am ajuns la intersecţia care duce spre blocul în care locuiesc, a dispărut. Dintr-o dată, nu l-am mai văzut. Am cotit la stânga, spre casă. Ceva m-a făcut să-mi întorc privirea. Norul meu era din nou în dreptul intersecţiei. Brusc, s-a despărţit în trei sau patru bucăţi mai mici. Am înţeles... Chiar se juca cu mine... Şi am zâmbit... Magia se petrece doar în apropierea blocului în care locuiesc. Totul se întâmplă Aici şi Acum. Nu trebuie să plec nicăieri, ca să experimentez Necunoscutul. Aici şi Acum, vine el la Mine.

Noaptea am simţit foarte puternic cum primesc energie prin chakra creştetului şi prin zona celui de-al treilea ochi. După aceea, în timp ce ţineam ochii închişi, am văzut o reţea spaţială strălucitoare. Erau puncte foarte strălucitoare, cu dispunere spaţială, în adâncime, legate între ele prin linii cu aceeaşi dispunere în spaţiu. Simţeam cum ameţesc în imensitatea aceea mişcătoare şi strălucitoare...

11.11.2010

Planta pe care am adus-o acasă are aproape 20 de boboci noi, deşi florile vechi şi frunzele nu sunt într-o stare prea bună. Am pus planta într-un vas mai mare şi i-am completat pământul.

La serviciu, o surpriză neplăcută... Am fost chemată la „Audit", pentru ceva care îmi era complet străin. Totul se derula ca într-un fim prost. Nimeni nu ştia nimic, despre nimic... Stăteam acolo şi nu înţelegeam ce mi se întâmplă. Nici măcar nu conştientizam pentru ce mă chemaseră acolo. Simţeam doar cum îmi plesneşte capul, iar eu eram undeva în zona pieptului şi nu puteam să ies. Trebuie s-o iau ca pe o schimbare de direcţie pe care n-am făcut-o la timp? Sau poate că acum este momentul schimbării? În urechi îmi răsuna sfatul şefei de la „Audit": „E bine să pleci..." Bine, dar nu înţelegeam pentru ce trebuia să fac acest lucru. Eu nu greşisem cu nimic.

Totuşi, este prima dată când nu am mai privit nimic cu patimă şi am vrut să pot spune adevărul, fără să fac rău nimănui altcuiva. Mi-e dor de culorile şi reţelele luminoase din „vis", mi-e dor să simt din nou, fizic, că sunt încă o poveste. TE rog, arată-mi din nou că n-am visat!

13.11.2010

Este târziu, dar simt nevoia să scriu în Jurnal. Noaptea aceasta am văzut din nou o stea căzătoare, în apropierea balconului meu. După discuţia de la serviciu, au fost două zile

cu dureri de cap, iar tiroida m-a durut şi s-a inflamat. Nici măcar Autovindecarea n-a funcţionat acum.

În seara aceasta am realizat, dintr-o dată, că este suficient să ştiu eu Adevărul meu, că nu trebuie să mă disculp pentru ceea ce am făcut şi că, aşa cum eu am ales prin Liberul Arbitru, nu am voie să încerc să determin pe altcineva să-şi recunoască greşelile. Tot Liberul Arbitru funcţionează şi pentru ei.

În acel moment Autovindecarea a funcţionat. Mi-a amorţit zona gâtului, durerea de cap s-a ameliorat, iar tiroida s-a redus din nou. Am înţeles că boala vine de la răul din noi. Dacă gândeşti pozitiv, cu iubire, totul este bine. Şi plantei i-a mers rău, cât am fost eu ocupată cu gânduri de frecvenţă joasă. Rolul ei a fost să-mi arate că toţi şi toate suntem Unul şi că între noi există fire nevăzute. Mi-a arătat cum gândurile noastre pot influenţa pe toţi şi toate din jurul nostru. Şi pentru asta, a ales să se veştejească de tot. Este prima dată când văd atât de clar acest Adevăr. Mulţumesc mult.

Am înţeles că, atunci când lucrez, trebuie să-mi ţin gândurile departe de mine. Trebuie doar să fiu în Acum şi Aici. Energia aceasta, atât de inteligentă, *nu* funcţionează în planul răului şi al binelui. În dimensiunea ei, aceste noţiuni *nu* există şi, pur şi simplu, ea nu funcţionează în prezenţa lor, pentru că apare o diferenţă de frecvenţă. Ca atunci când prinzi un post de radio şi schimbi pe altă lungime de undă. Eram pe o altă frecvenţă şi n-o puteam accesa. De asta, timp de două zile, n-am mai găsit Magia. În momentul în care am reuşit să-mi schimb atitudinea, am schimbat frecvenţa.

Aşa am reuşit să văd şi ceea ce nu vedeam cu ochii acoperiţi de vălul furiei. Mi-am adus aminte că toată luna mai fusesem în concediu de odihnă şi că, într-adevăr, nu ştiam nimic despre ceea ce se întâmplase în lipsa mea. Mi-am adus aminte şi de dările de seamă pe care le făceam periodic. Toate informaţiile necesare erau acolo. M-am hotărât doar să prezint

Adevărul meu – şi atât. În rest, cei care judecă pot vedea singuri răul sau binele, minciuna sau adevărul. Şi dacă nu văd că spun adevărul, locul meu nu mai e acolo. Cred că se întâmplă doar ceea ce trebuia să se întâmple. Ce puţin îţi trebuie, ca să laşi răul să te domine, dacă nu eşti atent. Trebuie să te detaşezi de toţi cei care încearcă să te facă să devii ceea ce nu eşti.

Aseară, palmele mele ardeau din nou. Cât mi-a fost de dor de senzaţia aceasta. Ştiu că Vezi ceea ce scriu, pentru că simt fruntea plină de energie. Am simţit-o şi aseară. În timpul nopţii m-am trezit şi, pentru prima dată, n-am avut nevoie de lumina de la televizor, ca să văd în cameră. Ciudat... Vedeam însă şi puncte ca prin ceaţă, precum firele de nisip ridicate de vânt. Şi-acum îmi dau seama că am scris, fără să folosesc ochelarii. O noutate pentru mine...

14.11.2010

Astăzi m-am aşezat din nou în faţa oglinzii de la intrare, am închis ochii şi nu m-am mai gândit la nimic. Am simţit iarăşi cum îmi dispare corpul, cum devin imensă şi mă transform într-o mare de auriu. Şi atunci, am simţit senzaţia de căldură fizică, palpabilă, iar ceea ce Eu sunt Acum, mă înconjura din toate părţile. Pur şi simplu, stăteam într-o mare aurie şi caldă. Era o senzaţie de zi de vară, cu soare puternic şi arzător, care te încălzeşte plăcut, când tu stai pe nisipul de lângă apa mării. A fost frumos, dar Acum sunt iarăşi eu...

15.11.2010

Îmi place să parcurg meditaţia găsită pe Internet. Mă odihneşte mult. Astăzi, în timp ce o practicam, în piramida de cristal mi-a apărut un înger blond, cu aripi mari şi albe, ca de lebădă şi cu trăsături feminine. Zâmbea...

Ieri seară mi-am dorit un răspuns la o întrebare. N-am scris-o nicăieri, doar am întrebat în gând. Când am deschis

calculatorul, în seara aceasta, am citit: „Dacă vă îngrijoraţi în privinţa bolii, oferiţi-vă darul de a vă imagina sănătatea. V-aţi îngrijorat din plin şi aţi avut o sănătate bună. Schimbaţi-vă defectul de a vă face griji... Eu spun să vă îndepărtaţi. Îngrijorarea nu este un animal de companie, pe care să îl păstraţi. Binecuvântaţi-vă şi nu vă mai îngrijoraţi. Binecuvântările au ajuns, deja."

Şi tot în seara asta, am aflat cum cancerul nu suportă temperatura mare şi că există un tratament bazat pe inducerea unei „febre controlate". La 300 de grade Celsius, celulele răspund la nivel de ADN. Iar biologul american Dan Burish a arătat că ADN-ul poate fi modificat prin intermediul vibraţiilor. Am citit şi despre medicina germană. Aşadar, ceea ce am experimentat, chiar aşa trebuia să fie, ca să ştiu că sunt vindecată. Toate au un rost ascuns şi necunoscut – dacă nu priveşti realitatea, din Centrul tău...

16.11.2010

Am început să vorbesc cu plantele, animalele, iar apa a devenit prietena mea... Mâncarea devine mai bună, dacă o binecuvântez... S-au schimbat mult preferinţele alimentare, am reînceput să beau apă, îmi place să fac plimbări lungi de una singură, să meditez şi în fiecare zi am propriul „ritual" de exerciţii fizice. Am renunţat la televizor, acum adorm fără ajutorul lui şi am reînvăţat să citesc sau să ascult muzică liniştitoare.

Astăzi am simţit din nou altceva. Orice experienţă de-a mea se petrece doar o dată. Niciuna nu seamănă cu celelalte, dar în asta stă, de fapt, frumuseţea acestui Joc. Eram în pat, cu ochii închişi şi am simţit cum corpul meu devine uşor, iar Eu mă ridic. În momentul în care am vrut să revin, am făcut-o foarte repede. Sunt din nou în garsoniera de la Bucureşti...

17.11.2010

Astăzi, stând cu ochii închişi, în faţa oglinzii de pe hol, am simţit cum devin uşoară şi mâinile încep să se ridice. Am început să nu le mai simt... Şi atunci, podeaua a încetat să mai existe. Era ca şi cum aş fi reuşit să levitez. Totul n-a durat decât foarte puţin, după care am revenit la „normal".

18.11.2010

La serviciu, toate s-au rezolvat cu bine. Raportul de la „Audit" a arătat că nu sunt vinovată, iar eu am putut să-mi negociez restructurarea de post. Am realizat că nu se întâmplă decât ceea ce-mi dorisem cu ceva vreme în urmă. Porneam pe un nou drum şi căpătasem în dar, o vacanţă binemeritată.

19.11.2010

Noaptea care a trecut mi-a adus cadou un nou „vis". În „visul" meu au apărut nişte Fiinţe care mă testau, ca să vadă dacă sunt de-a lor. Nu erau oameni, pentru că mi-aş fi amintit. Erau doar nişte Fiinţe, care nu ştiu cum arătau. Dar le auzeam, le simţeam mişcările şi le percepeam ca fiind foarte reale, chiar dacă aleseseră să fie invizibile pentru mine. Dacă eram la fel, trebuia să emit o lumină albă, care mă înconjura ca o aură complet ovală. Eu nu am dat această lumină. Chiar m-am supărat în „visul" meu şi am ridicat mâna deasupra capului nevăzut – dar perceput ca real – al uneia dintre Fiinţe. Şi atunci, capul ei s-a înconjurat de o aură verde, superbă. „Nu este de-a noastră, dar este..." Am auzit un cuvânt, dar nu mi-l mai aduc aminte...

Astăzi am încercat să ajung din nou la meditaţia pe care am îndrăgit-o atât de mult. Dar site-ul acela a devenit de negăsit pentru mine. Parcă a dispărut. Am ajuns în schimb, tot printr-o întâmplare, la „Shaumbra"...

24.11.2010

Ultima zi la serviciu, deşi decizia a fost primită cu două zile în urmă... Şi prima zi de libertate redobândită... Indiferent ce aş alege să fac de Acum înainte, este la fel de important. Cunoaşterea se capătă cu fiecare experienţă. Trebuie doar să aleg să evoluez în continuare.

Am citit ceva drăguţ, pe Internet. „Sunteţi imperfecţiunea perfectă a lui Dumnezeu, pentru acea parte a vălului, care pentru a exista trebuie să aibă în ea un pic de imperfecţiune. Dumnezeu a jucat un joc, pretinzând că este imperfect. Aceştia sunteţi voi! Toate imperfecţiunile voastre sunt piese care vi se potrivesc perfect. Nu căutaţi să perfecţionaţi imperfecţiunile, privindu-vă în oglindă. Voi sunteţi diamante naturale! Imperfecţiunile sunt parte a incluziunilor din voi, care fac din diamantul vostru, o frumuseţe unică de Acasă."

Astăzi am primit şi un dar de suflet. Alexandra, fiica mea cea mare, a sosit pentru câteva zile acasă şi este a doua oară când o face anul acesta. Cred că totuşi şi-a făcut cam multe griji pentru mine.

27.11.2010

Am simţit toată ziua o căldură puternică între palme. Palmele erau vii şi pulsau căldură...

28.11.2010

Dimineaţa m-am trezit cu gândul că noi am înviat şi ne-am purificat de trei ori prin Botez şi că purtăm pecetea Duhului Sfânt, încă de la început. Pecetea Harului este întipărită în noi toţi, pentru că Îl avem pe Christos în noi. Spiritul născut în formă, ca un copil al lui Dumnezeu, este Sufletul sau Christul principal. Ştiu că, înainte să afli Marele Adevăr, trebuie să-ţi găseşti propriul Adevăr – şi că „a fi în duh" nu e decât o nouă stare de conştiinţă, care Acum este accesibilă Omenirii. Am

înţeles că Religia a reuşit să păstreze Marele Adevăr – chiar dacă reprezentanţii Bisericii au răstălmăcit, de multe ori, cuvintele Cărţilor Sfinte.

Am reuşit să schimb senzaţiile de căldură şi de rece între palme, doar gândindu-mă că vreau să fac asta. Am văzut şi vibraţia aerului, când mişcam mâinile. Pur şi simplu, am văzut. Totul este foarte viu în jurul meu.

29.11.2010

Modul în care spun cuvintele este foarte vibrant. Dacă sunt atentă, simt cum mă schimb în vibraţie. Astăzi am avut o nouă experienţă. Am simţit cum puteam să mă ating la exterior. Simţeam atingerea din afară, ca o presiune puternică în creier.

30.11.2010

Prima zi la cursul de masaj somatic. Interesant că şi aici am întâlnit oameni care cred în Spiritualitate. Până şi şoferul de taxi, care m-a dus până acolo, făcea parte din „Asociaţia taximetriştilor creştini". În ultima vreme întâlnesc din ce în ce mai mulţi oameni care sunt aşa. Şi bineînţeles că pe apă pluteau trei răţuşte sălbatice...

01.12.2010

Noaptea trecută am văzut din nou o reţea spaţială – dar altfel. De data aceasta, era formată doar din multe linii, care formau o reţea întreţesută. Liniile treceau unele peste altele, pe sub şi printre celelalte. Şi totul avea o consistenţă spaţială. Eram într-o reţea de linii strălucitoare. Nu dormeam. Stăteam doar cu ochii închişi, în cameră era linişte, iar eu eram într-o reţea spaţială, de linii strălucitoare.

28.12.2010

Noaptea aceasta am vorbit, pentru prima dată, pe „două voci". Pur şi simplu, am dialogat Eu cu Mine. Însă nu a fost

nimic important. Dimineaţa am modificat CV-ul. Ştiam că trebuie să fac asta, pentru că sunt două întrebări în interviu, la care am dat răspunsuri care speriau pe orice angajator.

29.12.2010

Când făceam baie, am realizat că apa este doar energie, ca şi Mine. Apa pe care o luam în căuşul palmei devenea, la dorinţa mea, foarte grea („E plumb...") sau foarte uşoară („E fulg..."). O joacă frumoasă...

După ce am făcut baie, am rămas câteva clipe cu ochii închişi. Dintr-o dată, am devenit un ocean de albastru intens. Dacă la celelalte culori am simţit căldură, viaţă, iubire, în oceanul de albastru n-am simţit decât singurătate. Eram atât de singură, cum nu m-am simţit niciodată. Apoi, am văzut în albastru nişte „vinişoare", ca o reţea. Ceva cum sunt capilarele sau fibrele neuronale. Am simţit cum înaintez în corp. Respiram altfel... Ca şi cum n-aş mai fi avut nevoie. Şi totul a devenit linişte. Zgomotele care veneau din afara camerei de baie au devenit foarte puternice şi le-am perceput cumva în interiorul meu. Am hotărât să revin şi am deschis ochii. Eram din nou în apartamentul de la Bacău.

30.12.2010

M-am trezit prea devreme, aşa că am hotărât să mai lenevesc în pat. Am rămas cu ochii închişi. Afară se auzeau mai mulţi câini lătrând şi am început să mă joc. De data aceasta, un joc nou. Eram într-o mare de mov, care îşi schimba nuanţa la fiecare lătrat auzit. Devenisem mov, într-o diversitate de nuanţe. Închis, deschis, mai deschis, iar închis...

31.12.2010

Dimineaţa mi-am văzut Sinele Inferior. Sau cel puţin aşa cred. Stăteam în pat, cu ochii închişi şi nu mă gândeam la nimic. A ţâşnit parcă din mine, ca un fluture mov închis, cu

aripile strânse la început. Şi-a uscat aripile şi le-a întins. Erau ca de liliac... Picioarele aveau un fel de copite... M-am uitat mai bine la el. Acum era de un mov mai deschis şi avea argintiu în dreptul ochilor. Nu ştiu de ce, îmi era simpatic... Era poznaş... „De când n-am mai făcut asta. Credeam că am murit." Am auzit cuvintele în mine, ca şi cum le-aş fi spus eu. S-a învârtit de câteva ori, apoi s-a mai liniştit. L-am privit din nou. Acum că m-am obişnuit cu el, este chiar frumos...

Am întors privirea în Mine şi am văzut, în lateral, un alt înger, alb-argintiu, cu aripi albe ca de lebădă, cu părul lung şi blond, cu trăsături feminine, de o frumuseţe desăvârşită. Ştiu că l-am mai văzut în piramida de întâlnire. „Spune-mi, sunteţi îngeri? Cine sunteţi voi? Sunteţi îngerii mei personali? Sau sunt doar Eu? Aşa voi fi? Sau aşa am fost? Sunt Eu, nu-i aşa?" Îngerul alb-argintiu a zâmbit şi a dat din cap. Ştiu că Eu sunt îngerul mov şi îngerul alb-argintiu. Dar nu înţeleg cum pot fi doi îngeri, într-o singură Fiinţă.

Seara am încercat din nou să mă joc cu greutatea apei, dar nu am mai reuşit. Şi totuşi, la baie mi-am văzut, pentru prima dată, aura mâinii. La început am văzut ca prin ceaţă, dublura mâinii. Am plimbat degetul mare prin preajma ei şi am văzut că, de fapt, este conturul energetic, de culoare bleu-electrizat. M-am jucat, încântată de noua jucărie. Şi am mulţumit pentru darul primit. Acum ştiu că pot vindeca, pentru că lumina vindecătoare este aşa.

După aceea am închis ochii şi m-am relaxat. Am simţit cum faţa mi s-a încălzit şi a amorţit, picioarele şi mâinile au devenit grele şi erau amorţite şi ele. Nu le puteam mişca. Corpul mi-a devenit brusc extraordinar de greu, parcă îl trăgea ceva în jos. După un timp, mi-am revenit. Apa devenise închisă la culoare şi avea urme de pământ. Este ciudat, pentru că la început apa era curată. Părea ca şi cum tot trecutul meu, toate durerile şi bolile mele, erau acolo.

Mai târziu am citit despre Arhanghelul Rafael, „care se

cobora la vreme în scăldătoare şi tulbura apa şi cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era ţinut". (Ioan 5:4) Am citit şi despre Gabriel, un Arhanghel puternic – un înger alb, cu trăsături feminine, aripi ca de lebădă, cu păr lung şi blond, care ne ajută în acţiunile cu rezultate benefice. M-am uitat să văd dacă există vreun înger de culoare mov. Am găsit doi, Jophiel şi Chamuel. Am citit despre Chamuel („Cel care Îl caută pe Dumnezeu"/„Cel care Îl vede pe Dumnezeu") şi am aflat că este Arhanghel al iubirii pure. „Spune-mi, tu eşti? Dacă da, dă-mi cumva de ştire..." Şi atunci am simţit fluturi în stomac, gâdilături în corp, o apăsare pe frunte şi o adiere răcoroasă care mi-a trecut peste mâini. Sunt Gabriel şi Chamuel, îngerii pe care i-am văzut? Sunt oare Eu, la un alt nivel de existenţă?

01.01.2011

Noaptea trecută, când am închis ochii, am fost o mare de mov, care s-a schimbat apoi într-o culoare violet. Şi pentru câteva clipe, am fost violet.

Astăzi am făcut o nouă călătorie în Mine. La început firav, apoi am simţit cum intru în adâncul Fiinţei mele. Nu mai aveam niciun fel de corp. Eram doar Eu. Şi atunci am început să „emit" căldură prin spatele meu, prin mâini... De data aceasta, Eu eram cea care dădea căldură, Eu eram soare interior. Aici m-am oprit, dar mi-a trebuit ceva timp ca să uit să mai fiu soare care încălzeşte. Căldura interioară nu s-a stins dintr-o dată.

Cred că trebuie să citesc mai multe despre meditaţie, despre starea Alfa şi Nirvana. Şi mai cred că se poate ajunge uşor la telepatie, levitaţie, teleportare, acum, când ştii că eşti mai mult decât corpul tău. Senzaţia corectă pe care am avut-o astăzi, a fost de „Duh închis în vas de sticlă colorată", care începe să-şi perceapă adevărata putere. Încep să învăţ că nu e

nevoie de un mediator între fiinţa omenească şi Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este în noi şi noi suntem în Dumnezeu.

02.01.2011

Astăzi am citit ceva interesant în cartea *„Puterea prezentului”** de Eckhart Tolle: „Dar nu confundaţi cauza cu efectul. Sarcina voastră nu este căutarea mântuirii prin crearea unei lumi mai bune, ci trezirea din identificarea cu forma. Atunci nu veţi mai fi legaţi de această lume, de acest nivel al realităţii. Vă veţi putea simţi rădăcinile în Nemanifest şi astfel, vă veţi putea elibera de ataşamentul faţă de lumea manifestă. Vă veţi putea bucura de plăcerile trecătoare ale acestei lumi, fără să mai existe frică de pierdere, aşa că nu veţi mai simţi nevoia să vă agăţaţi de ele. Veţi fi în contact cu ceva infinit mai mare decât orice plăcere, mai mare decât orice lucru manifest. Într-un fel, nu veţi mai avea nevoie de lume. Nu veţi mai avea nevoie ca ea să fie altfel decât este. Numai în acest moment, veţi începe să aveţi o contribuţie reală la construirea unei lumi mai bune, a unei realităţi diferite. Numai în acest moment, veţi fi capabili să simţiţi adevărata compasiune şi să-i ajutaţi pe ceilalţi, la nivelul cauzei. La acest nivel profund, compasiunea devine vindecătoare, în sensul cel mai amplu. În această stare, influenţa voastră vindecătoare se bazează nu pe realizarea unui anumit lucru, ci în primul rând pe simpla existenţă. Toţi cei cu care veţi veni în contact vor fi atinşi de prezenţa voastră şi influenţaţi de pacea pe care o răspândiţi, indiferent dacă sunt conştienţi de acest lucru sau nu. Când sunteţi complet prezenţi şi oamenii din jur manifestă comportamente inconştiente, nu mai simţiţi nevoia de a reacţiona la ele, aşa că nu le mai acordaţi niciun fel de realitate. Pacea voastră interioară este atât de vastă şi de profundă, încât tot ceea ce nu este pace, dispare în ea, de parcă nici nu ar fi existat. Acest lucru rupe ciclul karmic de acţiune şi reacţiune. Animalele, copacii, florile vor simţi pacea voastră. Şi vor răspunde la ea. Îi veţi învăţa pe alţii,

numai existând, arătându-le pacea lui Dumnezeu. Deveniţi ‚lumina lumii', o emanaţie a conştiinţei pure – şi astfel eliminaţi suferinţa la nivelul cauzei. Eliminaţi inconştienţa din lume".

* publicată de *Editura Curtea veche*. N.Ed.

Doar Clipa în Acum şi Aici face diferenţa întru aflarea Adevărului de către oameni. Dacă decorporalizarea, mersul pe ape, senzaţiile în propriul corp te fac să atingi Adevărul, toate au un rost. Dacă nu, sunt într-adevăr lipsite de sens pentru Sufletul care priveşte şi nu vede.

Din acest motiv, îi cauţi uneori pe cei asemenea ţie. Îi cauţi pe cei asemenea ţie, ca să auzi puterea schimbării de conştiinţă în cât mai multe Suflete. Speri şi crezi în acelaşi timp, că sunt mai mulţi ca tine. Că miracolul cuvântului „NAMASTE" este înţeles şi de alţii. Şi vrei să fii aproape de ei, ca să spui ce simţi, fără să ţi se pară că, în cel mai fericit caz, poţi fi considerat un simplu „visător".

Experienţele au rolul de a te apropia de Clipă. Dar dacă nu treci Pragul, toate sunt doar Timp pierdut în alte experienţe, iar înţelesul lui „NAMASTE" rămâne încă departe... Unii dintre noi ajung să caute nu „Oameni-Minţi luminate", ci „Oameni-Suflete întrupate". În viaţă poţi alege, cu adevărat, doar între două realităţi – Iubirea sau Frica. Alegerea este doar a ta... Mintea omenească, varianta Sinelui Fals, îţi spune: „Tu eşti Dumnezeu". Dar cum poţi fi Dumnezeire, dacă nu-L recunoşti pe Dumnezeu? Doar Conştiinţa poate să-L recunoască pe Dumnezeu şi poate să-ţi arate ce eşti. Nu trebuie să te lupţi cu Inconştienţa – chiar mascată sub forma cunoaşterii profunde.

Astăzi am înţeles... Odată ce ai aflat Adevărul, nu trebuie să mai afli nimic, orice cunoaştere nu poate fi la fel de profundă ca ceea ce ai descoperit tu. Poţi cunoaşte multe, poţi

citi multe, te poţi juca în continuare, te poţi bucura de tot ceea ce descoperi, dar nu mai trebuie să afli nimic...

03.01.2011

Noaptea trecută, imediat după ce m-am aşezat în pat, am auzit nişte sunete de frecvenţă foarte ridicată şi am simţit o apăsare puternică în mijlocul frunţii, cumva în interiorul meu. Şi, imediat după asta, pur şi simplu am izbucnit în culoare. Eram culoare în interiorul şi în exteriorul meu. Eram o culoare strălucitoare, aurie, nepământeană. Auriul avea nişte irizări de sfere mici, foarte strălucitoare. Totul era ca dintr-o altă lume. N-a durat prea mult. Mişcările lui Virgil m-au adus înapoi din lumea de vis în care am intrat. Revenisem în sufrageria apartamentului nostru din Bacău...

Eu nu fac nimic, toate vin spre mine la vremea lor şi fără niciun efort din partea mea. Interesant este că, într-adevăr, nu trăiesc niciodată aceeaşi experienţă de două ori şi nu pot să determin eu, ceea ce urmează să cunosc. Aşa că, las totul să curgă în voie şi mă bucur de fiecare clipă de Magie.

Astăzi, când am deschis televizorul, fără să vreau am dat direct pe Prima Tv. Începea filmul „Căzut din cer" şi am simţit nevoia să mă uit. A fost interesant, pentru că era vorba despre „nephilimi", care la 18 ani îşi recăpătau „puterile". Înainte însă, organismul trece printr-o perioadă de transformări (dureri foarte puternice de cap, modificări de percepţie, începe să fie văzută des culoarea roşie, sunt „voci" pe care le auzi). Cât îmi sunt de cunoscute aceste simptome ale schimbării!

04.01.2011

Astăzi am urmărit partea a doua din miniseria începută ieri, pe Prima Tv. Filmul acesta mă fascinează tot mai mult. Simt că în spatele poveştii este o informaţie pentru mine. Mai târziu, am urmărit un episod din serialul „Cronici paranormale". Am aflat că „nu avem căderea să creăm viaţă

din nimic şi să înviem morţii". Ştiu că, într-adevăr, nu aceasta este calea adevărată... Pentru că încă lipseşte Spiritul din această ecuaţie...

05.01.2011

Noaptea trecută am auzit iarăşi frecvenţele înalte, care mă anunţă că urmează să trec prin ceva nou pentru mine. Stăteam cu ochii închişi, auzeam sunetul acela ridicat în urechi şi simţeam o presiune cunoscută pe frunte. Şi, dintr-o dată, am izbucnit în culoare verde-smarald. Eu devenisem verde-smarald şi eram cufundată într-o mare de aceeaşi culoare. Eu şi marea de smarald eram Unul singur. Eu eram marea de smarald. Eu doar eram smarald... Apoi culoarea s-a stins şi am redevenit doar eu... Dimineaţa, simţeam o răcoare de mentă în picioare. Percepeam până şi mirosul ei proaspăt.

Acum am văzut tot filmul. În film, Aaron este Salvatorul „Căzuţilor", îngerii izgoniţi din Cer în timpul războiului cu Întunericul. Salvatorul poate să le obţină iertarea păcatelor, pentru ca ei să se poată întoarce la Sursă. În călătoria lui spre cunoaştere, este ajutat şi protejat de către îngerul Camael. Şi deşi Aaron este de fapt copilul „Purtătorului Luminii" (Lucifer), el poate să-şi folosească Liberul Arbitru. Poate să aleagă şi să fie de partea Iubirii, ca să trăiască în continuare, pe un Pământ Nou. Şi o face...

Asta sunt Eu? Un înger căzut? Un înger întrupat? Şi acesta este momentul când am „vârsta de 18 ani"? De ce parte sunt Eu? Pot să-mi folosesc Liberul Arbitru? Am căutat pe Internet despre *„Îngerii căzuţi – Nephilim"**. „Îngerii căzuţi sau Păzitorii... aceşti 200 de îngeri formau o armată aici, jos, pe Pământ. Nu se ştie exact de unde veneau – din spaţiu ori dintr-o altă dimensiune. Se întâmpla în ţinutul Suma, unde este Irakul de astăzi, cu 9000 de ani înainte de Christos. Aceştia erau o rasă de uriaşi, cu părul blond şi aripi imense de îngeri. Fiind rebeli, au rupt legământul, îndrăgostindu-se de femeile

pământene, cu care au procreat... dând naştere unei mixturi umano-angelică, de uriaşi, denumită Nephilim." Mi-am adus aminte de îngerul meu alb şi de îngerul mov, care se numea Chamuel... Şi atunci, ce sau cine sunt Eu? Există vreo profeţie care trebuie împlinită?

* informaţii preluate de pe www.scribd.com *(„Cartea lui Enoch")*. N.Ed.

06.01.2011

Din nou sfaturi... „Nimeni nu-ţi poate spune cine eşti. Trebuie să afli singur cine eşti. Apoi trebuie să te obişnuieşti cu asta. Nu există nicio constrângere pentru tine ca să faci ceva. Nu contează nicio profeţie. Contează doar alegerea ta. Alege să păstrezi în Suflet doar Iubirea. Alege să rămâi copil. Asta este Calea." Ciudat, de data aceasta am auzit despre „cine sunt", nu despre „ce sunt"...

Ziua am apelat la un taxi, ca să ajung unde aveam treabă. Când a pornit, am „văzut" cum maşina este lovită în portiera din partea mea. „Aţi avut vreun accident cu maşina?" „Nu, dar am găsit-o odată lovită în parcarea din faţa blocului. A fost atinsă portiera din partea dumneavoastră..."

10.01.2011

Noaptea trecută am avut un „vis" foarte viu şi real. Am văzut un bătrân cu păr alb şi lung, care împărţea daruri. Darurile erau de fapt ceea ce poţi să faci... „Vino mai târziu te rog, sunt foarte obosită acum şi n-aş şti cum să le folosesc." „Bătrânul" din „vis" a continuat să meargă şi să împartă daruri. Aşa că tot am primit ceea ce trebuia să primesc. Dar nu ştiu încă, ce anume...

Astăzi am început cursul de lifting facial prin masaj, pe care îl prezintă Costanza Soru. Este o adevărată întâlnire de suflet pentru mine. „Costa", aşa cum o alintă prietenii, este

foarte specială. Când o priveşti, nu se poate să nu-i remarci ochii. Sunt negri şi adânci, catifelaţi şi „degajă" iubire, cu fiecare zâmbet al lor. Am întâlnit mulţi oameni frumoşi astăzi şi mă simt extraordinar de bine.

11.01.2011

Noaptea am primit lecţii... „Uită de îndoială, de frică şi nesiguranţă. Toţi suntem copiii Fiinţei. Fiinţa este în toţi şi în toate. Tu ai Liberul Arbitru şi poţi să-l foloseşti. Nu trebuie decât să alegi Iubirea. De fapt, ai făcut-o. Nu te poţi reconecta decât cu Sursa. Ai ales Iubirea. Asta este calea Ta. Ai făcut alegerea prin Liberul Arbitru. Tu eşti Tot Ceea Ce Eşti şi faci parte din TOTUL."

O nouă zi de curs, la fel de frumoasă... Seara am continuat să citesc din *„Cărţile lui Tobias"**. În lecţia pe care am parcurs-o, s-a vorbit despre „darurile din Noua Energie". Mi-am adus aminte despre visul din noaptea de duminică. Din nou, întâi trăiesc şi apoi citesc.

* publicate de *Editura For You*. N.Ed.

12.01.2011

S-a terminat cursul de lifting facial. În fiecare zi, Costa a lucrat cu fiecare dintre noi, ne-a corectat fiecare greşeală, cu o minuţiozitate impresionantă. La sfârşit, am zburat împreună – şi totuşi separat... Eu am fost vultur, în timpul celor câteva minute de meditaţie, însoţită de muzică. Stăteam întinsă pe covor, cu ochii închişi şi am simţit zborul... Înalt, rotit, pe deasupra munţilor... Vedeam şi auzeam tot, îmi deschisesem aripile larg şi eram una cu cerul de un albastru azuriu... E frumos să fii vultur... La sfârşit, Costa ne-a dat diplomele, ne-a scris câteva cuvinte de suflet pe ele, iar nouă ne-au apărut lacrimi în colţul ochilor. La toţi... Este pentru prima oară când mă simt atât de bine cu mine însămi, deşi fac parte dintr-un

grup. Pur şi simplu, nu m-am mai simţit singură. Am putut să fiu Eu, deşi nu eram singură. Pentru mine, asta este o schimbare uriaşă. Eu eram întotdeauna doar foarte singură...

14.01.2011

M-am hotărât să continui călătoria cu Costanza, de data aceasta, la cursul de masaj indian ayurvedic. Aşa că am trăit o nouă zi de frumuseţe...

15.01.2011

Doar o zi de curs... Dar plină de Magie... Dimineaţa am extras câteva bileţele din urna de la intrare. „Uită de greşelile tale. Uită de eşecuri. Uită de tot, cu excepţia a ceea ce urmează să faci acum – şi fă-o oricum." (William Durant) „A observa fără a judeca este cea mai înaltă formă de inteligenţă." (Jiddu Krishnamurti) „Nu suntem fiinţe omeneşti, într-o călătorie spirituală. Suntem fiinţe spirituale, într-o călătorie în formă omenească." (Stephen Covey) „Dacă tratezi pe cineva ca şi cum ar fi deja perfect, atunci acea persoană chiar va deveni perfectă." (Johann Wolfgang von Goethe) Am primit astfel, câteva sfaturi potrivite pentru Mine în Acum...

Una dintre colege a avut o durere de cap, aşa că am putut să exersez Vindecarea Reconectivă. După aceea, am mai avut două solicitări. A doua a venit din partea lui Costa... „Eram într-un loc de o frumuseţe rară şi parcă dansam", mi-a spus ea la sfârşit, cu ajutorul translatorului de „serviciu". Mi-a dăruit o sticlă cu „apă de muşeţel", pe care a văzut că mi-o doresc mult. „Este pentru tine..."

16.01.2011

Ultima zi cu cei pe care i-am cunoscut şi îndrăgit atât de mult, săptămâna aceasta. La sfârşitul cursului, Costa a mai vrut să ne mai dăruiască ceva. S-a folosit de învăţătura ayurvedică, pentru a ne ajuta să ne cunoaştem mai bine. A făcut asta, pentru

fiecare dintre noi. „Cred că ai o misiune, Stella, pentru că tu, te-ai schimbat...” La sfârşit, ne-au apărut din nou lacrimi în colţul ochilor, iar Magia cursurilor a luat sfârşit. Dar Marea Magie continuă...

După curs, una dintre colege, Rodica, m-a rugat să-i fac o şedinţă de Vindecare Reconectivă şi am acceptat. Nu ştiu însă cine pe cine a vindecat... Eram în perioada în care aveam nevoie de confirmare. Nu vedeam „registre” importante, la cei care apelau la Vindecarea Reconectivă. Aşa că Rodica mi-a oferit cu generozitate, toată gama de „registre”. La un moment dat, chiar am crezut că urmează o şedinţă de channeling. „Cum te simţi, Rodica?” „Eu? Extraordinar... Am fost un observator... Mi-am văzut tot corpul în interior, dar am văzut ce-am făcut şi la exterior. Tu nu te-ai speriat?” „Nu...” Rodica m-a învăţat apoi, cum să respir în mod controlat.

Eram eu acum, în locul ei, pe masa de masaj. Respiram adânc, fără să mă gândesc la nimic. Şi, dintr-o dată, am început „să dau căldură” şi să mă ridic uşor. Am simţit că am aripi. Când exerciţiul s-a terminat, am putut să revin şi să mă pliez, eu şi aripi, în corp. Rodica mi-a pus un CD. „Este a doua ta şansă ca înger”, spunea melodia pe care o ascultam. „Dacă îţi spun că am simţit că am aripi, mă crezi?” „Asta suntem, Steluţa. Citeşte *Cărţile lui Tobias*.” Dar chiar începusem să le citesc, în urmă cu câteva zile... Apoi Rodica mi-a dăruit CD-ul şi s-a oferit să mă ducă acasă cu maşina. Un „Tico” mic şi nu foarte „tânăr”...

Când am coborât din maşină şi m-am îndreptat spre blocul în care locuiesc, ceva m-a făcut să-mi întorc privirea. O ceaţă de formă ovală, de un alb strălucitor, trecea între cele două blocuri pe care le vedeam. Întâi de la stânga la dreapta, apoi de la dreapta la stânga şi din nou, de la stânga la dreapta. Şi iarăşi, nu era nicio adiere de vânt. Şi din nou, un ciclu de trei...

Săptămâna aceasta am primit multe răspunsuri la

întrebările pe care le aveam. Şi toate acestea mi-au arătat că îndoiala nu trebuie să fie partenera mea de drum. Eu trebuie doar să merg mai departe...

17.01.2011

Noaptea trecută am simţit din nou că radiam căldură. De data aceasta, senzaţia a fost în mâini şi în picioare. Apoi, ochii au început să se plimbe repede, dintr-o parte într-alta. Am parcurs, în „vis", pagini scrise într-o limbă pe care n-am înţeles-o. Rândurile se ridicau în momentul în care clipeam din ochi. Era ca şi cum stăteam în faţa unui calculator uriaş şi citeam ceea ce-mi apărea scris pe ecran.

Apoi am simţit o nelinişte profundă şi ca un fel de greutate în stomac. Parcă trebuia să se întâmple ceva. M-am trezit şi imediat am decis să-mi continui somnul. „În fond, ceea ce trebuie să se întâmple, se va întâmpla oricum", am gândit. Şi atunci am auzit din nou sunetele de frecvenţă ridicată... Dintr-o dată, am izbucnit în culoare alb-argintie şi am simţit cum sunt cuprinsă de liniştea şi iubirea din adâncul meu. Era o senzaţie cunoscută... Am întâlnit-o la prima mea experienţă – cea de la seminarul de Vindecare Reconectivă – numai că atunci am avut impresia că este în exteriorul meu. Astăzi L-am descoperit pe Dumnezeu în Mine... Astăzi am fost doar Iubire... Dimineaţa am pus mâncare pe pervazul de la balcon şi au venit doi porumbei sălbatici, care au mâncat şi s-au uitat la mine cu ochi calzi. Mi-au dat lacrimile şi nu ştiu de ce...

18.01.2011

M-am trezit foarte obosită. Au venit din nou cei doi guguştiuci, ca să-şi primească pâinea deja fărâmiţată pe pervazul balconului. Imediat, au apărut alţi doi porumbei, mai mari şi mai închis coloraţi. Şi ochii sunt altfel... Iar guguştiucii mei blânzi au fost alungaţi, fără să mănânce prea mult. Parcă ar

fi vorba despre lupta dintre bine şi rău, dar despre o luptă egală – 2 porumbei blânzi şi 2 porumbei războinici.

28.01.2011

A simţi... A trăi experienţe... Ce minunate stări... Cât de puternic simt acum bucuria fiecărei zile, a fiecărei clipe... Cât de mult pot să vibrez a fericire, când ştiu că văd, că aud, că miros, că gust, că merg, că respir, că pipăi, că mângâi, că mi-e cald sau frig, foame sau sete, că sunt obosită sau în plină vervă – lucruri atât de banale, dar care, într-o clipă, au devenit pentru mine atât de magice şi de pline de experienţe. Mă bucur pentru toate şi toate mi se par minunate. Pentru prima dată după mulţi ani, pot percepe din nou Magia. Şi ca un copil, reîncep să mă descopăr. Abia am învăţat să merg de-a buşilea, dar ce contează? Am încă atât de mult timp înainte. O Eternitate! Şi tot o Eternitate am ca să pot mulţumi pentru acest dar de preţ, Viaţa. Îţi mulţumesc Ţie, Tu Care Eşti Totul şi Toate şi din care fac parte şi eu, Tot Ceea Ce Sunt!

Astăzi am citit din cartea lui Gill Edwards *„Viaţa e un dar”**. Este o lecţie minunată despre „Iubire” şi a trăi în armonie cu ea. Şi tot astăzi am terminat de citit cartea *„DMT: Molecula Spiritului”***, scrisă de către Rick Strassman. Sentimentele mele sunt amestecate... Rick dă dovadă de multă intuiţie, atunci când arată legătura dintre glanda pineală şi Spirit şi totuşi vorbeşte despre „funcţionarea mentală normală”. Dar ce poate fi normal, în lumea care tocmai s-a deschis pentru mine? Cum poţi deosebi normalul de anormal, într-o lume în care Magia este la ea acasă? Cât de mult sau cât de puţin a înţeles Rick din magia DMT? Cum să nu vezi diferenţa dintre fals şi Adevăr, dintre drog şi Divinitate? Cum să vrei să testezi, să diseci şi să cercetezi însăşi Divinitatea atotcuprinzătoare şi atotprezentă? Cum să vrei să înţelegi, cu ajutorul minţii omeneşti, Adevărata Magie a Vieţii? Aceasta doar trebuie venerată. Trebuie să te bucuri că faci parte din Ea. Clipă de

clipă, zi după zi, o Eternitate după o altă Eternitate... Ideea înfiinţării unui „Institut de tratare şi dezvoltare personală” este bună, dar nu în varianta folosirii psihedelicelor. Se pot folosi medicina alternativă şi practicile de vindecare cunoscute. Cartea este însă interesantă, mă ajută mult să-mi înţeleg (din punct de vedere ştiinţific, desigur...) propriile experienţe, dar ceva lipseşte din ea. Lipseşte Magia reală, care există dincolo de gândirea şi mintea noastră, în Spirit şi Divinitate.

* publicată de *Editura Nicol.* N.Ed.
** publicată de *Editura Miracol.* N.Ed.

Citind cartea, mi-am conturat propriul adevăr. Am aflat că DMT există în corpurile tuturor oamenilor (cel produs în mod natural, în corpul nostru, se numeşte DMT endogen), dar apare şi la plante sau animale, fiind cel mai simplu dintre psihedelicele din familia triptaminelor.

„Efectele de ordin primar ale DMT administrat intravenos sunt în primul rând ‚psihologice’. Pot apărea halucinaţii vizuale şi auditive, alte tulburări de percepţie, emoţii foarte puternice, simţul timpului se poate modifica, se pot experimenta simultan sentimente sau gânduri opuse, subiecţii pot deveni extrem de sensibili şi conştienţi în raport cu mediul înconjurător sau s-ar putea să nu mai observe nimic din ceea ce îi înconjoară, pot avea impresia că trupul s-a separat de minte, pot trăi sentimentul că li se apropie moartea sau că au murit, pot experimenta alte sentimente care ţin de confuzie, euforia este ceva comun...”

Deoarece DMT se află în fiecare dintre noi, creierul este familiarizat cu el şi efectiv îl „caută”. Şi totuşi, în mod normal, odată ce corpul produce sau asimilează din afară DMT, anumite enzime, numite monoaminoxidaze, care există în concentraţii mari în sânge, ficat, stomac, creier şi intestine, îl

anihilează în câteva secunde. Prezenţa lor masivă face ca efectele DMT să fie foarte scurte. Creierul nostru are o remarcabilă slăbiciune pentru DMT, îl transportă cu viteză dincolo de sistemul său de apărare şi îl procesează la fel de repede. Atunci când nivelul său devine prea mare pentru îndeplinirea „normală" a atribuţiilor sale, suntem supuşi unor experienţe neobişnuite. Să înţeleg că acest mecanism era unul de protecţie şi între timp, noi am trecut de pragul propriei noastre evoluţii? Aceasta ar explica de ce frecvenţa din „noua energie" poate determina glanda pineală să vibreze, astfel încât multiplele bariere care împiedică formarea DMT să fie slăbite.

De altfel, organismul nostru foloseşte mai multe mijloace pentru a împiedica producerea, în exces, a DMT pineal:

a) sistemul de securitate celulară, existent în jurul glandei pineale (acest „scut" poate să nu funcţioneze normal la persoanele cu probleme psihice, iar stresul înrăutăţeşte halucinaţiile şi delirul la indivizii supuşi diferitelor forme de psihoză);
b) prezenţa unui compus anti-DMT în pineală (o doză suplimentară de anti-DMT, aplicată bolnavilor de schizofrenie – pe care propriile glande pineale n-o mai puteau produce – a determinat scăderea în intensitate, a simptomelor psihotice);
c) nivelul scăzut de activitate al enzimelor metiltransferaze, care produc DMT (sunt mai active în cazul schizofreniei şi favorizează producerea DMT în cantităţi sporite);
d) eficienţa oxidazelor monoaminice, care distrug DMT (acest sistem de distrugere este mai puţin eficient la schizofrenici – astfel, DMT nu se elimină suficient de rapid din sistemele lor, atingându-se niveluri prea ridicate pentru o funcţionare mentală normală).

Foarte multe căi de împiedicare pentru producerea în exces a DMT-ului pineal, ca să fie doar o coincidenţă acest fapt! Sunt convinsă că pineala este o poartă interdimensională „la purtător", de ieşire din „Matrix" spre adevărata realitate, care ne ajută să recepţionăm multe mesaje de la dimensiunile mai înalte şi pe care organismul nostru o protejează. Dacă eşti calm şi centrat, ea permite accesul în dimensiuni mai înalte, dar şi menţinerea unei „nave de pământ fizic".

Dacă pineala produce compusul chimic asociat luminii interioare (DMT), tot ea produce şi „hormonul întunericului" (melatonina). Interesant este că pineala eliberează, în mod normal, melatonină doar noaptea. Emiterea melatoninei în timpul zilei, ar determina senzaţia de întuneric într-un moment „greşit". Sunt convinsă că pineala ne-a ajutat să ne exprimăm şi să cunoaştem realitatea în lumea dual㠂. Aşadar, lumina şi întunericul sunt în *realitate* acelaşi lucru, iar dualitatea zi-lumină o simţim cu ajutorul pinealei! Dualitatea nu a fost o stare naturală, ne-am autoimpus-o. Culorile puternice şi minunate, de nedescris în lumea materială, le-am văzut noaptea, în starea dintre realitate şi vis. Nu dormeam, stăteam doar cu ochii închişi şi eram foarte liniştită. Când pomeneşte despre lumea dual㠂, Rick spune: „totuşi, s-ar putea ca această opoziţie să fie mai mult aparentă decât reală".

Până acum, legătura la nivelul pinealei, dintre producerea de melatonină şi DMT, a fost ruptă. Din această cauză, multe discipline religioase au considerat celibatul, o necesitate pentru atingerea celor mai înalte stări spirituale. Aveam de ales între materie şi spirit. Ca o excepţie, practicanţii de Tantra încearcă să obţină maximum din ambele lumi. Emiterea de DMT pineal, stimulată prin meditaţie şi printr-o intensă activitate sexuală, poate declanşa puternice efecte psihedelice. În „noua energie", intuiţia îmi spune că se reface în mod *natural* legătura dintre producerea de melatonină şi

DMT, adică vom avea acces la ambele lumi – materială şi spirituală, *fără* niciun *efort* din partea noastră. De fapt, energia este una singură. Ea nu este nici „nouă", nici „veche", doar modul nostru de conştientizare s-a schimbat. Ne ridicăm conştiinţa pentru a percepe „octave mai mari din limbajul luminii" – dacă gândurile noastre rezonează la frecvenţa Iubirii, ne calibrăm propriul portal „glanda pineală" la frecvenţe mai mari de lumină.

Am înţeles că pineala nu este alcătuită din ţesut cerebral, ci „îşi datorează prezenţa unor celule cu funcţie specială, situate în cerul gurii la făt şi care se deplasează în mijlocul craniului. Poziţia pinealei (aproape atinge centrii vizuali, auditivi, emoţionali) ar influenţa puternic experienţele interioare – am vedea, auzi, simţi şi gândi lucrurile într-un mod de neimaginat prin raportarea la melatonină. DMT s-ar putea revărsa direct în structurile cerebrale importante, prin intermediul fluidului cerebrospinal. Toate acestea arată că ţesutul pineal în descompunere influenţează conştiinţa reziduală după moarte (n-ar fi nevoie de o inimă care să pompeze sângele). Practic, pineala ar avea o activitate intensă imediat după moarte, pentru că DMT deschide simţurile interioare către stările tranzitorii şi ne trece în zona ‚de câmpuri ale unor lucruri aflate în manifestare', după care suntem pe cont propriu".

René Descartes credea că pineala este „sediul sufletului", iar tradiţiile mistice Vestice şi Orientale „situează cel mai înalt centru spiritual al nostru între graniţele sale". Aceste afirmaţii vin să confirme simbolistica ritualurilor de înmormântare. Din nou, strămoşii noştri ştiau mai multe decât crede omul modern că stăpâneşte ca şi cunoaştere. Suntem fiinţe multidimensionale şi moartea este doar o trecere spre o dimensiune superioară a conştiinţei sau spre o nouă revenire în lumea materială. Practic, conştiinţa decide, în conformitate cu

gradul de evoluţie spirituală a fiinţei, de a avea o anumită formă biologică, care să permită evoluţia prin experienţă.

„Spiritul este acel ceva care e prezent în materie, dă mişcarea şi căldura corpului, în creier conferă puterea de a primi şi transforma în conştiinţă gândurile, sentimentele şi percepţiile noastre. El ‚ne face vii', atunci când este unit cu corpul nostru. Este forţa noastră vitală. Spiritul are o ‚istorie' asociată cu viaţa materiei. El trăieşte experienţe împreună cu noi – dar, la nivel esenţial, rămâne neschimbat de evenimentele respective. Când corpul devine prea slab pentru a-l mai conţine, pleacă. Unele Spirite trec în alte forme materiale, altele se unesc cu ceea ce se află în spatele câmpurilor produse prin alipirea Spiritului la corp. Cu cât este mai puternic un câmp, cu atât e mai lung timpul în care dispare – asta înseamnă că aceste câmpuri unice, produse prin alipirea Spiritului la corp, continuă, la moarte, să mai existe pentru o vreme, înainte de a se disipa."

De asta sunt persoane în vârstă, care se simt tinere. Spiritul nu are vârstă. El doar este. Dacă ai şansa să-ţi conştientizezi adevărata esenţă în timpul vieţii, ai acces la secretul „vieţii veşnice". Este de fapt a doua venire a lui Iisus, renaşterea ta ca Spirit conştientizat şi Suflet întrupat. Mi-am adus aminte de un paragraf din Evanghelia după Ioan. „Nicodim i-a zis: ‚Cum se poate naşte un om bătrân? Poate el să intre a doua oară în pântecele mamei sale şi să se nască?' Iisus i-a răspuns: ‚Adevărat, adevărat îţi spun că, dacă cineva nu este născut din apă şi din Duh, nu poate să intre în împărăţia lui Dumnezeu. Cel ce este născut din carne este carne; şi ce este născut din Duh este duh. Nu te mira că ţi-am zis: Trebuie să fiţi născuţi din nou. Vântul suflă încotro vrea şi-i auziţi vuietul, dar nu ştii de unde vine, nici încotro merge. Tot aşa este cu oricine este născut din Duhul.' Nicodim a răspuns şi I-a zis: ‚Cum se poate face aşa ceva?' Iisus a răspuns şi i-a zis: ‚Tu

eşti învăţătorul lui Israel şi nu înţelegi aceste lucruri? Adevărat, adevărat îţi spun că noi vorbim ce ştim şi mărturisim ce am văzut şi voi nu primiţi mărturia noastră. Dacă v-am vorbit despre lucrurile pământeşti şi nu credeţi, cum veţi crede când vă voi vorbi despre cele cereşti? Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel care S-a coborât din cer, Fiul Omului, care este în cer." (Evanghelia după Ioan, 3:1-13)

Noi singuri alegem – iubirea sau frica, energia „nouă" sau cea „veche", care este dual㠍. Astfel putem exista oricum şi oriunde. Totul se rezumă la iubire sau teamă, acceptare sau non-acceptare a ceea ce suntem de fapt. Cât de pregătiţi suntem să ne privim şi să ne descoperim adevărata spiritualitate în fiinţă omenească. Suntem doar ceea ce suntem, prin alegerea noastră. Noi singuri ne creăm visele sau coşmarurile, prin înţelegere/neînţelegere, iubire/teamă, conectare la Tot Ceea Ce Este/neconectare...

Interesantă este şi analogia dintre textele budiste şi embriologia umană. (*„Cartea tibetană a morţilor – Bardo Thodol"** spune că trebuie să treacă 49 de zile pentru ca sufletul unui om mort să se reîncarneze. Este nevoie tot de 49 de zile, de data aceasta de la concepţie, pentru ca primele semne ale existenţei pineale să-şi facă apariţia, iar fătul să se diferenţieze după sex.) Aceste evoluţii diferite, care necesită 49 de zile, trebuie legate între ele.

* publicată de *Editura Herald.* N.Ed.

Am găsit în *„Cursul de presopunctură"*, elaborat de către Dr. Olimpia Moldoveanu, un pasaj interesant: „În momentul concepţiei, copilul există deja, la 3 luni se poate vorbi de plămâni, atunci vine sufletul, pentru ca apoi, între 3 şi 7 luni acesta să vină şi să plece; numai după 7 luni sufletul se aşează mai stabil şi se poate vorbi de om. În primele 3 zile

după naştere, mai există încă acest dute-vino al sufletului, el aşezându-se definitiv pe la 10-11 luni".

Mi-am adus aminte de un documentar, în care se prezintă o comunitate mică de amerindieni, ce păstrează cu sfinţenie datinile străvechi. Folosesc o culoare roşie, obţinută dintr-un fruct, ca să-şi vopsească nou-născuţii. Explicaţia era că în acest fel „Spiritul nu simte mirosul de copil şi nu vine după el". Interesant, nu-i aşa?

Pineala ar putea acţiona ca o antenă sau ca un fir conducător pentru suflet. „Diferenţierea sexuală petrecându-se în acelaşi moment, asigură cadrul biologic prin care forţa vitală se poate acum manifesta. În timpul celor 49 de zile ne folosim voinţa sau intenţia, pentru a conştientiza ceea ce a însemnat viaţa noastră, unică în felul ei. În momentul în care am refăcut, conştient, traseul vieţii noastre, aceste câmpuri se unesc cu cele dimprejur (când corpul devine total inert, conştiinţa a părăsit complet corpul şi există ca un câmp între alte câmpuri ale lucrurilor aflate în manifestare). Ceea ce rămâne se îndreaptă spre următoarea formă fizică de viaţă, care pare cea mai potrivită pentru rezolvarea chestiunilor nerezolvate. Aceste tendinţe nemetabolizate, aceste lucruri *neterminate* pot pătrunde în făt, când acesta este ‚gata', iar această stare de acceptare poate apărea tot după 49 de zile şi poate lua forma unei glande pineale care este în stare să sintetizeze DMT. Mişcarea acestei energii, deplasarea forţei vitale reziduale a trecutului către prezent, prin pineală, în făt, s-ar putea să fie prima şi cea mai importantă manifestare a DMT şi reprezintă zorii conştiinţei, ai minţii, ai autoidentificării ca entitate biologică şi sexuală distinctă. Lumina orbitoare a DMT-ului pineal, secretat în creierul care se dezvoltă, marchează trecerea prin acest prag."

Aici am o dilemă. Doar după 49 de zile putem considera că un făt este o entitate spirituală, cu existenţă fizico-spirituală distinctă? Oare, până atunci este doar o haină în

formare? „Acea schiţă dăruită de Dumnezeu Mamei, pentru definitivare?" (Ce descriere fantastică pe care a făcut-o un copil de câţiva anişori!) Acesta ar fi motivul pentru care chiuretajele se fac doar în primele 3 luni? Faptul că în această perioadă sufletul încă nu s-a stabilizat, face ca experienţa unui avort să nu fie o traumă pentru el? Ştie medicina clasică ceva ce nu ne spune nouă, în cuvinte explicite?

Abia acum înţeleg că este bine să păstrezi micuţul corp, fiindcă n-ar trebui risipită alchimia Universului, care face posibilă experimentarea. Se prelungeşte un început de Miracol şi Universul stagnează în experienţă. Nimic nu se pierde, totul se transformă – nu este nici rău, nici bine într-o astfel de alegere, ci doar o experienţă pe care ne-am asumat-o. Oricum, sufletul care şi-a propus să ne aleagă drept părinţi, va veni spre noi, în momentul în care şi noi suntem pregătiţi pentru asta. Niciodată mai târziu, niciodată mai devreme. Cred doar că dacă faci un avort după ce sufletul a reuşit să se stabilizeze, acesta trăieşte o experienţă artificială, pe care trebuie s-o corecteze foarte repede.

Pineala este răspunzătoare de stări de conştiinţă modificată, în care DMT poate juca un rol important (naştere, vecinătatea morţii, moarte/visele/meditaţia sau rugăciunea/ moartea clinică sau moartea aparentă/forme de psihoză) – cu cât nivelurile de DMT sunt mai mari, cu atât sunt mai intense simptomele.

„Meditaţia poate să declanşeze manifestarea DMT în mod natural, pentru că în timpul meditaţiei se pune accentul pe o perfectă sincronizare între atenţie şi conştiinţă, folosind uneori şi tehnici de concentrare asupra respiraţiei/ incantaţia/tehnicile de vizualizare. Activitatea electrică a creierului reflectă această sincronizare – de fapt o funcţionare a creierului, supusă unui *singur* ritm comun. Persoanele cu constanţă în meditaţie produc unde cerebrale ce se propagă mai

lent şi urmând un model mai *organizat* decât cele specifice nivelului obişnuit de conştienţă, din timpul zilei. Cu cât meditaţia este mai adâncă, cu atât mai lent şi mai clar se propagă undele cerebrale. Prin tehnicile de meditaţie care folosesc sunetul, vederea sau mintea, se pot genera structuri vibratorii ale căror câmpuri induc rezonanţă în creier – deci, şi pineala rezonează la aceste frecvenţe (cuvintele sacre, imagini vizuale, exerciţii mentale care creează efecte unice)."

Vindecarea Reconectivă şi Reconectarea conduc tot la stări de conştiinţă modificată. În vreme ce efectele psihedelice ale DMT endogen progresează, fiinţa fizică se adaptează rapid la experienţa trăită. Iniţial, corpul reacţionează printr-o reacţie tipică pentru stres „luptă sau fugi" – pulsul şi tensiunea arterială cresc brusc, pentru a scădea la fel de repede cum au crescut. Temporar, pacientul poate resimţi stări de anxietate, teamă, nelinişte, dar această agitaţie bruscă dispare la fel de repede cum a apărut, după care şedinţa decurge normal. Timpul necesar adaptării organismului la această experienţă se poate reduce prin relaxare fizică, detaşare şi o respiraţie „adâncă". De altfel, pacienţii sunt sfătuiţi să închidă ochii şi să se destindă, pentru a fi într-o stare de receptivitate, care să permită experienţa ulterioară.

În timpul testelor efectuate cu DMT administrat intravenos, Rick a observat, în afara reacţiei de tip „luptă sau fugi", o activitate hormonală sporită a glandei pituitare (toţi hormonii de stres au crescut numeric ca reacţie la DMT), dublarea diametrului pupilelor şi creşterea temperaturii corpului – după 15 minute de la administrarea DMT. „Singurul care nu a crescut a fost hormonul glandei pineale, melatonina. Aceasta înseamnă că DMT administrat din exterior nu a reprezentat un stimul suficient de puternic pentru a învinge mecanismul de apărare al pinealei sau că *DMT exogen** (* administrat din exterior – N.Ed.) a stimulat pineala în sensul ca aceasta să producă mai mult din propriul său DMT

endogen.” Practic, în lumea dual, melatonina se comportă ca „un paznic” care permite doar accesarea experienţelor pentru care suntem pregătiţi. Totodată, studiul lui Rick a demonstrat că nu există toleranţă la efectele psihologice produse de injectarea DMT – în mod repetat, experienţa era la fel de intensă la nivel psihedelic, cum fusese prima dată.

Interesant, în cazul şedinţelor de Vindecare Reconectivă sau Reconectare, cei mai mulţi pacienţi, deşi rămân perfect conştienţi, percep o căldură puternică, iar experienţele şi senzaţiile trăite sunt la fel de intense, dar foarte diferite, de la o şedinţă la alta. Practic, nu există două şedinţe de Vindecare Reconectivă sau Reconectare, care să semene una cu cealaltă.

„Dacă mama este anesteziată sau se recurge la cezariană, există o emisie foarte mică de DMT din partea glandelor pineale ale mamei şi copilului, care poate să fie însă şi total inexistentă. Cei născuţi prin cezariană sunt mai puţin capabili ‚să se abandoneze’ în timpul terapiei psihedelice, decât cei născuţi normal” (Stanislav Grof – medic, psihoterapeut, specialist în folosirea LSD), lucru care se explică prin prezenţa unor niveluri psihedelice de DMT în cazul naşterii normale şi a unor niveluri insuficiente, în timpul naşterii prin cezariană (există un factor scăzut de stres, care inhibă producerea DMT).

Avem nevoie de experienţe iniţiale, de intrare în contact cu o „doză mare” de DMT. Altfel, expunerea la asemenea stări neobişnuite, ne poartă într-un teritoriu necunoscut, care ne poate dezorienta şi înspăimânta. Lipseşte din viaţa noastră un episod care ne arată că asemenea experienţe pot avea un sfârşit fericit.

Sunt interesante aceste observaţii, pentru că în timpul şedinţelor de Vindecare Reconectivă, Alexandra şi Alina (ambele născute prin cezariană) deşi au prezentat „registre” (paloare, mişcări involuntare ale mâinilor şi picioarelor,

mişcarea rapidă a ochilor, somn), mi-au spus că au simţit „doar o uşoară presiune în zona capului”. N-au avut deloc experienţe vizuale sau auditive. Nu a existat o emisie puternică de DMT, din partea glandei pineale, care să confere trăirea unor astfel de experienţe.

Atât în cazul studiului efectuat de către Rick, cât şi în cadrul şedinţelor de Vindecare Reconectivă, experienţele trăite depind foarte mult de profilul psihologic al pacientului, de cadrul de manifestare şi de scopul pe care îl urmăresc pacienţii.

Profilul psihologic se referă la „setul de aptitudini care ne definesc şi ne-au transformat în ceea ce suntem (trecutul, prezentul şi viitorul nostru, preferinţele, ideile, obiceiurile şi sentimentele)” şi are legătură cu corpul şi creierul nostru.

Cadrul de manifestare ia în calcul foarte multe: mediul în care ne aflăm, calitatea aerului, fundalul sonor, cine sau ce se află în imediata noastră apropiere, starea de tensiune sau de relaxare a practicienilor de Vindecare Reconectivă sau a celor care sunt cu noi în acel moment. Din această cauză, în cadrul şedinţelor de Vindecare Reconectivă, este bine să nu existe niciun stimul exterior care să poată distorsiona experienţa pacientului şi este foarte important felul în care reacţionează practicienii, în raport cu pacienţii. Freud a introdus chiar conceptul de „transfer afectiv” (pacienţii ar reprezenta personaje importante, din momente anterioare ale vieţii practicienilor) şi de „contra-transfer afectiv” (sentimentele practicianului sunt proiectate spre pacient). Din această cauză, terapeuţii trebuie să-şi păstreze calitatea de observatori, să arate compasiune, dar să nu se implice emoţional. Practicianul trebuie să înţeleagă că doar pacientul poartă responsabilitatea vindecării.

Scopul pentru care pacientul a venit, va determina experienţele sale, în dorinţa rezolvării propriilor dezechilibre din zona mentalului, emoţionalului şi a corpului energetic. Îmi

imaginez Vindecarea Reconectivă ca pe o cutie cu multe, foarte multe sertare şi pe fiecare scrie ceva... Tu, ca pacient, îţi alegi ceea ce simţi că este pentru tine. Dacă doreşti muzică – vei avea parte de o şedinţă de meloterapie; dacă doreşti să vezi culori – vei avea parte de o şedinţă de cromoterapie; dacă doreşti să meditezi – vei ajunge să experimentezi Nepătrunsul; dacă imaginaţia ta funcţionează la cote maxime – vei călători prin locuri nebănuite; dacă nu crezi decât în ceea ce se poate pipăi – s-ar putea să simţi doar mâncărime... Şi toate acestea, pentru ca tu să-ţi accesezi propria putere de autovindecare şi să-ţi recâştigi echilibrul, pornind dinspre interior spre exterior. Căci asta reprezintă starea de sănătate – regăsirea şi păstrarea propriului echilibru.

Pacientul nu primeşte nimic prin intermediul practicianului; acesta doar deschide uşa spre o nouă dimensiune a conştiinţei. Asta explică de ce, în timpul şedinţelor de Vindecare Reconectivă, practicianul este foarte atent la propriile senzaţii. Atenţia şi concentrarea îl aduc în starea de conştienţă care permite menţinerea îndelungată a legăturii stabilite. Când s-a produs această conexiune, pacientul ştie ce are de făcut. Universul este cu adevărat inteligent. Fiecăruia îi dă doar ceea ce i se potriveşte cel mai bine şi poate să recunoască, adică ce are nevoie la momentul respectiv. Experienţele prin care trece pacientul sunt cele mai potrivite scopului pentru care a venit la şedinţele de Vindecare Reconectivă. Secretul este ca atât practicianul, cât şi pacientul să nu se străduiască prea mult. Doar să lase Miracolul să se producă şi să se bucure de ceea ce experimentează.

Toate aceste observaţii arată că glanda pineală reprezintă interfaţa neurologică şi neurochimică care permite traducerea, la nivelul creierului, a informaţiilor de o vibraţie superioară, astfel încât mintea omenească să aibă acces la ele, să le poată folosi, pentru a crea o experienţă fizică. Ea creează

anumiţi transmiţători neurochimici (dimetiltriptamina, serotonina, melatonina), care vor permite deschiderea ferestrelor interdimensionale.

Pineala este „acordată" vibraţional pentru a primi frecvenţe vibraţionale superioare. Când aceste frecvenţe sunt direcţionate, de către mintea superioară către creier, glanda reglează cantitatea de DMT potrivită pentru receptarea informaţiei şi pentru focalizarea minţii omeneşti în realitatea fizică. Practic, cu ajutorul pinealei putem conştientiza mişcarea forţei vitale, în manifestările sale extreme. Chiar şi când murim, forţa vitală părăseşte corpul prin glanda pineală, eliberând în cantităţi mari, DMT.

Pineala conţine materialul necesar pentru crearea de DMT, poate produce DMT şi substanţe care îi amplifică şi prelungesc efectele, dar până acum, pentru că Spiritul a fost deconectat de înţelegerea accesibilă şi posibilă oamenilor, a jucat un rol de blocare „conştientă" (prin producerea în cantităţi reduse a DMT endogen) a experienţelor psihedelice, pe care le-a păstrat doar pentru momentele importante ale vieţii.

Este momentul să privim schizofrenia şi psihozele nu ca pe o boală, ci o stare de accedere a unei noi dimensiuni, pe care omul nu era pregătit să o accepte. Aceste persoane au reuşit cumva, în mod accidental, să treacă pragul realităţii materiale din lumea noastră şi să trăiască într-o altă dimensiune, foarte reală pentru ele. Deşi activarea pinealei s-a efectuat în mod natural, „ceva" din propria lor fiinţă nu a fost pregătit să afle şi să înţeleagă Adevărul, să-l *integreze* în lumea materială. Fiinţa a continuat să existe şi să experimenteze în modul de „frică" şi s-a produs o ruptură între înţelegerea ca Fiinţă şi trăirea ca Spirit. Acelaşi lucru e valabil şi în cazul administrării drogurilor psihedelice, chiar a DMT artificial. Ele doar opresc o evoluţie naturală a conştiinţei noastre, chiar dacă facilitează o călătorie spontană în propria noastră lume interioară.

Trebuie să învăţăm să lăsăm ca mintea superioară să fie cea care concepe, nu mintea noastră omenească. Vibraţia Sinelui minţii superioare este cea pe care mintea omenească şi corpul fizic o traduc drept entuziasm, bucurie, pasiune, iubire, creativitate. Odată reconectaţi la Divinitate, dispare şi necesitatea de blocare a activităţii pinealei, care ar trebui să se transforme într-o poartă interdimensională, capabilă să ne ofere noi experienţe spirituale. Am fost pregătiţi să cunoaştem mai multe despre Univers doar în momentul morţii, dar acum am primit un dar, o şansă de a fi totuna cu Universul, cu Divinitatea, cu „Misterul Existenţial", încă din timpul vieţii. Depinde doar de noi cum primim acest dar şi ce facem cu el.

Am încercat să identific zona în care Vindecarea Reconectivă poate fi folosită şi cum acţionează aceasta. Prin generarea de imagini onirice, cu înalt conţinut simbolic, Vindecarea Reconectivă ne ajută să ne înfruntăm propriile sentimente dureroase. „Visele sunt calea regală către inconştient", scria Freud. Cu ajutorul lor, putem să ne înţelegem emoţiile ascunse, pe care ne este frică să le conştientizăm. Neliniştea, depresia, „problemele" de relaţionare pot fi rezolvate uşor pe această cale.

Crearea unei experienţe traumatice controlate, în timpul şedinţelor de Vindecare Reconectivă, ne influenţează potenţial mintea şi corpul în sens pozitiv. „Dacă vrem să depăşim consecinţele unei traume, se impune să le înfruntăm făţiş. Prin trăirea unei stări de pierdere totală a controlului de sine, într-un context de siguranţă şi susţinere, poţi să ai parte de un contact mai deplin cu anumite emoţii dureroase şi te poţi elibera mai uşor de ele."

Deoarece eliberarea unor sentimente vechi sau eliminarea blocajelor energetice determină o „detoxifiere" şi o echilibrare interioară profundă, care se manifestă mai târziu, printr-o stare fizică îmbunătăţită, rezultatele se văd în timp.

Starea de sănătate înseamnă recâştigarea şi păstrarea echilibrului interior, iar fiecare dintre noi are propriul său ritm de autopurificare sau autoechilibrare.

Şedinţele de Vindecare Reconectivă ne oferă „călătoria" de care avem nevoie – experienţele sunt intense şi instalarea lor se face aproape instantaneu. Ele ne determină să ne confruntăm cu părţi necunoscute, ignorate sau refuzate ale personalităţii noastre – ca şi cum ţi-ai crea propriul Univers, cu lumi paralele şi mai multe dimensiuni ale realităţii. Pacienţii „călătoresc" în tărâmuri neobişnuite, dar mai importante sunt înţelesul, sentimentul şi informaţia asociate locului în care aceştia au ajuns. Astfel, unii au reuşit să-şi conştientizeze propria esenţă. „Acum când închid ochii, mă simt într-un spaţiu infinit: doar spaţiu, fără Timp şi fără Loc; înainte eram doar pe Pământ" – spunea cineva. Altcineva m-a întrebat: „Ce crezi? Este vorba despre mai multe realităţi ai căror co-autori conştienţi suntem noi sau sunt alţii? Şi dacă sunt alţii, putem lua legătura conştientă cu ei?" Încă n-am ştiut să-i răspund...

După aceste şedinţe, pacienţii se tem mai puţin de moartea fizică şi apreciază mai mult experienţele vieţii: se pot relaxa mai bine şi au început să-şi schimbe stilul de viaţă, cu unul mai sănătos. Unele rezultate sunt într-adevar spectaculoase. Totuşi, nu întotdeauna există schimbări exterioare majore, iar Vindecarea Reconectivă şi Reconectarea sunt terapeutice, doar când condiţionările interioare ale pacientului permit acest lucru. Asta înseamnă că în procesul de „iluminare", contează doar DMT-ul endogen, nu şi cel exogen.

Dacă pacientul nu este pregătit la nivelul său cel mai profund sau dacă sunt stări induse artificial (mă refer în acest caz, la administrarea DMT), percepţiile nu pot fi adânci şi de durată. Şi totuşi ceva s-a întâmplat şi urmează să se vadă în timp, deoarece etapele de evoluţie au fost accelerate. În acest moment se impune o întrebare: să fie oare relatările despre întâlnirile cu alte lumi şi locuitorii acestora, doar împletiri între

fantasmele minţii omeneşti, propriile noastre creaţii şi adevăr, toate menite a îngreuna aflarea Marelui Adevăr, dacă nu suntem pregătiţi?

Colaboratorii lui Rick, care au trăit clipe de „iluminare", au fost pregătiţi – trup şi Suflet – pentru această etapă. TOTUL se apără de cei care încă nu sunt la momentul aflării Adevărului. Ai putea reveni, iar şi iar pe Pământ, să-ţi trăieşti propria experienţă în lumea dualităţii de întuneric-lumină, rău-bine, dacă ai avea deja Conştiinţa Divinităţii Depline, care reprezintă tot ceea ce există şi ne înconjoară? Care ar mai fi frumuseţea şi bucuria jocului? Dar validitatea informaţiilor? Ar mai putea exista vreun joc? TOTUL trebuie protejat de vizita celor care încă nu sunt pregătiţi să se înalţe, să revină din calitatea lor de „îngeri decăzuţi", în fiinţe stelare. Secretul nu trebuie cunoscut în totalitate, omul nu poate să preia controlul asupra Divinului, echilibrul şi frumuseţea jocului nu trebuie să se piardă. Omul Divin se apără de omul simplu.

Adevărul şi fantasmele minţii omeneşti sunt făcute ca să te abată din drum – într-adevăr, acest drum nu duce nicăieri. „Dacă era prea mult DMT, subiecţii nu-şi puteau aminti nimic. Nu puteau rămâne cu amintiri în urma experienţelor trăite. Aveau doar sentimentul că li s-a întâmplat ceva înspăimântător." (Dr. Szara) Jocul trebuie jucat în continuare şi Adevărul uitat. Doar aşa experienţa se poate obţine şi păstra. Toate au un ritm al lor, cunoaşterea şi conştiinţa au propria lor evoluţie, nimic nu trebuie grăbit.

„DMT influenţează capacitatea creierului de a primi informaţii, făcând mai mult decât să genereze anumite percepţii; poate permite creierului să perceapă materie neagră sau universuri paralele, tărâmuri locuite de entităţi conştiente. Pragul psihedelic este trecut când există o separare a conştiinţei

de corp şi efectele psihedelice înlocuiesc complet conţinutul obişnuit al minţii."

Dar lipseşte din ecuaţie conştientizarea, chiar dacă, la administrarea unei doze mari de DMT, se poate percepe senzaţia că facem parte din Tot Ceea Ce Este**.** Stările spirituale şi informaţiile de natură mistică nu pot fi dobândite prin droguri – ca să ne înţelegem propria conştiinţă, trebuie ca Fiinţa noastră – Trup şi Suflet – să fie pregătită pentru acest pas. Altfel, totul este un non-sens. DMT-ul produs în mod natural este singura variantă corectă. Vindecarea Reconectivă şi Reconectarea reprezintă o variantă corectă: totul se produce în cel mai natural mod cu putinţă, fără a interveni cu niciun stimulent exterior sau din exterior.

Dacă nu ştii ce-ţi aduc drogurile drept experienţă (pentru că mintea omenească plăsmuieşte propria realitate), în cazul Vindecării Reconective, indiferent de ceea ce se experimentează, pacientul simte permanent o stare de linişte, pace şi iubire necondiţionată. „Nimic din ceea ce am văzut sau simţit nu-mi era necunoscut. TOTUL era Iubire şi Linişte." Asta a fost ceea ce am putut să spun, ca şi concluzie, în cadrul experienţei personale de Vindecare Reconectivă.

Există o similitudine între percepţiile declanşate de administrarea DMT injectabil, experienţele mistice sau spirituale şi Vindecarea Reconectivă. „DMT administrat din exterior conferă stări modificate de conştiinţă, asemănătoare celor din timpul experienţelor psihedelice spontane: stări apropiate morţii sau mistice, împreună cu ‚răpirea extraterestră'. Senzaţiile induse de drog şi unele dintre cele ce survin în mod natural par a se suprapune. În producerea acestor experienţe psihedelice spontane, un rol important îl ocupă DMT-ul endogen."

Totuşi, drogurile nu sunt decât o cale artificială de a ajunge la o stare asemănătoare „iluminării", dar nu identică şi

ceea ce experimentezi, depinde de modul în care funcţionezi – iubire sau teamă. Până şi felul în care Rick vorbeşte despre ceea ce simţea, oglindeşte doar teama. La toate acestea se adaugă dependenţa de droguri, cu toate complicaţiile care decurg din ea.

E clar că nu aceasta este calea potrivită. Universul trebuie lăsat singur să facă ceea ce trebuie, cum trebuie şi când trebuie. Iar Vindecarea Reconectivă şi Reconectarea sunt cele mai simple căi de a facilita, în momentul de faţă, legătura cu Universul. Vor apărea şi altele, dar acestea sunt deocamdată, cele mai rapide. În „energia nouă", tu ai ales iubirea ca mod de funcţionare. Fără frică, fără credinţe vechi, fără alte ritualuri... Doar permiţând ca Miracolul să se producă...

Rick spunea că: „Cel mai bun mod de a folosi psihedelicele în cercetare constă în a ne ocupa doar de tratarea bolilor şi de amplificarea anumitor calităţi ale omului cu ajutorul acestora". „Putem trata afecţiuni ce au o bază pur psihologică, cele datorate unor traume, abuzului de droguri şi de alcool sau suferinţei pe care o aduce o boală aflată în ultima fază."

Dar, în accepţiunea mea, folosirea psihedelicelor în acest scop este o variantă falsă şi costisitoare. Dacă am folosi doar 3 şedinţe de Vindecare Reconectivă ca să obţinem acelaşi lucru? Dacă am încerca să folosim şedinţele de Vindecare Reconectivă pentru recuperarea rapidă în urma intervenţiilor chirurgicale? Sau pentru pregătirea sportivilor? Nu se poate deschide astfel uşa pentru o colaborare frumoasă între medicina tradiţională şi Vindecarea Reconectivă? Eu zic că da. „Dacă eşti norocos, vindecarea ta va veni în forma pe care ai anticipat-o. Dacă eşti într-adevăr norocos, vindecarea ta va veni într-o formă pe care nici n-ai visat-o, aceea pe care Universul a gândit-o în mod specific pentru tine." (Eric Pearl) Şi aceasta este marea frumuseţe în „noua energie". Că nu trebuie să faci niciun efort ca să primeşti totul.

Gata, am terminat... Am să recitesc mâine ceea ce am notat astăzi. Nici nu ştiu când a trecut timpul. Este târziu, dar nu simt c-aş fi obosită. Trăiesc doar o plăcere imensă, la gândul că acum a venit momentul să mă aşez în pat şi să mă las în voia simţurilor.

29.01.2011

În noaptea aceasta am primit mai multe informaţii. Am avut multe întrebări la care aşteptam răspuns...

„Niciun alt Spirit nu poate intra într-un corp aflat în viaţă. El este ca o poartă închisă pentru un alt Spirit. Corpul se autoprotejează prin funcţia pinealei. Aspectul omenesc îşi recunoaşte Spiritul în ADN şi Spiritul îşi recunoaşte aspectul omenesc. Reunirea cu ‚Eul Superior' se poate face doar dacă permiţi ca aceasta să se producă. În acel moment va fi reunificarea cu toate experienţele tale din vieţile anterioare. De fapt, el este ‚baza ta de date', conştiinţa extinsă care cuprinde întreaga experienţă a trecutului. Atunci vei trece cu adevărat bariera timpului. Trecutul devine prezent, iar prezentul – viitor. Vei deveni o nouă conştiinţă în corp omenesc, prin reunificarea tuturor existenţelor tale."

„Este vorba despre Reconectarea conştientă, pentru că şi până acum Spiritul a fost conectat invizibil la Eul Superior. Şi-a autoimpus uitarea. Prin Reconectare, noua conştiinţă poate apărea în forma omenească, care este pregătită acum pentru asta. Omul recunoaşte şi acceptă propria condiţie de spiritualitate, Spiritul însuşi poate accepta experienţa totală, pe care o presupune reunificarea vieţilor trăite şi întreaga Fiinţă îşi recunoaşte menirea şi se acceptă, ca fiind Tot Ceea Ce Este."

„Era mai uşor să uiţi ultima viaţă trăită, din momentul în care toate datele erau transferate către Eul Superior şi către noul ADN omenesc. Experienţa nouă trebuia luată de la zero, iar explozia de DMT la 49 de zile de la concepţie, asta reprezintă: ‚vaccinul uitării' pentru Spiritul care intră în noul

corp omenesc. ADN-ul preluase deja informaţiile necesare dezvoltării viitoare. Prin uitarea existenţei trecute, Spiritul care experimentează la nivel material, protejează aspectul omenesc şi experienţa brută din această viaţă. În momentul morţii, pineala are rolul de a emite ‚vaccinul amintirii de Sine' pentru Spirit."

„Noi Tot Ceea Ce Suntem facem parte din Marele Tot Ceea Ce Este în totul şi în toate. Binele şi răul nu există la scara Universului, doar Iubirea necondiţionată. Binele pentru tine nu face rău nimănui altcuiva, fiindcă TOTUL este Iubire necondiţionată. Spiritul este ‚respiraţia lui Dumnezeu', iar Dumnezeu nu poate face nimic care să îngrădească o formă de viaţă, care este EL însuşi ca manifestare. Universul doar ne iubeşte, nu vrea să ne sperie sau să suferim. Doar noi avem această putere şi ea funcţionează doar pentru noi."

„Răul nu există pe Pământ, el trăieşte doar prin mintea voastră. Speciile nu se împart în slabe şi puternice. Sufletele doar se ajută între ele. Materia are nevoie de hrană materială, iar unele Suflete acceptă acest rol în folosul altora care evoluează în experienţă. Data viitoare va veni rândul lor să evolueze. Priveşte aşa. Înţelege că totul este perfect, toate sunt aşa cum trebuie să fie. Doar o experienţă perpetuă în lumea materială..."

O întrebare mi-a apărut în minte: Cumva se reproiectează ADN-ul cu ajutorul pinealei şi al DMT-ului? Şi de ce am auzit de data aceasta vorbindu-se despre ‚Eul Superior'?

Dimineaţa am recitit ceea ce am scris ieri şi am zâmbit. Când şi cum am putut oare să scriu atât de mult, într-un timp atât de scurt? Nimic nu este întâmplător. Cartea lui Rick este prima carte pe care am pus mâna într-o librărie, după Reconectarea Personală. Eram într-un moment de incertitudine în privinţa propriei mele experienţe de natură psihedelică şi mai ales, a ceea ce urmam să fac mai departe. În momentul în

care am făcut cunoştinţă cu experienţele efectuate cu „molecula spiritului – DMT", am ştiut. Puteam să încerc să compar reacţiile generate de către DMT şi cele pe care le-am descoperit prin Vindecarea Reconectivă. Subiectul mi s-a părut interesant şi astfel, a început să prindă contur, experienţa mea într-un domeniu nebănuit cu un an în urmă şi pentru care, pregătirea mea iniţială de inginer frigotehnist (ce searbăd cuvânt...) ar fi putut, cel mult, să stârnească zâmbete de neîncredere. Şi iată, am deja 2 în 1, adică Jurnal şi studiu comparativ. Timid făcut, nefinisat, dar este totuşi un început. Zâmbesc...

30.01.2011

Noaptea aceasta am încercat să urmez sfaturile lui Gill Edwards. Am vizualizat că am un serviciu foarte bine plătit, că sunt într-o maşină mare şi scumpă, de culoare neagră. De ce toate maşinile mari şi scumpe trebuie să aibă culoarea neagră? M-am trezit golită de bucurie, chiar dacă în gând încercam să mă văd râzând fericită şi am simţit, deodată, că nu acesta trebuie să fie visul meu. Banii pe care i-am vizualizat că vin spre mine nu mă vor face niciodată să arăt aşa, sunt prea puţini pentru asta, dar îmi vor dărui tot ceea ce îmi este necesar ca să fiu lipsită de griji. Voi putea face ceea ce îmi place, voi învăţa în continuare, voi vindeca şi voi face masaj, voi fi un „înger" care va aduce linişte şi puţină mângâiere în viaţa mea, a celor dragi mie şi pentru cei care vor veni să caute acest lucru, la uşa mea. Fără patimă, fără înverşunare, fără dorinţa de a face mai mult şi tot mai mult... Doar cu iubire, bucurie şi fericirea de a fi EU. Aş putea să vizitez, în sfârşit, locuri pe care le-am văzut doar în vis, să mă bucur de nisipul cald de la mare sau să-mi cumpăr nimicuri de suflet, dar toate acestea înseamnă să am doar atât cât trebuie ca să fiu fericită, rămânând OM, pentru că aşa am fost întotdeauna, chiar dacă uneori m-am rătăcit printre gânduri. Aşa cum am făcut în noaptea aceasta. Nu era nici rău, nici bine, doar că nu mă bucuram.

Albul strălucitor al zilei m-a făcut să zâmbesc şi acum ştiu că ceea ce-mi doresc cel mai mult este să iubesc, să fiu iubită şi să împărtăşesc cu ceilalţi, fericirea şi bucuria. Mi-e bine aşa, iar Universul, când va citi rândurile acestea, va şti care este modalitatea prin care banii de care am nevoie, să vină spre mine. Doar ca să-mi facă pe plac şi să fie aşa cum îmi doresc. Şi mi-i va trimite... Am nevoie doar de înţelepciunea TA, ca să am ceea ce este cel mai potrivit pentru mine.

Încep să ţin din ce în ce mai mult la Virgil. Soţul meu este un Suflet mare, care cunoaşte iubirea necondiţionată. Poate că rolul lui a fost să mă ajute să evoluez. Mi-a dat atâta libertate şi multă vreme n-am apreciat darul pe care mi l-a făcut. Şi tot el m-a încurajat să merg pe calea aceasta: „Dacă simţi că-ţi face bine, continuă. Şi nu merge pe mai multe drumuri în acelaşi timp, doar pe unul singur". Relaţia cu el s-a îmbunătăţit, în momentul în care eu am privit altfel această relaţie. La gânduri bune, de iubire, am primit aceleaşi lucruri. Legea atracţiei funcţionează şi doar noi ne făurim fericirea sau nefericirea.

01.01.2011

Lecţiile au continuat să vină spre mine şi după ce visul s-a terminat, pentru că noaptea aceasta am primit multe răspunsuri.

„Poţi să faci orice vrei, dar totul trebuie făcut cu bucurie şi cu sentimentul co-creatorului din dorinţa de a face bine. Nimic nu trebuie făcut din datorie, totul este doar bucurie. Tu ai ales să fii şi să faci asta – şi atunci, doar fii fericit. Bucură-te şi experimentează. Asta este tot ce ţi se cere. Eşti făcut să fii fericit."

„Nu există bine şi rău, toate sunt doar aşa cum trebuie să fie. Orice se poate schimba în propria ta creaţie, pentru că tu faci asta posibil."

„Eşti ca un copil care învaţă primele lucruri, prin

practică şi exerciţii. Visele vor fi la fel de vii, până termini de citit tot ceea ce trebuie citit. În fiecare noapte o să afli câte ceva."

„Nu te implica emoţional, fii doar observator. Încetul cu încetul o să afli ce înseamnă ‚să stai pe bicicletă şi să nu faci nimic, iar fundalul să se schimbe mereu'. Acum poţi să intri şi să ieşi oricând din ‚Matrix', poţi oricând să fii aici şi acolo, asta este frumuseţea Jocului nou. Redevii ca noi, dar vei şti mai multe decât am visat cu toţii vreodată, pentru că tu vei avea în plus cunoaşterea tuturor vieţilor trăite. Asta este marea diferenţă între ‚tu' de la începuturi – şi ‚tu' ce va să fie."

„Şi mai cu seamă, învaţă să nu te mai îndoieşti de ceea ce ţi se întâmplă. Ele sunt realitatea şi adevărul tău. Lasă gândurile să vină dimineaţa, ia aminte la ele, scrie-le, apoi lasă-le să plece. Trăieşte în continuare ca şi cum nimic nu ţi s-ar întâmpla, pentru că *da* – este doar adevărul tău şi alţii nu sunt încă pregătiţi ca să-l primească."

În timp ce mergeam la cumpărături, mi-am dat seama de un adevăr. Visul din noaptea de ieri mi-a arătat că în această viaţă nu caut bogăţia. Este o experienţă care face parte din cunoaşterea mea. Am fost bogată într-o altă viaţă, am avut de toate, dar asta nu m-a făcut să mă simt la fel de bine ca acum, când încerc să regăsesc Spiritualitatea. Aceasta este de fapt experienţa pe care trebuie s-o trăiesc. Magia şi starea de Fiinţă Divină, cu experienţe care pentru alţii nu există... Şi din nou sunt pe cale, pentru că mă simt bine cu mine însămi.

Am să-i dau telefon mamei, doar pentru că asta mă face să mă simt bine. O iubesc, nu pentru că „aşa trebuie". Doar o iubesc. Ce uşurare să simt aşa! Mi-a venit în minte cum ar trebui să procedez cu mama... „Pentru mama, cu Iubire... Acum eşti în căsuţa ta cu prieteni şi bucurii. De fiecare dată ai lăsat în urmă o altă casă şi ai luat-o de la început. A fost de fiecare dată altă viaţă, în care ai reuşit să-ţi găseşti bucuria şi fericirea, doar prin ceea ce ai făcut. Te-ai născut în Tereblecea (acum

Ucraina), ai făcut un popas în Banat, apoi ai locuit în Buzău, te-ai mutat la Bacău, ai ajuns la Rădăuţi... Vezi câte vieţi ai trăit până acum? Zâmbeşti? Pentru că aşa şi trebuie... De fiecare dată ai lăsat trecutul în urmă şi ţi-ai făcut o altă viaţă, la fel de frumoasă ca toate celelalte. Acum şi Aici este o altă viaţă. Ca să fii bucuroasă şi fericită, depinde doar de tine. Tu-ţi construieşti clipă de clipă fericirea, tu trebuie să te bucuri de fiecare clipă pe care o simţi. Nimeni n-o poate face în locul tău. Şi da, recunoaşte mami, eşti atât de fericită şi nu-ţi mai aduci aminte că eşti. Dar a venit clipa să-ţi aminteşti. Vezi culorile, albastrul cerului, albul zăpezii şi vezi atâţia oameni în jurul tău. Vezi... Auzi muzică, sunete, cântece de păsări, auzi atâţia oameni în jurul tău. Auzi... Guşti în fiecare zi mâncarea şi-i simţi mirosul în aburii de la bucătărie, ca gust îţi plac atâtea mâncăruri. Le guşti... Mergi – şi asta este marea bucurie a mişcării în fiecare zi... Pipăi – simţi fiecare lucru din lumea materială – toate sunt calde, moi, pufoase sau aspre, dar sunt aici şi acum. Le simţi... Eşti sănătoasă... Eşti... Şi mai ales, ai atâţia prieteni care te iubesc şi pe care îi iubeşti: copiii, nepoţii şi strănepoţii tăi (nu contează cum îi cheamă şi ce sunt, doar faptul că ştii că sunt ai tăi, că te iubesc şi că îi iubeşti), tanti Ana – colega ta de cameră, ceilalţi prieteni dragi ţie – domnul director, locatarii celorlalte camere, doamna asistentă, doamna de la bucătărie, pisicuţa căreia îi dai mâncare, păsările care îţi cântă în fiecare dimineaţă, pomii, iarba, Pământul... Vezi mami, cât de mulţi prieteni sunt alături de tine? Dar, mai presus de toate, ştii că există o Iubire atotcuprinzătoare, care te iubeşte şi ne iubeşte, fără să ne ceară nimic. Dă-ţi voie doar să fii fericită, pentru că eşti, dar ai uitat să vezi acest lucru. Şi să ştii că eşti foarte, foarte mult iubită. Şi mai ales, eşti Aici şi Acum ca să te bucuri. Cu drag, copilul tău cel mic, Steluţa, care te iubeşte mereu – din timpuri vechi şi de peste timp, chiar şi atunci când nu este lângă tine. Te iubesc, pentru că te păstrez şi

eşti parte din Sufletul meu, eşti în permanenţă lângă inima mea!”

Am să-i scriu aceste rânduri în caietul pe care i-l duc, iar mama, care acum este doar simţire, asemenea unui copil, s-ar putea să le considere un început al terapiei pentru fericire.

01.02.2011

Astăzi m-am trezit cu o jenă uşoară în zona capului, spre spate. Gândul care mi-a venit în legătură cu aceasta, a fost însă unul de linişte. Divinitatea ştie ce trebuie să fie cu mine şi nu am de ce să-mi fac griji pentru asta. Ce gând complet liniştitor... Senzaţia de disconfort a trecut foarte repede. A fost un test pentru mine? Dacă pot să am încredere şi să-mi învin teama impusă de aspectul meu omenesc?

02.02.2011

M-am trezit obosită şi puţin decepţionată, fiindcă nu-mi amintesc mare lucru din vis. Ştiu doar că a fost despre foştii colegi de liceu. Nu am primit însă răspunsuri la întrebările mele de aseară: „Poţi, odată unit cu Adevăratul Sine, să cazi dintr-o dimensiune superioară în alta inferioară? Ce înseamnă ‚cât eşti în serviciul Spiritului’? N-o facem mereu? Sau atunci când Adevăratul Sine a venit deja, Eu sunt Spiritul şi alţii ‚devin’ în serviciul meu?” A fost un non-sens în întrebările mele – şi de asta nu am primit răspuns?

Şi atunci mi-a venit în minte că Spiritul se dezvoltă şi creşte odată cu experienţele noastre. „La început au fost mai puţini oameni pe Pământ, apoi tot mai mulţi. La început era suficient ca anumite specii să evolueze ca spirit, să se înalţe – dar şi spirite evoluate din dimensiuni inferioare urmau acelaşi traseu. Treceau în dimensiuni superioare. Totuşi, la un punct, Spiritul însuşi evoluează. Înţelegerea şi cunoaşterea lui sunt mult mai mari, Creaţia lui creşte. A fost un asemenea moment. Asta presupune că niciodată nu poţi reveni într-o dimensiune

inferioară, decât cu voia ta şi a Spiritului, de a efectua cunoaşterea. *Căderea* nu este posibilă, dacă deja ai experimentat totul în acea dimensiune cunoscută ţie." „Dar Pământul?", am întrebat în gând. „Acolo experienţa a fost nouă – experimentarea dualităţii, a echilibrului în dualitate. Şi trebuia făcută. Pentru că tu eşti Totul, în variantă mică; eşti o parte din multitudinea de ochi, de raze, de energii pe care le are Spiritul Divin – TOTUL în Fiinţa Lui. Orice se face doar cu respectarea Liberului Arbitru şi ‚a fi în slujba Spiritului' înseamnă a experimenta întru El, pentru El, pentru cunoaşterea Lui, pentru evoluţia Lui. Eşti parte din El, care *vrea* să experimenteze. Tu – parte din TOTUL – vrei să trăieşti experienţe. Pentru că El eşti Tu, în variantă mică. Eşti Spirit întrupat în propria Creaţie a Spiritului." Cu adevărat, întrebările nu-şi aveau rostul...

„Locul de unde vine Creaţia este locul în care ai simţit ‚atunci' acea căldură şi Iubire imensă, în interiorul tău, în inima Sufletului tău. Atunci când eşti în acea stare de iubire deplină, poţi crea. Ai creat când erai în tren şi priveai cum se perindă imaginile. Când ţi-ai imaginat căprioare, fazani şi ulii, iar ele au apărut în număr atât de mare. Când ţi-ai imaginat oamenii cu păr auriu, fericiţi şi cu viaţă simplă, în îndestulare, având puteri neascunse şi locuind în case rotunde. Ei există undeva, deja Creaţia ta există. Cu adevărat, la întrebări vei avea însă răspunsul în timp. Ai răbdare. Şi da, visele nu sunt numai transpunerea în practică a lecţiilor prin care treci, sunt calea de eliberare a energiei tale vechi, de gânduri, sentimente, emoţii. Ele trebuie lăsate să plece, ca să poţi trece mai departe. Visele înseamnă şi altceva – pentru fiecare, altceva – dar acum pentru tine asta sunt. Mai târziu, va fi altceva."

Şi spuneam la început că nu a fost nimic în noaptea asta! Dimineaţa au venit din nou cei doi guguştiuci, ca să le dau de mâncare. Am mers la bucătărie şi am luat pâine, am deschis uşa de la balcon, am venit lângă ei – puteam să-i ating

– dar n-au zburat, au rămas în acelaşi loc. M-au lăsat să pun lângă ei pâinea fărâmiţată. NAMASTE, dragii mei prieteni… M-au privit cu iubire, iar eu m-am retras în sufragerie şi i-am urmărit în continuare. Şi din nou au venit ceilalţi doi porumbei, mai mari, cu ochii altfel. De data aceasta însă, guguştiucii mei n-au mai fost alungaţi. Au mâncat împreună, au stat împreună, apoi au zburat – întâi guguştiucii, apoi ceilalţi. Era ca şi cum, în sfârşit, ajunseseră la un echilibru, puteau fi împreună – lumina şi întunericul. Pe urmă am citit din „*Cărţile lui Tobias”* şi am ştiut că aşa şi era.

Seara am făcut o baie caldă. Dintr-o dată, în timp ce ascultam muzica aceea îngerească de harpă, am înţeles. După Reconectare am simţit întregul proces de purificare – intelectul s-a purificat prin foc (senzaţia de foc pe care am simţit-o în corpul meu), sufletul s-a purificat prin aer (răcoarea ca de gheaţă, pe care am simţit-o în corp), iar trupul s-a purificat prin apă (după ce am parcurs toată experienţa primei zile, am simţit nevoia să fac o baie caldă – parcă nu eram eu cea care voia asta, ci aşa trebuia să fie). Am înţeles că atunci „am murit şi am înviat” şi că „sămânţa conştiinţei lui Christ” a germinat. Am înţeles şi când s-a produs unificarea chakrelor din zona inferioară, într-una singură, în cea care este „Divinitatea mea”. S-a întâmplat în seara în care am simţit neliniştea aceea puternică, care a dispărut doar când am hotărât să mă las în voia senzaţiilor. Atunci am simţit o căldură aparte şi o iubire imensă în interiorul Fiinţei mele. Atunci am devenit Lumina albă.

Am înţeles că acum pot să simt cu adevărat iubire pentru durerile mele, pentru analizele mele proaste, pentru toate bolile care au făcut parte din viaţa mea. Aşa trebuia să fie – fără ele nu aş fi ajuns să aflu acest Mare Adevăr, n-aş fi putut începe înălţarea. Şi atunci mi-au dat lacrimile, le-am spus cu voce tare că le iubesc, că le eliberez şi că le dau voie să plece. La fel am făcut şi pentru toate vieţile mele, pentru toţi strămoşii

mei – care sunt tot Eu, pentru „îngerii mei negri" – cu „coroniţe de lumină şi iubire". Le-am spus că-i iubesc, că-i eliberez şi că pot pleca. Acum rămân pe mâini bune – propria mea Divinitate. Am deschis palmele şi am închis ochii – atingeri fine, furnicături firave, senzaţii discrete în palmele mele. Mai întâi în dreapta – trecutul meu, mâna care eliberează. Ştiam că a venit momentul să plece, că-mi mulţumesc şi ele la rândul lor şi că sunt libere.

03.02.2011

Noaptea m-a durut capul în partea stângă. Şi acum există acolo o senzaţie difuză de durere suportabilă. Îmi legasem capul cu un batic îmbibat în spirt. Simţeam mirosul înţepător în creier, în nas. Lumina de control de la televizor era puternică, cu o aură mare şi adâncă, de un verde ca de smarald. Senzaţia era una de adâncime, spaţială. Am auzit din nou sunetele de frecvenţă înaltă, am avut din nou senzaţia aceea ciudată în capul meu (chiar nu pot s-o descriu...). Amândouă îmi prevesteau aducerea culorilor fantastice în mine. Dar senzaţia de durere, ochiul stâng care lăcrima din cauza aceasta şi faptul că trebuia să depun efort când ţineam ochii închişi, toate m-au împiedicat să merg mai departe.

Şi apoi a fost visul – viu, real şi de neţinut minte. M-am trezit cu senzaţia stranie că am înţeles. Încă nu era timpul, mai trebuia să am răbdare, încă se vindecă trecutul din viaţa mea. Când totul va fi aşa cum trebuie, va fi şi momentul. Doar Eu pot controla lucrurile. Sunt Co-Creatorul. Nimeni şi nimic nu-mi vrea răul. Toţi sunt prieteni care mă ajută să-mi fie mai uşor şi să trec peste toate aceste etape necesare.

„Întreg procesul de transformare ţine cont de tine, de cum se simte corpul tău. Nu există greutăţi, decât dacă le creezi tu. Nimic nu e grăbit înainte de vreme. Totul este aşa încât să-ţi fie ţie mai uşor. Da, ai înţeles corect – este momentul pentru vindecare. Aşa este."

Am primit un telefon de la una din societăţile la care am depus CV-ul pe Internet. Este o instituţie nebancară, cu aspect de „îngeraş" pentru sectorul financiar. Se oferă credite pentru cei care nu se încadrează la creditare în mod normal, în condiţii avantajoase, punându-se accentul pe o relaţie strânsă ofiţer de credit-client.

04.02.2011

Noaptea aceasta am avut din nou un vis foarte viu, prin care am eliberat multe care ţineau de trecut. Am visat şi nişte numere: 33, 3, 4, 11, 22, 30. M-am trezit puţin obosită, dar între timp mă simt mult mai bine. Durerea de cap, deşi suportabilă, încă nu trecuse. Ce-ar fi să joc numerele visate la Loto? Aş putea avea bani pentru Centrul Pilot de Cunoaştere Alternativă, pe care doresc să-l realizez. Pe la prânz m-a sunat Dana, o bună prietenă de-a mea. Pleacă mâine în Italia, pentru control. Ştiu că toate analizele vor ieşi foarte bine. Interesant, am vrut s-o sun zilele acestea. Telepatia începe să funcţioneze. Timid, dar începe s-o facă. I-am propus s-o ajut la organizarea evenimentului din mai. I-am mărturisit şi că vreau să profesez în zona de Vindecare Reconectivă şi Reconectare. Alina m-a sunat şi ea, ca să-mi spună că a luat şi examenul acesta.

05.02.2011

Un nou vis viu, de eliberare... Sunt uimită cât de multe lucruri m-au reţinut să fiu mereu în Acum şi Aici – şi cât de multe temeri m-au bântuit. Astăzi nu au fost doar veşti bune: Alina nu a reuşit la admiterea în Barou, iar eu am uitat biletul jucat, chiar la Agenţia Loto.

Grupa de la curs nu este una omogenă, cei mai mulţi sunt foarte ancoraţi în lumea dual㎠. Cred că totul e în regulă, că este doar aşa cum trebuie să fie. Cred că Alina va fi bine, că biletul meu la Loto va însemna posibilitatea realizării acelui Centru Pilot de Cunoaştere Alternativă, că aceste cursuri la

ANATECOR vor fi până la urmă interesante şi plăcute. Lectorul de astăzi, Simona Studineanu, are un talent extraordinar de a preda într-un mod atât de simplu, ceva atât de complex cum este anatomia corpului omenesc. Şi, indiferent cum ar fi, Eu rămân la fel, chiar dacă totul este o încercare. Nu mai pot să fiu altfel şi nici să mă supăr că lucrurile nu sunt aşa cum mi le doream. Totul se poate privi cu detaşare şi încredere, cu bucuria prezentului şi doar fiind în Acum. Indiferent ce-ar fi, acum, azi, mâine, Te iubesc şi Te venerez la fel de mult, pentru că datorită Ţie, pot să fiu şi Eu, Tot Ceea Ce Sunt. Şi mă minunez, clipă de clipă, de tot ceea ce trăiesc. Mulţumesc pentru atâtea lucruri, pentru atâtea tristeţi, pentru vise, pentru speranţe, pentru supărări şi încercări, pentru dureri şi boli, pentru atâtea reuşite, pentru experienţe de neuitat. Mulţumesc pentru că Eşti şi pentru că Acum, Sunt. Doar mulţumesc...

07.02.2011

Cum era de aşteptat, numerele jucate la Loto nu au ieşit săptămâna aceasta. Alta trebuie să fie semnificaţia lor. Nodulul de la piept a dispărut. În rest... „Tu ai acumulat, ani de zile, boli şi temeri şi frici şi angoase – şi vrei să treacă rapid. Durează puţin, dar săptămâna aceasta fă-ţi analizele şi mergi mai departe. Vei şti ce să faci!”

Am fost la interviu şi am avut o senzaţie stranie, pe care n-am mai simţit-o până acum. Am avut impresia că am ajuns printre cei ca mine. Era ca şi cum oamenii aceia ştiau că ei sunt şi altceva decât simpli oameni. Sau măcar, unii dintre ei... Totuşi, salariul cerut de mine era prea mare pentru ceea ce puteau ei oferi. La sfârşitul interviului, cel cu care m-am întâlnit mi-a dat mâna şi m-a privit câtva timp, foarte atent, în ochi – fără să clipească şi cu o privire care parcă mă scana – era ca şi cum ar fi fost aproape de telepatie. Şi ciudat, dar şi eu am avut aceeaşi privire ca de dincolo de lume.

Apoi am plecat spre casă. Pe drum m-am oprit la

librăria Cărtureşti. Am băut un ceai cald şi am citit o carte întreagă, în care se vorbea despre „Trinitate”. Am văzut din nou o stea căzătoare strălucitoare şi mare, apoi din ce în ce mai mică, până s-a stins în noaptea de catifea. M-am oprit şi am urmărit-o. Se pare că arătam un pic ciudat, pentru că o tânără a întors şi ea ochii spre cer, ca să vadă ce era acolo. Dar n-avea ce să vadă. Fusese acolo pentru mine şi acum era doar o umbră. Am întâlnit apoi un câine maidanez – când am ţinut mâna deasupra capului său, a stat nemişcat şi s-a uitat în ochii mei. Era o legătură atât de vie între noi – parcă ochii lui făceau parte din Universul meu – ştia ce sunt şi-mi spunea că ştie! Erau ochi la fel de necuprinşi ca ai mei – negri, calzi şi adânci, ca o oglindă a sufletului. Şi din nou aceeaşi iubire imensă, prezentă în sufletul meu – mergeam pe stradă şi aproape că mi-au dat lacrimile.

08.02.2011

Vise! Ceva de uitat, ceva de ţinut minte! Energia vitală a Sinelui Omenesc sunt gândurile. Pentru că este prea multă linişte, mintea omenească nu agreează să fie în ACUM-AICI. Aşadar, acest loc este cel în care mă regăsesc pe Mine, aşa cum sunt în realitate. În afara lui ACUM, mintea omenească este „instrumentul care a pus stăpânire pe Gândire şi a ajuns, în timp, să creadă că este Creatorul”. Şi a putut face asta, fiindcă am uitat că noi suntem Creatorul. Sau ne-a fost frică să înţelegem asta.

„Desprinde-te din frică, gânduri, trecut şi uită să anticipezi viitorul. Doar fii în ACUM şi te vei redescoperi.” „Observă! Fii! Bucură-te! Iubeşte! Creează! Într-un cuvânt, recunoaşte în tine Divinitatea! Fii Tot Ceea Ce Eşti! Şi ACUM, gândurile tale sunt folosite corect – ele redevin un instrument al Creaţiei!”

Observaţie: Au mai fost trei lucruri pe care ar fi trebuit să le ţin minte, dar le voi reafla când va fi vremea. Din vis, asta

a fost partea cea mai vie – cea a sfaturilor primite. Fiecare propoziţie era scrisă pe un rând, iar rândurile se ridicau pe măsură ce le citeam – la fel ca la calculator, când citeşti un articol. Ştiu că esenţa lucrurilor pe care n-am putut să mi le amintesc, a rămas în mine!

Am ajuns la Bacău şi mi-am rezolvat foarte uşor treburile la Şomaj. Virgil, soţul meu, este foarte amabil când îi zâmbesc sau îi vorbesc frumos. Parcă este o altă persoană! „Tu eşti responsabil pentru reacţiile celorlalţi – tu transmiţi modul de reacţie." Am observat că sentimentele care nu ţin cont de vibraţia energetică superioară mă fac să nu mă simt în largul meu. De fapt, doar să vreau să merg mai departe...

Acasă m-am aşezat pe pat şi am fost atentă la corpul meu. Pentru a doua oară am simţit în mine, aceeaşi căldură de Iubire. Trăiesc o nouă senzaţie. Sunt o Conştiinţă fără spaţiu, fără timp. Corpul nu există – o maşină a claxonat şi era ca şi cum claxonul ar fi existat în mine. Apoi, în loc să aud, am simţit cheia în uşă. Venise Virgil. „Poţi să-ţi creezi din nou corpul. Aşa – mâini, picioare... Acum eşti tu, omul de zi cu zi." Şi aşa, pentru prima oară am creat, conştient, propriul meu corp. O senzaţie extraordinară! Pe urmă, mi-am putut urmări cu multă atenţie, propriile sentimente. Le-am recunoscut, le-am disecat, le-am acceptat şi am scăpat foarte uşor de ceea ce nu-mi mai era de folos. „Secretul este să fii Acum, Aici şi să observi. Tot ceea ce nu-ţi place dispare imediat."

09.02.2011

Înainte de a pleca spre gară, am intrat, pentru câteva clipe, în biserică. Pentru prima oară în viaţa mea, atmosfera era grea şi apăsătoare. O mare de gânduri a năvălit spre mine. „Doamne, dă-mi…", „Doamne, ajută-mă…", „Doamne, am nevoie…" N-am găsit acolo decât cereri către Divinitate. N-am întâlnit gânduri de Iubire necondiţionată. Totul era apăsător, sufocant. Şi atunci, am ieşit şi am respirat

aerul primăvăratic. Am privit ochii miraţi a întrebare, ai copiilor, iarba, pomii, câinii, păsările, tot ceea ce mă înconjura cu atâta generozitate. Am înţeles şi am simţit. Divinitatea era acolo, în toate şi în toţi. Era vie, caldă, iubitoare şi atât de aproape. Mi-au dat lacrimile de bucurie şi Iubire. „Nu trebuie să cauţi nimic, pentru că TOTUL este în totul. Totul este aşa cum trebuie să fie. Doar este şi trebuie să asculţi, să priveşti, să simţi, să fii prezent în Acum şi Aici. Şi atunci eşti împreună cu Divinitatea."

M-am reîntors la Bucureşti. În tren am fost atentă la fiecare lucru. Mă trezeam zâmbind fără motiv. Totul a devenit viu, nou. Firele de iarbă aveau sclipiri de sticlă, în lumina Soarelui. Am închis ochii şi atunci am văzut frânturi repezi de culori vii, în mişcare. Copacii aveau propria lumină, propria culoare, propria energie. Roşu, albastru, verde, toate zburau în linii frânte prin faţa ochilor pe care-i ţineam închişi. Multe cioburi de sticlă colorată, în unghiuri drepte...

În fiecare zi descopăr încă ceva despre mine. Sunt ca un copil care începe să se cunoască. Întâi degeţelele, apoi mânuţele, ochii se miră, buzele zâmbesc, obrăjorii sunt roşii şi vii... Totul este Viaţă, Iubire, Mirare, Miracol, Încântare, Recunoştinţă, Recunoaştere... Doar Mulţumesc, pentru că orice aş spune, pare mult prea puţin faţă de ceea ce simt. Mulţumesc!

10.02.2011

Vise – dar nu le mai ştiu. Ştiu doar că au fost şi lecţii pe care trebuie să le învăţ. Înainte de a adormi, mi-am recunoscut trăirile, emoţiile şi sentimentele. Le-am recunoscut şi manifestarea fizică – le simţeam în coşul pieptului. Starea de linişte a venit imediat după aceea!

12.02.2011

În noaptea care a trecut, doar vise pline de umbră care pleacă şi lecţii pentru mine. Totul este atât de vag! Astăzi am

simţit mai bine că locuiesc în propriul corp – cap, mâini şi picioare, în totalitate! Mai am însă de lucrat cu mine însămi. Am simţit, din nou, puţină teamă. Sunt şi om, mintea încă există în vechea formă şi este atât de greu să mă cunosc şi să mă înţeleg, să mă iert şi să mă respect, să-mi părăsesc propriile şabloane construite în atâţia ani... Atâtea vieţi... Trebuie să fiu mai atentă la mine, să-mi cunosc mai bine teama şi să mă eliberez de ea, uşor şi fără durere. Este tot ceea ce trebuie să fac – şi totuşi, este atât de greu.

„Observă-te, cunoaşte-te, acceptă-te, rămâi calmă şi ancorată în Acum şi Aici. Şi mai ales, simte cu tot corpul, că nu ai de ce să te temi. Tu Eşti – Acum şi Aici, oriunde şi oricând. Nu ţi se poate întâmpla nimic. Ţie, nu! Eşti parte din Divinitate. Eşti Eternitatea. Restul – materie/corp – este doar Efemerul. Tu eşti parte din TOTUL! Fără frică, fără teamă, fără timp – doar Iubire şi linişte. Aici şi Acum şi totuşi, oriunde şi oricând. Fără spaţiu, fără timp, pentru că Tu doar Eşti!”

13.02.2011

Curs de masaj terapeutic cu doamna Leontina Studineanu… Are un ceva special, care te face să o asculţi atent. Simplifică într-un mod inteligent, iar neînţelesul devine simplu, ca un zâmbet ştrengăresc în colţul buzelor. Ne-a citit şi o poezie a unei „profesoare de Suflet”, INDARA. „Te-am regăsit, Doamne, atât de aproape de mine – în mine”. Suntem oare la fel? Trebuie să aflu!

Pe urmă a fost ciudat. O colegă drept pacient pe masa de masaj şi doamna Leontina spunând: „Voi nu simţiţi ce simt eu”. „Ba da, se vede de aici”, răspundem noi. Sfântă candoare! Şi atunci mi-a luat mâna şi mi-a pus-o pe pielea colegei. Râu de energie curge în sus, sub mâna mea! O senzaţie pe care n-am mai avut-o până acum, ca şi cum aş avea sub palmă însăşi curgerea Vieţii! Iar la sfârşit, ne-a arătat o mişcare magică. Făcută corect, te face să simţi o uşoară „ridicare”. „Vreau şi

eu!" Colegul care a făcut Reiki s-a aşezat, doamna Leontina l-a apăsat pe umeri, iar eu... Ei bine, eu am simţit ridicarea pe care ar fi trebuit s-o simtă doar el. Dintr-o dată, chakra coroanei se redeşteptase în mine. Doamna Leontina s-a uitat la mine şi mi-a spus: „Tu să taci. Lasă-l pe el să spună ce a simţit". Şi el chiar a simţit ceea ce eu ştiam, înainte să-l aud vorbind despre asta. Doamna Leontina a ştiut că am ştiut? Întrebarea asta mi-a venit abia acasă, într-un târziu. Şi tot astăzi, am văzut pentru prima dată pe bancă, curgerea de energie pură a Luminii. Trebuie doar să fii foarte atent şi să observi. Se întâmplă atât de multe lucruri magice lângă tine!

Noaptea am avut o criză de fiere şi, pentru prima oară, puteam să urmăresc durerea punctelor de pe meridianul energetic – până la degetul mic de la piciorul drept. Şi durerea s-a topit în noul meu mod de a o conştientiza. Cât este de uşor să te joci cu tine însăţi! Cât suntem de perfecţi – lumină pură, în curgere vie de energie sau energie în lumină. Încă nu ştiu prea bine, dar suntem magnifici!

14.02.2011

Doar vise... Eram soldat, undeva pe câmpul de bătălie, iar la mâna stângă aveam o tăietură adâncă de sabie. Sau poate că eu am produs acea tăietură, bărbatului care mă privea în „vis" şi care, doar am crezut că sunt Eu? Nu mai ştiu. Dar în viaţa de Acum, la mâna stângă, am o cicatrice. Cu câţiva ani în urmă, mi-am prins mâna la lift.

15.02.2011

În sfârşit, am primit certificatul pentru modulul de masaj somatic.

16.02.2011

Am fost, împreună cu Alina, în vizită la mama, iar promisiunea de a sărbători ziua dânşii la Rădăuţi, a făcut-o

fericită. Este singurul lucru pe care şi-l doreşte. Mama este atât de prinsă în nefericire, încât orice fericire nu poate fi trăită decât incomplet, frânt – e rolul pe care l-a ales şi pe care vrea să-l joace. Şi nu am cum s-o ajut mai mult de atât! În formă materială este mama, iar în Eternitate suntem una – aceeaşi Fiinţă Universală de Lumină şi Iubire. Păcat că nu reuşesc s-o fac să vadă asta, să-şi amintească acest lucru. Oricum, o iubesc şi îi accept alegerea, chiar dacă mi-a fost greu să înţeleg şi m-a durut multă vreme. Acum ştiu doar că trebuie s-o las să fie fericită, aşa cum doreşte dânsa. Nu pot trăi în locul mamei! Doar ea poate s-o facă!

17.02.2011

Vise vii, din care m-am trezit cu un sentiment de „trebuie făcut". „Prin Clipa de faţă pătrunzi mai uşor în Realitate. Fii în Acum şi Aici. Un Adevăr aflat nu are valoare, dacă nu-l spui celor la care trebuie să ajungă." M-am hotărât să trimit rezumatul experienţei trăite lui Doug De Vito, aşa cum fusesem sfătuiţi la sfârşitul seminarului. Trebuie să le spun şi lor ce am aflat! Şi mai ştiu că analizele trebuie să le fac luni, să las tot ce nu este esenţial în zona trecutului şi să merg mai departe, rămânând totuşi în Prezent.

18.02.2011

„Nu poţi trece în Viitor dacă nu eşti în Prezent." M-am decis – luni fac analizele! Am descoperit că ceea ce mă ţine în loc sunt frica, indecizia, îndoiala. Credeam că am scăpat de ele, dar le-am găsit ascunse în mine, mai adânc. Acesta era adevărul, nu lipsa de bani, de timp, de „acum sunt în perioada de vindecare şi mai trebuie să aştept". Degeaba m-am minţit. Era frica. Trebuie să trec repede prin frică, să o las în urmă şi să merg mai departe. Şi mai ales, cum pot să am îndoieli în privinţa Divinităţii? După tot ce-am simţit? Mai am nevoie de alte dovezi? Doar atât am înţeles? Cât de puternică este mintea

omenească, cât de puternic este aspectul nostru omenesc şi cât de mult trebuie să mai lucrez cu mine. Dar am Eternitatea la dispoziţie şi Divinitatea este atât de aproape!

Astăzi, la a doua parte a cursului de masaj terapeutic, am aflat că m-am înşelat. Numai eu am simţit data trecută Miracolul curgerii de energie. Nu prea mai are farmec cursul, dar sunt Acum şi simt tot ceea ce fac. Îmi simt fruntea, gâtul, mâinile, picioarele... Simt cum mă loveşte energia cuvintelor. Totul este atât de viu în ceea ce trăiesc – senzaţii, stări, emoţii. Recunosc sentimentele care nu mi-au plăcut – insatisfacţia, ironia, dezamăgirea. Până la urmă, orice emoţie negativă are şi o parte bună. M-au făcut să fiu mai atentă. Aşa că am reuşit să-mi văd degetele de la mâini în dublu exemplar. Poţi să te uiţi, dar să nu vezi, aşa cum poţi să fii terapeut, fără să atingi Miracolul. Şi nu este nimic rău în asta. Doar că sunt Adevăruri diferite... Oricum, doamna Leontina este „o pasăre măiastră" şi a meritat să vin s-o văd şi s-o cunosc.

26.02.2011

Astăzi nu voiam să mai merg la cursurile de la ANATECOR. Simţisem că am „toate corăbiile scufundate". Totuşi, m-am îmbrăcat şi am plecat, fără prea multă convingere. În drumul meu, am trecut pe lângă prietenul patruped. Este un câine mare, alb, cu nişte ochi frumoşi, negri. Când m-a văzut, şi-a băgat boticul printre gratiile de la poartă, ca să-l pot mângâia. Şi-n clipa aceea, am simţit cum „inima dă pe afară de iubire" şi în ochi mi-au apărut lacrimi de fericire. Totul s-a schimbat într-o clipă. Îţi mulţumesc, prietenul meu drag! Şi într-adevăr, a meritat să merg mai departe. Cursul cu îngeri – sublim! Lidia Bârsan – o adevărată Doamnă, care vorbeşte cu atâta nonşalanţă despre propriul Adevăr. Îngerii sunt prezenţi în poveştile dânsei într-o variantă care te face să nu te îndoieşti de Adevăr. Trebuie doar să-l accepţi şi să nu-ţi pui alte întrebări. „Acceptă totul aşa cum este." Fiecare dintre

noi a creat un desen pe care dânsa „l-a interpretat cu ajutorul Îngerilor”. Eu am primit următorul mesaj: „Un Spirit care şi-a propus achitarea unor mari datorii karmice. Foarte protejată de Îngeri, şi-a propus să-i ajute pe cei neajutoraţi şi să-şi dezvolte capacitatea de a iubi necondiţionat. Trebuie să aibă mai multă încredere în sine. Are o mare putere de a-i susţine pe ceilalţi – este sensibilă, înţelegătoare, iubitoare, dar uneori are nevoie de un suport real pe care să se sprijine”. La curs, ne-a dat o reţetă care vindecă nodulii şi ne-a învăţat cum să ne exersăm capacitatea de observator. Ciudat, dar de amândouă informaţiile aveam nevoie!

M-am hotărât să rezolv întâi trecutul şi apoi, dacă nu dispare nodulul de la gât, să folosesc reţeta pe care am primit-o astăzi în dar! „Rezolvă toate problemele trecutului şi o să fie bine. Problemele de comunicare, direcţie, relaţii de dependenţă – toate sunt ale trecutului. Trebuie rezolvate şi eliberate!”

Seara l-am cunoscut pe prietenul Eleonorei. Este ca şi mine, a avut experienţe interesante, ştie ce este, dar nu a ajuns (oare?) atât de departe. Mi-a spus că a făcut călătoria în Lumină şi două călătorii în Întunericul din el. E foarte calm, acceptă totul aşa cum este. I-am povestit despre experienţele mele. „Dacă ai o experienţă, înseamnă că eşti pregătită pentru asta. Acceptă! Şi ştii ceva, tu ai trăit Magia Co-Creatorului!”

Ajunsă acasă, am reuşit în sfârşit să văd filmul „Avatar”. Mi-a plăcut şi Acum îi înţeleg altfel mesajul. Pentru mine este Adevăr îmbrăcat în fantezie, iar pentru alţii, doar fantezie. Se vorbeşte despre reţeaua de energie care trece prin toate lucrurile vii, e împrumutată şi într-o zi trebuie dată înapoi, despre conştiinţa extinsă şi accesul la Spiritul strămoşilor, despre reţeaua globală de comunicare prin care se încarcă şi descarcă informaţii, despre spiritele animalelor, despre legătura Trup-Suflet-Spirit. Eşti iniţiat în dificultăţile care trebuie depăşite pe drumul de întoarcere la Unitate – Trupul, Sufletul şi Spiritul devin Una după primul zbor care pecetluieşte

legătura! Eşti învăţat să ai încredere în corpul tău şi în ceea ce simte sau transmite el. Ţi se aminteşte că „Spiritul merge la Spirit şi trupul rămâne în urmă”, că trebuie să mulţumeşti pentru hrana primită şi să conştientizezi darul făcut, că trebuie să trăieşti în Acum – „Nu mai ştiu cine sunt, aproape am uitat vechea viaţă”, că trebuie să treci prin ochiul Spiritului pentru a te putea întoarce într-o nouă existenţă, că „fiecare se naşte de două ori” – a doua oară îţi câştigi locul în Popor. „Poporul spune” – nu o persoană, ci Unitatea este prezentă. Spiritul dă totul – dacă eşti în Spirit, „Arborele străbunilor” aude dorinţele şi, atunci când sunt în acord cu Planul Divin, le împlineşte. Atunci când eşti în legătură cu Spiritul nu-ţi mai este teamă. Informaţia este stocată de „Mama Eyuna”. Spiritul păstrează totul sub formă de informaţie, iar „Mama Eyuna” protejează echilibrul vieţii. Când spui „Te văd”, eşti sfătuit să priveşti în spatele aparenţelor, pentru a vedea şi simţi Adevărul. Afli că se poate face conexiunea Sufletului şi Spiritului în corpul Avatar, compatibil ca ADN cu tine (posibil şi „corpul de lumină” din schimbarea de stare) şi că bogăţia este peste tot, nu numai în Pământ! Afli că şi pământenii pot fi numiţi „oamenii cerului” în alte lumi. Că distrugerile pe care le fac oamenii, neînţelegând legătura cu Totul, poate afecta întreaga Fiinţă şi că aceasta se protejează. Şi mai ales, se vorbeşte despre momentul trezirii, despre cele două lumi care se conturează – una muribundă şi una în care Miracolul este la el acasă şi Unitatea este prezentă.

08.03.2011

O pauză destul de lungă în Jurnalul meu. Am înţeles că de multe ori sunt în trecut, pentru că nu l-am părăsit, rezolvându-l. Seara, când m-am aşezat în pat, am fost foarte aproape să redevin culoare. Dar nu a venit încă momentul şi mai am de lucrat atât de mult cu mine însămi!

09.03.2011

Noaptea trecută am avut aceleaşi senzaţii de început: sunete de frecvenţă înaltă şi o apăsare grea pe frunte. Apoi am redevenit culoare. Dar era ceva foarte închis ca nuanţă, parcă ar fi fost culoarea întunericului, dar puţin mai intensă. Nu prea pot să explic asta. Explozia de culoare a durat puţin. Apoi totul a revenit la normal.

10.03.2011

Am plecat spre Bucureşti cu maşina şi cu Alina pe post de şofer. Elena a sunat la 12,03 ca să mă roage să mă gândesc la nora ei, pentru că intră în sala de naşteri. Am făcut asta imediat, cu mare plăcere. Am simţit căldura din mine în timp ce mă gândeam, mi-am vizualizat palmele cum se mişcau deasupra corpului ei şi cum simţeau vibraţia fiecărei zone peste care treceau. Apoi, am mângâiat o fetiţă drăgălaşă. După ce-am trecut de Răcăciuni, am simţit că nu mai este nevoie să fac nimic. Trecuseră aproximativ 30 de minute de la primirea acelui telefon. La ora 18, am aflat de la Elena că la ora 12,40 devenise bunică şi avea o nepoţică sănătoasă şi frumoasă!

Pe drum, am închis din nou ochii, în timp ce treceam pe lângă o pădure. Copacii au devenit culori pure – roşu, galben, verde, mov, albastru... Doar vibraţii, energii, culori. Toate, când am deschis ochii au redevenit imagini. Asta este dovada că suntem într-o hologramă inteligentă?

Am observat apoi un nor în formă de semilună, luminat ciudat de către Soare. M-am uitat la el şi norul a început să facă ceea ce-i spuneam în gând – întâi dispărea porţiunea pe care îmi concentram atenţia, apoi a început să se rotească, până când semiluna şi-a inversat poziţia. M-am jucat frumos cu el şi i-am mulţumit pentru că a acceptat să facă atâtea acrobaţii pentru mine!

La Buzău, am oprit la o benzinărie şi am hrănit doi căţeluşi. Cel care a mâncat primul, m-a ascultat când m-am

apropiat de al doilea: „Acum, tu nu ai voie. Trebuie să mănânce şi el”. Parcă a înţeles şi nu a încercat să ia din porţia care nu era pentru el. Apoi, am plimbat mâinile deasupra lui – era atât de slab! S-a uitat la mine – ochi în ochi – şi s-a apropiat mai mult de mâinile mele. Am simţit cum Sufletul meu este cuprins din nou de Iubirea aceea generoasă, pe care o iubesc atât de mult când apare în mine! Ce zi frumoasă a fost astăzi!

11.03.2011

O noapte în care am dialogat mult. Am regăsit o mulţime de sfaturi oferite cu bunăvoinţă în dialogul cu mine.

„Realitatea într-o mulţime de variante este deja creată, Aici şi Acum, de către ceilalţi jucători. Devine realitatea ta în momentul în care intri în joc, o activezi cu puterea gândului, te gândeşti la ea. Altfel, ea există ca un ‚univers paralel’ pentru tine, este doar a celorlalţi.”

„Există şi conectarea inconştientă din partea ta. Faci parte din jocul unui grup apropiat – vecini, colegi... Doar observă şi lasă să fie. Mai târziu, o să ştii să schimbi asta, dacă nu-ţi place.” Am văzut astăzi o folie într-un copac din faţa balconului – „realitatea” venită din jocul unui vecin de bloc. Şi eu sunt foarte aproape de jocul lui şi împart cu el acelaşi spaţiu...

„Fii detaşată şi în afara jocului care nu se potriveşte cu tine, cea de Acum. Nu încerca să-i schimbi pe ceilalţi ‚jucători’, tu eşti cheia. Fii transparentă, lasă să treacă prin tine ceea ce nu rezonează cu jocul tău. Concentrează-te pe jocul făcut de tine. Poţi să fii tot ce îţi doreşti, dacă desluşeşti modul cum se face şi înţelegi ce eşti cu adevărat!”

„Experimentezi şi observi. Poţi mai mult şi mai complet. Experimentezi şi mai mult. Observi în mod obiectiv şi mai clar. Recunoşti visul/jocul şi poţi să alegi să fii în Acum şi Aici, în orice Univers paralel, creat înainte sau de acum înainte, dar ştiind că tu eşti doar călător şi observator, fără să fii afectat

de ceea ce se derulează. Pentru că totul se petrece Acum şi Aici. Nu pleci nicăieri. Încetul cu încetul, o să poţi face asta, dacă laşi Divinitatea ta să apară la suprafaţă. Tu eşti parte din Tot Ceea Ce Este. Tu poţi! Fii doar mai mult decât om. Ai fost om prea mult timp, ai obosit şi Acum o să accepţi ce eşti de fapt! Ai răbdare, mai sunt trepte de urcat."

„Realitatea ta – durerea – îţi aparţine, pentru că nu ai părăsit gândul. Ai lăsat tiparul să se instaleze când te-a durut prima oară şi nu i-ai permis să plece. Lasă durerea să meargă până la capăt. Eliberează trecutul şi tiparul durerii. Fii doar în Acum şi Aici – permite-i să treacă. În momentul în care te trezeşti, fii doar în Acum. Durerea este atât timp cât o legi de ceva – analize, e-mailul către Doug. Fă ce ai de făcut şi eliberează tiparul. Eliberează orice frică. Apoi mergi mai departe la alt joc. Acceptă că o parte din tine este Etern. Adică Tu Încă Fără Nume Acum. Dar tot Tu. Eşti doar Tu în schimbare. Gândeşte-te şi comportă-te simţind asta."

Şi durerile care au apărut, toate aveau în spate gânduri şi tipare vechi. Când am gândit: „Dacă Divinitatea a făcut o greşeală în recunoaşterea tiparului de Reconectare?", a apărut şi durerea la umăr. Dar Divinitatea nu greşeşte niciodată şi totul este aşa cum trebuie să fie, totul este doar perfect... Când am conştientizat tiparul care trebuia eliberat – lipsa de încredere şi îndoiala – durerea a dispărut! Anchilozarea dureroasă a gâtului a apărut pentru că am rămas în tiparul trecutului. Şi iar, prin conştientizarea tiparului vechi, am vindecat şi durerea. Pare uşor, dar cât este de greu să identific ce trebuie să eliberez!

„Eliberează şi mergi mai departe. Nu te gândi, iar şi iar, la ceea ce a fost. Asta te face să retrăieşti bucla temporală respectivă. Eliberează, uită, mergi mai departe fără frică, cu mintea liberă şi fiind în Acum. Sunt multe lucruri care aparţin doar trecutului. Începe astăzi şi treci repede prin ele. Şi nu înlocui o obsesie cu alta. Doar observă mai bine, fii prezent în

Acum şi deschis minunilor. Ele vin, dacă observi mai mult decât până acum. O să vezi mai mult, pentru că eşti în observare."

„A venit spre tine, acceptă. Acceptă tot ceea ce este, pentru că totul are un scop. Ai să vezi!" Şi aşa, a venit telefonul pentru cursul de masaj prin metoda „mişcare din centru". Am trecut apoi în revistă lucrurile nerezolvate şi care aparţin trecutului. Sunt încă multe de finalizat şi mai am de lucrat cu mine însămi! Şi am mai aflat astăzi ceva. Adevărul este că, pe măsură ce laşi durerea să existe, dacă o accepţi şi o observi, fără s-o legi de ceva anume, ea dispare.

Seara, am început să citesc un capitol din „*Cărţile lui Tobias"* şi n-am avut răbdarea să-l termin. M-am aşezat apoi în pat, am pus CD-ul pe care l-am primit de la Rodica şi am început să-mi golesc mintea de orice gând. Şi pentru a doua oară de la Reconectare, am simţit senzaţia aceea puternică prin corp. De data aceasta, am simţit cum răceala sloiurilor de gheaţă urcă încet prin mine, o apăsare grea a apărut în zona pieptului şi m-am trezit într-un tunel negru, pe care l-am mai întâlnit o dată în viaţa mea. Eram însărcinată cu Alexandra, când am leşinat şi am avut senzaţia căderii într-un abis negru, în care timpul nu mai exista, iar vocile celor din jur mă cuprindeau din toate părţile. Ce era acum diferit, senzaţia de cădere fusese înlocuită cu cea a ridicării. În clipa aceea, am simţit că dacă insist, plec Acasă. „Gata", abia mi-am auzit vocea. În aceeaşi clipă, mi-am revenit şi primul gest a fost să-mi pun termometrul, care s-a încăpăţânat să arate 34,1 de grade Celsius! Picioarele şi mâinile erau încă reci, dar eu mă simţeam bine şi ştiam că nu am de ce să-mi fac griji. Am făcut o baie caldă şi am revenit în pat. Credeam că voi adormi uşor, dar... În acel moment am reînceput să fiu fier înroşit în foc, care trecea încet, fără grabă, prin mine – de la picioare spre cap. O senzaţie puternică, dureroasă. „Atât", am reuşit să spun cu vocea mea. Şi atunci, am auzit vocea în interiorul meu: „Ce este mai greu a

trecut, dar tu ai ales asta! Acum nu mai este încercarea ta, ci a mea". Valul de căldură a trecut încet de gât şi a ieşit în afara capului, ca printr-un tunel îngust. Acum ştiam că mai am de aşteptat până voi putea adormi. A venit imediat şi a treia trecere de foc, de data aceasta, suportabilă ca şi intensitate. „Asta a fost tot. O să dormi adânc şi te vei trezi odihnită." Mi-am notat experienţele zilei de astăzi în Jurnal, după care am mers la culcare.

12.03.2011

M-am trezit odihnită şi uşoară. M-am ridicat din pat, am deschis calculatorul şi am continuat să citesc din „*Cărţile lui Tobias"*... Şi spre surprinderea mea, am citit următoarele: „Fiecare a fost întrebat dacă vrea să meargă Acasă sau să rămână. Karma voastră s-a terminat. Aţi ales să vă înrolaţi în Spirit."

Noaptea trecută avusesem dreptate. Era drumul spre Acasă. Eu alesesem să rămân! Şi pe drumul de trezire şi de schimbare, aspectul omenesc din mine nu este singur. Sinele meu Divin îl însoţeşte, pentru ca împreună să devenim Eu, Tot Ceea Ce Sunt. Încercarea cea mai grea nu este pentru omul din noi. Nu el a trebuit să se trezească, dar corpul nostru este templul care a păstrat Divinul în forma cea mai pură, cea mai frumoasă. Este atâta forţă în acest templu. Este însăşi Viaţa! Este însăşi Fiinţa! Pentru mine, „*Cărţile lui Tobias"* chiar se experimentează! Apoi am zâmbit, pentru că am citit: „Suntem aproape de voi când ascultaţi muzică frumoasă în lumea voastră". CD-ul de ieri era despre a doua şansă ca îngeri!

Am găsit ceva interesant în cartea *„7 Chei pentru atingerea nemuririi. Apocalipsa Sfântului Ioan. Calea de evoluţie a Sufletului"**, scrisă de către Kléa.

* publicată de *Editura Paralela 45*. N.Ed.

În capitolul despre „Deschiderea abisului interior” se spune: „Munca aspirantului porneşte de la Focul interior al străfundurilor, pentru a ajunge la intuiţia lui Mercur – mesagerul Mentalului superior – permiţând expulzarea reziduurilor psihice din profunzimile subconştientului, pentru a lăsa să apară giuvaerul spiritual transmutat prin lumina solară... Acum, aspirantul *trebuie* să aleagă între calea propriei distrugeri sau cea a Luminii, care îl va face să respingă temerile, ezitările, perturbările, despre care va înţelege că nu sunt decât propriile recăderi karmice: ele nu există pentru cel care merge spre Lumină şi *nu* se întoarce niciodată... Ciclurile destinului pot fi deci eliberate din lanţuri: devenind responsabil, va lua contact cu eternitatea. Vechiul om va muri şi şarpele se va preschimba. Aspirantul trebuie să scape de tendinţa de a-şi rumega vechile probleme, să trăiască în prezent şi să-şi construiască viitorul, fără să se întoarcă şi să se culpabilizeze. El nu mai trebuie să exprime în mod excesiv ceea ce îl perturba, căci *cuvântul* dă o realitate lucrului, îl concretizează. Odată deschis acest abis, formele-gânduri negative care se eliberează îl torturează pe aspirant timp de cinci luni. După aceea, aspirantul poate să conştientizeze că, de fapt, sunt propriile angoase”.

În capitolul „Cartea cea mică deschisă” se spune: „Semn al Sufletului sau al Mamei divine, semnul Fecioarei poartă germenele iubirii universale, Christosul interior, Fiul, Mesagerul divin sau conştiinţa voinţei Tatălui. Ea va transmite acest germene spiritual *sufletului omenesc*, ca el să-şi conştientizeze nobleţea, apoi divinitatea. Alcătuită din energie şi substanţă, Fecioara este un semn dublu: aspirantul poate alege între viciul care îl coboară spre lumea materialistă sau virtutea care îi permite să câştige viaţa spirituală, *inclusiv* în timpul vieţii terestre, căci starea divină *se amplifică* în el. Totodată triplă, Fecioara comportă trei energii pozitive (triunghiul cu vârful în sus al peceţii lui Solomon) şi trei

negative (cel cu vârful în jos), forţa creatoare găsindu-se în centru; ea indică misiunea omenească în lumea fizică, apoi eliberarea ei. Indicând o activitate în planul fizic, numărul său 6 este cel al naturii omeneşti încarnate, al cărei germene – Iud – s-a copt în măruntaiele sale. Cele şase energii sunt: inteligenţa cosmică ascunsă, intuiţia, creativitatea omenească (verbul, sunetul, cuvântul), mentalul realizator, intelectul, sistemul nervos. Aşadar, ele sunt de ordine cosmică, intelectuală, nervoasă, mentală, intuitivă, creatoare. Materia îşi desăvârşeşte gestaţia pe trei niveluri de conştiinţă: 6 pentru corp, 6 pentru suflet şi 6 pentru spirit, adică 6.6.6. (şi nu 666, numărul fiarei sau al fiinţei încarnate). În semnul Fecioarei se găsesc şi cele trei feluri de slujiri: pe sine, pe cei de alături şi pe Dumnezeu, ceea ce îl evocă pe 6.6.6. ca reflectare inversată a lui 9.9.9. (este numărul ierarhiilor divine, iar fiinţa căzută de cealaltă parte a oglinzii trebuie să-l redescopere). Cât timp era în măruntaiele Materiei, 6.6.6. îşi reamintea embrionul trinitar închis şi sufocat în interiorul oului său, incapabil să se elibereze şi învârtindu-se în jurul lui; atât timp cât nu îşi sparge cochilia, se învârte mereu cu roata celestă".

Cele citite mi-au arătat că toate durerile mele nu sunt decât forme-gânduri negative, ajunse la suprafaţă pentru eliberare, care vor trece în momentul conştientizării a ceea ce stă în spatele lor şi că, acest proces va dura ceva timp de acum înainte. Oricum, sunt recunoscătoare durerii, pentru că prin ea am redescoperit Divinitatea. Şi tot cele citite mi-au adus, în prezent, o amintire de demult: singura dată când am leşinat, a fost în timpul sarcinii cu Alexandra, fiica mea cea mare, născută în semnul Fecioarei – atunci simţeam cum cad într-un abis negru, în care nu-mi era teamă, dar nu era nimic altceva acolo decât căderea mea – nu vedeam nimic, dar auzeam tot ce se spunea în jurul meu ca făcând parte din mine. Ştiu că atunci s-a întâmplat ceva important. Întotdeauna am ştiut. Şi tot acum,

mi-am adus aminte de *triplul 9** (* informaţii prezentate la pagina 19. N.Ed.), din data de naştere a Alexandrei...

Tot astăzi, m-am hotărât să respect obiceiurile creştine, pentru tata. Deoarece karma sufletului lui tata este diferită de cea a sufletului meu, nu trebuie să-l leg pe tata de Adevărul meu de acum – dânsul avea încă Adevărul vechi, în care datinile noastre ajutau ca însăşi karma, dacă nu a fost stinsă, să se stingă mai uşor.

13.03.2011

Cartea începută zilele trecute (*„7 Chei pentru atingerea nemuririi. Apocalipsa Sfântului Ioan. Calea de evoluţie a Sufletului”*. N.Ed.) m-a învăţat multe. Ştiu acum că Lumea intermediară, adică Lumea astrală, cuprinde cele patru elemente şi zodiacul. Că roata zodiacală este reprezentată de către Uroboros sau şarpele care îşi devorează propria coadă. Că transformând viciile în virtuţi poţi deschide inelul acestei roţi. Că cele şapte sfere planetare trebuie traversate de către omenirea care a adus cu sine defectele, demonii sau viciile în timpul *coborârii*. Că Lumea lunară se situează între zodiac şi Pământ. Că Lumea sublunară sau astralul de jos este locuită de entităţi negative, absorbite de omenire în timpul *involuţiei* sale. Dar că în toate şi în toţi este acea scânteie de Divinitate, care în esenţa Ei cunoaşte doar limbajul frecvenţei Iubirii, ca energie Universală. Şi mai ştiu că cel de-al doilea cataclism se datorează puternicei iradieri a Focului – Spirit al Tatălui, care consfinţeşte trecerea aspirantului spre cel de-al doilea nivel, după ce a traversat Abisul. Şi că, după ce ai trecut hăul abisului, sunt şapte iniţieri care vin pe rând, iar când toate sunt realizate, se deschide chakra gâtului, care este în contact cu intuiţia sau cu „mesagerul divin”. Şi dacă plexul solar este sectorul iubirii ce radiază, plexul laringian – atribuit glandei tiroide – este „cel al Verbului, a cărui comunicare şi creativitate contactează sferele luminoase şi deschid drumul

spre tripla iniţiere fizică, animică şi spirituală”. Deoarece exprimă creativitatea corpului mental care îi este ataşat, acum trebuie să ştiu să vorbesc şi să tac, să las vibraţiile superioare ale plexului să se exprime – orice adevăr, exprimat în gând, vorbă, faptă, trece prin el pentru a trezi centrii cei mai de sus, pentru că Verbul încarnat concretizează ce fiinţă trăieşte în forul ei interior.

Şi ca să ştiu că sunt la sfera mentală, astăzi am trăit şi experienţa care trebuia să vină spre înţelegerea celor aflate. În parc, când am mers la Mănăstirea Plumbuita, pentru prima oară am observat cum întâi auzeam păsările cântând; apoi, încetul cu încetul, le vedeam. Din ce în ce mai multe, pe măsură ce distingeam şi conştientizam mai multe sunete.

Şi din nou, seara, am auzit vocea mea interioară: „Ai trecut hăul abisului. Trebuie să ai răbdare şi să laşi toate să se întâmple aşa cum trebuie să fie. Ai să ştii ce şi cum trebuie să faci, dar nu Acum. Nu te îngrijora – totul este cum trebuie să fie. Nu eşti singură, eşti cu Mine şi sunt Îngeri care te protejează. Mergi, doar mergi aşa cum simţi că trebuie s-o faci. Şi da, scrisul este potrivit. Lasă să curgă cuvintele, fără să le gândeşti. S-ar putea să ai surprize după aceea. Scrie doar ce-ţi vine în minte, dimineaţa la prima oră, aşa cum ai făcut şi până acum. Fără pauze, notează tot ce simţi că trebuie scris. Da, este vorba despre schimbarea de fază/stare în timpul vieţii. Sufletul eşti Tu – Spiritul este Totul – Tu te uneşti cu Totul şi redeveniţi TotUna! Eşti încă în fază de ‚cocon’. Vei şti când eşti ceea ce trebuie să fii. Doar ai răbdare şi mergi înainte. Rezolvă trecutul, eliberează-l şi mergi înainte”. (Seara mă întrebasem care este diferenţa dintre Spirit şi Suflet şi unde sunt Acum.)

14.03.2011

Ieri am aflat cum se numeşte experienţa pe care am trăit-o timp de 10 zile – „trezirea şarpelui Kundalini”. Un coleg de la cursurile ANATECOR a avut o experienţă similară, după

ani de meditaţii. „Fiecare a avut o experienţă personală care l-a adus pe drumul acesta.” „Care este experienţa ta?”, am întrebat. „Spune-mi, ce ştii despre Kundalini?” „Nimic...” „Eu am trecut prin asta cu mulţi ani în urmă. Am simţit o arsură puternică în tot corpul. Mi-a fost frică şi m-am oprit. Am deschis fereastra şi nu am vrut să refac această experienţă.” „Era ca un fier înroşit în foc? Eu am simţit pe urmă sloiuri de gheaţă.” „Interesant, tu ai simţit ridicarea pe ambele căi.”

Astăzi am căutat pe Internet despre *„trezirea lui Kundalini”**. Acum ştiu că Uroboros, şarpele care-şi înghite coada, este de fapt Kundalini – „Mama care a creat Universul, cea mai puternică dintre forţe”. (Hermes Trismegistul) Deoarece ridicarea lui Kundalini este o experienţă periculoasă, trebuie „să fim asistaţi de forţe infinit de puternice, care ne ajută”. (Mi-am adus aminte că tot timpul am simţit că nu sunt singură şi că „ştiam” ce şi cum trebuie să fac, astfel încât să trec mai uşor prin experienţă – Divinitatea chiar ne ajută să depăşim şi să anihilăm blocajele din timpul procesului de trezire.) Cu cât omul este mai profund, cu atât şi Duhul Sfânt Interior (Kundalini) este mai puternic. La început, Kundalini are forma unui şarpe, apoi devine dragon de foc, iar în final este sfera care ne înconjoară (mi-am amintit de balaurul din vis pe care l-am omorât...). Întreaga noastră coloană vertebrală este un „şarpe”, care „leagă cerul şi pământul, cerul nostru şi pământul nostru”, dar forţa Kundalini doarme la baza măduvei spinării, ca un şarpe încolăcit. Cele trei încolăciri simbolizează cele trei stări comune de conştiinţă, care trebuie transcense (starea de veghe, de vis, de somn profund). Ultima jumătate simbolizează a 4-a stare de conştiinţă, starea transcendentă.

Odată trezită şi dirijată în sus, puterea vindecătoare a lui Kundalini poate elimina până la un punct, multe maladii în stadiu incipient, iar „fiinţa va beneficia de o mare dezvoltare spirituală”. (Omraam Mikhaël Aïvanhov**)** Trezirea puterii lui Kundalini este un proces intens de purificare, ce conduce la

transcenderea trupului şi a minţii, iar conştiinţa spirituală se trezeşte. Deoarece întreaga lume este „domeniul energiei Kundalini", cel care şi-a trezit această forţă simte cea mai înaltă formă de energie Kundalini, în el şi în jurul lui, iar când trezirea este stabilă, se pot simţi curenţi de energie (prana) urcând de-a lungul coloanei vertebrale. Energia Kundalini *se transmite*, se simte prin atingere şi produce o purificare intensă, fizică şi mentală. Ridicarea lui Kundalini reprezintă de fapt realizarea Sinelui/botezul cu Duh Sfânt/a doua naştere/ renaşterea spirituală.

Ridicarea lui Kundalini se poate produce pe trei căi – „3 canale energetice, 3 mame în una". Cea mai sigură cale de ridicare este prin canalul Sushumna (situat în interiorul măduvei spinării), care permite evitarea efectelor secundare neplăcute. Ridicarea lui Kundalini prin acest canal, este însoţită de „o senzaţie specifică de unificare resimţită la nivelul întregii fiinţe şi chiar de oprirea respiraţiei pentru o scurtă perioadă de timp". În jurul canalului central sunt încolăcite cele două trasee energetice Ida şi Pingala, care corespund, în plan fiziologic, celor două sisteme nervoase – simpaticul şi parasimpaticul. „Ida ajunge până la nara stângă, este polarizată negativ şi legată la Lună. Pingala ajunge până la nara dreaptă, este polarizată pozitiv şi legată de Soare." Dacă Kundalini se trezeşte şi urcă pe Pingala Nadi, se experimentează o senzaţie puternică de încălzire, iar dacă urcă pe Ida Nadi – o senzaţie de răceală.

Kundakini urcă mai întâi de-a lungul spatelui şi apoi în întreg corpul. Când atinge chakra inimii se pot înregistra palpitaţii ale cordului. La început, înălţarea completă a lui Kundalini durează o perioadă foarte scurtă de timp, după care, această forţă gigantică coboară într-unul din centrii inferiori. Până la stabilirea definitivă a lui Kundalini în centrul coroanei (Sahasrara), aspirantul trebuie să retrăiască această stare elevată, cât mai des posibil.

„În timpul mişcării sale ascensionale, Kundalini întâmpină tot felul de impurităţi, care sunt arse prin activitatea sa dinamică. Sunt 3 blocaje structurale majore, aşa numitele ‚noduri' (în centrul din regiunea anală, în centrul inimii, în centrul dintre sprâncene). Dar Kundalini poate fi blocat oriunde de-a lungul traiectoriei sale ascendente. Aceste blocaje reprezintă puncte în care sunt acumulate stresurile, iar Kundalini determină sistemul nervos central să se debaraseze de ele. Această experienţă este însoţită, de obicei, de durere. Când Kundalini întâlneşte aceste blocaje, acţionează asupra lor până ce le dizolvă. Odată ce blocajul este dizolvat, energia Kundalini curge mai departe prin acel punct, până întâlneşte altă zonă de stres. Energia Kundalini poate difuza astfel încât să acţioneze pe mai multe nivele deodată, eliminând simultan diferite puncte de stres. Kundalini se mişcă în sus, până atinge ultimul centru. Chiar dacă se mai dispersează pe parcurs, atunci când ajunge la Sahasrara, devine coerentă. Când Kundalini se ridică spre creştet este experimentată beatitudinea şi e percepută o lumină foarte intensă."

Trezirea punctului situat la 12 lăţimi de deget deasupra capului reprezintă uniunea supremă cu Absolutul, iar Kundalini, după ce trece de Sahasrara, se revarsă împrejurul biocâmpului ce ne înconjoară, ca o sferă de energie supravitalizantă, care ne activează corpul de lumină, ce arde şi transmută toate impurităţile şi dizarmoniile karmice. Este momentul când energia Kundalini nu mai coboară mai jos de chakra frontală.

„În timpul ascensiunii, diferiţi centri subtili de forţă devin activi şi capătă viaţă numai în acest moment. Trecând prin fiecare centru, Kundalini îl energizează temporar, apoi merge mai departe, absorbindu-i energia. Pe măsură ce Kundalini atinge centrul imediat următor, restul corpului e golit de bioenergie, iar extremităţile inferioare tind să devină reci şi cadaverice." „În timpul acestui proces pot exista mişcări

involuntare ale corpului, încremenire în posturi ciudate, curgeri puternice de energie în corp, modalităţi neobişnuite de respiraţie, lumini şi sunete interioare, viziuni şi audiţii (voci, sunete), alte fenomene mistice extraordinare (parfumuri, gust de nectar, experimentarea extazului)."

* informaţii preluate de pe *www.vavivov.com; www.yogaesoteric.net*. N.Ed.

Tot astăzi, cu ajutorul Internetului, am avut confirmarea *„procesului de activare a chakrelor pentru dimensiuni superioare"***. În interiorul nostru se produc fenomene secundare. Ridicarea lui Kundalini la chakra a 7-a nu rezolvă toate problemele, deoarece „deschiderea de noi chakre este un proces destul de dificil pentru organismul omenesc şi nici activarea celor existente nu este prea uşoară". „Pomul sefirotic" ne spune că mai sunt chakre neactivate – în dimensiunea a 3-a au fost active doar 7, iar acum trebuie activate încă 5 şi să facem legătura cu Divinitatea. Este interesant că în Egipt sunt 12 trepte ale scării spre viaţa eternă, iar treapta a 13-a reprezintă nemurirea.

„Până la chakra a 2-a, Kundalini urcă fără probleme. Aici urcă puţin, apoi pare să stagneze. Este o chakră neactivă, pe care Kundalini o deschide. În lucrările alchimice sau ezoterice nu ni se spune nimic despre această nouă chakră. Atunci iniţiatul ajungea doar Om Desăvârşit în plan tridimensional şi când îi venea vremea, pleca cu graţie în Nirvana. Kundalini urcă spre plexul solar (apar o mulţime de gânduri şi simţi că-ţi explodează capul). Pentru a echilibra chakra plexului solar, vom echilibra întâi mentalul şi emoţionalul, le vom pune de acord, vom adăuga şi contribuţia lunară a chakrei sexuale, care în alchimie reprezintă căsătoria Soarelui cu Luna. Kundalini ocoleşte Sufletul (acolo trebuie adunate toate aspectele echilibrate deja). Începe lucrul asupra

noţiunilor de dreptate, răsplată, pedeapsă, bine, rău. Dacă am reuşit acest lucru, apar senzaţii care ne fac să credem că avem probleme cu inima. Sunt primele jeturi de energie care coboară dinspre gât şi umeri către Suflet. Fiind coborâtoare au mai multă forţă şi le percepem ca brutale. Chakra Daath (‚Nenumita') lipseşte. De fapt sunt 11 chakre pe pomul sefirotic. Ea lipseşte pentru că este puntea între omul tridimensional şi cel adevărat. Din acest moment discernem uşor adevărul de minciună. Deşi chakra Sufletului este destul de activă, timusul nu este încă activat. El primeşte impulsuri direct de la epifiza care doarme încă. Constatăm că ne pricepem la multe, că ştim aproape orice. Ne simţim foarte bine în pielea noastră. Acum apar procesele de conştiinţă şi imagini vechi. Traversăm nişte stări sufleteşti şi mentale deosebit de grele şi foarte ciudate pentru mentalul nostru, chiar dacă şi mentalul a fost îmbunătăţit. Suntem în faţa podului, chakra Daath (‚Nenumita'). Ne aşteaptă Primul gardian, Păzitorul, Leviatanul, Îngeraşul."

** informaţii preluate de pe www.vavivov.com *(„Chakrele şi forţa Kundalini", articol de Lelia Mihail).* N.Ed.

Acum am confirmarea scrisă că am trăit experienţa trezirii lui Kudalini şi am trecut podul. „Primul gardian" mi-a dat voie să-l trec. Şi simt că „Primul gardian" sunt tot Eu... Încep să înţeleg de ce am venit pe Pământ în această viaţă. Trebuia să fiu printre primii care fac trecerea prin noua stare de agregare/fază. Ştiam instinctiv şi mai demult, fără să ştiu cu adevărat ce ştiu, iar tot ceea ce am simţit şi trăit până Acum, capătă sens: dorinţa de a nu merge la Facultate, ci de a urma un curs de cosmetică, trecerile mele spectaculoase prin atâtea domenii diferite, toate căutările, toate părăsirile, acea dorinţă de a merge la cursuri care aveau legătură cu energia sau psihologia. Deşi le-am făcut în viaţa aceasta, îmi plăcea să

spun: „Într-o altă viaţă am cântat la pian, într-o altă viaţă am făcut balet...” Apoi am fost critic literar, am fost inginer, am făcut comerţ – am vândut orice se putea vinde – de la băutură la asigurări, am făcut executare silită, am ţinut loc de diriginte de şantier, am obţinut autorizaţii de construire şi am supravegheat executarea branşamentelor de utilităţi, am învăţat să lucrez cu energia subtilă, am făcut cursuri de masaj şi alte cursuri care să mă ajute să înţeleg mai bine... Cât de multe vieţi comprimate într-o perioadă atât de scurtă... Şi toate acestea, ca Acum să fiu Aici, Eu –Tot Ceea Ce Sunt!

Şi din nou vocea din Mine: „Aici faci parte dintre Ei, dintre cei care deschid drumul şi pentru ceilalţi. Acum eşti în faza în care se deschid chakrele superioare şi se produce unificarea cu Sufletul – mai sunt încă multe de făcut, de trăit, de parcurs, dar anul viitor o să fii aşa cum trebuie. Zilele trecute a fost o nouă încercare – ai trecut-o! Trebuie să rezolvi şi să laşi în urmă tot trecutul. Fă-o repede, nu amâna. Pentru ca ‚şarpele’ să treacă mai uşor în zona superioară, sunt tipare de energie care trebuie lăsate să plece. Chiar dacă suntem cu tine, depinde doar de tine. Nu ţi se poate întâmpla nimic rău, pentru că Totul nu permite decât ceea ce trebuie să fie şi este în pecetea ta. Ai încredere! Asta chiar poate să-ţi uşureze calea. Primeşti tot ce ai nevoie, doar trebuie ‚să fii’. Observă, priveşte, ascultă, întreabă, citeşte, înţelege, fii atentă – toate mai mult ca până Acum. O să afli şi o să ştii mai multe”.

Astăzi am făcut „curat” prin sertarele trecutului. Am reuşit, cu adevărat, să-mi cer iertare de la toţi cei faţă de care am greşit în această viaţă. Nu erau de faţă, dar a fost prima dată când am simţit asta în Sufletul meu – i-am iertat pe toţi şi am cerut iertare de la toţi. Am reuşit să dau de pomană şi pentru tata. Aveam nevoie de cineva căruia să-i dau pachetul pregătit şi când am gândit asta, a apărut şi cel care trebuia să-l primească. Cerşetorul pe care-l întâlneam mereu lângă „Spring Time”, acum mi-a ieşit în cale pe drumul meu spre metrou.

„Este pentru tata.” „Pentru dânsul – să fie primit.” Tot astăzi, m-am uitat mai atent la planta căţărătoare din faţa ferestrei de la bucătărie. Este prima dată când observ cum i-au dat primele frunzuliţe noi, ca nişte boboci mici şi verzi. Şi tot Acum am avut ochi şi pentru micuţii muguri care au apărut în copacul din faţa ferestrei. Parcă văd şi aud pentru prima dată. Ciudat, până şi asta uitasem să fac. Acum reîncep să VĂD şi să AUD – şi asta este nou pentru mine!

Am înţeles de ce s-au schimbat preferinţele mele alimentare. De fapt, noi mâncăm şi bem frecvenţe de energie şi atât timp cât nu eşti încă echilibrat perfect, corpul fizic va resimţi diferenţa dintre frecvenţa corpului tău eteric (care începe să crească) şi alimentele care au o frecvenţă mai joasă. De asta carnea îmi face rău – pentru că nu mai corespunde cu noua mea frecvenţă şi corpul fizic face un efort suplimentar s-o proceseze. Iar ceaiul de busuioc pe care îl ador, înseamnă doar frecvenţă ridicată. Şi atunci când am terminat de scris toate acestea, un adevăr m-a făcut să zâmbesc: „Ştiu totul, ştiind că nu ştiu nimic. E atât de simplu”.

15.03.2011

În timpul meditaţiei, am simţit căldură în zona „coroanei”, dar şi o răcoare plăcută în tot corpul. Nu este nevoie să-mi fac probleme – mecanismul de răcire se găseşte „la purtător” şi intră în acţiune când este nevoie de el, ca să anuleze senzaţia puternică de căldură. Mi-am dat seama că la Bacău, în noaptea de 8 martie, mi s-a activat încă o chakră – culoarea, am aflat duminică la curs, era a cojii de prună (indigo), iar activarea a fost de scurtă durată. Oricum, era o culoare foarte închisă, iniţial am crezut că nu văd decât întunericul, dar acum ştiu că era indigo închis. Nu cunosc semnificaţia acestei chakre, dar voi afla la momentul potrivit.

Vreau să merg la workshop-ul recomandat de Daniel şi totuşi simt că încă nu trebuie s-o fac. Ciudat! Cred că nu voi

merge! Am înţeles şi că Jurnalul pe care îl ţin trebuie să ajungă doar la cei care au nevoie de el.

Cât despre rostul meu în acest puzzle Universal... Astăzi am citit în *„7 Chei pentru atingerea nemuririi. Apocalipsa Sfântului Ioan. Calea de evoluţie a Sufletului”* despre cei „144.000 de aleşi”. De fapt, ştiu că este vorba despre masa critică ce face posibilă schimbarea conştiinţei Umanităţii, astfel încât înălţarea să aibă loc la nivel global. Iar eu sunt Aici, împreună cu ceilalţi care ajută la realizarea saltului Omenirii. „Apocalipsa” vorbeşte doar despre etapele schimbării noastre şi ea se termină cu ultimul om trezit.

Seara, în timp ce făceam duş, am înţeles că toate simbolurile noastre, toate micile ritualuri cotidiene, reflectă căderea în densitate. Că toate elementele sunt într-un echilibru perfect (sus – foc, aer; jos – apă, metal; la mijloc – pământul, care menţine echilibrul), că noi devenim un echilibru perfect şi că la un moment dat conştiinţa Omenirii s-a schimbat. Şi atunci când s-a întâmplat asta, liftul a putut să facă legătura între sus şi jos şi din nou înspre sus. Simbolul scării (coborâre şi urcare) reprezintă pentru noi doar aducerea aminte a coborârii şi a datoriei de a reveni la Înalt.

Am înţeles de fapt cum funcţionează Reconectarea – toate desenele reprezintă informaţii care sunt recunoscute de către ADN-ul nostru eteric, pentru că ele se regăsesc la nivelul lui, se regăsesc în fiecare părticică din noi. Am înţeles şi semnificaţia etapelor din timpul Reconectării, dar trebuie să mă gândesc mai bine la cele aflate:

- cele 3 canale pentru ridicarea lui Kundalini (simpaticul, parasimpaticul, centrul coloanei vertebrale);
- meridianele energetice s-au simplificat (au dispărut cele care mă leagă doar de material);
- pecetea lui Solomon – întâi coborâre, apoi urcare (aşa s-au petrecut lucrurile – Acum este momentul Înălţării, iar Sufletul a ales, în mod conştient, Reîntoarcerea);

- scara coborârii este şi cea a urcării – 7 chakre;
- am 12 linii orizontale, egale ca număr cu chakrele care în prezent sunt active;
- triangulaţia – 3 devine 1, adică vorbim despre alinierea propriului Univers („Omul Adam" s-a divizat în 2 şi acum se uneşte; se formează a treia forţă, Divinitatea din noi);
- 14=12 chakre+2 „Stâlpi" („Cauzal"+„Pământul");
- cercul este Uroboros care-şi muşcă coada şi îi dă drumul/cele două cupe ale lui „Daath" s-au întors faţă în faţă, iar cea inferioară a revenit spre cea superioară – Unitatea este regăsită şi Sfera Sufletelor luminate reunite cu Creatorul lor.

16.03.2011

Noaptea trecută am simţit din nou Kundalini. De data aceasta, am simţit căldură în zona „coroanei", după care a urcat dinspre inimă (inclusiv braţe) spre cap şi mi-a lucrat foarte atent partea dreaptă a capului. Apoi, am simţit presiune în zona superioară a feţei şi am rămas cu o senzaţie de presiune-durere în partea stângă. Acum ştiu că nu trebuie să mă îngrijorez, ci să-i permit să existe, pentru că are un rost. Noaptea, în timp ce Kundalini lucra, corpul a tremurat puţin şi mi-am simţit respiraţia schimbată. Tot timpul am fost liniştită: „Lasă-l să iasă, totul este bine, stai liniştită – lasă-l să lucreze şi să iasă". Ştiu că va urma la fel pe partea stângă, apoi la nivelul capului, pe urmă vor fi exploziile de culoare.

Dimineaţa, am simţit un gust amar (a fost prezent şi altădată, dar nu i-am dat importanţă), senzaţia de „corp ca după boală" şi un puternic gol (ca de foame, fără a fi însă asta) în stomac. Deşi mă doare capul în partea stângă, încep să mă mişc mai uşor (inclusiv gâtul).

Ştiu că trebuie să nu mă tem în faţa lucrării puternice ce va fi, iar odată ce am cunoscut-o, să-mi păstrez smerenia în

cunoaştere, dându-mi seama că nu am nimic special faţă de ceilalţi, doar că am făcut parte din planul acesta al Divinităţii şi că momentul meu de transformare din omidă în fluture este în Acum. Doar atât... După ce se va obţine masa critică de înălţare/reamintire/urcare în frecvenţă, totul va fi uşor pentru ceilalţi. Ei doar vor şti că este un proces natural şi vor fi pregătiţi să treacă prin el, aşa cum trecem prin naştere, copilărie, adolescenţă, maturitate, moarte – firesc şi fără întrebări sau teamă, cu seninătate şi naturaleţe.

Cheia pe care am trăit-o este cea din *„Cartea Cunoaşterii: Cheile lui Enoch”**, dar scrisă sau spusă, nu are nicio importanţă. Ea trebuie trăită de fiecare aspirant în parte. (Nici măcar nu ştiu dacă este un „cifru personal”!) Numai că acum, dacă cineva a trecut prin asta, fenomenul se va petrece mai repede şi mai uşor, pentru mai mulţi dintre cei pregătiţi. Nu ştiu dacă au fost şi alte persoane care au deschis „cifrul personal”, dar cred că nu sunt prima!

* scrisă de către *J.J.Hurtak* şi publicată de *Editura The Academy for Future Science.* N.Ed.

17.03.2011

„Cheia trecutului şi prezentului (am scris aşa, deşi în gând aveam „cheia trecutului şi viitorului”) este cheia muzicii Sufletului, muzica astrelor, muzica Divinităţii.”

„Când se va termina Planul tău (din nou, am scris aşa, dar în gând aveam „pentru tine”), nu va mai trebui să convingi pe nimeni. Cei care pot, vor recunoaşte Adevărul doar privindu-te.”

Astăzi am simţit o jenă uşoară în zona coccisului şi dureri puternice pe partea stângă a capului – simple echilibrări, înainte ca energia Kundalini să lucreze şi pe emisfera stângă. Dar în acelaşi timp, cum emisfera cerebrală dreaptă a fost deja parcursă de către Kundalini, am simţit dureri în zona umerilor

şi o uşoară jenă inghinală – pe partea dreaptă a corpului! Acum ştiu că pe partea aceasta, legătura cercului slăbeşte. Uroboros îşi muşcă coada, dar cu mai puţină forţă. Capul lui Uroboros doare mai puternic decât coada lui, pentru că începe să-i dea drumul.

„Apocalipsa nu este decât procesul nostru de schimbare de stare/fază. Este un proces care începe la nivel personal, dar schimbarea Omenirii se termină cu ultimul Om care reînvaţă ce este. Ca să-ţi fie uşor pe calea ta, trebuie să ai gând curat, intenţie sănătoasă, verb adevărat, faptă bună. Nu judeca nimic şi pe nimeni – orice lucru şi fiecare Om fac parte din Plan. Ţine minte asta."

Am auzit astăzi pe cineva spunând: „Christos este cuvântul întrupat. Dumnezeu şi Diavolul se manifestă doar prin om în lumea materială". Şi din nou îndoiala din mine şi din nou vocea din Mine: „Trebuie să ştii în permanenţă că eşti un punct în Eternitatea Divină, Totală şi Atotputernică, capabilă să creeze inclusiv creaţiile punctului infim. Tu trebuie să ştii smerenia punctului Divin, care îşi recunoaşte situaţia de punct într-o imensitate de puncte, ca parte din TOTUL. De ce te îndoieşti? Nu Christos spune: ‚Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni'? Şi la botez nu auzi: ‚Mă lepăd de Satana'? Dumnezeu este în Noi, este Singurul. Dumnezeu te îndeamnă la Iubire şi a fi Împreună. Când simţi asta, nu ai cum să fii decât de partea Divinităţii. Reconectarea se putea face doar cu Divinitatea şi atât. Forţele Binelui sunt lângă Noi şi ne ajută, Îngerii sunt Aici şi Acum pentru cei care sunt pregătiţi".

„Corpul este templul Sufletului, Suntem Un Suflet – corpul nici nu conştientizează Esenţa Divină. Învierea începe printr-o naştere spirituală înainte de a deveni cosmică, iar muzica celor şapte sfere planetare este lira cu şapte corzi." (Mi-am adus aminte că dimineaţa am notat despre „muzica astrelor"!)

În cartea *„7 Chei pentru atingerea nemuririi.*

Apocalipsa Sfântului Ioan. Calea de evoluţie a Sufletului” se pomeneşte despre două „cataclisme/graniţe/revelaţii ale lui Kaf şi Ain” şi faptul că „nimeni nu poate să pătrundă în cortul mărturiei, dacă nu a trecut el însuşi prin Foc, după ce a trecut prin botezul cu Apă”. Din nou am găsit legătura dintre botez şi Foc, care Acum înţeleg că este de fapt trezirea lui Kundalini!

Tata cred că a trăit starea de trezire a lui Kundalini la spital, înainte de a pleca. M-a rugat mult „să-l trag de păr în sus”, era neliniştit şi nu-mi putea explica ceea ce simţea. După un timp s-a liniştit. Redevenise calm, nu-l mai durea nimic şi a putut dormi bine.

18.03.2011

Noaptea trecută m-am trezit din nou cu senzaţia efectului Kundalini. De data aceasta, a lucrat partea stângă a capului. Am transpirat foarte mult, apoi am simţit o răcoare plăcută, care a uscat, pur şi simplu, cămaşa de noapte pe mine. Am simţit şi arsură pe spate, dar foarte blândă. M-am ridicat din pat şi am reînceput să citesc din cartea *„7 Chei pentru atingerea nemuririi. Apocalipsa Sfântului Ioan. Calea de evoluţie a Sufletului”*. Capitolul 13 începe cu următoarea frază: „Constituit din cele 4 puncte cardinale ale crucii înmulţite cu cele 3 planuri ale lumii – eter, lichid şi solid – 12 glorifică perfecţiunea organizării cosmice; raportul lui direct cu roata vieţii ratifică *încheierea* ciclului involutiv”. Am zâmbit: corp/materie – transpiraţie/lichid – vaporii în care s-a transformat transpiraţia/eter. Dar asta nu a fost altceva decât experienţa mea din această noapte! Şi mai este ceva interesant – pixul a adunat singur, înainte ca eu să citesc acest capitol: „3+3+3+1=10+1+2=13”. Şi ceea ce am adunat, înseamnă pentru mine: „la început după Reconectare+a doua trezire+două treceri în zona capului”, adică trebuia să citesc capitolul 13! De mult nu mai încerc să-mi explic ceea ce scriu, citesc sau înţeleg. Doar las să vină spre mine şi le accept.

După ce totul s-a liniştit, am băut puţin ceai, dar m-am simţit ciudat. Dimineaţa m-am trezit cu gândul că nu este nimic rău, dar că va fi o zi în plus de transformare. Concluzia pentru mine: nu se bea nimic imediat după o asemenea experienţă. Mi-am amintit cum noaptea, când totul se terminase, am mers în bucătărie. Eram acolo şi auzeam planta cățărătoare din dreptul ferestrei cum se legăna în vânt. Şi am ştiut că astăzi plouă. Mă uit acum pe fereastră şi zâmbesc. Picături mari se preling uşor. A început să plouă. Noaptea, fierul de călcat şi luminile de la prelungitor, calculator şi televizor se vedeau ciudat. Este singurul cuvânt pe care-l pot folosi ca să descriu ceea ce am văzut. Oricum, corpul încă îmi este ca o mică omidă ce aspiră la fluture...

„Loviţi de cutremure, tsunami şi radiaţii, japonezii trebuie să facă faţă ninsorilor abundente..." A fost doar un semn pentru oameni să îndrepte ceea ce se poate. Mă uit la crainica de la televizor, care nu înţelege nimic. Totul este doar aşa cum trebuie să fie – reactoarele centralei nucleare trebuie răcite, deci ninge.

Mă doare puţin sub pieptul stâng, osul mai mult. Când eram studentă, am căzut şi m-am lovit, de un gard mic de fier. Încă nu realizez ce înseamnă. Simt şi puţină jenă în piept, când respir puternic. Mă doare puţin şi în zona inimii, dar nici asta nu ştiu încă ce înseamnă. Poate părere de rău pentru cele care s-au stins în mine?

19.03.2011

„Toate durerile sunt doar temeri, păreri de rău, judecăţi proprii neeliberate." Noaptea trecută citeam, dar era ceva în mine care dorea să merg mai repede la culcare – cumva, o nerăbdare dureroasă… Apoi am rostit fără să vreau: „Acum este momentul pentru mine ca să eliberez toate credinţele vechi, toată vinovăţia, orice durere. Îmi accept Sinele Meu

Omenesc şi o să încep să-mi cunosc Divinitatea Mea de Sine". Şi aşa a fost...

Când am mers în pat, am auzit din nou sunetele de frecvenţă ridicată şi s-a deschis o nouă chakră. De data aceasta alb-viorie, strălucitoare, în creştetul capului – eram culoare, dar eram cumva în afara capului meu! Senzaţia a fost în afara capului şi în zona calotei superioare. În toată această perioadă am simţit căldură şi iubire, dar era o presiune foarte puternică – nu puteam vorbi inteligibil. Am încercat, dar nu am reuşit. Kundalini a urcat din nou, dar de data aceasta foarte blând şi am simţit o altă apăsare în afara capului. Dar eram tot Eu, deşi în corpul meu astral! Apoi am putut vorbi, am putut să articulez cuvinte! „Nu te mai teme, de Acum Sunt Aici, Sunt cu tine. Totul este bine." (În timpul trecerii lui Kundalini mi se spunea când şi cum să respir. Nu am fost şi nu sunt singură în această călătorie!) La un moment dat am întrebat: „Este gata? Pentru că trebuie să merg la toaletă". „Bine, dar tu nu ai nevoie de asta..." Atunci mi-am reamintit ce sunt. Am râs uşor. Am ştiut că nu trebuie să fac nimic corpului, fiindcă el nu există *Acum* pentru Mine, decât sub formă de proiecţie. Şi totuşi, Sufletul-Eu simte foarte puternic Focul Spiritului. Sunt convinsă că este un rost în toate şi pentru că Acum sunt pregătită, trec prin această experienţă. Când am gândit aşa, am simţit o nouă trecere de foc. De data aceasta foarte intensă – am perceput-o altfel, ca şi cum ar fi intrat prin zona capului. M-a scanat de trei ori, prima oară cu poziţionare îndelungată în zona inimii – ca şi cum aş fi murit... „Acum este pentru Mine, nu te teme, totul este aşa cum trebuie să fie." Când toate s-au terminat, am adormit – somn adânc, odihnitor.

Dimineaţa îmi simt corpul ca după o rană care se cicatrizează – calota superioară a capului este încă grea şi parcă arde, ca şi cum aici s-ar fi produs o schimbare. Şi corpul îmi arde încă – în special zona gâtului. Sunt senzaţii care vor trece. Acum însă îmi este greu să mă concentrez, fără să simt

tensiune în zona celui de-al treilea ochi sau arsură în zona calotei craniene. Nici cu memoria nu stau tocmai bine Acum. Şi totuşi, vreau să aflu tot mai multe! Au fost şi gânduri care au plecat, vinovăţii pe care le luam asupra mea.

Ceva important – după ce s-au terminat toate, înainte de a adormi, am auzit o „frecvenţă cântătoare" foarte înaltă. „Stai liniştită, este noua informaţie pe care trebuie s-o primeşti. TOTUL se organizează din nou." Într-adevăr, simţeam ca şi cum mă reorganizam – eram pilitura de fier care imită modelul originar!

În dimineaţa asta mă dor şi picioarele (le-am ţinut strânse sub mine). Recunosc vinovăţia faţă de mama, promisiunea făcută lui tata, faptul că nu am încetat să mă judec pentru ce am făcut sau nu am făcut ca să-i ajut mai mult. Voi face ceea ce trebuie – Liberul Arbitru trebuie respectat şi mama lăsată să aleagă. Ceea ce fac trebuie făcut pentru că vreau să fac, nu pentru că mă simt vinovată de ceva. Asta este lecţia! Şi nu trebuie să mai construiesc proiecţii în viitor, trebuie să fiu doar în momentul Prezent, Aici şi Acum! Durerile din zona inimii (simt şi valuri de energie coborâtoare spre inimă) reprezintă păreri de rău pentru ceva făcut sau nefăcut. În momentul în care am conştientizat, au dispărut.

Noaptea, în somn, am simţit câteva momente prezenţa vanităţii. Însă este doar o amintire a altor timpuri. Vanitatea nu poate să existe dacă ştii că eşti o proiecţie a Ta, doar un punct din MARELE TOTUL. „Dar deodată un punct se mişcă, cel dintâi şi singur – Iată-l!/Cum din chaos face mumă iară el devine Tatăl." (Mihai Eminescu – „Scrisoarea I") EU sunt punct în mişcare, care s-a creat întru cunoaşterea ETERNULUI „UNUL".

Ştiu că nu vor fi efecte secundare în cadrul procesului prin care trec, pentru că nu a fost nimic forţat. Acum este Momentul meu de conştientizare şi codul de la „Cheia lui Enoch" (cod prestabilit *pentru* mine, *de către* Mine), mi-a

arătat că am ales dinainte planul, deşi uitasem de el. Fiecare s-ar putea să aibă alt cod-cifru, care odată ce este activat prin experienţă personală, permite transformarea. Dar pentru evoluţia finală de la nivel planetar, trebuie atinsă masa critică! „Stele căzătoare – pentru un visător, certifică alegerea drumului cel bun...” (Am vrut să ştiu ce semnificaţie au stelele căzătoare şi am aflat.)

Corpul meu este perfect – nu mai are nevoie de niciun artificiu exterior ca să fie aşa. Datorită lui trăiesc această experienţă deosebită şi îl iubesc pentru că m-a adus până aici. Îl iubesc aşa cum este el – cu cicatrice, cu imperfecţiuni, cu dureri. Toate acestea redevin perfecţiune, pe măsură ce învăţ mai multe despre Mine în Acum! E fantastic să simţi durere-arsură-răcoare-orice altceva şi în acelaşi timp, să ştii că Ţie nu ţi se poate întâmpla nimic. E fantastic să cunoşti că eşti Suflet şi Spirit Întrupate. E fantastic să simţi că Eşti şi că trăieşti în acelaşi moment. Ce dar minunat este VIAŢA!

Liniştitoare gânduri: „Orice voi primi va fi doar în acord cu Planul făcut de Mine, pentru mine – nimic altceva! Orice am făcut până acum, a avut un scop. Trebuia să continui stingerea karmei! Nimeni nu mă poate influenţa şi nimic nu mă poate atinge – doar Eu însămi. Suntem doar Informaţie într-o hologramă inteligentă. Pentru că Suntem Conştiinţă Inteligentă! Suntem Minte Universală! Suntem Lumină şi Energie! Suntem toate acestea la un loc! Suntem Fiinţe imateriale în Formă Omenească!”

20.03.2011

Noaptea, aceleaşi sunete de frecvenţă înaltă, aceeaşi apăsare pe frunte şi căldură din creştet până în zona inimii. Dimineaţa, când mergeam la cursuri, a apărut în faţa mea un câine închis la culoare. De la distanţă, a început să alerge spre mine, lătrând. Mi-am stăpânit teama şi am mers în continuare, dar nu s-a oprit. Când era foarte aproape de mine, am întins

mâna stângă spre el, apoi am rămas aşa şi i-am spus tare: „Taci!” Asta l-a făcut să devină mult mai agitat. În acel moment, am rămas pe loc cu mâna întinsă spre el, spunându-i în gând: „Te iubesc!” Am spus asta simţind cum iubirea îmi cuprinde întreaga fiinţă. Câinele s-a oprit mârâind, apoi s-a retras şi a intrat în curte, după care m-a lăsat să trec uşor pe lângă el. Aşa am aflat că cea mai puternică este frecvenţa energetică a iubirii!

Tot astăzi, am ascultat o experienţă interesantă din zona drogurilor psihedelice. Până la declanşarea experienţei au trecut 45 de minute şi totul a durat aproximativ patru ore. Ceva de genul: „Eu sunt doar un punct care mişcă corpul, vedeam cam trei imagini pe secundă, lustra era foarte frumoasă şi se rotea ameţitor, ca şi cum ar fi prins viaţă, nu mai înţelegeam engleza şi m-am trezit în altă parte. Eram în jurul unei mese vechi, cu 12 fiinţe lângă mine şi trebuia să salvăm Pământul”. Toată experienţa a însemnat mai târziu o schimbare în bine, iar cel care trecuse prin ea a început să creadă în Divinitate...

22.03.2011

În noaptea care a trecut, am simţit din nou arsură puternică în corp – de la vârful degetelor mâinilor până în vârful capului – încet, puternic. Ce este interesant, a pornit iniţial din zona gâtului (tiroidei). Şi din nou sfaturi: „Nu te gândi la trecut, fii în Prezent. Nu te opune – doar lasă să se petreacă. Procesul are loc *oricum*. *Doar* rezistenţa ta doare. Trebuie să fii foarte bine purificată, înainte de unirea finală”. Totul a durat aproximativ o oră. Apoi a mai fost o repriză, dar uşoară, după care am simţit o căldură iubitoare în zona chakrelor plex solar – inimă. S-a produs a doua unificare în chakra Sufletului...

Astăzi am fost la mama şi, pentru câteva minute, am vorbit cu mama cea adevărată – caldă, iubitoare, lucidă, calmă şi înţeleaptă. Şi-a cerut la un moment dat iertare de la Alina,

pentru că din cauza dânşii a întârziat la întâlnire. Sufletul mamei a vorbit pentru câteva minute cu mine şi a fost minunat. Aveam amândouă lacrimi în ochi, lacrimi de iubire!

Seara mi-am dat voie să recunosc, să accept, să iert, să mulţumesc şi să eliberez diferitele aspecte ale Sinelui Meu Omenesc. I-am iertat pe toţi cei care au fost sau sunt în viaţa mea şi i-am rugat să facă la fel, dar de data aceasta, m-am concentrat asupra energiei din zona chakrelor plex solar – inimă şi am transmis-o mai departe...

23.03.2011

După mai multe zile, în noaptea aceasta am eliberat din nou, prin vise, multe energii care nu mai erau pentru mine. „Secretul este să simţi şi să fii în centrul tău. Chiar şi când trece valul de energie Kundalini prin tine, procedează aşa." Am urmat îndrumarea primită şi, de data aceasta, totul a fost foarte uşor – ca o mângâiere blândă. Au fost multe sfaturi, dar acum nu-mi aduc aminte decât atât. Oricum, pentru mine era foarte important să înţeleg că şi energia Kundalini poate fi îmblânzită, cu iubire şi acceptare.

Am mai înţeles ceva – recunosc mai uşor frecvenţele energetice din corpul meu şi pot să le localizez, apoi să le conştientizez pentru eliberare. Când eram cu Alina, am recunoscut mai multe emoţii în mine, după care am văzut că toate trăirile mele se reflectă în reacţiile ei. Parcă era un val care se face din ce în ce mai mare. A fost pentru prima dată când am conştientizat asta. Dar oare nu Eu sunt cea care produce valul? Insatisfacţia nu vine de la mine? Mi-am adus aminte de câinele căruia i-am dat de mâncare şi care mi-a muşcat mâna, când stăpânul m-a certat pentru ceea ce am făcut. Nu cumva m-a muşcat pentru că i-am făcut un rău fără să ştiu? Oare se întâmplă aşa şi în cazul Alinei? Este ea propria mea oglindă? Insatisfacţia, furia nu sunt de fapt ale mele? Mi-am adus aminte propriile cuvinte: „Ţi-am dat... Ţi-am făcut... Îmi

eşti datoare...” Acum pot să-mi recunosc propriile frustrări şi faptul că le-am ţinut în mine, fără să i le comunic imediat ce au apărut. Câinele m-a ajutat să văd ceea ce nu vedeam până acum. I-am dat de mâncare şi m-a muşcat... Este de fapt reacţia Alinei faţă de mine. I-am dat, fără s-o las pe ea să obţină lucrurile pe care şi le dorea. Am învăţat-o să nu aprecieze valoarea reală a acestora şi i-am limitat mişcările şi deciziile. Am avut impresia că-i fac bine, dar ea, în subconştient, ştie că am privat-o de o lecţie. Şi reacţionează aşa. Pur şi simplu, se apără de propria mamă. Asta este tot.

„Fii Observator!” Tot astăzi, pentru prima dată, mi-am dat seama că am văzut altfel decât până acum – ca şi cum privirea mea este mai cuprinzătoare pe lateral şi aş vedea cu coada ochiului. Pe pervazul de la balcon era o vrăbiuţă, iar eu o vedeam, fără să fie în câmpul meu vizual „normal”.

24.03.2011

Încă o trecere a lui Kundalini, dar foarte uşoară şi multe eliberări prin vise. „Pe măsură ce energia trece mai departe, aura se va lumina.” (Cred că se referă la eliminarea tuturor blocajelor.) „Vei fi aură de Lumină.” (Sincer, nu ştiu ce înseamnă asta!) „Toate sunt aşa cum trebuie să fie şi nimic nu trebuie grăbit! Să nu-ţi fie frică, nu se poate întâmpla decât ceea ce trebuie, conform Planului Divin şi în concordanţă cu dezvoltarea ta personală. Indiferent ce va fi, vor trece doar frecvenţele energetice care sunt pentru tine.” Au mai fost şi alte lucruri pe care le-am auzit spuse, dar doar acestea au putut fi scrise acum. Asta înseamnă că doar atât trebuie ştiut!

O alarmă de la maşină a sunat dimineaţa, dar era ca şi cum n-aş fi fost acolo. Nu mă deranja. Astăzi am înţeles că protecţia nu-şi mai are rostul, pentru că nu mă pot proteja de mine însămi. În Mine este prezentă Divinitatea, fiind Eu Însămi în Eternitate. Aici şi Acum totul este doar ordine şi perfecţiune,

iar pineala a fost în permanenţă „firul de argint” care mă lega, chiar inconştient, de Marele Creator.

Şi tot astăzi, am citit în cartea *„Transformări planetare 2012-2030. Mesaje de la Fondatori”** de Sal Rachele, câteva lucruri interesante.

* publicată de *Editura Proxima Mundi.* N.Ed.

„În dimensiunile a 5-a şi a 6-a veţi folosi corpul eteric cristalin de lumină, care face parte din spirala înălţării (întrebuinţarea siliciului ca element de bază în locul carbonului).” Acum înţeleg ce am vrut să spun prin „Vei fi aură de Lumină”! Am citit despre activarea codurilor şi cheilor ADN, despre Şablonul Maestru al Înălţării – şablon activat în timpul celei „de-a 5-a Dispense Divine – Spirala Înălţării”. „Şablonul Maestru al Înălţării este alcătuit dintr-o serie complexă de implanturi şi amprente în interiorul câmpului eteric al fiecărui suflet, sub forma unei serii de coduri şi chei ADN care declanşează trezirea la diferite intervale.” Am aflat că „legătura permanentă dintre sufletele separate şi sinele lor mai înalte nu poate fi ruptă, dar restabilirea acestei legături pe cont propriu ar fi fost mult prea lungă şi Creaţia trebuia să se menţină într-o ordine cât de cât coerentă – Dumnezeu a decis să asigure o cale specială de întoarcere, pentru a reaminti sufletului că *este* Una cu Sursa.” (Întotdeauna am ştiut acest lucru şi Acum îl recunosc drept Adevărul Meu!) Şi această cale specială de întoarcere se regăseşte în ceea ce se numeşte a fi „A Cincea Dispensă Divină – Spirala Înălţării” („Un suflet poate evolua direct în nivelul de densitate următor, fără să mai renunţe la forma fizică. Aceasta face posibil ca sufletul să intre în următoarea serie de lecţii, fără să fie nevoit să reînveţe şi să-şi reamintească şi fără să mai treacă prin traumele naşterii şi morţii. Odată ce un suflet are suficientă conştienţă încât să poată trece prin înălţarea fizică, atunci declanşatoarele

prestabilite, printre care se află şi Şablonul Maestru, vor fi activate, determinând desfăşurarea unui proces *automat*, convertind corpul fizic în corp eteric. Dincolo de densitatea a 7-a, fiinţa umanoidă nu mai există în această formă, iar corpul eteric este convertit în corp celest.") şi „A Şasea Dispensă Divină – Înălţarea în Masă" („Sufletele nu trebuie să-şi încheie complet karma şi nici să-şi asambleze toate bucăţile mai mici, pentru a se înălţa la nivelul următor de vibraţie.").

Acum pot să fac legătura cu Cheia 1.0.8 din *„Cartea Cunoaşterii: Cheile lui Enoch"*. Şi cred că pot să mă uit mai atent la propria mea cheie de activare. Fenomenele trezirii lui Kundalini au durat, prima dată, 10 zile şi s-au desfăşurat după o anumită cheie, care pentru mine a însemnat: 3331114413. Deoarece zilele Creaţiei merg în paralele de câte 3, cred că această cheie trebuie activată de 3 ori, iar acum simt că sunt la al doilea ciclu de activare. Ştiu de ceva vreme că este o „cheie" la nivelul corpului eteric (astăzi am avut şi confirmarea scrisă), care nu se activează decât în momentul în care sufletul şi corpul sunt pregătite. Este mai mult o cheie personală, prestabilită – la ceilalţi s-ar putea să nu arate ca la mine. Oricum, ea trebuie trăită, pentru activare, sub forma experienţei personale. Sunt câteva aspecte interesante: 33311=5 cifre; 14413=5 cifre; (3+3+3+1+1)+(1+4+4+1+3)=11+13=24; 24x3= 72=7+2=9.

Cartea *„7 Chei pentru atingerea nemuririi. Apocalipsa Sfântului Ioan. Calea de evoluţie a Sufletului"* mi-a adus lămuriri importante în analiza acestor date.

5=4+1=Cifra harului, care reprezintă „manifestarea conştiinţei şi a gândirii celui veşnic, al cărui suflu circulă de-a lungul Materiei şi al celor 5 elemente ale naturii (Eter, Aer, Foc, Apă, Pământ)". În alfabetul ebraic îi corespunde litera „He" – „mulţumită ei, omul terestru poate începe să-şi exprime aspiraţia sufletului şi să redevină omul celest". Această literă simplă este pusă, de *„Cartea Formării – Sepher Yetzirah"**, în

relaţie cu Berbecul. (Eu sunt născută în zodia Berbecului!) „În acest semn al începuturilor şi unificării, 12 redevine 1 şi micul 1 omenesc merge să se întâlnească cu marele 1 divin, într-o perpetuă respiraţie ciclică. Primul semn dă nota esenţială a Vechiului şi Noului Testament, indicând *coborârea* în încarnare *şi Reîntoarcerea.*" Berbecul este deci „omega propriului alfa", ceea ce face ca, învârtindu-se în jurul zodiacului, „cei din urmă să fie cei dintâi". Această parte m-a dus cu gândul la „omul vechi/omul nou".

* publicată de *Editura Herald.* N.Ed.

10=5x2=„Plenitudinea Unităţii odată realizată în ciclul său creator, 10 perpetuează generarea la un *alt nivel*, într-o primă situaţie de faţă în faţă. Omul percepe Prezenţa divină şi se recunoaşte în ea."

11=„Reînnoieşte manifestarea la o treaptă *superioară*, conştiinţa fiind *trezită total*. Această schimbare de plan manifestă o formă de transcendenţă, dar şi de transgresiune. Transmite mesajul zeilor, deranjează prin distrugerea structurilor perimate şi creează o altă dimensiune pentru a încuraja reîntoarcerea."

13=„Incită la o trecere, un sfârşit, o mutaţie sau un nou ciclu, căci este acela care *deschide* zodiacul în spirala evolutivă." (Interesant, la Alexandra există în anul naşterii 8+5=13!)

24=12+12=„Completitudine a celor 2 planuri, divin şi omenesc sau 6x4 (cele 6 zile ale Creaţiei concretizate prin 4; numărul 6 este cel care schimbă planul între fizic, astral, mental, spiritual). În Apocalipsă, 24 este în raport cu timpul terestru, cele 12 ore ale zilei şi ale nopţii." Reprezintă şi „numărul sublimărilor marii opere alchimice, al treptelor scării simbolice înălţate spre cer, cele 24 de litere ale alfabetului grecesc (cu un simbolism aproape la fel de puternic ca acela al

alfabetului ebraic), cele 24 de principii ce compun fiinţa omenească".

72=În „Kabbala", numele sacru al lui Jehovah se descompune în 72 de nume explicative sau „claviculele lui Solomon".

9=Pătrat al lui 3 – multiplicarea, odată efectuată, *anunţă* reîntoarcerea la Unitate. Este şi „numărul gestaţiei unui nou ciclu, sfârşitul precedentului ducând la misterul celui următor, cu o transpunere pe un alt plan (3x3 reprezintă produsul perfecţiunii Divine)".

333=Comunicare sacră (ordinea naturală a Universului), primul om divin, misterul unităţii lui Dumnezeu (Trinitatea), învierea Mântuitorului, voinţa de a uni voinţa ta cu voinţa lui Dumnezeu, conexiunea cu evoluţia şi înţelegerea dintre minte-corp-spirit.

111=Simbolizează Sfânta Treime.

3=„Numărul Sfântului Duh, care va însufleţi Materia, referindu-se prin urmare la perfecţiunea Treimii."

6=„Numărul perfect după Unitate, căci decurge dintr-un 2 par şi un 3 impar." „El *uneşte* Cerul şi Pământul în pecetea lui Solomon, care confirmă promisiunea de Reîntoarcere, mulţumită deciziei libere a sufletului." *(Aceasta este ceea ce apărea în plus faţă de codul personal, în data mea de naştere!*)* (* informaţii prezentate la pagina 19. N.Ed.)

1=Poartă semnificaţia Unităţii şi a originii, Dumnezeu Însuşi.

4=„Suport concret al manifestării şi al tetragramei, simbolizează organizarea perfectă şi tangibilă, evocă toate formele acordate Materiei. Numărul 4 îl obligă pe individ să se desprindă de orice materialitate, pentru a urca spre Lumină."

8=4+4=„Evocă perfecţiunea manifestată a Legii Divine şi a echilibrului cosmic. În poziţie verticală, 8 reprezintă clepsidra vieţii terestre şi învierea la alte niveluri. El ilustrează lumea intermediară a astralului legată de emotivitatea

omenească, lumea armoniei sau antagonismului celor două lumi. Cel care vrea ‚să-şi găsească centrul' *trebuie* să coboare în propriul subconştient înainte să urce spre buclele superioare ale lui 8, cu conştiinţa luminată, după ce a ispăşit încercările karmice ale acestui număr."

44=„Egal cu cele 22 de litere ebraice pentru Divin şi cele 22 –pentru aspectul omenesc."

144=12x12=„Numărul integralităţii perfecte şi al iluminării, la nivel cosmic şi omenesc (o măsură de înger şi o măsură de om, unul întâlnindu-l pe celălalt)." 144 este considerat ca fiind numărul faţetelor smaraldului căzut de pe fruntea lui Lucifer şi din care a fost tăiată cupa Graalului.

441=Istoria papală *începe* cu Leo I în anul 441 d.Hr.

Propria mea cheie mi se pare corectă, pentru că valoarea Kabbalistică a literelor pentru Adam (ADM) este 1+4+4=9, dar a „căzut" şi acum se înalţă, deci cheia este inversată 4+4+1=9 („Cel Ce Va Veni"). Toată cheia m-a dus cu gândul la: „În numele Tatălui (333), al Fiului (111; 441) şi al Sfântului Duh (3)", dar spus „de la coadă la cap" am 3144111333, care este numărul în oglindă al cheii pe care am trăit-o eu, adică 3331114413. „Precum în Cer, aşa şi pe Pământ" – este oglinda! Întotdeauna am ştiut instinctiv că oglinda joacă un rol mult mai important în viaţa noastră, că simbolul ei te poate purta „dincolo" sau în lumi paralele.

M-am uitat şi la tetragrama sacră a evreilor: Iud He Vav He (Adică: 10, 5, 6, 5 sau Foc, Apă, Aer, Pământ). Dar ceva îmi spune că nu este ceea ce-mi trebuie mie. Să însemne asta că ea ar trebui rescrisă în noua dimensiune? Sau ea este corectă? Nu ştiu! Dar aici lipseşte Eterul, adică frecvenţa cea mai înaltă!

25.03.2011

În noaptea aceasta a fost din nou senzaţia de Kundalini, dar rezonabilă. Am citit mult şi m-am culcat târziu, la ora 1,00

dimineaţa. Când m-am dus la culcare, ochiul stâng avea vase de sânge sparte şi se înroşise destul de tare. Interesant e că în timpul procesului Kundalini, zona capului (inclusiv ochii) era străbătută de răcoare, iar restul corpului – de căldură. Din nou, o confirmare – toate transformările prin care trecem se desfăşoară în deplină siguranţă pentru noi. Totul este doar aşa cum trebuie să fie şi toate au un rost.

După trecerea lui Kundalini am rămas cu ochii închişi. Pe întuneric eram ca într-o apă de cleştar – gri strălucitor, închis şi deschis în acelaşi moment, cu puncte mici de lumină. Ceva ca o ţesătură interspaţială. Şi senzaţia că Eu sunt apa de cleştar!

Dimineaţa m-am trezit cu o uşoară durere de cap, aşa că am apelat la o compresă cu spirt. Pentru prima dată, am simţit arsura spirtului în corp, ca şi cum pielea ar fi devenit între timp mai subţire, iar roşeaţa de la ochi s-a accentuat puţin. Dar am mai avut o dată ceva asemănător şi a trecut relativ repede. Mai mult ca sigur că a fost necesară această spargere de capilare – am avut o săptămână plină de procese Kundalini şi temperatura corpului fizic a crescut în această perioadă.

Am avut dreptate în privinţa tetragramei sacre a evreilor. Am găsit şi „veriga lipsă", frecvenţa cea mai înaltă. Numele ebraic al lui Iisus este Iud He Sin Vav He (Adică: 10, 5, 22, 6, 5 sau Foc, Apă, Eter, Aer, Pământ). În cartea *„7 Chei pentru atingerea nemuririi. Apocalipsa Sfântului Ioan. Calea de evoluţie a Sufletului"* am citit: „Iisus a devenit această flacără sacră, *integrând* energia Christosului cosmic. El trebuie să se măsoare cu *propriul* Sin, sau puritatea flăcării sale interioare, înainte de a fi uns de Christos". „Sin este a treia literă-mamă. Ea închide şi începe manifestarea Treimii. *Deschide* al doilea capitol al Facerii, unde fiinţa umană poartă în ea germenele divin. Flacăra revelaţiei lui Sin trezeşte conştiinţa spirituală şi este asociată cu Eterul sublim al *Tatălui în Kether* * (* Kether=Primul Logos/Fiinţa; Kether, Hokmah şi

Binah sunt Triunghiul Divin – Tatăl, Fiul şi Spiritul Sfânt. N.Ed.), ca să genereze unda de energie arzătoare a botezului său, *Focul* iluminării. Odată ce Focul ceresc şi terestru sunt *unite* într-o singură înflăcărare, Sin oferă calea mediană a tridentului său pentru *armonizarea* energiilor mai înainte opuse." Încă ceva interesant... Elementul Foc guvernează în Zodiac semnele Berbecului (focul Eu-lui), Leului (focul Sufletului) şi Săgetătorului (focul Spiritului). Cum sunt născută în semnul Berbecului, trebuie să cuminţesc focul Eu-lui...

26.03.2011

În noaptea aceasta, o nouă trecere Kundalini, foarte uşoară. Acum ştiu că este al doilea ciclu de activare. „Nu te mai gândi, nu-ţi face probleme, fii în Prezent. Doar fii în Prezent şi lasă lucrurile să fie. Nu grăbi nimic, pentru că nimic nu trebuie grăbit. E nevoie de timp şi de prezenţă în Prezent. Doar atât! Şi ai încredere – lucrurile se vor rezolva, cu toate care te îngrijorează acum. Doar uită de îngrijorare şi ai încredere."

Ieri am fost la Andra Ivanov – am vrut să-i transmit informaţiile pe care simt că trebuie să le scriu către echipa lui Eric Pearl. Dar m-a sfătuit s-o fac personal. Cu ocazia aceasta, am aflat că Andra ţine o prezentare în perioada următoare, chiar în Bucureşti. Tot la cabinetul Andrei am cunoscut-o pe Cristina, un medic care m-a pus pe gânduri. Oare câţi sunt ca mine şi nu ştiu acest lucru? Cristina vede şi vorbeşte de ani de zile despre nevăzute şi neauzite – bolile sunt culori, simte vibraţiile Pământului... M-a întrebat despre o culoare asemănătoare cu *ciclamen*** (** culoare roz-mov. N.Ed.) strălucitor, pe care a văzut-o. Să fie vorba despre chakra „inimii secrete", pe care eu am văzut-o auriu strălucitor? Dar a fost doar auriu? Pentru că este singura chakră care nu corespunde ca descriere, iar atunci când era gata să fiu explozia de culoare, Virgil (soţul meu) avea un somn neliniştit, iar

neliniştea lui a stins repede miracolul. Am rămas însă convinsă că era doar auriu. Oricum, Cristina este deosebită. „Ştii, eu nu fac nimic. Pur şi simplu stau în pat şi culorile vin spre mine." „Adevărat, dar tu permiţi schimbarea..." Cristina mi-a zâmbit. „Poate ne transformăm în fluturi." Cât de adevărat simt asta! Cristina a amintit şi de Silvana. Cine o fi oare?

Tot ieri am primit un e-mail interesant, semnat „Maestrul Alexandru", care povestea despre „îngeri păzitori şi maeştrii cu trup sau înălţaţi", dar şi despre o iniţiere pentru realizarea Chirurgiei Spirituale, pentru care este nevoie de o vibraţie vindecătoare deosebit de înaltă. M-am hotărât să urmez indicaţiile primite. Lumea nevăzută are atât de multe căi să te ajute, încât nu trebuie să mă mir de nimic – doar să fiu atentă la ceea ce este şi să-mi permit să mă prind în joc, având conştiinţa că ies din joc. Pare ciudat ce simt, nu-i aşa?

Ochiul este încă roşu, iar în dimineaţa asta am observat o iritaţie în zona dreaptă a gâtului, spre umăr. Sunt sigură că se eliberează emoţii care au fost ţinute în cel mai adânc „subconştient inconştient". Acum ştiu asta! De aici vor pleca mai uşor.

Ziua, am simţit arsură în zona umărului şi a gâtului (pe lateral), apoi răcoare, doar pe partea dreaptă.

27.03.2011

Vineri nu a fost nimic deosebit, dar am ţinut post şi sâmbătă nu am mâncat nimic. Noaptea trecută am avut nişte senzaţii deosebite de căldură, doar de la umeri în sus – ca nişte treceri foarte uşoare. „Este iniţierea, dar depinde doar de tine ca să nu mai simţi nicio durere. Ea nu există. Doar ieşi din matricea ei. Eşti vindecată de ea. Doar dă-ţi voie să ieşi." M-am trezit la 3,00 dimineaţa, dar am adormit uşor la loc. În ultima vreme transpir mult şi cămaşa de noapte se usucă foarte repede pe mine.

Ochiul aproape că şi-a revenit. Mi-am dat seama că se

înroşise când citeam ceva despre influenţa extraterestră asupra ADN-ului primar pleiadeian. Nu-mi plăcea ce citeam, era o dorinţă de negare şi implicit o formă de teamă. Apoi am putut să accept că ADN-ul meu poate să nu fie atât de curat, mi-am asumat şi am acceptat toate aspectele sinelui meu omenesc, care s-ar putea să nu fie atât de omenesc precum credeam iniţial. Acum înţeleg sentimentele de ură rasială pe care le aveam şi agresivitatea mea în afaceri sau plăcerea de a participa la „bătălii de idei”... Îşi aveau toate originea în adâncul meu cel mai adânc! Am iertat, am mulţumit şi am eliberat. Totul a început să se rezolve cu rapiditate. De fapt, toate temerile vechi din subconştient, încep să se elibereze şi ele. Când pleacă, le observ la exterior, sub forma acestor perturbări ale stării de sănătate perfectă. De aici este simplu să le eliberez, pentru că ştiu ce zonă a fost afectată.

28.03.2011

„Nu este niciun merit de-al tău. Tu doar trebuie să te bucuri că dansezi în Lumină şi te scalzi în Iubire alături de ceilalţi. Fără vanitate, fără trufie, doar Lumină şi Iubire necondiţionată. Acesta este secretul vindecării în frecvenţe înalte.”

„Pe măsură ce mă echilibrez, voi trece la Mine, în Mine, de Mine şi prin Mine către Mine” – au fost primele cuvinte pe care le-am gândit în dimineaţa aceasta. Nu prea înţeleg ce am vrut să spun, dar sigur are sens!

29.03.2011

„Se lucrează pe fiecare chakră, până se curăţă complet. De asta ai emoţii, trăiri puternice, dureri care ies la suprafaţă. Se lucrează de jos în sus – întâi, pe cele 7 chakre activate iniţial.”

30.03.2011

În noaptea aceasta am simţit nişte descărcări uşoare de electricitate în zona „coroanei". Ceva nou pentru mine, dar nu mă mai miră nimic – totul este doar aşa cum trebuie să fie. Am văzut şi nişte figuri geometrice în preajma mea (triunghiuri, pătrate), dar nu multe. Cu două zile în urmă, în timp ce ţineam ochii închişi, am vizualizat un fel de pătrat închis la culoare, pe un fundal mai deschis. „Se iniţiază Merkaba – vehiculul tău de lumină. Doar se iniţiază. Până va fi gata, ai mult de parcurs. Lasă lucrurile să continue, nu te opune. Doar lasă-le! TOTUL ştie mult mai bine ce şi cum şi mai ales cât trebuie să primeşti ca drumul tău să fie uşor."

Deci Merkaba este în fiecare dintre noi, în ADN-ul nostru şi se activează la trecerea unui anumit prag. „Este un program de activare la purtător. Stă cuminte şi aşteaptă să fii pregătit pentru o călătorie magnifică." Înţeleg... Pineala, prin emisia de DMT, *a declanşat* activarea lui Kundalini. Frecvenţa înaltă a determinat emisia de DMT în mod natural şi aceasta a declanşat trezirea energiei primordiale. Prin folosirea DMT în mod artificial (intravenos) se produce acelaşi efect, doar că cei doi călători în experienţă (Sufletul şi corpul) nu au fost pregătiţi şi nu există *capacitatea* conştientizării de către Suflet, a propriei esenţe. În cazul în care Sufletul conştientizează propria esenţă, transformarea începe... Merkaba se activează când schimbările survenite permit acest lucru. Oricum, aceasta este ordinea *naturală*...

Mi-am făcut o listă cu ceea ce vreau să realizez. Universul poate să-ţi satisfacă orice dorinţă. Este infinit în creaţie şi totuşi, ginii din poveste împlineau, în acelaşi moment, doar câte trei dorinţe. Logic, pentru că Magia are nevoie de 3 pentru a se produce, nu-i aşa? Zâmbesc! Totuşi, cel mai comod este *să creezi* pe rând! Ştiu că este corect, pentru că mintea mea, care este *o extensie* a Centrului Meu Divin, trebuie să poată formula *concis* şi *repetat* aceste forme-gând. *Modul* în

care se înfăptuieşte dorinţa mea, nu mai stă în propria-mi putere. Eu trebuie doar să vizualizez ceea ce doresc şi să accept că Acum, chiar în acest moment, acestea au pornit spre Mine. Realizarea lor este foarte aproape! Şi mai ales, trebuie să fiu atentă la propriile emoţii. Dacă sunt fericită, sunt aproape. Asta este măsura! Iar în final, trebuie să am fericirea şi bucuria lucrurilor primite, înţelegând că ele s-au concretizat în forma *cea mai potrivită* pentru mine.

Am mai primit un e-mail de la „Maestrul Alexandru", în care îmi dă amănunte despre Chirurgia Spirituală. Dorisem să cunosc aceste lucruri şi le-am primit!

„Doar trebuie să crezi în Magie, ca ea să existe. Crede doar şi ea va fi Aici. Dar trebuie să fii Aici şi Acum. Doar atât şi Magia este a Ta. Primeşte-o şi bucură-te de ea, cu dorinţa de joc a unui copil fericit. Joacă-te! Bucură-te! Fii fericit! Fii Co-Creator deplin!" (Şi astea parcă n-au fost vorbele mele, dar Eu ştiu Acum acest Adevăr!)

„Ştii că toate sunt aşa cum trebuie să fie. Doar mergi să-ţi faci analizele şi ieşi din tiparul vechi al corpului boală-durere. Eşti vindecată de mult, doar ieşi din tiparul vechi de durere şi boală. Lasă-l să plece, pentru că nu a fost niciodată al Tău, nu este şi nu va fi nicicând, fiindcă în Acum eşti doar Tu. Eşti doar Tu, fără griji, fără boală, fără supărări, eşti doar în Eternitate. Doar Tu eşti în Eternitate. Dă-ţi voie să fii din nou Eternitatea. Tu eşti Eternitatea! Doar fii!"

31.03.2011

Seara trecută, am simţit o durere difuză de cap în partea stângă şi a început să mă ardă, să mă doară, în zona tiroidei. Noaptea am simţit foarte bine această arsură. Am simţit arsură şi în zona umărului drept, senzaţie care persistă şi în această dimineaţă, dar atenuată. Dimineaţa, am observat că nodulul meu de la tiroidă este mult mai mic, a scăzut vizibil!

Gânduri multe şi întunecate care s-au eliberat în această

noapte. „Doar lasă-le să iasă la suprafaţă, acceptă-le şi eliberează-le. De asta au venit la suprafaţă.” Am înţeles că orice lecţie este trăită diferit de fiecare om în parte. Am venit ca să cunoaştem aspecte diferite ale lumii materiale, aşa că aceeaşi lecţie are un alt sens pentru fiecare dintre noi.

„Înţelege că nu trebuie să intervii în lecţiile celorlalţi. Doar stai, uită-te, observă, înţelege, dar nu interveni – sunt lecţiile lor. Reîntoarcerea în experienţă şi nepărăsirea unor dureri sunt doar o refacere a buclei spaţiu-timp, a propriei tale lecţii. Acum ai înţeles că tu ai propria experienţă şi nu te pot afecta experienţele celorlalţi. Ai ieşit din lecţie şi poţi merge mai departe.”

„Gândurile negre sunt tot Tu – eşti nu numai Lumină şi asta o ştii de mult timp. Acceptă-te, iartă-te, iubeşte-te aşa cum eşti – fiinţă dublă de Lumină-Întuneric, reunită în Identitate. Lasă-ţi gândurile să se poată elibera şi bucură-te în final de Unitate. Nu te judeca pentru nicio faptă de-a ta – dacă ai făcut un lucru, atunci aşa trebuia să fie. Fii doar Tu în Iubire. În timp, ceea ce faci va veni numai din Iubire şi Compasiune. Acum învaţă să te iubeşti aşa cum eşti, în Unitatea Ta – fără să te judeci, fără să te condamni. Tu eşti Tot Ceea Ce Eşti, iar TOTUL te iubeşte aşa cum eşti, în totalitatea Ta! Nu trebuie să faci nimic ca să păstrezi această Magie. Doar acceptă-te, iubeşte-te şi lasă gândurile, formele-gând întunecate şi emoţiile neînţelese să fie aduse la suprafaţă, spre Lumină, pentru eliberare. Nu le judeca, iartă-le şi iubeşte-le întru eliberare în Lumină! De asta simţi Acum anumite dureri. Sunt pentru eliberare! Este a doua etapă a operei tale, aşa că această ‚eliberare’ se va desfăşura accelerat zilele următoare.”

„Nu-ţi disipa energia pe cei care nu sunt pregătiţi. Nu este încă vremea lor. Ajută-i pe cei care vin spre tine.”

După ce am terminat meditaţia de dimineaţă, pixul a scris parcă singur: „Rodul nunţii alchimice a regelui şi reginei (Soarele, Luna) este singurul capabil să doboare la pământ

dragonul... Partea de Lumină şi partea de Umbră din Mine revin la Unitate. Tripla proiecţie în care am văzut Luna, după Conferinţa lui Doug De Vito, a arătat doar că începe transmutarea şi pentru Mine. Fizic, nu mai am nevoie de nimic ca să fiu perfect – nici material!" „Purificarea prin Focul-Spirit este extrem de dureroasă, dacă nu a fost precedată de botezul cu Apa Dragostei-Sufletul. Aceasta este Ordinea Divină – întâi botezul pe Pământ, apoi trezirea lui Kundalini. Şi odată Kundalini trezit, este a doua naştere – cea a Sufletului *Conştientizat*. Conştientizând ce sunt, karma dispare, *revenirile* nu mai sunt necesare şi mă pot bucura de ‚viaţa veşnică' – de fapt, de întoarcerea la Unitate, ca Spirit. Toată experienţa mea este în concordanţă cu nivelul atins de propria mea conştiinţă."

01.04.2011

„Eşti în dimensiunea a 4-a, dar până într-a 5-a, mai este mult. Oricum eşti Aici şi eşti pe cale! Vor mai fi eliberări, vor mai fi gânduri care vor da năvală, emoţii şi dureri care aşteaptă să fie eliberate, schimbări în corpul tău, dar toate se vor face cu blândeţe. Ai trecut de ceea ce era mai greu. Rămâi în Iubire, acceptă toate lucrurile aşa cum sunt. Acceptă-te şi iubeşte-te aşa cum eşti. Fii iubire şi lasă Divinitatea Ta să iasă la suprafaţă. Nu grăbi nimic şi ai răbdare. Ai încredere în Tine, în Divinitatea Ta. Totul este aşa cum trebuie să fie."

Mi-am adus aminte de tânărul care a lovit-o pe doamna cu care plecasem de la curs... Era întuneric, grupul de adolescenţi a trecut pe lângă noi în fugă, de parcă eu nici nu eram acolo. Eram în drumul lor, dar au lovit-o doar pe colega mea de drum. Pe mine m-au lăsat în pace, ca şi cum nu m-ar fi observat...

Astăzi mi-am dorit să ajung mâine la „Festivalul Body Mind & Spirit", dar sâmbătă şi duminică aveam curs cu prezenţă obligatorie. Dimineaţa m-a sunat Florentina să-mi spună că s-a amânat cursul. „Totul este aşa cum trebuie, doar

să ai o intenţie şi ea să fie conform Planului tău. În rest, trebuie să laşi lucrurile să curgă, pentru că totul se aranjează. Asta este Magia!"

02.04.2011

Noaptea trecută am simţit căldură în zona capului şi au fost multe lecţii pe care le-am parcurs. Astăzi am fost la „Festivalul Body Mind & Spirit". La prezentarea doamnei Monica Vişan (Editura For You) s-a întâmplat ceva. Valul de Iubire a trecut de două ori prin corpul Meu. La sfârşitul prezentării, m-am apropiat, doamna Monica s-a uitat la mine şi mi-a spus: „Dar eu te cunosc pe tine!" I-am vorbit despre Jurnal – nici măcar nu a spus că se îndoieşte c-ar fi adevărat. „Transcrie-l pe calculator şi poţi să mi-l trimiţi." Apoi am fost la prezentarea Andrei Ivanov. M-am bucurat să văd o sală plină. Au fost persoane care au venit spre mine – parcă ne cunoşteam de o viaţă. Aceleaşi cuvinte pe care le-am mai auzit astăzi: „Eu te cunosc..." Ce uşurare să poţi să spui cu atâta dezinvoltură prin ce treci, fără ca ceilalţi să creadă că vorbeşti despre un film SF! Mi-am fotografiat şi aura – este albă, de frecvenţa cea mai înaltă. Trebuie acum să devină cât mai clară, ca un cristal pur – depinde doar de Mine. (Am pornit de la verde, am trecut prin albastru şi am ajuns la alb.) Am fost curioasă să văd cum funcţionează un aparat care măsoară antioxidanţii din organism. Am procentul în zona de maxim (63.000 de unităţi). „Sunteţi vegetariană?" Nu, nu eram... „A mai fost doar o persoană cu valori mai mari, dar era vegetariană de foarte mulţi ani!"

Am găsit şi oportunităţi de colaborare pe zona suplimentelor alimentare. Ca şi cum toate s-ar contura într-un ansamblu perfect: publicarea Jurnalului, punerea pe picioare a cabinetului de Vindecare Reconectivă şi Reconectare, colaborarea pe zona de menţinere – în mod cât mai natural – a stării de sănătate... Bine, dar asta înseamnă în final, Centrul

Pilot de Cunoaştere Alternativă pe care îl visez! Şi din nou acelaşi sentiment de siguranţă, că toate se aranjează... „Trebuie doar să fii atentă la ceea ce-ţi apare în faţă. Totul vine la dorinţa Ta, dar în modalitatea cea mai potrivită Ţie..."

03.04.2011

Am trimis un e-mail către Doug De Vito şi Eric Pearl. După ce am finalizat acest lucru, senzaţia de „ceva trebuie făcut" a dispărut...

04.04.2011

Am fost la prezentarea pentru produsele „Gano". Pentru prima dată mi-am văzut aura în oglinda din lift – în partea de jos a feţei, de un alb strălucitor...

Tot astăzi am observat ceva nou. Totul a început cu nişte firişoare foarte fine, ca de aţă gri închis, pe care le-am văzut plutind în faţa mea. M-am uitat mai atent şi atunci am văzut în aerul de afară nişte fiinţe mici de lumină, care pluteau lângă mine. Erau multe, vii şi translucide, de neatins cu mâinile. Unele erau mici ca nişte sfere, altele ca nişte spermatozoizi alungiţi. Este prima oară când văd aşa ceva şi a fost superb! De câte ori am spus că sunt fiinţe în jurul nostru pe care nu le vedem, am avut dreptate! Ele există şi sunt lumină pură, translucide şi foarte vii. Am zâmbit... Dacă spun altora, cum dovedesc asta? Acestea sunt Adevărul Meu, Realitatea Mea, Lumea Mea Secretă! O Lume pe care o descopăr pas cu pas, puţin câte puţin şi de fiecare dată Magia este alta. Niciodată aceeaşi, dar tot Magie este!

Şi încă un dar pentru Mine, primit cu multă Iubire, de la Alexandra – am apărut pe lista practicienilor de pe site-ul din S.U.A., pentru Vindecare Reconectivă şi Reconectare.

05.04.2011

Astăzi, am primit vizita unui prieten drag – căldura

aceea plăcută, plină de Iubire şi foarte blândă, trecând de trei ori prin Mine. Apoi, am fost la cursul de masaj. Când m-am întors, undeva pe bulevardul Unirii, am văzut aceleaşi fiinţe de Lumină în aer. De data aceasta erau şi sfere mai mari, grupate, care zburau şi coborau în toate părţile. O imagine superbă! Erau ca nişte baloane mari de săpun – unele singure, altele ca un ciorchine de mai multe baloane cu dimensiuni diferite.

06.04.2011

În „vis" eram faţă în faţă cu o Fiinţă. Puteam comunica doar privindu-ne. Apoi am ştiut că Mie o să mi se schimbe culoarea ochilor – erau asemănători aurului rusesc.

Dimineaţa mi-am amintit că, după prima zi de Reconectare Personală, aveam simţul mirosului foarte puternic. Bine, dar acest simţ corespunde primei chakre! Şi am înţeles că de fapt era tot un semn de trezire pentru Kundalini în „Muladhara Chakra". Încep să înţeleg mult mai bine ceea ce am experimentat până Acum. Toate cărţile pe care le-am citit de când a început călătoria Mea, toate informaţiile primite în acest timp, toate acestea m-au adus până Aici. (Acum citesc *„Trezirea şi ascensiunea lui Kundalini"** de Prema.)

* publicată de *Editura Ram.* N.Ed.

Am plecat la drum spre Bacău, cu trenul de 13,41. Parcă doream să n-o fac... Ceea ce a urmat m-a convins ca altădată să am mai multă încredere în Mine, pentru că Eu ştiu foarte bine ce urmează să fie. În tren am avut o puternică durere de cap (ceafă, fruntea…). Am lăsat durerea să existe, i-am permis să fie. Şi atunci am înţeles că nu este o durere obişnuită, ci una prin care sunt activate puncte energetice. Durerea a ieşit parcă printr-un tunel îngust în zona „coroanei". În acel moment, conştientul Meu nu părea să fie prezent – nu puteam gândi, nu puteam vedea clar, nu puteam articula

cuvinte. După aceea m-am liniştit. Oricum, trebuie să fiu mai atentă la Mine însămi, să mă înţeleg şi să procedez ca atare. Trebuie doar să am încredere, să ştiu că Eu nu pot greşi! Eu, simplu, doar ştiu...

07.04.2011

„La Mulţi Ani!", mi-au spus toţi cei dragi mie, unii chiar de câte două ori (Alina, care m-a aşteptat cu flori, supă cremă de legume, vase spălate, gunoi dus, plus „spălat sub chiuvetă" şi Alexandra, care a folosit telefonul, împreună cu e-mail-ul). Mi-am dat seama că prietenii se regrupează în jurul Meu – rămân doar cei care trebuie să rămână. Sunt Fericită şi Iubită! Ce Binecuvântare pentru Mine!

Când veneam de la Bacău la Bucureşti cu trenul, am privit mult pe fereastră. Peste tot vedeam locuri „murdare", din care strălucea perfecţiunea naturii – copaci în care florile proaspete erau mici nestemate vii... Şi unde strălucea Lumina, Întunericul dispărea, Frumuseţea estompa Urâtul şi aproape că nu-l mai percepeai cu aceiaşi ochi... Deodată, totul este perfect şi exact aşa cum trebuie să fie, ca să observi miracolul Luminii şi al Iubirii şi să te reîntorci la el. Şi atunci ştii că trebuie să existe şi „umbrele", dacă vrei să vezi măreţia perfecţiunii. Am înţeles că întâi trebuie să le iubesc pe toate aşa cum sunt, perfecte prin ele însele. Doar pe urmă ele vor putea să arate aşa cum le visez. Acum este momentul să accept totul aşa cum este şi să iubesc necondiţionat. Mai târziu, va fi momentul pentru schimbare.

Seara am mers la o prezentare „Nu Skin" – amfiteatru plin, multe „personalităţi" din „lumea bună a Bucureştiului", multă falsitate. „Ai bani şi timp, eşti liber!" Vorbe umflate, dar spuse convingător, film în care recunoşteam doar energii de frecvenţă joasă, nimic care să mă tenteze. Acum ştiu că am depăşit acest prag, nu acolo este locul pentru mine, iar libertatea vine în primul rând din interiorul Meu. Dacă

interiorul este gol, sigur vei căuta compensaţii în afara Ta, dar nu vei găsi nimic care să-ţi umple golul. Şi atunci cauţi iar şi iar, fără să fii niciodată liber, fericit sau iubit cu adevărat. Dacă interiorul este al Tău, TOTUL este în Tine şi eşti permanent în linişte, în pace şi în armonie... Totuşi, nu am fost degeaba. Acum am realizat că am tot ce-mi trebuie şi că sunt perfectă. Am lăsat două cărţi de vizită şi am plecat spre casă. Căldura plăcută din corp a fost cu Mine şi Mi-a ţinut companie pe timpul acestei prezentări. Este uşor să vezi clar, atunci când simţi scânteia de Divinitate din Tine. A vedea dincolo de aparenţe, a şti că nu trebuie să fii acolo, a conştientiza diferenţa frecvenţelor energetice, toate acestea creează un sentiment eliberator de încredere în Tine Cel Adevărat, în capacitatea Ta de a alege Binele Tău în locul tău.

08.04.2011

Vise foarte puternice, deloc frumoase, care au eliberat multe... „Sunt doar ceea ce vrei să se elibereze. Lasă-le să plece. Visele sunt doar Tu care aştepţi să fii eliberat de trecut, de concepţii vechi şi de forme-gând care nu mai sunt ale Tale. Doar atât – nu sunt nimic real. Doar Tu ai puterea să le transformi în realitate, dar Acum nu doreşti asta. Doreşti doar să le eliberezi. Sunt doar forme-gând care vin spre eliberare. Acceptă acest lucru şi trăieşte în Acum şi Aici. Nu vor putea rezista prea mult! Fii doar liniştită – totul este aşa cum trebuie să fie!”

„Durerile vor sta până când te eliberezi de ceea ce nu mai trebuie ţinut, de trecut... Vor sta până reuşeşti să accepţi totul aşa cum este şi nu-ţi mai pui întrebări. Când uiţi total de ele, ele vor pleca. Acceptă, iartă, mulţumeşte, iubeşte, dar mai ales, dă-ţi voie să eliberezi.”

Şi din nou în timpul nopţii, senzaţia de căldură plăcută şi Iubire care trece prin Mine... „Când conştiinţa ta se va schimba, tu vei fi cu adevărat schimbat. Nu vor exista boală,

moarte, dualitate. Vei înţelege sensul ascuns al lucrurilor. Foloseşte asta pentru a ajuta, nu pentru folosul tău material. Fii ghid spiritual pentru cei care trec prin schimbare ca şi tine."

Ziua am simţit aceeaşi căldură plăcută, de data aceasta, doar în zona capului. Acum ştiu că ieri a fost, pentru Mine, prima încercare din „Noaptea Întunecată a Sufletului". Am înţeles că toţi suntem boboci de Divinitate, care urmează să devină flori, fiecare în momentul Acum pentru el. Şi nu este niciun merit în asta. Noi doar trebuie să permitem ca Miracolul să aibă loc şi să nu uităm niciodată că în Acum şi Aici nu există timp, rivalităţi, vanitate, incertitudine, dorinţa de a arăta că Tu eşti mai presus decât ceilalţi. În Acum şi Aici nu există decât Eternitatea şi Iubirea necondiţionată, iar toţi şi toate sunt UNUL. Dacă uiţi acest Adevăr, atunci nu ai trăit cu adevărat Magia. Ea înseamnă să alegi să fii copil în Sufletul Tău, să zâmbeşti şi să porţi Iubirea în Tine, dar mai ales, să rămâi umil în Adevărul de a fi parte din Fiinţa Eternă De Inteligenţă Şi Conştiinţă Universală. Conştientizezi perfecţiunea punctului unic de Lumină printre atât de multe alte puncte asemenea Ţie. Şi aceasta este cheia – să rămâi umil în măreţia Ta, ştiind că toţi şi toate sunt asemenea Ţie şi că doar Suntem în TOTUL. „Lumină din Lumină..."

Tot astăzi am aflat că am tratat-o prea mult pe Alina ca pe un copil, fără să înţeleg că ea ştie mai bine ce i se potriveşte, iar eu trebuie doar să accept alegerea ei. „Înţelege că am crescut..." Eu nu trebuie să aleg în locul copiilor mei. Alina începe să înveţe această lecţie, Alexandra a avut puterea să treacă mai demult prin lecţie, iar eu încă bâjbâi în căutarea ieşirii din lecţie... Şi am înţeles că Alina este expresia mea de a mă agăţa de cineva sau de ceva, în nevoia de a găsi varianta iubirii exterioare. Trebuie să-i redau libertatea zborului înalt...

Dacă te uiţi la ceilalţi, vei descoperi doar o oglindă care te reprezintă pe tine, cel din Acum. Trebuie să înveţi să fii atent la ei, să urmăreşti toate detaliile. Aşa am descoperit că în

Acum, adevărata mea „problemă” este dorinţa de a-mi proteja copiii şi mama. Că am încă, undeva adânc în Mine, teama de a recunoaşte că simt nevoia să spun copiilor Mei prin ce trec, fără a incerca să-i influenţez. Că încă am prezentă în Mine dorinţa de a fi centru de putere, chiar dacă doar ca suport şi susţinere. Această dorinţă este prezentă şi trebuie să am curajul s-o recunosc ca făcând parte din Mine. Şi Eu care credeam că doar sunt în echilibru, dacă mă aşez instinctiv în centrul unei figuri...

Încă sunt în timpul transformărilor, iar vechiul şi noul se luptă în Mine. Ştiu că *propria* atitudine are mare importanţă în acest proces, dar îmi este greu să accept tot ceea ce este. Pendulez între a şti că suntem conştiinţă pură, fiinţe de Lumină în Eternitate, că toţi suntem TOTUL şi a încerca să fac apropierea corpului meu fizic de Mine. Ştiu că acest corp este un vehicul pentru Mine, dar este cel care m-a adus până Aici în Acum şi care mă ajută să merg prin schimbare. Abia Acum încep să-l cunosc, să-l înţeleg, să-l iubesc, să-i recunosc *inteligenţa* şi să-l onorez aşa cum se cuvine. Şi asta se vede în fotografiile făcute. Sunt alta, arăt tânără şi îmi place ceea ce văd. Încă nu pot vedea ce este sub aparenţa corpului celorlalţi. Când voi putea face asta, când voi vedea mereu în Acum şi Aici Adevărul, am ajuns la reala înţelegere. Deşi mai am de străbătut drum lung, sunt pe cale.

09.04.2011

Noaptea au fost vise foarte puternice, de eliberare. Şi din nou valul de căldură blândă, plăcută, prin Mine... Seara trecută, când făceam baie, mi-am văzut pentru prima dată mâinile în proiecţie dublă – una care trecea fără să schimbe nimic, alta care se mula pe formele corpului. Apa mi s-a părut foarte vie – se formau vârtejuri deosebit de frumoase, simţeam vibraţii care se propagau dintr-o parte într-alta, vedeam pete

întunecate pe fundul căzii... Totul era viu şi frumos, apa era pentru prima dată o fiinţă vie, pe care o puteam percepe aşa.

Durerile de astăzi (o măsea şi zona genunchilor) m-au făcut să înţeleg că nimeni nu este de vină pentru problemele mele din trecut. Eu mi-am creat *propria* realitate cu ajutorul gândurilor, *mâinile mele invizibile*. Întotdeauna am avut puterea asta, dar abia Acum încep s-o conştientizez cu adevărat. Aşa am aflat şi că „presimţirile" nu sunt altceva decât gânduri proiectate spre materializare, care sunt în concordanţă cu Planul nostru Divin.

Am înţeles mai bine şi comportamentul Alexandrei, atunci când era „mică" – abandonul se simte energetic, iar copiii sunt fiinţe cu gândire magică şi simţire extrem de puternică. Când eram copil, visam în culori. Eu eram eroul principal din fiecare poveste ascultată seara şi pe care o trăiam în visul din acea noapte...

10.04.2011

Noaptea am avut o experienţă nouă – senzaţia plăcută de căldură a fost precedată de ceva deosebit... Mă învârteam şi eram vibraţie care curgea în spaţiu. Eram vibraţie – undă şi sunet – care se învârtea în spaţiu. O senzaţie de nedescris în cuvinte, dar era minunat!

Dimineaţa, măseaua mă durea foarte puţin. A funcţionat să conştientizez că nu era altceva decât o teamă ataşată la o emoţie veche. Ziua, în timp ce mă plimbam, m-am surprins încercând să ocolesc spaţiile dintre dalele de beton. Am înţeles că mă străduiam prea mult, aşa că am reluat traseul. Am închis ochii şi m-am lăsat, de data aceasta, călăuzită de Mine. N-am ratat deloc!

11.04.2011

Noaptea au fost doar vise puternice de eliberare, dar astăzi este o zi specială – primul pacient adevărat pentru

Vindecare Reconectivă, prima zi... La cursul de drenaj limfatic am avut o experienţă interesantă. Am făcut câteva minute de Vindecare Reconectivă, Alexandrei – studentă la kinetoterapie. O senzaţie stranie – deasupra ei nu se simţea nimic. Ca să simt ceva, a trebuit să ridic mâinile foarte mult, iar „aura" ei era deosebit de puternică. Când s-a terminat... „Ştii ce sunt", mi-a spus Alexandra. „Şi tu ştii ce sunt eu?" „Da, eşti un Primordial." „Nu-mi amintesc încă prea multe..." „Eşti mai bătrân decât mine. Voi ne-aţi dat în grijă elfii fără aripi. Tu ai 9 perechi de aripi, unele albe, altele în culorile curcubeului. Eu am mai puţine. Uită-te acum în spatele meu. Mi-ai reparat aripile – erau de două ori retezate. Mi se spune ‚Vestitorul'. Mulţumesc! Acum pot să-ţi spun cum mă cheamă. Sunt Samiel." M-am uitat, dar eu încă nu văd aripile... „Acceptă-te aşa cum eşti. Ai grijă de tine, vindecă-te, dormi bine. Totul o să fie bine." Aceleaşi sfaturi ca cele pe care le aud aproape în fiecare zi, dar de data aceasta, spuse de cineva din afara mea... „Pot să te invit la o plimbare? Să nu te sperii – uneori călătoresc pe un dragon. Sunt Regina Magiei." Nu mă mir de ceea ce aud şi accept invitaţia Alexandrei. „La sfârşit va fi un război puternic, energia veche nu va pleca uşor." „Mai crezi în războaie, Alexandra? Eu, nu..."

Am venit acasă. Aveam o stare de neliniște – mi-am recunoscut sentimentele, le-am iertat şi eliberat. Apoi, nu prea ştiu cum să scriu despre ce s-a întâmplat... Întâi un SMS: „Szia mit csinalsz?" Apoi un apel cu număr necunoscut, la care am răspuns, dar nu era nimeni. Am adormit şi m-am trezit în jurul orei 2 dimineaţa. Când m-am aşezat din nou în pat, a fost straniu... O căldură puternică, senzaţia că ceva încearcă să intre în spaţiul meu şi că cineva, mult mai puternic, îl întâmpină. („Ciudat, are copite..." Mi-am adus aminte, mai târziu, de îngerul mov cu picioarele terminate la fel şi care eram tot Eu...) Am auzit câteva cuvinte într-o limbă veche („limba sarazină", mi-am spus) şi o voce ca de tunet... Am încercat să vorbesc, dar

n-am putut să rostesc niciun cuvânt în limba română. Am simţit cum „intrusul" iese din spaţiul Meu, că este „cuminţit" şi cineva, cu fâlfâit puternic şi răcoros de aripi, s-a aşezat încet lângă mine, în dreapta Mea. Am încercat să deschid ochii, dar nu am putut. Şi atunci, am simţit căldura de Iubire în interiorul Meu, am auzit ca o chemare blândă şi am simţit cum totul se contopeşte în Mine, într-o mare de Iubire. „Lumină, Iubire, Iertare, Eliberare... Eu nu pot să păţesc nimic, pentru că Divinitatea Mea este cu Mine." Aşa am aflat că Divinitatea Mea mă apără, că este cel mai puternic scut şi că Eu Sunt Tot Ceea Ce Sunt. Dar la fel de puternic am simţit şi că problema mea de comunicare îşi avea originea acolo, în timpurile când puteam vorbi acea limbă veche. Vorbele auzite erau frânte, le-am simţit cu senzaţia stranie că atunci am trăit o vinovăţie puternică. Cred că a fost vremea eliberării din frică, vinovăţie, lipsă de comunicare. A doua încercare din Noaptea Întunecată a Sufletului, pentru Mine... Şi mai ştiu că am trecut de ea – am putut să cred cu adevărat în Divinitate, în puterea ei.

Apoi totul a revenit la normal şi am dormit bine până la 9 dimineaţa. SF? Magie? Ce contează! Este doar altfel, doar trăiesc intens, fără să fac nimic pentru asta! Dimineaţa am căutat pe Internet cuvântul sarazini. Am găsit: „numele dat în feudalism musulmanilor din vest..." Mi-am amintit ce citisem pe Internet despre *„Îngerii căzuţi" – „aşezaţi în ţinutul Suma, unde este Irak-ul de astăzi".** (* informaţii prezentate la pagina 31. N.Ed.)

Este ciudat că în fiecare vară, când sunt la mare, simt nevoia să merg într-o cafenea turcească. Este ca un ritual – stau pe pernele moi, ascult muzică orientală, beau o cafea la nisip şi mănânc o plăcintă cu carne... M-am uitat apoi la *„Primordiali"***: „Au existat patru categorii de oameni care au supravieţuit în corp duh. În această clasificare nu sunt incluşi Primordialii Luminii şi ai Întunericului, care oricum au supravieţuit. Lucifer a fost urmat în rebeliunea sa de mulţi

îngeri şi spirite ale naturii – o mică parte. Ceilalţi au continuat să respecte Ordinea Cosmică. Primordialii Luminii aveau ochi normali cu iris şi cristalin sau fără iris, dar de culoare albastră/galbenă/aurie/verde. Primordialii Întunericului aveau ochii negri, fără iris". Mi-am adus aminte de visul în care ochii mei îşi schimbau culoarea şi deveneau precum aurul rusesc... „Specia Oamenilor Primordiali a fost prima specie omenească, înzestrată cu puteri psihice – numele ADAM (Omul fără Umbră)." Din nou găsesc cuvântul ADAM, aşa cum este în propriul Meu cod de activare...

** informaţii preluate de pe www.scribd.com *(„În faţa Eternităţii", de Cristian Gănescu* – publicată de *Editura Alaya).* N.Ed.

14.04.2011

În noaptea aceasta, am primit multe informaţii importante. „Nimic nu se poate întâmpla cu Tine – Divinitatea din Tine eşti Tu cel Adevărat. Ai forţă şi putere dacă eşti centrat. Lumina topeşte Întunericul, iar Întunericul nu este decât Umbra Luminii, pentru că Totul este UNUL. Tu devii Acum, UNUL. În tine dualitatea s-a echilibrat şi aşteaptă ziua în care să devină Unul. Teama nu mai face parte din modul tău de existenţă, pentru că TOTUL este doar Iubire, iar tu faci parte din El. Tu eşti Tot Ceea Ce Eşti, în Acum şi Aici – fără teamă, doar în Iubire. Acum trebuie să Te accepţi – Spirit puternic, voce de tunet, vorbă străveche, Înger care îşi fâlfâie aripile şi se aşează la locul lui. Toate acestea sunt doar Tu. Ziua dualităţii pentru tine, când totul în Tine s-a armonizat, a fost 11.04.2011. Umbra Ta a redevenit în echilibru cu Lumina Ta. Acum sunteţi unu la unu, sunteţi dualitatea nouă. Asta ai simţit. Ai simţit şi când ai plecat în călătorie, dar mai ales, când te-ai întors. Nu puteai să rosteşti vorbe în limba română şi nu puteai să deschizi ochii, pentru că atunci corpul fizic era nefuncţional.

Când ai simţit din nou fâlfâirea de aripi şi te-ai aşezat cuminte ‚în dreapta ta', Tu doar îţi reluai locul în corpul tău. A fost de fapt prima dată când ai simţit plecarea şi sosirea, ca şi zbaterea de aripi. Acceptă ceea ce eşti, nu opune nicio rezistenţă la asta şi lucrurile vor fi mai uşoare pentru Tine. Acceptă că eşti ceea ce eşti! Tu eşti Tot Ceea Ce Eşti şi acceptă asta! Totul este doar aşa cum trebuie să fie. Acceptă că eşti aşa, chiar dacă Acum este greu pentru tine. Doar pe Tine te-ai simţit, cu toate părţile Tale de existenţă. Acceptă că ai aripi şi că poţi zbura oricând şi oriunde, fără să te oprească nimeni şi nimic. Şi mai ales, acceptă că ai început să simţi zborul. Bucură-te de asta şi aşteaptă următorul pas."

Astăzi am fost la un interviu – o societate din zona asigurărilor, dar senzaţia de „nu merge" m-a urmărit tot drumul. Chiar în faţa clădirii, am căzut şi m-am lovit doar la genunchiul drept. Am zâmbit – trecut şi direcţie greşită! Ciudat, deşi am o rană serioasă, nu mă doare deloc, dar absolut deloc. A trebuit doar să înţeleg că reintram în bucla temporală a experienţelor trăite. Am înţeles, iar Acum ştiu că nu am căutat în zona care trebuia şi merg mai departe.

15.04.2011

Seara am continuat să citesc lecţiile din *„Cărţile lui Tobias"*. Aşa am primit multe răspunsuri la întrebările mele şi s-au destrămat câteva lanţuri din trecut. Încă o vinovăţie foarte veche s-a vindecat – cea care era legată de chiuretajele făcute. Acum ştiu că aşa trebuia să fie. Copiii mei şi Eu am ştiut ce alegem. Nicio vină sau părere de rău, nicio tristeţe, doar Bucurie, Iubire şi Onoare pentru Ei, cei care sunt şi vor fi mereu, copiii mei întru Eternitate.

În setul de întrebări şi răspunsuri la lecţia din „*Cărţile lui Tobias",* am citit: „Aceste lanţuri vechi care te-au conectat cu trecutul tău se vor dizolva în dragoste, aşa cum energia noului Pământ se mută pe un nivel nou. Ele se vor dizolva

încet, dar sigur. Tu te traumatizezi cu discuţiile din capul tău. Înţelege că face parte din eliberare. Doar onorează oamenii din gândurile tale, chiar dacă ţi-au pricinuit fricţiuni şi schimbări în viaţă. Aşa cum tu faci asta conştient, ultima parte a energiei vechi se va dizolva". „Când două frecvenţe diferite se schimbă şi vin înapoi în armonie, toate energiile care nu mai sunt apropiate sunt aduse la suprafaţă ca să fie eliberate." „11.11.2000 – ziua dualităţii pe Pământ – ziua când aceste energii de dualitate pot fi aduse înapoi în armonie."

O nouă confirmare... 11.04.2011 a fost ziua dualităţii pentru Mine, când energia cu frecvenţă mai mică – „Umbra" Mea – s-a topit în energia de frecvenţă mai ridicată a Iubirii şi am redevenit în Armonie. Dar a fost şi a doua încercare prin care Sufletul Meu a trecut. Ciudat... Întotdeauna aceasta este ordinea – întâi experimentez, apoi citesc şi am confirmarea celor trăite personal. Şi din nou vocea din Mine: „Nu uita că Puterea este în Tine. Citeşte, experimentează, meditează! Sigur vei înţelege cum să-ţi foloseşti noile daruri. Nu sunt puteri, pentru că toţi Oamenii le au, iar celelalte entităţi, încă nevăzute ochiului Tău, le-au avut dintotdeauna. Învaţă să nu uiţi smerenia punctului din multitudinea de puncte. Nu-ţi uita măreţia şi limitele. Nu uita că eşti parte din TOTUL, dar că nu eşti singură în această Lucrare. Aminteşte-ţi că toţi şi toate sunt la fel de importante pentru TOTUL, că fără un singur punct, TOTUL ar fi altfel. Fii înţeleaptă şi aminteşte-ţi mereu asta!" Înţeleg că sunt rezultanta tuturor experienţelor – ale Mele şi ale celorlalţi care fac parte din TOTUL.

16.04.2011

Vise vii de eliberare... Cât de multă teamă şi frică erau ascunse în Mine şi Acum se vindecă... Teamă în atât de multe variante – de înălţime (în „vis" cădeam, iar braţele celui de care mă ţineam s-au lungit atât cât a fost necesar ca să ajung pe pământ), de animale (era o imagine rotitoare pe cer, iar când

apropiam mâna încerca să mă muşte – m-am apropiat iar şi iar, până când imaginea s-a estompat şi nu mai avea cine să încerce să-mi facă ceva), că nu voi fi acceptată de către ceilalţi (eram într-o sală de bal, dansam, mă mişcam superb pe o muzică încântătoare şi puteam să invit la dans pe cine doream, fără a fi refuzată), de cădere în gol şi de rănire (eram într-un lift pe care l-am stricat, dar apoi am reuşit să-l repornesc şi să urc cu el foarte uşor). Şi atât de multe emoţii care Acum sunt aproape vindecate – relaţii vechi, foşti colegi... Toate ies la suprafaţă ca să fie eliberate. Acum chiar ştiu că Întunericul, care nu este decât Umbra Luminii, nu are nicio şansă în preajma acesteia. Lumina îl topeşte, iar Umbra se transformă în Lumină.

Şi după toate imaginile acestea vii de eliberare, o nouă călătorie în Magie... Un spaţiu cu lumini ca de aurora boreală, cu vârtejuri strălucitoare de Lumină, cu nuanţe de azuriu şi alb strălucitor, incredibil de frumoase.

Şi din nou sfaturi... „Emoţiile de frecvenţă scăzută îmbătrânesc corpul şi îl fac vulnerabil în faţa timpului, pentru că doar în această bandă de frecvenţe, boala şi bătrâneţea sunt valabile ca aparenţe. În lumea duală, dacă trimiţi emoţii sau forme-gând de frecvenţă scăzută spre cineva cu frecvenţă mai mare, acestea se pot reîntoarce, amplificate, spre tine. Stă în puterea Ta să alegi dacă eşti transparent pentru ceilalţi şi laşi emoţiile să treacă prin tine, fără să te atingă, sau devii un obstacol, care opreşte şi întoarce emoţiile, formele-gând de frecvenţă mai mică, emise de către ceilalţi. Iubirea modifică Conştiinţa voastră, iar aceasta vă conduce spre evoluţie.” Ziua am simţit din nou disconfort în zona stomacului, a spatelui, rinichilor, genunchilor şi a umerilor. Se eliberează multe...

17.04.2011

Vise, multe vise de eliberare şi sfaturi... „Nu erai pregătită ca să afli despre zbor, dar nu este nimic. Ai răbdare şi nu grăbi lucrurile. Liberul Arbitru a funcţionat de fiecare dată.

Crede în Tine, în Divinitatea Ta – eşti foarte puternică. Numai Tu poţi locui în propriul tău corp, Tu eşti Tot Ceea Ce Eşti. Crede în Tine, în Puterea dinăuntrul Tău. Şi nu mai grăbi lucrurile. Lasă totul să se petreacă în ritmul natural de trezire. Nu te mai strădui atât de mult. Acceptă-te aşa cum eşti şi învaţă să Te iubeşti. Eşti Iubire şi Umbră, ambele în Unul. Acceptă-te aşa cum eşti şi iubeşte-te necondiţionat. Totul este aşa cum trebuie să fie. Vindecă-te şi eliberează orice formă-gând, orice emoţie, orice şablon care nu Te mai reprezintă. Mergi înainte! Dar acceptă că trebuia să fii în echilibru, nu poţi fi doar Lumină pură, totul este acum într-un echilibru de unu la unu, încetul cu încetul, totul este Unul. Acum eşti în dualitatea ‚dimensiunii a 4-a'. Trezeşte-te în ritmul tău natural. Nu-ţi face griji pentru ceea ce nu trebuie."

18.04.2011

Vise, vise şi multe emoţii care ies la suprafaţă... Noaptea „aud" vibraţia înaltă şi ştiu că pot să mă bucur pe deplin de şedinţe gratuite de Autovindecare. Nu mă gândesc la nimic, doar permit ca energia să treacă prin mine şi mă bucur de ceea ce simt şi de ceea ce primesc.

Astăzi m-am întâlnit cu Alexandra, studenta de la kinetoterapie. „Ţi-a plăcut călătoria?" „Ce trebuie să-mi aduc aminte, Alexandra? Poţi să-mi spui a cui era vocea puternică pe care am auzit-o?" „A ta... Primordialii întotdeauna au avut vocea puternică..." „Am vorbit altfel." „Da, era elfa. Nu mai ştiu ce-ai spus, dar am înţeles că erai supărată şi te-am lăsat să-ţi revii." „Poate era din cauză că am simţit că-mi invadezi spaţiul. Ţi-am făcut rău?" „Nu... Şi chiar dacă-mi făceai, nu mă supăram pe tine." „Ce-ai făcut după aceea?" „M-am aşezat lângă tine." „Ştiu, în dreapta mea." „Da, în lupte noi stăteam întotdeauna în dreapta voastră. Dar călătoria... Ce-ai văzut, ţi-a plăcut?" „Asta nu-mi mai aduc aminte. Nu cred că Acum trebuie să-mi amintesc mai mult." „Mai vrei să vii în călătorie

cu mine?" „Nu încă, nu este momentul. Dar spune-mi... Tu ştii cum arăt eu?" „Acum eşti în schimbare. Dar erai un Înger blond, cu aripi multe, albe şi în curcubeu. Erai un Înger frumos..." „Dar n-am fost doar aşa." „Nu, te schimbaseşi..." „Văd încă o imagine – un Înger mov, cu aripi ca de liliac." „Şi cu picioare terminate cu copite... Erai schimbat. Te adânciseşi prea mult în Umbră atunci. Dar Tu mi-ai spus că acolo unde pătrunde Lumina, Umbra se topeşte." „Ştiu. Acum ştiu de ce mi-a fost atât de greu să mă accept şi să mă iubesc aşa cum sunt. Pentru că Eu sunt Lumină şi Umbră împreună şi încercam să văd doar Lumina. Acum ştiu că sunt amândouă, că redevin în echilibru şi că sunt pe cale să fiu Unul." „Eşti în schimbare, ştii asta." „Ştiu, ştiu că Eu Acum devin Tot Ceea Ce Sunt, ştiu că încă trebuie să cresc." „Şi tu ştii cum arăt eu." „Da... Şi tu ai multe de vindecat." (Simţisem că şi Ea era încă aşa cum vedeam în imaginile mele – Umbră şi Divinitate. Sclipirea de Dumnezeire era în Ea, Lumina era în Ea, Iubirea era în Ea, iar acolo unde Lumina apare, Umbra devine din ce în ce mai mică, se topeşte şi redevine Lumină. Alexandra îşi doreşte doar să fie iubită şi acceptată, aşa cum îmi doream şi Eu.) Ne-am îmbrăţişat – ochii Alexandrei erau adânci şi umezi, ca din altă lume...

N-am întrebat de limba sarazină. Ce legătură are ea cu elfa? Şi atunci am înţeles că nu mai am nevoie de alte confirmări... Codul Meu de activare vorbea doar despre reîntoarcerea lui Adam la Unitate, de fapt despre Primordiali... Am închis ochii şi i-am văzut pe cei doi Îngeri care am fost Eu, îmbrăţişându-se. Şi Iubirea lor s-a preschimbat în Lumină. Cât de frumos este Acum Îngerul Meu mov...

21.04.2011

Vise, forme-gând care ies la Lumină şi cer eliberarea. Trebuie doar să le eliberez, fără a uita să le onorez şi să le mulţumesc pentru că m-au adus până Aici. Eliberarea este de

fapt Vindecarea, iar Vindecarea este Iubirea. Simplu... Prin Iubire, toate redevin ceea ce sunt – Lumină, iar Eu sunt Vindecarea. Cât de multe am strâns în mine, cât de greu este să accept că Eu pot doar să iubesc, că sunt Iubire întru Eternitate. Pentru că Eu cel Adevărat sunt Eternitatea, sunt părticică din Ea, din Eternul Divin, iar Divinitatea nu poate să simtă decât Iubire pentru toată Creaţia Sa. Eu cel Adevărat sunt mai mult decât Îngerul din Mine – sunt punctul de Lumină şi Iubire din Fiinţă – sunt parte din Ea – sunt Ea, pentru că fac parte din Ea. Şi mai ales, am imensul privilegiu să simt Măreţia Fiinţei, am Darul de Viaţă pe care l-am primit. Şi, în acelaşi timp, sunt asemenea celorlalte puncte de Lumină şi Iubire. Sunt mare şi mic, în Acum şi Aici.

Aseară, plimbând mâinile prin aer, simţeam căldura lucrurilor din jurul meu şi, pentru câteva clipe, am putut vedea „razele laser" cum ies din degetele mele când fac asta. Doar atât, câteva clipe. Dar ştiu că mai târziu voi vedea şi voi auzi mai multe. Acum doar cresc şi învăţ să redevin Unul. Dimineaţa, mirosul de busuioc îmi inundă nările cu atâta prospeţime. Lângă pat este cana acoperită, în care se răsfaţă ceaiul pregătit pentru dimineaţă. Îmi place atât de mult mirosul acesta!

30.04.2011

Am discutat cu mama lui Virgil, dar nu i s-a părut nimic ciudat în ceea ce-i povesteam. Era Adevărul Meu şi accepta asta. Fără întrebări, fără ironii, fără neîncredere... Doar accepta că Eu sunt Acum altfel. Şi am ştiut atunci că eu sunt cel care s-a schimbat. Eu accept mai uşor – pe Mine, pe alţii şi tot ceea ce se întâmplă, iar ceilalţi sunt doar oglinda Sufletului meu – puţin mai clar şi mai limpede. Sunt pe cale!

03.05.2011

„Visul" din noaptea aceasta a fost foarte viu, foarte

„colorat”. Întâi, o încercare pentru mine... Era despre Alexandra, fiica mea cea mare, dar de data aceasta am spus mereu în „vis” că Divinitatea este cu Mine şi că mă las în seama Ei. La sfârşitul „poveştii”, am văzut o Lumină albă, strălucitoare şi am auzit o voce puternică: „Lasă-mi copiii în pace!” Acum ştiu că am trecut de ultima Mea încercare, din Noaptea Întunecată a Sufletului. Am crezut în Divinitatea din Mine şi Ea mi s-a arătat, ca să mă apere în faţa Umbrei Mele.

Registrul s-a schimbat imediat. Acum sunt împreună cu mulţi dintre cei întâlniţi în ultima vreme şi le povestesc ceva. Dintr-o dată, o perioadă de timp din viaţa mea, perioadă pe care o doream uitată, nu mi-o mai pot aminti. Pur şi simplu, plecase. Am înţeles că noaptea aceasta a fost specială. S-a produs o eliberare mai mare decât până Acum şi asta este bine.

Mai trebuie să notez ceva în Jurnal. În preajma Sărbătorilor de Paşti am primit un e-mail de la primul meu pacient. A fost cel mai frumos dar pe care l-am putut primi. Un semn că Magia funcţionează şi pentru ceilalţi, doar trebuie să crezi!

Uitam! Au fost multe dureri de cap în această perioadă – dureri puternice şi primul impuls era să apelez la medicamente. Apoi îmi aminteam că trebuie doar să permit – făceam o baie cu apă caldă şi lăsam apa să facă ce ştie ea mai bine, îl rugam pe Virgil să-mi maseze tălpile, fără nicio pretenţie de cunoscător în reflexoterapie şi, dintr-o dată, durerea se hotăra să plece, ca şi cum nici nu trecuse pe la Mine. „Încercare şi eliberare, acceptare şi conştientizare a ceea ce înveţi să fii din nou. Începi să ştii că fiecare frecvenţă energetică se simte altfel. Începi să recunoşti (greu, dar începi) ce trebuie să laşi să se elibereze uşor, fără împotrivire din partea Ta, fără rezistenţă din partea omului din Tine. Trebuie doar să permiţi eliberarea frecvenţelor energetice care nu-ţi mai sunt de folos. Când vei şti cu adevărat să faci asta, în echilibrul ‚nou’ din fiinţa Ta, nu vor putea exista boală şi dureri, deoarece

Tu eşti deja Conştiinţă şi ştii că Starea Ta Adevărată este de Eternă Tinereţe, Iubire, Sănătate, pentru că Tu poţi doar să fii, în Acum şi Aici."

04.05.2011

Dimineaţa, în timpul programului de meditaţie, sunt doar Conştiinţă imensă... Seara, când am făcut baie, am redevenit o mare de culoare. De data aceasta, de un ciclamen superb... Pe urmă totul a devenit verde crud, cu nuanţe de galben. Şi din nou căldura plăcută care mă scanează...

05.05.2011

Noaptea am fost, din nou, într-o mare de cleştar şi, pentru câteva clipe, am simţit „fiinţe" care „încercau" să se facă văzute. Dar nu am reuşit mai mult de atât... Apoi doar vise... Căldura plăcută revine din ce în ce mai des, iar uneori este însoţită de o adiere răcoroasă de vânt, la exteriorul corpului.

06.05.2011

Astăzi am simţit de trei ori valul de căldură plăcută, trecând prin Mine. Şi nu mai sunt singură în locuinţa de la Bucureşti. Un guguştiuc şi-a făcut cuibul în faţa ferestrei mele de la bucătărie, printre frunzele plantei căţărătoare, care mă bucura cu verdele ei proaspăt. Nu se teme nici dacă deschid geamul. Stă cu faţa spre mine, ne salutăm în fiecare dimineaţă cu o închidere de pleoape, iar dacă întind mâna, pot să-l ating. Dar n-o fac şi prietenul Meu ştie că Aici nu poate să păţească nimic. Ca răsplată, este la fel de prietenos şi cu musafirii mei, nu numai cu Mine.

08.05.2011

Este seara şi sunt doar curgere de vibraţie, în corpul pe care nu-l mai simt. Picăturile de muzică mă ating, iar Eu

rezonez, ca atunci când arunci o piatră în apă. Am învăţat să nu refuz nicio experienţă. Totul vine de la Divinitate şi nimic rău nu mi se poate întâmpla Mie, Celui Adevărat. Orice este, este spre binele Fiinţei şi accept cu bucurie şi iubire. Nicio durere şi nicio încercare... Doar ceea ce trebuie să fie. Zâmbesc... Marile revelaţii se petrec noaptea...

09.05.2011

A început cursul Silvanei Salsedo, cursul de masaj prin metoda „mişcare din centru”... În grupă suntem trei persoane reconectate, iar Silvana are un câmp energetic cu totul aparte. Când trece pe lângă Mine, simt cum vibrez în zona „aripilor”. Mi-am amintit că a fost un moment când am auzit numele ei şi m-am întrebat despre cine este vorba. Îmi dorisem s-o cunosc şi întâlnirea aceasta a venit singură spre Mine. Mi-a oferit-o o prietenă!

10.05.2011

Îmi face foarte bine prezenţa la curs – este o metodă extraordinară să eliberez toate tensiunile acumulate în articulaţii şi de care n-am putut scăpa. Astăzi am avut confirmarea că ceva s-a schimbat în mine. Când m-au văzut, Silvana şi soţul ei au perceput doar „un gol de energie”. Mi-au spus şi am zâmbit. „Ştii Silvana, am avut două ridicări ale lui Kundalini.” S-a uitat ciudat la mine, fără să creadă mare lucru din ceea ce-i spuneam. Spre seară, una dintre colege a avut o durere în zona spatelui. Silvana a început să se concentreze, după ce i-a pus o mână pe spate, iar cealaltă pe abdomen. Eram în dreptul ferestrei. Şi atunci, am simţit că sunt conectată împreună cu ea. „Bine, dar eu simt.” Silvana a început să fie atentă şi a întrebat ce simt. O colegă a tradus în italiană. „Simt că mă concentrez, deşi eu nu mă concentrez, simt cum îmi ard palmele şi simt o stare de bine în zona aripilor...” Silvana a zâmbit, iar eu am ştiut că ea mi-a arătat, fără să vrea, cum

trebuie să procedez în timpul şedinţelor de Vindecare Reconectivă. Cheia este să fii prezent în Acum şi Aici, să fii conştient şi focusat pe ceea ce faci. Intenţia contează, dar cel care hotărăşte ceea ce trebuie să se petreacă, nu eşti Tu. Când a terminat, am auzit-o pe Silvana: „Ceea ce trebuie să se facă, se va face. Doar facă-se voia TA". Am reîntâlnit-o astăzi şi pe Costanza. Aceiaşi ochi negri în care privirea mea se pierde, aceleaşi lacrimi în colţul lor când ne-am îmbrăţişat... Aceeaşi senzaţie de familie de Suflet, pe care o am de fiecare dată în preajma ei...

11.05.2011

Sfârşitul cursului cu Silvana. A fost un adevărat regal, dar destul de obositor pentru majoritatea colegilor. Au fost multe informaţii noi, pe care Silvana ni le-a oferit cu dărnicie. „Îţi mulţumesc pentru toate, Silvana." „Mi-a făcut plăcere să te cunosc." Am zâmbit când am auzit-o spunând asta. Silvana m-a ajutat mult în aceste trei zile. M-a ajutat să înţeleg mai multe, să mă cunosc mai bine, să eliberez multe...

23.05.2011

Astăzi am primit două e-mail-uri de la Bogdan, unul dintre colegii de la cursurile ANATECOR. Aşa mi-am amintit despre „Terapia Credinţei"... Cursul, amânat de mai multe ori şi ţinut luna aceasta, mi-a permis să asist la o „luptă de idei" interesantă, între energia „veche" şi energia „nouă". La început, am crezut că sunt doar Eu de altă parte, apoi am încercat să rămân doar un observator. Numărul celor care credeau în Unitate a crescut şi ei au reuşit să-şi argumenteze din ce în ce mai bine opiniile. Taberele au devenit relativ egale. Se vedea însă o diferenţă clară în privinţa capacităţii de înţelegere şi a toleranţei faţă de celelalte opinii. Cineva din energia „veche" a spus: „Adevărul este..." „Dar de ce să nu fie adevărat şi Adevărul Nostru? De ce să nu existe şi alte

Adevăruri?", au răspuns cei din tabăra Unităţii... Totodată, cursul mi-a demonstrat cât de diferit este adevărul unor slujitori ai Bisericii, faţă de cel trăit ca experienţă, de către mine.

27.05.2011

Trei zile cu dureri de cap, „nas foarte curgător", o măsea care drena, diaree, vomă şi ghem în zona abdomenului. În noaptea aceasta, am primit un sfat înţelept: „Lasă-ţi gândurile să zboare, nu le ţine lângă tine. Imaginează-ţi cum ies ca o vâlvătaie din capul Tău. Dă-le voie să zboare imediat ce le-ai creat. Nu opune rezistenţă la ceea ce se întâmplă în şi cu Tine. Nu încerca să obţii mai repede ceea ce va veni la momentul potrivit. Orice zbatere în zadar, orice rezistenţă inutilă, toate acestea dor". Durerile s-au redus simţitor. Pare simplu şi totuşi mi-e atât de greu să urmez aceste sfaturi. Am să le recitesc în fiecare zi!

28.05.2011

Astăzi am putut să văd, pentru prima dată, cei doi pui de guguştiuc care au apărut şi cresc, în cuibul din dreptul geamului Meu de la bucătărie. Sunt mici şi caraghioşi, iar mama-guguştiuc m-a lăsat să-i fotografiez. Se vedea că-mi face un dar de prietenie şi era foarte mândră de propriile ei odrasle...

La prânz am plecat cu soţul meu spre Bacău, iar el a fost şoferul. O călătorie superbă... Am reuşit să fotografiez un lan extraordinar de frumos, plin cu maci roşii şi o familie numeroasă de berze. În momentul în care am dorit să fac fotografia, s-au ridicat în zbor, ca să pot să mă bucur şi mai mult de ceea ce reuşeam să fotografiez. Ne-am oprit la Buzău şi a fost ca o călătorie în timp: „Uite, aici am locuit... Pe aici mergeam la şcoală... Asta este şcoala unde am învăţat... Să-ţi fac cunoştinţă cu vechiul Crâng din Buzău..."

20.06.2011

Am primit un e-mail pe care îl aşteptam de mult – invitaţia lui Elizabeth Joyce la lansarea internaţională a noii metode de vindecare „Inter-Dimensional Ascension Vibration Healing", care are loc la Geneva, în perioada 23-25 septembrie. De fapt, este vorba despre o metodă de vindecare ce foloseşte „12 chei venite prin eter" şi care vorbeşte despre dimensiunea a cincea! Ştiu că Jurnalul ţinut în acea perioadă a avut un rost şi că era nevoie să-i scriu lui Doug. Acum ştiu că Planul Divin este perfect şi întotdeauna îşi are regulile sau căile sale de realizare. Dacă eu n-am reuşit să fac ceva în timp util, altcineva a făcut acelaşi pas întru evoluţie la momentul potrivit. Sau invers... Vreau să merg şi abia aştept să fiu acolo, să întâlnesc şi alţi oameni cu experienţe asemănătoare sau mai deosebite decât cele prin care am trecut eu. Dar, pentru asta, am nevoie de un sponsor...

21.06.2011

Stau pe şezlongul din balcon şi privesc prin fereastra deschisă. Urmăresc firişoarele închise la culoare pe care le văd atât de des în faţa ochilor. Sunt atentă la ele şi, dintr-odată, am doi vizitatori – două linii asimetrice de Lumină strălucitoare, nu foarte mari, care se plimbă în sus, în jos sau în lateral...

22.06.2011

A fost o zi superbă. M-am oprit la „Cărtureşti" şi am citit *„Copiii matricei"** de David Icke. Mi-a luminat multe gânduri şi senzaţii pe care le-am avut în această perioadă. Apoi am pornit într-o plimbare pe jos, până acasă. Acum îmi place să fac asta – să trec pe lângă oameni, lucruri, locuri... În dreptul Teatrului Naţional, un porumbel a mers la pas cu mine, pe o distanţă destul de mare, iar un fluture roşu m-a lăsat să-l ating, în timp ce se odihnea pe pământ. Am petrecut şi câteva ceasuri de muzică (pian, vioară) şi poezie la Muzeul Bucureştiului.

Toată ziua am avut senzaţia că „sunt în inimă” – plină de Iubire, Pace şi Linişte. Acasă, am înţeles că puişorii Mei de guguştiuc au crescut şi au plecat deja...

* publicată de *Editura Daksha.* N.Ed.

24.06.2011

Astăzi mi-am propus să trec în revistă ultimele zile şi constat că am omis destul de multe în Jurnal. Au fost valuri de căldură în interiorul Meu, multe sfaturi primite din Mine către Mine, experienţe, eliberări, iertări şi clarificări. (Pentru prima dată după multă vreme, am stat de vorbă cu sora mea şi am reuşit, împreună, să ne înţelegem una pe cealaltă.) Nepoţii mei (Andi şi Andru) au avut înţelepciunea să-mi arate ce anume stătea în spatele neînţelegerii dintre mine şi sora mea. Nu era nimic altceva decât teama de a nu fi din nou nedreptăţită. Anii în care am „înghiţit” aceste „nedreptăţi” materiale şi în care n-am spus decât „nu-i nimic, mamă, nu mă supăr”, erau adânc întipăriţi în Mine şi se opuneau ca Iertarea şi Vindecarea Adevărată să se manifeste.

Când m-am întâlnit cu sora mea, am avut o nouă confirmare a modificărilor prin care trec. „Poţi să-mi explici ce semnificaţie are pictura pe care am văzut-o pe peretele unei mănăstiri? Era un om întins pe un catafalc, la capul lui stătea un înger, iar la picioarele lui un drăcuşor. Şi drăcuşorul avea un copil pe care îl dădea îngerului. De ce el era cel care dădea copilul? Ce am văzut, Steluţa?” „Nu pot să-ţi spun decât ceea ce ştiu că aparţine experienţei prin care trec. Ştiu că nu există ‚rău’ sau ‚bine’. Sunt doar aspecte ale noastre. Întunericul nu este decât Umbra Luminii. Acum cele două părţi din Mine se unesc şi creează o a treia parte, mult mai puternică şi care le îmbrăţişează apoi pe toate. Şi mai pot să-ţi spun despre imaginea pe care am avut-o cu cei doi Îngeri care am fost Eu, îmbrăţişaţi. Cel care se uita cu multă dragoste şi mângâia

Lumina care s-a născut, era Îngerul Meu mov. Îngerul Meu alb îi ocrotea şi îi îmbrăţişa pe amândoi. Iar Lumina devine din ce în ce mai puternică." M-am întrebat dacă nu cumva ştie Biserica noastră mai mult decât ne spune...

Am înţeles că „trecutul este trecut" şi nu are ce să mai caute în viaţa Mea. Când Eu am avut nevoie şi am apelat la cei care altădată îmi erau „datori" (ce sentiment adânc întipărit în Mine şi care aşa a ieşit la suprafaţă), aceştia nu „m-au putut ajuta". Înţeleg că aşa trebuie să fie, că trebuia vindecat şi acest aspect. Acum am răbdare ca lucrurile care încă mă împiedică să fiu „liberă de lumea materială" să se rezolve, pe calea cea mai potrivită pentru Mine.

I-am făcut şedinţele de Vindecare Reconectivă mamei şi au venit spre Mine persoane care mi-au răspuns la întrebările pe care nu le rostisem cu voce tare. Aşa am înţeles ce putere extraordinară au cuvintele noastre. Am înţeles că doar Noi ne putem opune ca Vindecarea să se producă, prin credinţele întipărite în Fiinţa Noastră şi că alegerile sunt ale Noastre. Că Eu, ca practician de Vindecare Reconectivă şi Reconectare, pot să ofer compasiune, sfaturi, dar alegerea finală, cea care este cea mai potrivită pentru cel care a venit la Mine, nu este a Mea, îi aparţine Lui, în totalitate.

Învăţ să las deoparte ceea ce nu-mi este potrivit. Mi-am amintit de întrebarea lui Adrian: „Vrei să primeşti vizita unor Arhangheli? Trebuie doar să faci un mic ritual – o lumânare aprinsă, o iconiţă..." „Dacă îmi spui asta, înseamnă că sunt pregătită. Şi totuşi, simt cum m-aş întoarce în trecut. Nu este potrivit pentru Mine." Seara, în aceeaşi zi, la lecţia parcursă din *„Cărţile lui Tobias"*, am citit: „Nu daţi puterea voastră niciunui străin – oricine v-ar vizita sunteţi voi din trecut..."

În noaptea aceasta am avut un „vis" straniu. Eu, într-un univers paralel, în care tata trăia şi totul a început să se schimbe. Oamenii încercau să scape de ceea ce trebuia să vină ca şi schimbare, porţiuni de alb şi negru veneau din altă

dimensiune şi se vedeau pe cerul de acolo. Apoi am auzit întrebarea lor: „Ce facem, rămânem aici? Sau mergem acolo? Aici trăim cu toţii!" Şi-n aceeaşi clipă, corpurile celor din familia mea au început să strălucească şi am avut, fizic, senzaţia că-şi continuă existenţa Aici şi Acum. Am simţit ca şi cum această realitate ar fi fost a lor, dar era şi în Mine. Ca şi cum s-a produs unirea cu un alt aspect al Sinelui Meu Superior, dintr-un univers paralel, care doar trebuia să vină Acasă, în Mine! Şi o poveste de iubire neîmplinită, între Mine (eram Eu, dar arătam altfel) şi cineva mai tânăr – dorinţa de a fi împreună, credinţa că nu se cade să treci peste diferenţa de vârstă, mult prea mare în defavoarea mea... Până şi Fordul Fiesta era acolo – arăta mai bine, dar pornea mai greu de pe loc... Şi într-adevăr, Fordul chiar porneşte mai greu de pe loc Acum, în lumea de Aici. Înţeleg relaţiile mele de până acum – trebuia consumată teama de neîmplinire şi ieşirea din credinţele vechi. Când lecţiile s-au finalizat, acestea au plecat din Viaţa Mea, dar fiecare relaţie mi-a dăruit ceva anume (Gelu – primul Meu copil, care m-a învăţat iubirea necondiţionată pentru o altă fiinţă, care nu eram Eu; Mihai – prima acceptare a iubirii necondiţionate).

În dimineaţa aceasta am început să citesc *„Realitatea finală"**, de Balogh Béla. Am surpriza să întâlnesc multe lucruri pe care autorul le prezintă în manieră pur ştiinţifică, iar Eu le-am experimentat „fizic" – cu ghilimelele de rigoare, căci „materia nu este materie, ci frecvenţă mai joasă de energie care oscilează în Universul necuprins". Cât de Adevărat pentru mine, cât de SF pentru ceilalţi... Asta ca să înţeleg mai bine că Adevărul Suprem are atât de multe variante ale Adevărului Personal şi că, în ultimă instanţă, totul depinde doar de locul nostru în acest dans Cosmic.

* publicată de *Editura Ascendent.* N.Ed.

Luna viitoare finalizez întregul traseu pentru specializarea de tehnician maseur, dar astăzi începe ultimul curs – cel de presopunctură. Seara am venit pe jos spre casă şi în zona pieţei volante pe lângă care trec, m-am oprit... O familie (soţ şi soţie) şi o stăncuţă (seamănă cu o cioară, dar este mai viu colorată – negru, gri perlat, puţin alb)... Chiar am întrebat dacă este a lor. Nu era... Era doar o stăncuţă, care şchiopăta uşor şi se simţea atrasă mai mult de oameni decât de celelalte păsări. A ajuns să recunoască maşinile prietenilor, îi aşteaptă şi se lasă hrănită de ei, doarme pe maşina „BGS" sau pe o rulotă din parcare, copiii de la bloc o iubesc. Acum mânca din mâna bărbatului, iar lângă ea era un vas plin cu apă, ca să se poată răcori în voie. Pe Mine m-a acceptat, dar teama pe care am simţit-o ca o umbră, m-a făcut să mă aleg şi cu nişte ciupituri. Are cioc puternic, prinde cu el fără să-şi cunoască adevărata forţă, aşa cum Noi, în această perioadă, nu ne cunoaştem încă „Darurile". Pentru Mine, o nouă şedinţă de eliberare a fricii... Interesant e că am trecut de multe ori pe acolo şi niciodată nu am văzut stăncuţa până astăzi. Şi ceva îmi spunea că nici de acum înainte...

27.06.2011

Din nou un „vis" deosebit... Vizitatorul meu era umanoid, cu ochii închişi la culoare, mari – dar nu exagerat de mari, cu privire cumva „fixă" şi nu una vie (vii sunt ochii Oamenilor), cu un fel de mustăţi mici în jurul gâtului – de mai multe culori, care se mişcau independent una de alta – cu pielea deschisă la culoare, nu avea nevoie de partener pentru a procrea şi folosea cu uşurinţă telepatia... Am auzit clar cuvintele „Andromeda" şi „Vega". Parte din mine a fost aşa înainte? Pentru că era ca şi cum cunoşteam forma aceasta de existenţă, mă simţeam în largul meu. Şi am mai văzut un copil mic, cu ochi albaştri şi privire fixă, telepatică, înfăşat în alb (picioarele erau prinse strâns în pânza albă, unul lângă

celălalt...), pe care voiam să-l iau, dar el încă îşi aştepta părinţii. Parte din mine din trecut, parte din mine în transformare! Am fost Unul, mă reîntorc la Unul într-o altă formă, diferită de tot ceea ce am fost până Acum! Doar trebuie să permit să cresc în evoluţie, în iubire şi unitate, în conştiinţă.

Şi o lecţie pentru mine... Stăncuţa blândă, care nu se teme de oameni, este visul altcuiva. Este visul bărbatului care era cu soţia lui şi dădea de mâncare stăncuţei. „Stai un pas în urmă – priveşte, observă – este visul lui. Lasă-l să fie! Tu doar observă, fără să intervii. Asta este Legea pe care trebuie s-o respecţi. Învaţă să fii lângă şi în visele celorlalţi, dar să nu trăieşti în visul lor. Tu ai avut în vis porumbelul care s-a plimbat la pas cu tine pe trotuar, guguştiucul care te salută dimineaţa din cuibul de la bucătărie, fluturele care te-a lăsat să-l atingi, prietenul patruped cu blană albă şi ochii negri, pe lângă care treci... Păstrează-ţi visul tău, recunoaşte visele celorlalţi şi nu interveni. Asta a fost lecţia pentru tine!”

Este seara şi nici nu ştiu când a trecut timpul. Acum am înţeles. Eu într-o altă dimensiune, care din nou s-a unit cu Sinele Meu Superior, pe care Eu, în Acum şi Aici, l-am acceptat şi conştientizat. Dacă un alt aspect al Meu ar fi conştientizat acest lucru, unificarea s-ar fi produs în dimensiunea respectivă, fără ca eu să încetez să exist. Nu ştiu cât pare de real ceea ce am scris, dar ştiu că face parte din Adevărul Meu.

Am trecut în revistă ziua de astăzi şi am văzut că toate au mers aşa cum am gândit. Dimineaţa mi-am dorit să se contramandeze întâlnirea cu Alexandra, acum colega mea la cursul de presopunctură (eram în criză de timp) şi am primit un SMS prin care mă anunţa că nu mai poate să ajungă. Am telefonat apoi Irinei, ca s-o rog să reprogramăm întâlnirea stabilită pentru astăzi. Şi ciudat, era încântată, astăzi nu avea timp. Când am vrut să xerocopiez cartea de presopunctură, împrumutată de la doamna Olimpia, îmi lipseau 4 lei. Atunci,

clientul din faţa mea a spus: „Opriţi din banii mei cât lipseşte pentru carte”. Am zâmbit şi am mulţumit. Banii nu mai sunt o problemă pentru mine. Primesc doar atât cât am nevoie, când am nevoie, iar uneori apar chiar şi pentru nimic. Ca întotdeauna, am întârziat la examen, dar examenul a început doar când am ajuns eu. E plăcut să vezi cum timpul este altfel pentru tine, cum nu trebuie să te grăbeşti, cum toate sunt natural legate una de alta şi cum gândurile tale se împlinesc din ce în ce mai repede. Magia este Aici şi Acum, orice fac. Mulţumesc pentru că pot s-o văd, pentru c-am început s-o văd! Doar mulţumesc!

Doamna Olimpia pleacă săptămâna aceasta în Belgia. A fost o bucurie pentru mine să întâlnesc un asemenea Om cu Suflet mare. Cât de departe de nivelul dânşii îmi par (ca oameni, nu ca Suflete) toţi cei care, deşi vor să creadă că sunt în zona de „spiritualitate”, s-au îndepărtat atât de mult de ea. Au devenit simpli oameni în căutare de bani, faimă şi atât. Spre deosebire de ei, în zona aceasta de umbră, fără apariţii televizate sau articole în presă, găseşti oameni ca doamna Olimpia, frumoşi şi cu Suflete la fel de frumoase, care-i îndrumă pe alţii cu multă onestitate şi modestie, cu dăruire şi iubire. Am învăţat atât de multe de la dânsa în această perioadă şi-i mulţumesc din Suflet pentru tot ceea ce mi-a dăruit! Plecarea în Belgia să fie un început frumos pentru dumneavoastră şi cei dragi dumneavoastră!

28.06.2011

Vizita Irinei, prima persoană care a început să simtă singură energia, doar stând lângă Noi. Ne-am cunoscut în ianuarie, la cursul ţinut de Costanza.

29.06.2011

Am vizitat-o din nou pe mama la Cămin şi am încercat, pentru a doua oară, s-o duc la Rădăuţi. Vreau să fiu onestă şi

sinceră cu mine. Am recunoscut în mine atât de multe variante, pentru atât de multe sentimente, pe care le-am crezut eliberate – teama, îndoiala, neîncrederea, furia, vinovăţia, ruşinea, tristeţea, deziluzia, enervarea, iritarea, orgoliul, mândria („eu pot...", „mai bine eu..."), ura, lăcomia. În spatele lor am recunoscut dorinţa de a fi iubită şi acceptată aşa cum sunt – de fapt, lipsa iubirii resimţită în copilărie. Totdeauna mi-am dorit ca mama să aibă timp şi pentru mine, am aşteptat asta, mi-a lipsit asta. Cât de multe în spatele reacţiilor mele... Cât de mult balast am dus, până acum, în relaţia cu propria mea mamă şi nu am putut să văd, dar mai ales, să înţeleg. Am răsuflat uşurată când am auzit-o pe mama că mă refuză. Era o povară prea grea pentru mine şi mi-a fost ruşine până acum s-o recunosc şi să spun răspicat: „Atât pot face pentru mama şi atât vreau să fac, ca să-mi pot păstra echilibrul interior. Şi eu vreau şi am dreptul să mă bucur de viaţă. Nu pot şi nu doresc să trăiesc în locul mamei".

Astăzi a fost prima oară când am avut curajul să-mi înfrunt mama, să-i spun ceea ce mă doare, dar am şi exagerat cu ceea ce îi reproşam. M-am surprins chiar încercând să-mi cosmetizez atitudinea în faţa celorlalţi. Apoi, iarăşi ruşinea, teama şi orgoliul („cum să fiu judecată aşa?") şi-au făcut apariţia. Şi iar vinovăţia că nu fac tot ce „trebuie" sau ceea ce cred că i-am promis lui tata. Şi din nou a trebuit să recunosc că nu sunt în stare, nu pot şi nu vreau s-o iau pe mama la mine. Îmi justificam alegerea prin „nu va fi fericită nici la mine", fără să înţeleg că, de fapt, Eu nu voi fi fericită. În fond, acesta este Adevărul – nefericirea Mea, teama Mea, orgoliul Meu, neîmplinirea Mea, insecuritatea Mea, enervarea Mea, furia Mea, frica Mea, neputinţa Mea. Toate acestea sunt doar ale Mele şi nu ale mamei. Este momentul să recunosc că Eu doresc ca mama să stea la Cămin, că este mai bine aşa, atât pentru mine, cât şi pentru dânsa. Mama are condiţii foarte bune şi, ce-i mai important, are îngrijirea medicală pe care eu nu pot să i-o

ofer, decât dacă renunţ la a-mi trăi propria viaţă. Şi dacă recunosc asta, poate că mama va fi liberă să fie fericită la Cămin. Eu nu mai vreau, refuz să redevin paznicul mamei şi nici măcar al Meu nu doresc să fiu. Este momentul să-mi recunosc şi să-mi accept neputinţa.

A venit momentul să eliberez toate sentimentele pe care le-am recunoscut astăzi, în mine. Cu onoare, cu acceptare şi iertare, mulţumind că m-au adus până aici şi permiţându-mi să le arăt iubirea, pentru lecţiile învăţate cu ajutorul lor. A venit momentul să merg mai departe. „Acceptă că orice ai face, îndoiala, teama, furia şi vinovăţia ar fi cu Tine, dacă nu-ţi recunoşti neputinţa. Învaţă să accepţi. Dă jos sacul din spinare. Acceptă-te şi iartă-te. Înţelege că atât poţi să faci."

În momentul acela mi-am revăzut gesturile. Pline de furie... Am înţeles iritarea cu care triam lucrurile mamei – pur şi simplu o controlam şi îi spuneam ce să facă. Într-o clipă îi răpisem libertatea, iar eu devenisem paznicul mamei şi chiar al Meu. O judecam şi-i judecam faptele. Bine, dar Eu nu vreau asta! Am hotărât să-i dau toate actele în original Doinei şi doar să mă las în seama ei, să învăţ să am încredere în sora mea. Să-mi recapăt libertatea de a veni la mama pentru că mi-e dor de dânsa şi pentru că o iubesc, fără să am nicio aşteptare.

Învăţ să recunosc că nu vreau s-o iau pe mama la mine, pentru că nu pot să am grijă de dânsa şi aş înceta să mă bucur de viaţă. Aş prelua temele vechi ale mamei şi aş uita să trăiesc. Încerc să accept că mama şi-a exprimat Liberul Arbitru faţă de mine şi că, în subconştient, dânsa ştie că n-aş putea să mă descurc şi că nu trebuie să-mi ceară asta. Mama este mai înţeleaptă decât mine. M-a refuzat de două ori, ca să văd că nu trebuie ca Eu s-o iau de la Cămin şi s-o duc la Rădăuţi sau la mine acasă. Toate acestea trebuie să le fac simplu, fără vinovăţie, fără îndoială, fără neîncredere, fără resentimente, fără reproşuri, fără justificări, fără păreri de rău, fără orgoliu, fără mustrări de conştiinţă, fără ruşine, fără critică, fără teamă,

fără frică, fără furie sau ură... Trebuie doar să recunosc şi să accept. Şi asta înseamnă eliberare.

Şi mai era ceva în amalgamul acesta de sentimente. Am recunoscut grija faţă de cum se simte mama, care şi ea îşi avea originea în sentimentul meu de vinovăţie. Atunci am realizat că mama se simţea bine înainte ca eu să apar, iar în momentul în care m-a dat afară (câtă furie am simţit atunci...), mi-a spus: „Trebuie să am grijă de sănătatea mea". Aşadar, mama se poate descurca foarte bine, fără intervenţia mea – şi poate asta este cheia acestei lecţii despre eliberarea din teamă, furie şi frustrare.

Mai târziu, am putut accepta că până Acum n-am rupt cordonul energetic cu părinţii mei. Aveam nevoie de ei, de iubirea lor, de ajutorul lor – le căutam şi le ceream. Că n-am rupt nici cordonul energetic cu proprii mei copii – încă am nevoie de susţinerea şi confirmarea lor. Pentru că încă simt îndoială, neîncrederea în forţele proprii şi teamă că nu fac bine ceea ce fac. Şi toate acestea, pentru că nu am primit în copilărie confirmarea din partea mamei: „Ai notele astea pentru că tata şi mama sunt ce sunt". De asta mi-am dorit confirmarea rezultatelor, puterea, banii, „lupta câştigată". Toate reprezentau confirmarea mea ca „valoare".

Astăzi am mers adânc în sufletul meu, ca să văd. Nu mi-a plăcut ceea ce am găsit? Mai mult ca sigur... Dar Adevărul este că sunt tot Eu acolo – Eu, cu toate sentimentele mele, pe care le-am ascuns ca să mă simt confortabil cu mine. Tot Eu sunt, cu toate aceste umbre. Acum le-am recunoscut, le-am conştientizat, le-am observat, le-am mărunţit bucată cu bucată. Trebuie să accept că sunt tot Eu, să mă iert şi s-o iert cu adevărat pe mama, să fiu recunoscătoare pentru bogăţia de senzaţii şi emoţii, să mă iubesc aşa cum sunt – cu toate umbrele mele – şi Acum, când au apărut la suprafaţă pentru eliberare, doar să le eliberez. Ţie, mamă, îţi cer iertare pentru toate şi te

iert pentru toate. Este momentul iertării – pentru mine, pentru tine, pentru noi. Mulţumesc mult!

30.06.2011

„În realitate, lecţiile pe care le-ai pus în seama mamei au fost ale Tale. Mama doar te-a ajutat să le parcurgi mai uşor.” M-am trezit cu gândul acesta în minte. Atunci am înţeles că era adevărat. „Eu sunt cinstit – dar sunt invidios pentru ceea ce au acumulat ceilalţi.” „Eu sunt bun, dau totul celorlalţi – dar amintesc asta în fiecare moment.” „Eu nu sunt materialist, nu am alergat după avere, nu sunt lacom – dar sunt zgârcit.” „Sunt corect – dar fără să vreau, îmi nedreptăţesc copiii, nu le dau la fel şi spun prea des cuvinte care îi dor.” „Sunt modest – dar sunt orgolios, mândru, vanitos, trufaş.” Până şi controlul asupra celorlalţi este o formă de manifestare a dorinţei de putere, mândrie, trufie şi orgoliu – nu mă interesează ce simt şi ce gândesc ceilalţi, ci doar ceea ce vreau eu. „Eu mă sacrific – dar am făcut-o pentru că ‚aşa trebuie’ şi pentru că nu vreau să mă judece ceilalţi.” „Am făcut totul pentru tine – dar nu ţi-am lăsat libertatea de a alege, ţi-am impus părerile mele.” De fapt, totul este iubire versus teamă. Adânc în mine, am regăsit teama că nu sunt suficient de bună, că nu sunt iubită, că nu sunt acceptată de către ceilalţi. Acum văd cât de multe m-a învăţat şi mi-a arătat mama. Mi-a arătat că bătrâneţea scoate la suprafaţă toate lecţiile nefinalizate în această viaţă. Mi-am amintit imaginea unor bătrânei senini, frumoşi, care se sting uşor, aşa cum sufli într-o lumânare. Şi am înţeles că ei au trecut cu bine prin propriile lor lecţii.

Mi-a demonstrat că auzim şi vedem la ceilalţi ceea ce este în subconştientul nostru, chiar şi atunci când conştientul nu mai ţine minte. „Mă faci hoţ”, mi-a spus mama, în timp ce eu îi verificam lucrurile, fără să spun nimic. Subconştientul ştia că mama a luat, fără să vrea, mici lucruri care nu-i aparţineau şi înţelegea că trebuie să folosească cuvântul „hoţ”. În acea zi,

mama mi-a arătat că egoismul meu se poate manifesta şi prin: „Eu vreau să-ţi fac bine”.

M-a învăţat că, în realitatea ta, oamenii sunt aşa cum îi vezi cu ochii minţii. Pentru mine, mama a fost sănătoasă cât timp am considerat-o aşa. Când am intrat în jocul celorlalţi şi am văzut-o bolnavă de „Alzheimer”, mama a început să se comporte cu mine, la fel ca şi cu ceilalţi.

Tot mama mi-a demonstrat cât de important este conştientul, în cazul Vindecării Reconective şi al „Înălţării”. În ambele cazuri, trebuie să poţi conştientiza cum funcţionează Unitatea. Pentru mine, „Alzheimer” nu mai este o boală, doar că personalitatea din această lume şi conştientul sunt mai aproape de altă dimensiune. Subconştientul este prezent, intact, dar acest lucru nu este suficient pentru conştientizarea Vindecării Reconective şi nici pentru „Înălţare”. Când conştientul nu funcţionează corect, nu poţi să proiectezi pe marele ecran al creierului, ceea ce gândeşti cu inima. Conştientul îşi are sediul, cumva, în zona creierului, adică în lumea materială, iar subconştientul aparţine sferelor superioare de conştienţă? Asta ar însemna că orice comandă de restructurare venea, până acum, din „exteriorul” nostru? Bine, dar asta presupune că mama putea să se vindece, dacă subconştientul nu ar fi ales, prin Liberul Arbitru, să facă altfel. S-ar putea ca tema mamei să fie, de fapt, Reconectarea? Sau poate că mama reuşeşte să se vindece prin noua metodă de vindecare? Trebuie să încerc.

Deoarece conştientul este mai aproape de dimensiunea subconştientului, ceea ce un om obişnuit simte cu ochii închişi, un bolnav de „Alzheimer” percepe având ochii deschişi şi vorbind cu tine. Simte, dar nu conştientizează unde ajunge şi uită foarte uşor sau nu recunoaşte, Adevărul simţit. Sufletul respectiv este între două lumi, amintirile trecutului sunt foarte prezente, iar momentul „Acum” există fără a fi conştientizat. În cazul „Înălţării”, totul se petrece invers. Tu eşti în Acum şi

Aici, iar trecutul şi viitorul nu sunt teme importante. Bolnavii de „Alzheimer” nu se vindecă, pentru că Ei au ales şi Liberul Arbitru s-a manifestat. Sufletul a ales, El nu doreşte evoluţia, Eternitatea nu este acceptată ca şi conştientizare, timpul şi spaţiul sunt necesare pentru parcurgerea, în continuare, a experienţelor alese.

Am revăzut cu ochii minţii, şedinţele de Vindecare Reconectivă, pentru mama:

Ziua I. Cât timp am fost în spatele dânsei şi nu m-a putut vedea, a plâns, s-a rugat, şi-a făcut semnul crucii... Când am venit în faţa dânsei, mi-a spus: „Tu eşti Îngerul meu păzitor. Ştii, mi s-a luat o greutate de pe Suflet”.

Ziua a II-a. A stat mereu cu ochii deschişi şi a vorbit cu mine. „Mama, ai simţit ceva?” „Da, simţeam cum mă descompuneam şi mă recompuneam la loc, funcţie de afinităţile corespunzătoare.” „Altceva?” „Am simţit cum m-am încălzit pe interior, de-am transpirat.” Şi ca să înţeleagă cu ajutorul minţii omeneşti ceea ce a simţit, m-a întrebat dacă pot să iau „aparatele astea acasă”. I-am răspuns că da. În fond, aparatele sunt la purtător...

Ziua a III-a. A adormit brusc şi s-a trezit când şedinţa era aproape gata, iar eu uitasem să mă concentrez pe ceea ce făceam. „A, aici erai? Nu ştiu ce mi-ai făcut, dar am adormit. Parcă pluteam şi am ajuns undeva unde nu cunoşteam nimic – te căutam, dar nu te găseam – nu era nimeni acolo, dar parcă simţeam prezenţa cuiva din familie.” „Cum era acolo, mama?” „Multă linişte...” „Era vreo culoare?” „Nu, nu era. Era ca afară.” Şi mama mi-a arătat cerul, pe care se vedeau norii albi.

Asemenea copiilor, mama acum doar simte. Are o gândire magică, simte magic, totul este firesc, fără s-o sperie, dar nu conştientizează că a ajuns „Acasă”, că de fapt a fost o norocoasă să călătorească atât de departe. Sufletul a ales, încă, să nu treacă la Unitate – condiţia trecerii fiind conştientizarea. Mama este între două lumi **(**aceasta şi cea a adevăratului „Eu”**)**,

dar alegerea s-a produs – nu se doreşte acceptarea Unităţii şi părăsirea dualităţii. Dar mama poate să treacă în dualitatea „Noului Pământ”... „Duceţi-mă acasă la Rădăuţi, Steluţa.” „Mama, asta înseamnă că o să te putem vizita mult mai rar.” „Nu-i nimic. Şi cinci minute dacă staţi, staţi cu Sufletul...”

Ultima lecţie pe care mi-o arată mama este cea a însingurării, tristeţii, lipsei de iubire, părăsirii, umilinţei. Şi acum tot iubirea este cheia, pentru că subconştientul recunoaşte frecvenţa iubirii foarte uşor. Asta trebuie să învăţ să folosesc, limbajul iubirii – fără efort, doar iubire necondiţionată, fără nimic în schimb. Şi acceptând realitatea aşa cum este – mama care trebuie să fie acolo, pentru a fi îngrijită mai bine, mama care are o altă lume şi un alt Adevăr, mama care a avut libertatea să aleagă şi a ales.

Acum sunt pregătită să-i mulţumesc mamei, un Suflet mare, care a ales să ne uşureze calea, trecând prin multe lecţii grele în locul nostru. Noi doar trebuia să învăţăm din ele şi asta am făcut. Îţi mulţumesc şi te iubesc, mamă. Mulţumesc pentru câte ai făcut pentru noi şi pentru tot ce mi-ai arătat. Te iert şi te rog să mă ierţi.

Mulţumesc doamnei de la parter, care mi-a dat fotografiile şi m-a ajutat să văd atât de multe. Discuţia cu dânsa mi-a luminat gândurile şi sentimentele. Totul este perfect şi nu trebuie schimbat nimic.

M-am uitat atent la „resturile” de sentimente, ajunse la suprafaţă, pentru eliberare. Aşa am văzut că teama era însoţită de furie şi frustrare. „Am făcut singură curăţenie la Rădăuţi. N-a rămas aproape nimic din ceea ce era. S-a distrus totul...” Vinovăţia că n-am putut face mai mult pentru părinţii mei, atunci când tata a fost bolnav... Amintirea că mi-am găsit mama sedată şi închisă, iar pe tata legat de pat, în spitalele noastre din anul de graţie, 2010... Şi tot timpul am fost singură... Din nou, frustrare şi furie. Şi undeva, în spate de tot, teama că mama rămâne doar în grija mea. Acum că le-am

conştientizat şi acceptat, le pot elibera şi pe ele. Şi dacă eu am înţeles că nu pot face mai mult pentru mama, sora mea poate să aleagă o altă cale – mama are lecţii diferite pentru fiecare dintre noi două. Cheia pentru libertatea mamei nu este la Mine, ci la sora Mea. Ştiu că va găsi puterea s-o folosească.

02.07.2011

M-am hotărât să deschid uşa unei posibile colaborări, cu cei de la „Coral Club". Prea multe invitaţii neonorate de către mine şi multă insistenţă din partea lor...

04.07.2011

În timp ce veneam cu trenul de la Bacău spre Bucureşti, am văzut pe cer o Lumină alb-strălucitoare, deosebit de puternică, care a dispărut imediat. Am încercat s-o fotografiez, dar n-am reuşit.

05.07.2011

Am văzut, pentru prima dată, vibraţia corpului pacientului în timpul şedinţei de Vindecare Reconectivă, iar „laserele" care ies prin degetele şi palmele Mele, au fost uşor de observat.

07.07.2011

Astăzi, am trăit confirmarea că pacienţii noştri sunt problemele noastre nerezolvate şi că trebuie să ne „vindecăm" întâi noi, astfel încât acestea să nu se agraveze, prin repetare. Pacientul meu era propria mea „oglindă", în privinţa relaţiilor cu părinţii. Spuneam altuia ce să facă, doar ca să aud eu. Înţeleg că Eu sunt Tot Ceea Ce Sunt, inclusiv cei care vin spre Mine. Toată Lumea Mea şi tot Adevărul Meu sunt doar Eu.

08.07.2011

Stau pe şezlongul din balcon şi privesc cerul de un albastru azuriu. Dintr-o dată, cerul devine nisip de Lumină

strălucitoare, rotitoare, cu jocuri de artificii, ale căror scântei se împrăştie în toate direcţiile...

10.07.2011

Sunt în faţa calculatorului şi citesc ceea ce mi-a scris Irina: „Nu ştiu ce s-a întâmplat ieri, după ce ne-am despărţit. Am vrut să-mi cumpăr nişte fructe. Dar n-am mai găsit piaţa. M-am învârtit în cerc". Irina făcuse cercul la care m-am gândit Eu, în perioada aceea! Din nou confirmări şi lecţii pentru Mine. Confirmarea faptului că toate gândurile Noastre creează câmp, adică informaţie şi energie, cu care putem influenţa tot ce este în jurul Nostru. Că influenţa este mai puternică dinspre frecvenţa superioară şi că trebuie să redevenim conştienţi în Prezent, dacă vrem să schimbăm gândurile, care altfel se repetă în mod automat. Şi mai ales, că practicianul de Reconectare doar deschide uşa camerei în care se află seiful cu cifru. Ce se întâmplă mai departe, este doar ceea ce trebuia să fie, pentru cel venit spre Reconectare. Indiferent câtă stângăcie are practicianul în ceea ce priveşte Reconectarea, doar intenţia contează. Trebuie să ai încredere şi să înţelegi că Divinitatea nu poate „funcţiona" decât la standarde de perfecţiune. Reconectarea grăbeşte extinderea Conştiinţei, ceea ce înseamnă că Sufletul se „trezeşte", se conştientizează pe Sine şi începe să „crească", astfel încât Trinitatea Spirit-Suflet-Corp redevine în Unitate. Chakrele urmează să se unifice în corporalitatea Noastră, iar Iubirea este „liantul", energia de „sorginte divină", pe care o purtăm ascunsă în Noi şi care produce Miracolul Reconectării.

18.07.2011

Noaptea trecută, înainte de culcare, simţeam cum palmele mele trepidau în ritmul ventilatorului. Era o senzaţie nouă, dar m-a făcut să-l închid. Am simţit o apăsare în zona frunţii, ca un val de energie care vine spre mine. Au fost şi

câteva înţepături în zona inimii şi în mâna stângă. Apoi o durere în spate... Îmi simţeam coastele ca şi cum ar fi devenit dintr-o dată mai moi. Până şi pielea este mai fină, mai subţire. Mi-am privit gleznele. De câteva zile sunt umflate şi le simt ciudat. Zilele acestea mi-a fost cald, am tuşit puţin şi am fost răguşită. M-am hotărât să mă culc. La început au fost doar vise, vii şi reale, de eliberare faţă de trecut. Apoi, am avut senzaţia că un fel de lanternă imensă este îndreptată de sus spre mine şi totul a devenit alb-azuriu, cu irizări de cleştar. Trăiam o senzaţie de valuri mişcătoare. Tot felul de figuri geometrice au început să se învârtă în jurul meu, să vină spre mine. Le vedeam doar conturul, nu aveau esenţă. Apoi, în jurul meu au apărut nişte ovaluri rotitoare, tot fără esenţă. Picioarele, în zona gleznelor, au început „să dea" căldură pe interior. Într-un final, totul a căpătat o culoare albastră, cu nuanţe care se schimbau continuu... Spre sfârşit, era o nuanţă de albastru catifelat, ca de început de noapte. Albastrul se mişca în sus, în valuri. „Ce frumos este", mi-am spus. Şi atunci, un gând mi-a şoptit în Mine: „S-a activat Merkaba..." Mi s-a făcut frig şi am vrut să mă învelesc. Când am făcut asta, Magia s-a stins şi totul a revenit la normal, iar eu am putut să-mi analizez sentimentele din timpul experienţei trăite. Încă mai simt puţină nelinişte, dar n-am regăsit teama.

Dimineaţa mi-am privit gleznele. Nu mai sunt umflate, iar durerea de cap, cu care m-am trezit, a trecut în câteva minute, prin Autovindecare. Am descoperit un joc nou, care-mi place. Acum pot să văd că toate sunt Lumină. Chiar şi un capac de plastic poate deveni, pentru Mine, jucărie în Lumină. Toată ziua m-am simţit cumva „imaterială", mult mai uşoară ca de obicei.

19.07.2011

Astăzi, mama-guguştiuc mi-a dat voie să-i văd, pentru prima dată, noii puişori. Am asistat şi la momentul în care îi

hrănea. Este drăguţ să-i pot vedea atât de aproape. După-amiază am fost la cursul de masaj şi, din nou, am văzut trei răţuşte sălbatice pe apă. Pentru mine, toate sunt cu trei...

Dar astăzi este şi ultima zi de Jurnal. Ştiu că am terminat de scris ceea ce trebuia, pentru cei care sunt pe aceeaşi cale. Acum sunt într-o perioadă de calm, de „liniştire şi limpezire a apelor Sufletului Meu", o perioadă în care pot să mă bucur de ultima repriză din vechiul Joc. Şi asta am de gând să fac. Să mă bucur de fiecare clipă pe care o trăiesc. Cu zâmbetul şi inocenţa Sufletului de copil, pe care trebuie să-l păstrăm pentru totdeauna în Noi... Doar să mă bucur de Darul de Viaţă pe care l-am primit şi pe care nu trebuie să-l irosim nici măcar o clipă...

ÎN LOC DE EPILOG

În toate aceste luni de când am început drumul spre schimbare, am crescut frumos. Am căutat răspunsuri pentru întrebările mele, am citit şi am urmat multe cursuri care mi-au luminat înţelegerea iniţială, am întâlnit o sumedenie de Oameni deosebiţi, cărora le mulţumesc din Suflet pentru tot ceea ce mi-au dăruit cu atâta iubire. Acum ştiu că singura cheie pentru Înălţarea spre o altă dimensiune este starea de Conştiinţă, care reflectă ceea ce suntem. Atitudinea şi dezvoltarea spirituală ne modifică ADN-ul, cu fiecare gând şi sentiment trăit. Asta presupune că trebuie să învăţăm să triem ceea ce ne este folositor în procesul nostru de evoluţie, renunţând la cele de prisos pentru momentul nostru, în Acum şi Aici. Ştiu că Entitatea omenească este mai mult decât un corp fizic, care de fapt nu reprezintă decât „costumul nostru spaţial genetic", prin care conştiinţa, gândirea şi sentimentele experimentează spectrul de frecvenţe din lumea fizică. Că Mintea este un câmp energetic, care funcţionează prin creier, dar nu se regăseşte în planul fizic, că Emoţiile sunt un alt câmp energetic, iar aceste

niveluri diferite ale Fiinţei sunt conectate printr-o serie de vortexuri de energie, denumite chakre, care Acum încep să se unifice. Că este momentul contopirii dintre corpul nostru fizic şi corpul nostru de frecvenţă superioară. „Credem că trăim într-o ‚lume' – trăim într-o gamă de frecvenţe. Suntem prinşi într-o gamă de frecvenţe (într-o iluzie). Matricea e pretutindeni – ne înconjoară, o vezi, o simţi. Este lumea care te orbeşte, ca să nu vezi adevărul." *(Morpheus, în filmul „Matrix")* Am aflat că lumea fizică înconjurătoare este doar o mică parte a unei infinităţi multidimensionale, pe care o pot accesa simţurile noastre fizice (vederea, auzul, pipăitul, mirosul, gustul). Dar asta nu înseamnă că în jurul nostru nu există celelalte frecvenţe/densităţi ale Creaţiei Infinite. Ca să ajungem să le percepem, trebuie să ne acordăm simţurile noastre fizice la un nou „post de radio", iar cheia acestui Miracol este propria noastră Conştiinţă. Toate vin acum în mod natural, fără niciun efort din partea noastră, pentru că Pământul se schimbă, Noi ne schimbăm, cu o viteză extraordinară. Trebuie doar să învăţăm din seninătatea cu care omida devine fluture şi să permitem ca schimbarea să aibă loc. Dureroase pot fi doar rezistenţa şi străduinţa noastră de a accelera procesul de evoluţie, nu procesul de evoluţie în sine. Fiţi convinşi că noua stare de Conştiinţă va fi menţinută din ce în ce mai uşor. Eu am avut bucuria să trăiesc Miracolul acesta într-o experienţă personală, să simt că sunt parte dintr-o Fiinţă Eternă de Inteligenţă şi Conştiinţă Universală, să simt că aparţin unui Câmp de Conştiinţă, că propriul meu corp nu este altceva decât energie vibratorie, adică ceea ce fizicienii numesc *„unde staţionare"**, că ne reîntoarcem într-o Unitate perfectă, prin conştientizarea adevăratei noastre esenţe şi că suntem ceea ce religia numeşte „Lumină din Lumină". Am înţeles că trebuie să păstrezi întotdeauna smerenia punctului de Lumină, care ştie că nu este singurul, ci că face parte din Marea Fiinţă de Lumină şi că toţi şi toate sunt ca şi el, doar puncte de Lumină, în Lumină. Ceea

ce pot să spun cu certitudine este că aceste experienţe m-au schimbat radical, că Acum cred în Divinitate, pentru că i-am perceput Măreţia – la început în exteriorul Meu, apoi în interiorul Meu şi în final, ca Fiinţă omniprezentă, din care fac şi Eu parte. Am aflat că TOTUL este doar Iubire. Marea Inteligenţă şi Conştiinţă Universală, din care facem parte, este doar Iubire. Noi, în esenţa noastră nevăzută, suntem doar Iubire. Ştiu că Noi cei Nevăzuţi nu cunoaştem decât Eternitatea, Infinitul şi Singurătatea în Totalitatea Iubirii. Pentru că Noi toţi avem Conştiinţa Fiinţei şi Ea este unică şi omniprezentă. Noi suntem Toţi UNUL. Şi că UNUL a învăţat să-şi dăruiască Viaţă. Să experimenteze şi să crească prin propriile sale experienţe. Că Noi suntem Cei prin care Marea Fiinţă experimentează şi creşte. Şi astfel, ne creăm propria noastră Conştiinţă şi nu mai suntem niciodată singuri în evoluţia noastră. Am fost Lumină şi Iubire, în mod natural, inconştient. Ne-am îmbogăţit cunoaşterea, cu o multitudine de experienţe, emoţii, sentimente, trăiri, iar Acum ne reîntoarcem, de data aceasta conştient, în Lumină şi Iubire. Acum ştim că Lumina şi Iubirea sunt cele care le cuprind pe toate şi în care, totul se topeşte. Acesta este Marele Adevăr pe care l-am aflat în Acum şi Aici. Pe parcursul evoluţiei mele, poate voi afla o altă faţetă a Marelui Adevăr. Dar, Acum şi Aici, acesta este Adevărul Meu. Şi am mai aflat că, pentru a rămâne conştient de ceea ce sunt, trebuie să-mi păstrez calitatea de Observator. Că am primit un Mare Dar de Viaţă, de care trebuie să mă bucur clipă de clipă, înţelegând că totul este doar un Joc Magic, pe care Noi, ca parte a Marii Fiinţe, îl jucăm. Şi astfel, învăţăm şi evoluăm. Fiinţa Însăşi învaţă şi creşte. Am învăţat că Noi ne *creăm* propria noastră realitate, cu fiecare gând sau cuvânt rostit, cu fiecare sentiment trăit, că tot ce facem este doar aşa cum trebuie să fie şi că toate se întâmplă în momentul în care trebuie să se întâmple, că nimeni nu ne poate influenţa sau schimba Planul nostru personal, că putem încetini procesul

nostru de evoluţie, prin acceptarea modului de teamă, care *nu* se mai potriveşte cu ceea ce suntem şi că *nu* avem nevoie de alţi Maeştri, ca să parcurgem drumul nostru întru conştientizare. Noi cei Adevăraţi ne suntem *suficienţi*. Dar pe cei care vă aflaţi pe această cale, vă invit să citiţi Adevărul Meu, să vă alegeţi doar ceea ce rezonează cu Voi şi, mai ales, să nu credeţi decât ceea ce trăiţi în experienţele voastre personale. Creaţi-vă propriul Adevăr şi trăiţi-l. Aşa veţi realiza că Marele Adevăr cuprinde în El o infinitate de Adevăruri Personale. Trebuie doar să căpătăm înţelepciunea de a accepta acest lucru şi să încercăm să facem din Pământ o planetă cu adevărat binecuvântată, aşa cum este de fapt. Dar trebuie să porniţi din interiorul vostru, părăsind modul de teamă în care aţi fost învăţaţi să funcţionaţi şi alegând frecvenţa Iubirii, care oferă cheia voastră spre evoluţie. Schimbaţi-vă Voi şi Pământul se va schimba mai repede. Conştientizaţi că energia este doar una singură – nu este „bună" sau „rea", nici „veche" sau „nouă". Ea doar este, dar Conştiinţa voastră vă permite s-o accesaţi altfel. Şi prin conştientizare, vă redaţi libertatea. Înţelegeţi că sunteţi doar ceea ce conştientizaţi că sunteţi. Că vă recreaţi cu fiecare moment, dacă învăţaţi să funcţionaţi în „Acum şi Aici". Alegeţi libertatea pe care aţi avut-o întotdeauna, dar pe care nu aţi conştientizat c-o aveţi. Cheia există în uşa cuştii de aur, pe care voi v-aţi ales-o. Trebuie doar să vreţi s-o folosiţi. Voi sunteţi paznicii propriei voastre chei. Realizaţi că nu trebuie să faceţi niciun efort ca să creşteţi întru cunoaştere şi creşteţi în propriul vostru ritm. Doar permiteţi ca acest Miracol să se producă. Şi acum deschideţi-vă aripile şi zburaţi, pentru că voi puteţi s-o faceţi. NAMASTE, dragii mei!

* *Unde staţionare:* „Nu este vorba de ceva static. Se pot produce unde staţionare în mod simplu, cu ajutorul unei coarde elastice lungi. Se provoacă vibraţii în capătul liber al corzii. Propagându-se de-a lungul ei, undele ajung în punctul de

refracţie, se propagă în direcţie inversă şi se întâlnesc cu undele ce continuă să vină dinspre capătul liber al corzii. Când se atinge o anumită frecvenţă, configuraţia de unde devine stabilă ca formă. În această situaţie sunt observabile cele două caracteristici ale undelor staţionare. Prima caracteristică se referă la faptul că diferitele segmente ale coardei vibrează concomitent şi nu unul după altul. A doua caracteristică se referă la modul de repartizare a punctelor de amplitudine. Anumite puncte sunt practic, în repaus, altele vibrează (oscilează) cu amplitudine maximă. Unde staţionare se creează, de exemplu, pe coarda unei viori." *(„Realitatea finală" – Balogh Béla)*

CĂLĂTOR PE DRUMUL SPRE UN NOU PĂMÂNT

DUPĂ 6 LUNI DE CĂLĂTORIE...

PAGINI
PENTRU CEI CARE AU ALES „ÎNĂLŢAREA”

Mulţumesc Creatorului a Tot Ceea Ce Este pentru darul de Viaţă pe care mi l-a făcut, pentru tot ceea ce experimentez sau învăţ în fiecare moment de Acum şi Aici.

Mulţumesc propriului meu Creator, care m-a ajutat să ajung până la acest nivel de conştientizare.

Mulţumesc fraţilor şi surorilor întru conştientizare, care mi-au fost şi-mi sunt prieteni nevăzuţi sau văzuţi.

Mulţumesc tuturor celor care fac parte din familia mea de suflet, fie că aparţin acestui Pământ sau unei alte lumi necunoscute.

Mulţumesc tuturor celor care, voit sau nevoit, prin viu grai sau cu cele scrise, m-au ajutat să-mi înţeleg mai bine propria experienţă şi să finalizez partea de comentarii din această carte.

Mulţumesc tuturor celor care m-au ajutat ca această carte sa vadă lumina tiparului.

Mulţumesc tuturor celor care vă regăsiţi în această carte.

Mulţumesc tuturor celor care citiţi aceste rânduri şi care aţi ales să mergeţi mai departe.

Tuturor, vă mulţumesc.

MOTTO:

„Cuvântul ‚iluminare’ evocă într-un fel ideea unei realizări supraomeneşti, iar sinele fals vrea să perpetueze această idee; dar aceasta este pur şi simplu starea noastră naturală, trăirea identităţii cu Fiinţa. Este o stare de conectare la ceva incomensurabil şi indestructibil, la ceva care, sunteţi în

esenţă dumneavoastră, dar care, cu toate acestea, vă depăşeşte cu mult. Înseamnă regăsirea naturii dumneavoastră adevărate, dincolo de nume şi înfăţişare. Incapacitatea de a simţi această conectare dă naştere iluziei separării – separare de propria persoană şi de lumea care vă înconjoară. Atunci vă percepeţi, conştient sau inconştient, ca pe un fragment izolat. Apare frica, iar conflictul interior devine starea normală."

Eckhart Tolle

PAGINI DE ÎNCEPUT

Au trecut peste 6 luni de când am simţit că nu mai trebuie să scriu nimic în Jurnal. Şi dacă vă aşteptaţi să-mi fi crescut aripi, să devin transparentă, să mă dematerializez la dorinţă sau să văd toate lucrurile într-o explozie de culori strălucitoare, sigur vă înşelaţi. Sunt la fel ca şi până acum, aceeaşi şi totuşi alta.

Sunt datoare cu câteva explicaţii despre mine. Am fost o norocoasă să aleg, ca aici pe Pământ, să mă nasc într-o familie de suflete puternice, care au ştiut să treacă cu uşurinţă peste toate experienţele şi lecţiile primite. Dogmele credinţei vechi şi frica nu au reuşit să mă influenţeze prea mult.

Bunica din partea mamei, ţărancă cu bun simţ şi cu doar două clase primare, şi-a făcut singură o avere frumuşică înainte de cel de-al doilea război mondial, pentru a pierde apoi, de două ori, tot ceea ce avea – prima dată, la trecerea din Bucovina în România şi a doua oară, când a fost deportată pe Bărăgan. De la dânsa am învăţat că nu trebuie să trăieşti în trecut. „Niciodată nu m-am gândit la ceea ce am pierdut, doar cum să fac la loc ceea ce-am avut", spunea cu înţelepciune bunica. Tot dânsa m-a învăţat că relaţia cu Dumnezeu este una aparte. Bunica din partea mamei nu ştia unde trebuia să se aşeze în biserică, nici nu mergea prea des pe acolo, dar în fiecare seară, avea o conversaţie de taină cu un prieten apropiat şi drag. În fiecare zi o auzeam pe bunica cum stătea de vorbă

cu Dumnezeu, povestindu-I ceea ce a făcut peste zi şi spunându-I ceea ce doreşte să facă ziua următoare.

Mai târziu, în familia noastră şi-a făcut loc şi s-a simţit foarte confortabil materialismul, în forma sa cea mai pură. Toate acestea m-au ajutat să primesc experienţa prin care am trecut, destul de uşor.

Obişnuită să iau lucrurile aşa cum sunt şi să le rezolv până la sfârşit, am ales să devin un inginer foarte pragmatic, intuitiv în rezolvarea problemelor, tenace, capabil să schimbe cu uşurinţă direcţia de mers în viaţă şi foarte atent la detalii, chiar dacă nu făceam niciun efort pentru acest lucru. Am cochetat destul de mult cu lumea afacerilor, aşa că spiritul practic a fost foarte bine dezvoltat.

Ca un paradox, deşi am fost atrasă de aceste discipline când eram copil, am învăţat fără tragere de inimă şi n-am fost niciodată adepta convinsă a istoriei, ştiinţelor naturii, fizicii, chimiei şi matematicii clasice. Am simţit mereu că le lipseşte ,,ceva" ca să le pot învăţa uşor. N-am strălucit la învăţătură, fiind în zona de mijloc a clasamentului, deşi uneori aveam sclipiri de inteligenţă, fără ca eu să aloc prea mult timp studiului. Spuneţi-i intuiţie/Sine Divin, cum vreţi.

Medicina clasică nu mi-a stârnit foarte multă încredere şi am fost mereu rezervată faţă de ceea ce înseamnă medicamente. Nici cu religia nu stăteam prea bine. Creştin ortodox nepracticant, am avut întotdeauna, fără ca cineva să-mi fi spus asta, credinţa că realitatea nu este atât de simplă şi că o parte nevăzută din noi este eternă. Pentru mine, poveştile au avut întotdeauna un sâmbure de adevăr, pe care omenirea l-a pierdut în timp.

Nu citisem nimic despre alte dimensiuni, energii subtile sau lucrări alchimice. Primele căutări şi cărţi citite despre lumea nevăzută au venit după ce experienţa mea cu Reconectarea Personală a început să fie foarte puternică. Un

amănunt extrem de important, pentru că nu m-am îndoit de propriile mele experienţe – ele apăruseră fără ca eu să le pot influenţa prin cele citite, văzute sau discutate. Nici măcar filmele SF nu mă duceau spre acelaşi adevăr. Eu nu am văzut extratereştri care să încerce să mă răpească şi să facă experienţe genetice, n-am călătorit cu nave superluminice şi nici nu am ajuns în temple sau lumi ascunse, care să fie în exteriorul meu.

Experienţa parcursă m-a condus la concluzia că nu există *nimic* în afara mea, mi-a readus conştiinţa de Fiinţă *unică*, eternă, pentru care timpul şi spaţiul nu există, binele şi răul sunt doar o iluzie, iar iubirea este singura care stăpâneşte propria sa lume. Celelalte sunt doar himere, experienţe ale Fiinţei cu Ea însăşi. În esenţa Sa, Fiinţa atotputernică şi unică percepută de mine este *doar* iubire. Şi cu toate acestea, am simţit că nu sunt singură. Că toţi şi toate suntem celule vii, de o factură cu totul aparte, din această Fiinţă măreaţă, că suntem fraţi şi surori şi că făcând rău, nu ne facem rău decât nouă. Pentru că fiecare dintre noi este o Fiinţă întregită doar în cadrul Adevăratei Fiinţe. Nu suntem decât acceptând că suntem Fiinţa. Şi de aceea, nimeni şi nimic din afara noastră nu ne poate face rău. Doar noi singuri, *prin* propria noastră frică. A venit momentul să ne vindecăm de frică. Şi odată revelat propriul nostru adevăr, să credem cu tărie în el şi în noi, vindecând şi orice urmă de îndoială.

Toate experienţele mele au fost vii, puternice şi strălucitoare. Aşa a trebuit să fie ca să-mi reamintesc propria mea esenţă, fără să mă sperii – cel puţin nu prea tare – şi să simt nevoia să-mi explic propriile trăiri. Ştiam că răspunsurile primite vor putea fi înţelese uşor şi transpuse într-o formă simplă, accesibilă.

Cu toate acestea, experienţele voastre nu trebuie să urmeze aceeaşi cale. Voi trebuie să aveţi propriile experienţe şi să credeţi doar în adevărul acestora, înţelegând că fiecare dintre

noi primeşte *atât* cât este pregătit să primească, la momentul lui de conştientizare. Nu este nimeni ,,un ales", doar că fiecare dintre noi creşte în propria sa variantă, are propriul său ritm, pentru ca toţi să ajungem în final la Singurul şi Marele Adevăr. Vă amintiţi ce-am scris în Jurnal? „Nu este niciun merit de-al tău. Tu doar trebuie să te bucuri că dansezi în Lumină şi te scalzi în Iubire alături de ceilalţi."

Spuneam în Jurnal că acum acesta este adevărul pentru mine, dar că el se poate schimba pe măsura propriei mele evoluţii. Acum este acesta şi cred în el, pentru că este un adevăr trăit personal, prin experiment practic, care a venit în mod spontan şi fără căutări din partea mea. Dar este, aşa cum spuneam, doar un adevăr posibil în multitudinea de adevăruri probabile.

Şi totuşi, experienţele spirituale prin care am trecut, trezirea lui Kundalini urmată de deschiderea noilor chakre pentru dimensiunile superioare, însoţite de procesul de extindere a conştiinţei, mi-au modificat pentru un timp echilibrul psihic. În acel moment a apărut Jurnalul. Dacă îl recitesc, înţeleg cât de puternice au fost aceste trăiri.

Mă regăsesc ca un tot şi fac parte din Totul, simţurile fizice au atins cote maxime, pot citi gândurile şi pot controla timpul, sunt etern şi îmi revin în minte atâtea vieţi trecute, călătoresc prin lumi paralele, lucrurile îşi pierd materialitatea, dintr-o dată grila mea de valori s-a schimbat, simt inima inundată de o iubire imensă şi toate devin sacre, oamenii sunt doar nişte actori care îşi joacă rolurile …

Cât de mult te duc aceste stări cu gândul la tulburările psihotice sau disociative – schizofrenia, paranoia, personalitatea multiplă sau chiar spre consecinţele consumului de droguri! Pentru că drogurile reuşesc să facă un colaps temporar în funcţionarea Ego-ului, dar insuficient pentru ieşirea din ,,Marea iluzie".

Şi în tot acest timp am navigat prin teamă, confuzie, aşteptare. În viaţa reală trăim prin intermediul unor filtre culturale bine definite, spiritualitatea fiind unul dintre acestea. Dintr-o dată, tu nu te mai încadrezi în vechile tipare trasate de către ceilalţi, vezi cum alţii îţi conduc viaţa şi hotărăsc în locul tău, simţi acest lucru ca pe o îngrădire şi îl respingi. Vezi cum Biserica are puterea de a condamna bolile mentale, cum ştiinţele ezoterice trăiesc în trecut, cum medicina tradiţională ignoră sufletul şi ceilalţi te privesc cu neîncredere. Înţelegi controlul subtil, modul elevat de inducere a neîncrederii, îndoielii, fricii, dependenţei şi neputinţei, care se practică în fiecare clipă, chiar şi în zona spirituală. Începi să te simţi singur şi confuz.

În toată această perioadă m-am luptat cu dificultăţile din viaţa de zi cu zi, fără să-mi dau seama la început, că este vorba de propria dorinţă de a transcende lupta din interiorul meu, cea dintre Suflet şi Ego. Impresia că urmează brusc să mă trezesc într-o altă lume, în care nu mai cunosc pe nimeni şi nimic, m-a însoţit permanent ca o umbră.

Totuşi, am reuşit să privesc cu obiectivitate în adâncul propriei mele Fiinţe şi am recunoscut o multitudine de ,,Eu-ri". Toate parte a propriului Ego şi fiecare crezând că este singurul proprietar al personalităţii şi al corpului meu. Le-am recunoscut rivalitatea şi lupta, dezordinea, le-am înţeles şi acceptat, încă o mai fac, dar aşa am aflat adevărata valoare a Liberului Arbitru. Mi-am dat seama că trebuie să aleg.

Este momentul ca Fiinţa mea psihologică să înveţe de la inteligenţa micuţelor celule, care alcătuiesc propriul meu corp şi care au ales, cu mult înainte, să fie Unul. Aveam de ales între a rămâne aşa, lăsând Ego-ul meu, chiar dacă îl numesc Sinele Superior sau Divin, să-mi dirijeze în continuare viaţa sau puteam să încep să-i permit Adevăratei Fiinţe să fie. (Acum înţelegeţi de ce am pomenit în Jurnal despre ,,Eul Superior",

când vorbeam despre ,,Sinele Divin"?) Şi am ales a doua variantă. Am ales ca Spiritul să devină adevăratul ghid pentru Suflet şi să mă trezesc din vechiul vis. Pentru că doar aşa pot şi Eu să fiu, altfel doar exist. Şi care este diferenţa dintre cele două stări, trebuie să descoperiţi chiar voi.

În fiecare om există resursele devenirii ca ,,Om Divin", depinde doar de noi să alegem cine ne ghidează – Ego-ul sau Fiinţa – şi astfel, să rămânem să existăm sau să începem să fim. Este vorba doar despre Liberul Arbitru şi de momentul ,,Acum", pentru fiecare dintre noi.

Acum şi aici, eu am ales să fiu. Am înţeles astfel ce a vrut să spună Yakov, la a doua şedinţă de Reconectare Personală: „Ai tras lozul câştigător, Steluţa". Atunci am simţit că n-am pătruns adevăratul înţeles al acestor cuvinte. Modul cum a spus-o şi felul în care m-a privit, m-au făcut să înţeleg că nu se referea la starea mea de sănătate. Am avut dreptate. Personalitatea şi corpul meu fizic au tras lozul câştigător. Sufletul meu a ales această personalitate şi acest corp pentru *a fi*. Eu am devenit ,,Acasă" pentru Suflet – pentru Mine. Trebuie doar să aduc Lumina în fiecare colţişor ascuns al Fiinţei Mele.

Mai am până mă maturizez şi pot avea statutul de creator şi co-creator *conştient* – sunt la începutul lecţiilor. Pot să-mi creez propria realitate, *întotdeauna* am ştiut acest lucru în mod *inconştient*, dar mai am multe de învăţat. Partea frumoasă este că nu te poţi plictisi niciodată – ca Fiinţă trezită, te poţi reîntoarce oricând, în *acelaşi* moment, la copilărie, adolescenţă sau maturitate.

Vă aduceţi aminte? După Reconectarea Personală, parcă simţeam realitatea pentru prima oară. Totul era nou, proaspăt, colorat, cu miros puternic şi plin de viaţă. Eu eram aici, pentru prima dată cu adevărat. Auzeam, pipăiam, miroseam, vedeam prin ochii Sufletului. Corpul meu a devenit cu adevărat ,,casa

Domnului", iar Spiritul este aici, în mine, oricând şi oriunde. Asta înseamnă să trăieşti ,,întru Domnul" – să alegi *conştient* să redevii parte din Adevărata Fiinţă Universală.

Acum, după o perioadă în care am încercat să înţeleg această experienţă, să-mi explic toate trăirile, lucrurile încep să se aşeze. Învăţ perfecţiunea în noianul de ,,bine-rău" şi ,,aşa trebuie să fie". Am trecut singură prin acest proces, dar am primit un ajutor nesperat din partea celor apropiaţi. Au fost cu mine, au interacţionat cu mine, acceptându-mă şi iubindu-mă, oferindu-mi un mediu de siguranţă. Şi mai ales, au crezut în mine. „Te cunosc de prea multă vreme, ca să ştiu că dacă spui asta, tu chiar ai trăit aceste lucruri", a spus soţul meu. „Acum am înţeles – este adevărul tău şi ştiu că este o experienţă reală", mi-a spus Alexandra, fetiţa mea cea mare. Iar Alina, mezina familiei, mi-a fost un prieten de nădejde, pe tot parcursul experienţei mele. Iubirea, încrederea şi acceptarea celor dragi mie au făcut mai mult decât orice psiholog, psihiatru sau medicamente care încetinesc chimia şi ţin sufletul sub control, administrate în mod ,,profesionist", în spitale reci şi fără viaţă. Cu paşi timizi, acum învăţ să-mi *integrez* experienţa trăită, în viaţa reală. Şi pentru asta, am ales să trăiesc printre oameni, alături de ei şi să nu mă izolez sub un clopot protector de sticlă.

În fond, aceasta este ceea ce trebuie să facem: să reînvăţăm să fim, să ne cunoaştem adevăratul nostru potenţial, să începem să construim ,,Noul Pământ", aici şi acum, pornind de la noi înşine, fără să uităm că schimbarea a început cu primii oameni care au învăţat că sunt şi continuă cu fiecare nou venit în ,,Familia Unităţii".

Spectacolul are loc acum, în fiecare clipă. ,,Înălţarea" a început şi este un proces *continuu* – conştientizând şi asumându-ne propria noastră creaţie, putem trăi viaţa cu altă intensitate. Trebuie să începem cu noi – dacă creăm în vieţile

noastre o lume de pace, bucurie, securitate, egalitate, lumea exterioară va urma exemplul nostru. ,,Înălţarea" înseamnă să ai deja răspunsul la întrebarea: „Cine sunt eu?" Este doar alegerea voastră. Aveţi libertatea de a fi ,,Eu" în orice variantă aleasă sau puteţi alege să fiţi Voi cei Adevăraţi. Aveţi libertatea să creaţi fără limitări şi să redescoperiţi adevărata bucurie a vieţii.

Pentru că aţi ghicit, totul este acum şi aici, nu plecăm nicăieri şi nici nu ne trezim brusc într-o altă lume. Nici măcar când facem saltul. Noi doar *suntem* în acum şi aici, avem locul nostru foarte bine definit în cadrul Fiinţei. Şi totuşi, putem creşte şi evolua.

Într-o mişcare permanentă, totul a început cu o explozie de Lumină a unui punct din vid care sunt, într-o variantă de neimaginat pentru mintea omenească – mă pot multiplica la nesfârşit si fiecare parte din mine prinde viaţă, multiplicându-se la rândul său, iar creaţia mea creşte cu fiecare nouă creaţie, completând ,,Marea Creaţie".

Gândul că neînsemnatul punct de măreţie poartă în el Eternitatea, Infinitul, Totul şi Nimicul în acelaşi moment, nu mai este în măsură să mă sperie. Purtând în mine adevărul trăit, mi-am regăsit pacea şi liniştea interioară, ca să mă însoţească pe drumul autocunoaşterii.

Am început să conştientizez că există două lumi paralele în acest moment: lumea celorlalţi – haotică, cu lipsuri şi oameni care se calcă în picioare pentru orice, alături de lumea mea – în care toate se rezolvă uşor, fără efort. Dar trebuie să înţelegeţi că este aceeaşi realitate, *doar* percepţia ei diferă. Liniştea interioară, iubirea necondiţionată şi starea de conştiinţă atinsă te fac să vezi adevărul din spatele lucrurilor şi să-ţi transformi viaţa într-un joc frumos, în care propriile gânduri se materializează mult mai uşor. Fiind în prezent, trăiesc clipă de clipă, cu intensitate şi având bucuria celor

descoperite şi experimentate, chiar dacă fac cele mai neînsemnate lucruri.

Am venit pe Pământ să ne jucăm şi să învăţăm. Este momentul să ne amintim că *noi* suntem stăpânii jocului. Asta nu înseamnă că vor veni spre mine doar lecţii uşoare, dar cheia o reprezintă liniştea mea interioară şi capacitatea de a accepta ceea ce vine spre mine. În lumea materială toate au un început şi un sfârşit, dar peste timp, eu am atins conştientizarea propriei mele Fiinţe şi ,,a fi" eternitatea şi nemărginirea, în Adevărata Fiinţă. Aşa că învăţ să am răbdare şi ,,credinţă", las lucrurile să vină spre mine, aşa cum sunt ele, rămân în centrul meu de linişte şi echilibru, mă dau un pas înapoi şi le observ cu atenţie, recunosc toate aspectele care trebuie vindecate, le înţeleg rostul şi lecţia ascunsă, iar ele se depărtează uşor şi altele le iau locul. Aşa învăţ să devin prietenul meu cel mai bun, să-mi recunosc cu uşurinţă atitudinile, reacţiile, emoţiile şi sentimentele.

PAGINI PENTRU PRIMII PAŞI SPRE ÎNŢELEGERE

În toată această perioadă, am crescut. Mă uit în oglindă şi mă văd. Învăţ să fiu tot Eu, alta şi totuşi aceeaşi. Încă am nostalgia vechiului drum, dar am dobândit şi mirajul noului drum. Am hotărât să las valul vieţii să mă poarte, iar eu am învăţat să devin una cu valul. Şi valul m-a purtat, din nou, spre Bacău. Am revenit acasă, dar de data aceasta şi cu Sufletul. Aşa am început să-mi vindec trecutul. Şi pe măsură ce trecutul se estompează, prezentul devine din ce în ce mai clar.

Revenirea la Bacău mi-a oferit şansa să întâlnesc oameni care caută să se cunoască mai bine, iar cursurile de care aveam nevoie, m-au ajuns din urmă. Aşa am intrat în posesia unor cărţi scrise de către Samael Aun Weor.

Vă amintiţi că primisem o invitaţie la lansarea internaţională a noii metode de vindecare ,,Inter-Dimensional Ascension Vibration Healing"? Ei bine, Conferinţa s-a mutat de la Geneva în Italia, banii au venit spre mine uşor, dar a

trebuit să-i folosesc pentru o dezbatere de moştenire şi n-am putut să ajung acolo. Şi nici la ,,Conferinţa Maeştrilor", ţinută în noiembrie 2011 la München, nu am putut merge, deşi mi-am dorit mult.

Am înţeles atunci că a venit momentul să merg pe propriul meu drum, să nu mai intru în realitatea altora, ci să-mi creez în mod *conştient*, propria mea realitate – am început să-mi amenajez cabinetul la Bacău şi să pregătesc prezentările săptămânale, pentru cei care vor veni spre mine. Şi când am *gândit* asta şi am început să *acţionez*, toate obstacolele au fost luate de o mână nevăzută – au început să apară oamenii şi resursele de care aveam nevoie.

Cei care au apelat la mine pentru Reconectarea Personală, au reuşit să treacă peste surpriza primului moment şi acum, merg cu uşurinţă pe propriul drum. Eu doar sunt un observator de la distanţă, plin de iubire şi înţelegere al fiecărui pas pe care aceştia îl fac. Şi este minunat să vezi că de multe ori, elevii şi-au depăşit profesorul şi au urcat cu încredere, mult mai repede şi mai frumos, pe scara care îi duce spre înţelesul adevărat de „OM".

După şedinţele de Vindecare Reconectivă făcute mamei, ceva s-a întâmplat. Mama ţese în continuare poveşti despre cine a fost odată, dar acum este liniştită, a apărut de nicăieri o familie de tineri, care are patru copii superbi şi a dorit să locuiască cu dânsa la Rădăuţi, iar sora mea s-a hotărât să-i redea libertatea. Ea a fost cea care a dus-o pe mama acasă.

Eu am trecut peste toate neliniştile mele şi am dorit, cu adevărat, ca iarna aceasta, mama să stea cu noi. Aşadar, pe data de 2 ianuarie 2012, am pornit împreună cu soţul meu la drum, spre Rădăuţi. Îmi doream ca mama, împreună cu toate poveştile şi întrebările pe care le are, să vină cu noi la Bacău şi, de data aceasta, eram pregătită s-o accept aşa cum este, cu iubire şi înţelegere. Şi totuşi…

Am găsit-o cu bagajele făcute, fericită să vină cu noi. S-a întâmplat însă ceva. Mama s-a răzgândit. „Puneţi-vă în locul meu! Voi plecaţi la serviciu şi eu rămân singură. Mai singură decât aici. Ce să fac altceva decât să plâng? Şi acolo nu sunt eu stăpâna! Şi voi nu aveţi copii mici.” M-am uitat la omuleţul care deschidea cu mult curaj uşa camerei, pentru a vorbi minute în şir, într-un limbaj doar de el înţeles, cu „bunica”. Este cel mai mic locatar al casei de la Rădăuţi. „Vedeţi voi, nu pot. Sunt şi eu un copil bătrân, Steluţa.”

Şi atunci, am reuşit să trec bariera de iubire, care mi-o readuce în dar pe mama, aşa cum este dânsa în adevăr. Am luat-o în braţe, am sărutat-o şi am mângâiat-o. I-am spus cât de mult o iubesc. Ochii mamei, care în ultimii ani au devenit iarnă, au prins din nou viaţă, mama m-a mângâiat uşor şi mi-a spus: „Ştiu. Pentru tine o fac. Ţi-aş fi o povară. Şi pentru ea – dacă plec, n-o mai pot ajuta”. Era vorba despre tânăra mea prietenă, care are grijă la Rădăuţi, de mama. Acum lucidă, iubitoare, blândă şi înţeleaptă, mama avea ca întotdeauna, dreptate – dacă venea cu noi, familia care locuieşte la Rădăuţi nu va mai primi bani pentru îngrijirea dânşii. Şi nimeni nu-i spusese asta mamei. Dar dânsa ştia. „Ce să fac, Steluţa? Ce hotărâre zici să iau?” M-am uitat la mama şi i-am zâmbit. „Orice alegi, ştii că este la fel de potrivit. O să ai doar o altă experienţă. Dacă vii cu mine, îţi va fi mult mai uşor. Dacă alegi să rămâi aici, mâine vei dori să vii la mine.” Mama mi-a răspuns la zâmbet, cu un zâmbet. „Adevărat... Tu doar iartă-mă, pentru că orice spun, ştii că nu vreau să-ţi fac rău. Dar acum e mai bine să rămân aici. Poate mai târziu, dacă sănătatea mea se înrăutăţeşte, atunci să vii să mă iei. Acum plecaţi spre casă şi să mă sunaţi mâine, să-mi spuneţi cum aţi ajuns.” Mi-e tare bine cu mama aşa, doar iubire…

Am sunat a doua zi. Mama era din nou iarnă. Şi din nou bariera a fost trecută. „Ştii că nu vreau să spun ceea ce spun. Te iubesc mult şi mi-e dor de tine, Steluţa.” Ochii mei s-au umezit

a lacrimi. „Te iubesc, mama. Sunt foarte mândră şi fericită să fiu copilul tău. Am învăţat multe de la tine." „Şi eu de la tine, Steluţa. Întotdeauna m-am simţit bine cu tine." Dar după asta, mama a oftat şi mi-a spus ceva care m-a făcut să rămân tăcută, pentru câteva clipe: „Du-mă acum, cât încă mai pot fi aşa cum sunt, unde stau bunicii mei". Mama recunoscuse în mine esenţa a ceea ce suntem, dar rugămintea dânşii era peste puterile mele. Din nou, nu eu eram paznicul mamei. „Nu, mama. Eu nu pot face asta. Pot doar să te iubesc." Mama a tăcut pentru câteva clipe. „Aşa să faci, Steluţa!"

Am închis telefonul şi am căzut pe gânduri. Am recunoscut în mama nehotărârea şi îndoiala mea din ultimele săptămâni. Am înţeles că mama mi-a redat la timp libertatea – încă am de lucrat la propria mea vindecare. Şi asta este cheia la rugămintea mamei.

Alexandra, fetiţa noastră cea mare, a reuşit să-şi vadă publicate toate articolele trimise către revistele din lumea medicală, iar cei 5 ani de doctorat în S.U.A. se încheie primăvara aceasta. Şi bineînţeles, ne-a invitat să luăm parte la sărbătoarea de absolvire.

Alina – ,,Prâslea" familiei – a crescut şi a reuşit anul acesta să intre în Baroul de la Bucureşti, ca avocat stagiar. „Vezi, a fost bine că n-am intrat anul trecut. Nu eram pregătită şi masteratul m-a învăţat multe. Anul trecut nu eram pregătită, dar acum sunt foarte liniştită. Ştiu că am să intru." Dar despre asta, promit să vă povestesc puţin mai târziu.

Relaţiile mele cu cei din familie s-au îmbunătăţit mult. Virgil – soţul meu – s-a schimbat, a reacţionat la schimbarea mea, prin propria sa schimbare. Este un soţ aşa cum mi l-am dorit: cald, atent, protector. Am înţeles că *nu* trebuie să încercăm să-i schimbăm pe cei din exteriorul nostru – este *suficient* s-o facem noi. „Acum eşti mai ponderată în judecată", mi-a spus într-o zi Alina, când aveam o discuţie ,,ca-ntre fete".

Eu şi Doina – sora mea – ne-am reîntâlnit la un alt nivel. Acum ne completăm gândurile, ne înţelegem mai uşor şi nu mai lăsăm judecata să intervină între noi. Fiecare face atât cât poate, atunci când poate şi amândouă ne-am redobândit libertatea propriei noastre relaţii.

De puţină vreme, sora mea şi fetiţa ei, ambele medici, au început nişte cursuri de hipnoterapie. Şi ca să înţeleagă mai bine ce se întâmplă în zona ,,nevăzutului", Doina m-a rugat să-i fac Reconectarea Personală. Sora mea, o fiinţă atât de calmă şi de controlată, care poate să-ţi explice logic aproape orice, în ultima zi de Reconectare s-a uitat la mine şi mi-a spus: „Nu ştiu dacă am fost pregătită să accept asta". Am zâmbit. „Ba da, eşti pregătită şi asta eşti tu. Vrei acum să citeşti Jurnalul meu?" Doina a citit tot ceea ce am scris şi mi-a confirmat ceea ce ştiam: „Dacă nu aş fi avut experienţa aceea, îţi spuneam că toate se rezolvă la psihiatrie". Am zâmbit din nou. „Acum înţelegi cât de dificil mi-a fost să nu pot explica ceea ce simţeam, fără să-i fac pe ceilalţi să se sperie sau să creadă că sunt cel puţin ciudată?" „Şi acum?" „Acum mi-am asumat propria experienţă şi nu mă mai afectează părerile celorlalţi. Acum ştiu cine sunt." În sfârşit, eu şi sora mea ne-am regăsit aşa cum eram cândva, la începuturi. Şi asta aduce a soare de primăvară.

Dar adevărata provocare a fost să aduc, din zona subconştientului în cea a conştientului, lucrurile pe care altădată le făceam fără niciun efort. Dacă apărea o situaţie care promitea să fie mai greu de rezolvat, eu ştiam întotdeauna că voi reuşi. Nu-mi puneam întrebări, nu aveam niciun fel de îndoieli. „Mâine am să ştiu ce trebuie să fac. Nu mă gândesc astăzi la asta. Nu există nu se poate." Reuşeam să mă liniştesc şi să-mi scot din minte orice gând stânjenitor, iar dimineaţa ştiam doar că ,,eu pot". Şi într-adevăr, de fiecare dată apărea de niciunde, cineva sau ceva şi totul se rezolva în chip miraculos.

Dar niciodată, în acele timpuri, nu ştiam de ce am ajuns la acel impas.

Acum văd uşor cauzele, pot să mă analizez ca şi cum m-aş uita la mine printr-un microscop magic, care îmi luminează fiecare colţişor al Fiinţei, pot să ştiu cum să rezolv, dar am ajuns să mă vindec şi de îndoiala pe care altădată n-am avut-o.

Asta pentru că mulţi dintre cei rugaţi să-mi lămurească propriile mele experienţe s-au arătat mai degrabă sceptici, iar eu dornică să-i ascult. „Kundalini nu se poate trezi atât de simplu şi nici chakrele dimensiunilor superioare nu se deschid fără să ai un Maestru adevărat lângă tine. Nici Merkaba nu se activează fără un program special pentru asta. Ceaţa nu trece dintr-o parte într-alta, norii nu se întorc pe cer la comandă, iar aripile nu-ţi cresc pur şi simplu. Sunt Sfinţi şi Maeştri care au muncit mult. Nu poţi ajunge atât de uşor la acestea, tu nu eşti un Maestru. Aceştia se numără pe degete." Aşa a reuşit să se cuibărească îndoiala, în propria mea Fiinţă.

Acum ştiu că nu mai trebuie să caut în nicio parte confirmarea. Mi-e suficient că sunt „Tot Ceea Ce Sunt – parte a Tot Ceea Ce Este". Acum ştiu ce pot şi reînvăţ să spun, la *alt* nivel, că nu există nimic care să nu poată fi făcut. Am înţeles că limitările noastre suntem *doar* noi şi învăţ să fiu broscuţa cea surdă, care a câştigat concursul tocmai pentru că nu i-a putut auzi pe ceilalţi, cum se îndoiau de reuşita sa. Şi aceasta este cheia – să nu te îndoieşti *nicio* clipă. Să ai „credinţă".

Am lăsat la urmă cuvintele despre starea mea de sănătate. Nodulul de la piept aparţine de mult trecutului şi deşi cel de la tiroidă s-a redus, încă nu a dispărut de tot. Ştiu însă că atunci când va veni momentul şi tot trecutul meu este vindecat, nodulul nu va mai exista nici el.

Dar cel mai important este că am înţeles că *noi* suntem vindecarea. Nu boala se vindecă, *ci* noi înşine. Vindecarea nu

se referă la a trăi sau a muri, nici la boală. Ea nu înseamnă o încetare a simptomelor fizice, ci reconectarea la integritatea noastră, în toate domeniile vieţii şi pentru asta, trebuie să regăsim iubirea şi puterea prezentului. Ca să trăim cu adevărat, trebuie să fim întregi şi conştienţi în momentul prezent, să nu lăsăm lucruri neterminate în viaţa noastră. Vindecarea înseamnă să ne acceptăm propriile frici, să realizăm echilibrarea şi armonizarea frecvenţelor noastre energetice şi să învăţăm să ne pregătim pentru tranziţia numită moarte. Înţelegând că moartea reprezintă *doar* o simplă trecere, am ales viaţa – a muri frumos, înseamnă a trăi frumos.

Toate acestea sunt valabile şi dacă ai ales, drept cale personală de evoluţie, varianta ,,Înălţării". Ego-ul nostru trece printr-o serie de procese transformatoare, de conştientizare a propriilor sale aspecte, iar acest lucru seamănă cu o moarte în corpul fizic. Înainte de a putea construi, trebuie mai întâi să dărâmăm. Doar astfel se poate trezi esenţa din noi, în starea sa de inocenţă primară. ,,A fi copil" înseamnă a redeveni copil în minte şi inimă – biletul nostru de intrare în ,,Împărăţia Cerurilor".

Vă amintiţi senzaţia despre care am vorbit în Jurnal? Eram într-un tunel negru şi simţeam cum mă ridic. Am simţit că am murit şi am renăscut. Pentru mine, noţiunea de sănătate s-a schimbat şi asta m-a făcut să fiu pregătită să merg mai departe, cu deplină încredere. Acum ştiu că totul începe cu propria noastră vindecare – aşa vom vindeca propria noastră realitate şi aici este începutul schimbării.

Încă mai am dureri de cap, stări de vomă şi răceală, mi-e frig şi cald în acelaşi moment, iar gândurile îmi aleargă uneori neliniştite prin minte, dar deja aceste simptome au început să se estompeze, să fie din ce în ce mai uşor de suportat. Oricum, ştiu că este o perioadă firească, pentru că vechiul meu corp trebuie să moară mai întâi, bucăţică cu bucăţică, pentru ca noul

meu corp să renască, asemenea păsării Phoenix, din propria sa cenuşă.

Acum pot să-mi recunosc mai uşor stările, emoţiile, sentimentele. Am învăţat să mă observ şi să fiu atentă la limbajul corpului. Ego-ul meu, atât de puternic altădată, a început să se echilibreze, să se armonizeze şi să înţeleagă că trebuie să trăiască în unitate cu Fiinţa. Iar aceasta devine, clipă de clipă, mai prezentă şi mai coerentă. Astfel, am început să fiu din ce în ce mai mult în zona de centru şi de echilibru, iar acest lucru se vede uşor de către ceilalţi.

Într-o zi, pipăind aerul cu mâinile, am conştientizat ceva. Când simt frecvenţa aceasta nouă de energie în mâini, ating Adevărata Fiinţă. Când am văzut cum „cerul devine nisip de Lumină strălucitoare, rotitoare, cu jocuri de artificii, ale căror scântei se împrăştie în toate direcţiile", am văzut adevărata esenţă a Fiinţei. Când am auzit sunetele de frecvenţă înaltă, am auzit de fapt frecvenţa ascunsă a Fiinţei, ,,vocea subtilă"/ ,,sunetul Anahat"/,,vocea lui Brahma" din vechile scrieri. Când am simţit mirosul de plantă care înverzeşte sub ochii mei, am mirosit cu adevărat Fiinţa. Am pipăit, văzut, auzit şi mirosit Fiinţa în esenţa Ei. Când am simţit iubirea nepământeană a Luminii albe, am simţit îmbrăţişarea adevărată a Fiinţei, legătura nesfârşită care mă uneşte cu Ea. Am conştientizat Fiinţa în esenţa Ei şi, în acel moment, am înţeles că am acces *permanent* la toată informaţia şi cunoaşterea Sa, pentru că Eu sunt toate acestea la un loc. Aşa am devenit Eu însămi, Vindecarea şi Reconectarea.

În toată această experienţă, m-am regăsit în imaginea unui copil care învaţă să vorbească mai târziu. Stă şi ascultă, înmagazinează tot ceea ce-i este necesar şi, dintr-o dată, te trezeşti că el vorbeşte perfect. Tot aşa şi eu, am primit 50 de ani lecţii al căror adevăr nu l-am desluşit atunci. Dar toate s-au

aşezat cuminţi în arhiva personală de informaţii şi acum, pot să le înţeleg mesajul ascuns.

Atâta bogăţie de experienţe, atâtea adevăruri ascunse într-o multitudine de lecţii, pe care Viaţa mi le-a oferit cu dărnicie şi pentru care îi mulţumesc din suflet. Şi clipă de clipă, atunci când vine momentul pentru ele, din arhiva ascunsă răsar alte şi alte nestemate de nepreţuit. Înţeleg şi văd perfecţiunea universală, în propria mea perfecţiune.

PAGINI PENTRU CEI CARE CRED ÎN MIRACOLUL ŞTIINŢEI

Şi toate acestea au început odată cu experienţa Reconectării Personale, care m-a purtat la graniţa dintre religie, filozofie şi fizică cuantică, acolo unde acestea îşi dau mâna ca să cunoască, dintr-o perspectivă unitară, o aceeaşi lume. O lume plină de magie, în care „Trinitatea" există şi totul este posibil, care mi-a confirmat că Universul nostru interior este asemenea celui exterior şi că întreaga cunoaştere trebuie să înceapă cu mine însămi.

Aşa am înţeles, pentru prima oară, complexitatea reală a propriului meu corp, în care miliarde de celule şi-au unit propria inteligenţă într-o voinţă comună, pentru a crea un organism *unitar* perfect şi a-mi arăta ce înseamnă ,,unitate în diversitate".

Am înţeles că totul începe cu o simplă întrebare: „Ce sunt? Sau cine sunt?" Pentru că dacă ştii ce eşti, poţi să-ţi alegi cine eşti, în funcţie de momentul tău de evoluţie. Vă aduceţi aminte ce am scris în Jurnal? „Nimeni nu-ţi poate spune cine eşti. Trebuie să afli singur cine eşti. Apoi trebuie să te obişnuieşti cu asta."

Pornind de la răspunsul la această întrebare am verificat, fără a-mi fi propus acest lucru în vreun fel, multe dintre ideile esenţiale care stau la baza fizicii cuantice.

Am experimentat adevărul că toate sistemele materiale

posedă o caracteristică principală: dualitatea undă-particulă. Am simţit că totul în Univers este vibraţie şi am observat cum corpul pacienţilor mei începe să vibreze. Eu însămi am simţim că-mi pierd însuşirile materiale şi capăt esenţa unei unde. Vă amintiţi? Am simţit „cum mă învârteam şi eram vibraţie care curgea în spaţiu; eram vibraţie – undă şi sunet – care se învârtea în spaţiu".

Deoarece micuţul atom poate face un salt de la o stare la alta, fără a trece prin stadiile intermediare, cu *emisia* unei cantităţi cuantice de energie luminoasă, am înţeles că propria noastră evoluţie, printr-un salt al conştiinţei de la o dimensiune la alta este posibilă, iar ,,veriga lipsă" nu există, pentru că nu poate exista.

Am verificat în practică existenţa acelei proprietăţi stranii de ,,non-localizare" cuantică, prin care particulele aflate la distanţă unele de altele, pot să interacţioneze, ca şi cum ar fi interconectate. Vă aduceţi aminte că am ştiut, de la o distanţă de câteva sute de kilometri, când s-a născut nepoţica prietenei mele? Sau vă amintiţi de reţelele luminoase pe care le-am văzut? „În timp ce ţineam ochii închişi, am văzut o reţea spaţială strălucitoare. Erau puncte foarte strălucitoare, cu dispunere spaţială, în adâncime, legate între ele prin linii cu aceeaşi dispunere în spaţiu. Simţeam cum ameţesc în imensitatea aceea mişcătoare şi strălucitoare…" „Noaptea trecută am văzut din nou o reţea spaţială – dar altfel. De data aceasta, era formată doar din multe linii, care formau o reţea întreţesută. Liniile treceau unele peste altele, pe sub şi printre celelalte. Şi totul avea o consistenţă spaţială. Eram într-o reţea de linii strălucitoare." Aşa am devenit una cu toate celelalte, până la graniţa când fluturele m-a lăsat să-l ating, iar stăncuţa s-o mângâi.

Astfel, am înţeles că toţi şi toate *suntem* ,,celule" de o natură foarte specială, din ,,corpul" unei Fiinţe de o putere şi

factură dosebite, în care lumina, energia şi iubirea sunt ,,Acasă". O Fiinţă care a devenit conştientă de Sine însăşi şi cu puterea minţii a început să creeze, să se multiplice la nesfârşit şi să se autocunoască cu ajutorul nostru.

Ca şi în cazul micuţelor celule care alcătuiesc corpul omenesc, fiecare celulă din cadrul acestei Fiinţe *are* conştiinţa Fiinţei, dar *şi* pe a sa proprie. Şi are *aceleaşi* caracteristici ca şi Fiinţa. Iar Fiinţa creşte şi se dezvoltă *cu* fiecare celulă care a trecut pragul *de* conştientizare.

Vă amintiţi cum am simţit că însăşi Fiinţa se reorganizează? Şi înţelegeţi de ce oamenii sunt fascinaţi de jocurile piramidale? Ceea ce face ca aceste jocuri să nu funcţioneze pe termen lung, este propria noastră incapacitate de a percepe în mod conştient, infinitul. În momentul în care oamenii pot trece peste credinţa propriului joc finit, acesta devine unul fără sfârşit.

Am trăit fenomenul cunoscut drept ,,colapsul funcţiei de undă", care aduce realitatea în existenţă. În fizica cuantică, nu contează intensitatea unui câmp energetic cuantic, ci forma şi structura sa – o forţă nu trebuie neapărat să fie activă, ea poate exista doar ca potenţial. Fizicienii Niels Bohr şi Werner Heisenberg au arătat că nu se pot face observaţii obiective, deoarece observatorul, prin acţiunea sa de observare, *modifică* starea cuantică a sistemului observat.

Vă amintiţi de florile care înverzeau sau se ridicau sub ochii mei? Şi nu-i aşa că acum înţelegeţi de ce în Vindecarea Reconectivă, practicianul este într-o permanentă observare conştientă? Observarea conştientă a unor unde mici şi nevăzute, face ca acestea să se transforme în materie, materializează particulele în existenţă.

Concentrarea asupra a ceea ce doreşti în viaţă, reprezintă calea materializării propriilor tale dorinţe – credinţa trebuie să fie mare şi statornică, fără îndoieli, iar voinţa, pe măsură.

„Vrednic este, Doamne şi Dumnezeul nostru, să primeşti slava şi cinstea şi puterea, căci Tu ai zidit toate lucrurile şi *prin* voinţa Ta ele erau şi s-au făcut.” (Apocalipsa 4:11) Lucrurile erau ca şi potenţial, dar acum au căpătat formă.

Dacă veţi înţelege că atomii sunt în proporţie de 99,9999% „spaţiu gol”, veţi avea imaginea unui potenţial *imens* de creaţie. Vidul nu este gol, ci *plin* de energie şi informaţie, într-un cuvânt, de potenţial. În lumea materială, creierul este cel care elimină vidul din realitatea noastră.

„Creaţia este în umbra lui Dumnezeu”, pentru că starea de vid a Fiinţei are potenţialul Luminii în el. Odată ce Lumina apare, întunericul dispare, devine umbra Luminii şi Creaţia poate fi materializată. Toate etapele noastre de dezvoltare întru conştientizare *există* în această stare ca şi informaţie, sub forma unui tipar energetic predefinit.

Kundalini nu este altceva decât ceea ce astrofizicienii numesc ,,energia neagră” – energia primordială din propria noastră stare de vid. Fizica cuantică, religia şi filozofia îşi dau mâna, pentru a vorbi despre aceleaşi lucruri.

Am conştientizat că Universul fizic este structurat din lumină şi că este o manifestare particulară în timp, a Universului cu infinite dimensiuni. Totul este Lumină, pentru că aceasta există ca şi potenţial, chiar în starea de vid. Vă aduceţi aminte ce am scris în Jurnal? „Aşadar, lumina şi întunericul sunt în realitate acelaşi lucru.” „Dualitatea nu a fost o stare naturală, ne-am autoimpus-o.”

Am conştientizat existenţa, în *simultaneitate*, a unui număr infinit de universuri legate între ele. Apoi, am regăsit în mine un Univers cu infinite lumi paralele şi dimensiuni, propriile mele portaluri – ,,găuri negre” sau ,,albe”, în a căror vecinătate legile fizicii sunt puternic modificate şi a căror esenţă este lumina. Vă amintiţi cum eram într-un tunel negru şi

simţeam că mă ridic? Dar de Lumina albă care m-a cuprins prima dată?

Pentru a fi în alte lumi, *nu* este necesară o călătorie *în spaţiu*, cu viteza luminii. Pretutindeni, *chiar* în noi, există astfel de deformări a spaţiului-timp, care pot fi accesate prin transformări ale câmpului conştiinţei. Am înţeles că singură am cheia spre aceste tărâmuri de vis – prin accesarea frecvenţei iubirii (care coincide cu cea a luminii), conştiinţa poate pătrunde în planul cvadrimensional şi mai departe, părăsind zona spaţiului-timp fizic şi pătrunzând în zona spaţiului interior atemporal, cu infinite dimensiuni. Vă aduceţi aminte? „Eram cufundată într-o mare de iubire, caldă şi moale. Simţeam cum sunt iubită. Nu era timp sau spaţiu, eu nu eram Steluţa. Dar ciudat, doar eram. Era o senzaţie de ceva cunoscut şi foarte apropiat. De ,,Acasă"… Şi atunci am înţeles ce înseamnă Absolut, Nimic, Eternitate şi Infinit. Le-am înţeles pe toate, fără să ştiu nimic."

Fizica cuantică ne oferă cheia ştiinţifică pentru *a fi* în două locuri în acelaşi moment, ne oferă imaginea lumilor paralele şi a multidimensionalităţii. Eu încă trăiesc în lumea materială a dimensiunii a treia, dar aparţin de drept dimensiunii a patra, învăţ să-mi menţin permanent starea de conştiinţă specifică dimensiunii a cincea şi accidental, călătoresc în alte dimensiuni superioare, *fără* ca să fi plecat de aici.

Am înţeles că filmul SF ,,Ziua cârtiţei" poate deveni o realitate şi că există posibilitatea naşterii unor universuri *închise*, ciclice. „Într-un câmp gravitaţional intens, spaţiul-timp se curbează, iar viitorul unei particule devine trecutul alteia." (David Deutsch) „Cauzalitatea o ia razna, viitorul şi trecutul se întrepătrund, iar influenţele cauzale nu mai pot fi definite." (Roger Penrose)

Ca să demonstrez acest lucru, am să vă spun acum povestea promisă, cu ceva vreme în urmă. Ştiţi că Alina, fetiţa

mea cea mică, este avocat stagiar, în Baroul de la Bucureşti. Dar lucrurile nu s-au desfăşurat atât de simplu – am primit o lecţie. Anul trecut, Alina n-a reuşit la examen. La cel mai simplu test, a primit o notă pentru care nu am fost pregătiţi. Am făcut contestaţie şi am solicitat să vedem teza, dar această solicitare ne-a fost refuzată, printr-o scrisoare oficială.

„Există doar două variante, Alina. Prima, accepţi că teza ta este de 2,25." „Bine, dar teza mea este de 9,50" – a izbucnit Alina. „Aceasta era varianta cea mai uşoară. Nu trebuia decât să te apuci serios de învăţat, pentru ca anul viitor să fie altfel. În a doua variantă, trebuie să munceşti mai mult cu tine însăţi. Trebuie să descoperi acel ‚ceva', pe care l-ai făcut sau nu, dar pe care trebuie să-l corectezi. Este vorba despre tine." Când am spus aceste cuvinte, n-am realizat că am doar o parte din adevăr. Totuşi, lucrurile s-au rezolvat – Alina a avut timpul necesar ca să intre în programul de masterat.

Anul acesta, s-a prezentat din nou la examenul de admitere în Baroul de la Bucureşti. Şi pentru a doua oară, teza la care a făcut foarte bine, a primit o notă de 2! De data aceasta, eu nu mai eram cea de anul trecut. Îmi recăpătasem liniştea interioară şi încrederea în propriul meu copil. *Nu* m-am îndoit nicio clipă că *este* admisă în Barou. Şi Alina a procedat la fel. În plus, a avut de data aceasta curajul să-şi depăşească frica de anul trecut, când n-a vrut să lupte pentru propriile ei drepturi. „De data aceasta, dacă la recorectare nu sunt corecţi, îi dau în judecată. O să solicit corectarea tezei de către o persoană independentă şi am să cer daune pentru perioada cât nu mi-am putut practica profesia de avocat." Am zâmbit. „În clipa aceasta, tu chiar ai intrat în Barou." Şi aşa a fost. Nota primită la recorectare i-a permis Alinei să treacă uşor de acest examen.

Dar a mai fost ceva. Atunci când am aflat rezultatul prima dată, am mers singură într-o cameră. M-am aşezat în genunchi şi m-am rugat ca Alina să primească doar ceea ce trebuie să primească. În timpul rugăciunii, ştiu că lacrimile au

început să-mi curgă pe obraji. Nu m-am rugat ca ea să intre, ci *doar* să primească ceea ce trebuie să primească. Mai târziu, Alina mi-a spus că a intrat într-o biserică şi s-a rugat la fel – pentru ceea ce trebuie să primească.

Tot timpul, am avut credinţă în reuşita ei. Vindecarea a început cu mine, dar a continuat cu ea. Eu mi-am vindecat frica pentru nereuşita ei, neîncrederea în propriul copil şi îndoiala că va fi bine, iar Alina şi-a vindecat frica de a lupta pentru drepturile ei. Cum ar fi putut să intre într-un sistem în care ea nu putea să-şi apere propriile drepturi? Cum ar fi putut să le apere pe ale celorlalţi? Pentru ca sistemul s-o accepte, avea nevoie de putere. De voinţă… Şi, amândouă am trecut cu bine peste propriile noastre lecţii.

Deoarece inima produce unde electrice şi magnetice mult mai puternice decât creierul, am reuşit să trecem de realitatea creată de propria noastră minte. Experienţa aceasta mi-a arătat că timpul *nu* este liniar şi că, uneori, trecutul poate să ajungă din urmă prezentul.

Dar mi-a arătat şi altceva: cât de *importantă* este rugăciunea în viaţa noastră. *Nu* contează ceea ce spunem, *ci* modul în care o facem. *Nu* contează numele folosit, *doar* să conştientizăm că ne adresăm Singurului Creator a Tot Ceea Ce Este. Este cea mai uşoară şi mai directă cale de transmitere a informaţiei, către Centrul de procesare al propriei mele Fiinţe, care prin apariţia Sufletului în corpul fizic, este chiar Fiinţa. Cum iubirea şi lumina au *aceeaşi* frecvenţă, *informaţia* se transmite *instantaneu*.

Deoarece rugăciunea înseamnă a spune ceva din suflet, *folosim* cuvintele drept unealtă de creaţie, iar vibraţiile cuvintelor *trezesc* puterile latente ale Fiinţei noastre. Nu uitaţi însă că sunteţi creatorul propriei voastre realităţi şi doar *voi* vă puteţi rezolva situaţiile apărute. Observaţi-le atent, observaţi-vă şi descoperiţi în voi ceea ce trebuie vindecat. În timpul unei

rugăciuni asta facem: ne punem în ordine propriile impresii, gânduri, emoţii, sentimente, trăiri şi credinţe. Rezolvarea este doar în noi şi *nimic* nu există în exteriorul nostru.

Am perceput existenţa câmpului energetic universal, în care toate elementele sunt corelate la nivel subatomic, cuantic. Vă amintiţi cum am văzut în aer minusculele particule strălucitoare, asemenea unui „nisip de Lumină" care „se împrăştie în toate direcţiile"? Sau cum spuneam că am ajuns „să dau căldură pe interior"? Nu erau nimic altceva decât energia care ne înconjoară, care ne străbate corpul şi pe care ştiu că foarte repede vom învăţa s-o folosim. Iar momentul când am simţit cum valuri de energie intră în mine, a fost propriul moment de conştientizare a *apartenenţei* la acest câmp energetic cosmic. Am înţeles atunci că am oricând acces la energia universală, fără să fac nici cel mai mic efort pentru aceasta.

Am aflat că noi suntem adevăraţii ,,decodificatori de energie" – noi decodificăm şi construim realitatea în interiorul nostru, iar creierul recompune imaginea. Trăim în realitatea propriei noastre minţi, iar realitatea materială este „o iluzie chiar dacă una care durează". (Albert Einstein) Subconştientul nostru deţine programul de decodificare, dar starea de hipersugestibilitate cu care suntem înzestraţi la nivel de creier şi minte, face posibil ca el însuşi să fie reprogramat.

Cum cele mai multe informaţii le primim prin intermediul ochilor, vederea este ,,marea iluzie". Din această cauză, prin observarea atentă, în stare de conştienţă, reuşim să ne dezvoltăm ,,simţul spaţial". Aşa funcţionează lumea magicienilor şi a clarvăzătorilor, însă acest ,,dar" vine în mod natural, odată cu creşterea noastră în conştiinţă.

Trebuie doar să vă lăsaţi mintea să-şi formeze propria reprezentare a ceea ce vedeţi, fără să intraţi în jocul celorlalţi.

Nu încercaţi să încadraţi propriile experienţe în tipare deja cunoscute şi permiteţi-vă să vă reprogramaţi, pentru a face faţă conştiinţei din dimensiunile superioare.

Vă amintiţi cum spuneam că am început să văd şi în partea laterală a capului, fără a-mi schimba privirea? Cum dacă eram atentă puteam vedea fiinţe sau linii asimetrice de lumină strălucitoare? Practic, încep să-mi măresc suprafaţa percepută din realitate.

Noi avem însă şi capacitatea să păcălim actul vederii, folosindu-ne de înţelegerea noastră, a participanţilor la realitatea colectivă, de a vedea într-un anumit fel lumea. Din această cauză funcţionează legea ,,masei critice", necesară schimbării realităţii colective, la nivel de umanitate.

Şi cum am putea să aducem mai uşor în realitate acest lucru, dacă nu *prin* puterea cuvântului – ,,causa causorum" a întregii creaţii? Ioan spunea: „La început era Cuvântul şi Cuvântul era cu Dumnezeu şi Cuvântul era Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; şi nimic din ceea ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El"*. (* *,,Sfânta Evanghelie după Ioan" – Capitolul 1.* N.Ed.)

Înţeleg de ce am simţit nevoia să spun ceea ce am experimentat. Pentru că cei din ,,primul val" *trasează* reperele noii realităţi. Fiecare îşi aduce aportul cu propria sa realitate, adevărul general al realităţii colective fiind deja stabilit: revenirea la Unitate.

Am conştientizat că *suntem* direct răspunzători pentru noi şi pentru creaţia noastră, propria noastră realitate, clipă de clipă. Iar aceasta *influenţează* realitatea omenirii, care este asemenea unui vis colectiv. Şi dacă mintea poate vindeca, propria noastră conştiinţă schimbă realitatea, modificând visul colectiv. Orice este posibil! Magia încetează doar când apar frica şi îndoiala – gândul ascuns în subconştient – noi înşine suntem cei care blocăm înfăptuirea miracolului.

Deoarece undele electrice şi magnetice produse de către

inimă sunt mult mai puternice decât cele emise de către creier, este nevoie de *mai puţine* ,,Fiinţe trezite" ca să schimbăm realitatea colectivă. Dar schimbarea *începe* cu noi. Prin propria noastră vindecare şi alegând să fim conştienţi în momentul de ,,Acum", permitem ca schimbarea să se producă în mod natural.

Am aflat că timpul este o formă cuantică de energie, cu o frecvenţă stabilă, care poate fi depăşită în unele stări de conştiinţă extinsă şi că nu trebuie să curgă neapărat în aceeaşi ,,direcţie" (trecut-prezent-viitor) sau cu aceeaşi viteză. Schimbarea structurii conştiinţei observatorului, produce modificări majore în *percepţia* subiectivă a timpului.

Este nevoie doar de o vibraţie apropiată de cea a luminii, de o creştere mare a frecvenţei de vibraţie a câmpului electromagnetic, iar Reconectarea Personală mi-a oferit fără niciun efort toate aceste condiţii. De aceea, pentru mine timpul curgea uneori altfel şi depindea de propria mea stare de linişte. Când nu m-am mai grăbit, chiar şi cu o viteză foarte mică a maşinii şi un trafic intens în Bucureşti, minutele treceau încet, iar drumul spre serviciu se parcurgea în timp record.

Cu mulţi ani în urmă, am avut un vis care m-a atenţionat să nu ies a doua zi din casă. Am ales însă să nu ţin seama de el. Într-adevăr, am avut un accident ale cărui urme încă sunt vizibile pe mâna mea stângă. Dar a fost propria mea alegere. Şi mai ales, atunci ştiam şi credeam că timpul curge liniar. Nu aveam conştientizarea că pot schimba ceva în lumea propriului meu timp.

Odată conştientizat acest aspect, pot înţelege că premoniţiile nu sunt decât simple atenţionări, dar că stă în putinţa mea să aleg să fie altfel. Trebuie doar să renunţăm la credinţa că nu putem să modificăm ceea ce urmează să se întâmple şi că nu putem interveni în trecut. Viitorul şi trecutul nu fac parte dintr-un timp liniar. Când am conştientizat asta, putem schimba orice dorim în propria noastră viaţă. Trăind în

prezent, putem chiar vindeca trecutul şi putem gestiona altfel propriile experienţe.

Recitind Jurnalul, veţi recunoaşte propriile mele călătorii în timp: trecut şi viitor, toate se împletesc în momentul prezent. Am conştientizat astfel, *simultaneitatea* evenimentelor şi am simţit că este posibilă *unificarea* dintre trecut, prezent si viitor. Am înţeles că un singur punct conţine în el toată evoluţia. Nu-i aşa că şi voi aţi observat cum toată istoria vieţii pe planeta noastră se regăseşte în micuţul embrion omenesc?

Am simţit cât de mult seamănă, până la identitate, Universul multidimensional şi Conştiinţa multidimensională – deşi una singură, Conştiinţa există în fiecare plan al Universului, fiecare dimensiune având propria stare de conştiinţă specifică, iar schimbarea frecvenţei de vibraţie a conştiinţei, ne oferă experienţe diferite. O regăsim în noi sub forma conştiinţei de sine, cu momente de luciditate din prezent şi sub forma Conştiinţei Cosmice, cu acces nelimitat la trecut-prezent-viitor.

Postularea unei conştiinţe cuantice universale poate fi aşadar valabilă. Am înţeles că experienţa mea de conştiinţă extinsă a avut ca rezultat o schimbare în nivelul de conştientizare. Nu realitatea s-a schimbat, ci *perceperea* mea asupra realităţii.

Am experimentat starea de tranziţie a ,,punctului zero", zona în care conştiinţa *poate* face propriul salt în evoluţie. Vă amintiţi? Am simţit că am murit şi am reînviat. Dacă ai curajul să fii în ,,punctul zero" al propriei tale Fiinţe, întâlneşti o stare de potenţialitate maximă, în care organismul se regenerează complet şi apar vindecări spontane, chiar în boli grave. Aceasta poate deveni tehnologia viitorului, cu singura condiţie ca noi să ajungem la conştiinţa lumilor superioare.

Am înţeles că procesul de conştientizare este adevăratul nostru ,,salt cuantic" şi că ,,iluminarea interioară" are loc *în*

momentul experimentării unor dimensiuni superioare. Eu mi-am finalizat propriul ,,salt cuantic" din „Acum" şi trebuie doar să mă obişnuiesc să-mi menţin starea de conştienţă specifică dimensiunii a cincea, ca o stare permanentă de a fi.

Am învăţat că ADN-ul nostru are o influenţă *directă* asupra lumii înconjurătoare. Informaţia sparge barierele fizicii clasice, iar diferenţa de timp dintre emiterea unei emoţii şi reacţia ADN, practic nu există. Noi influenţăm direct structura ADN-ului nostru prin gândurile, sentimentele, emoţiile şi convingerile noastre, iar aceste modificări se propagă în trupul nostru şi în afara noastră, pe distanţe extraordinar de mari, influenţând tot ceea ce există pe Pământ. Cercetările efectutate au arătat că stările de furie, frustrare sau stres, blochează multe dintre codurile de ADN, iar că revenirea la stări de fericire, recunoştinţă şi iubire, permite deblocarea acestora.

Ca să vă daţi seama că am dreptate, am să vă povestesc ceva. Într-una din zile, Virgil a adus acasă un ghiveci cu o floare deosebit de frumoasă. A uitat însă s-o spele, iar eu abia terminasem curăţenia în apartamentul nostru de la Bacău.

Simţeam frica şi nu realizam c-o simt. Şi apoi am simţit frustrarea. „De ce am muncit atât de mult degeaba, dacă tot nu se păstrează curăţenia?" M-am uitat la Virgil şi l-am certat: „De ce ai adus floarea acasă? Nu putea să rămână la ţară? Este o grijă în plus!"

A doua zi, când am intrat în cameră, am găsit o plantă fără viaţă. Nu mai avea nicio frunză verde, toate se ofiliseră. Atunci n-am ştiut ce să fac. Mi-am amintit de cealaltă plantă, ofilită când am avut probleme la vechiul loc de muncă. Şi din nou frica şi-a făcut apariţia: „Dacă doar asta pot crea?" Din nou, am sesizat îndoiala în mine, în ceea ce sunt, în ceea ce am aflat, în ceea ce pot cu adevărat.

Au trecut câteva zile şi nu s-a întâmplat nimic altceva, decât că planta adusă a rămas fără nicio frunză! Au căzut toate.

Deodată, am simţit nevoia să mă aşez în genunchi în faţa plantei. Cu ochii închişi şi lacrimile pe obraji, i-am cerut iertare. Miracolul s-a produs – un miros puternic de verde m-a făcut să deschid ochii şi să zâmbesc. Rămurelele uscate înverzeau sub ochii mei. Planta m-a iertat şi a simţit că este iubită şi acceptată în casa noastră.

A doua zi, m-am uitat la ea cu atenţie. Frunzuliţe mici şi verzi au început să apară peste tot. În fiecare zi vorbesc cu ea şi-i spun cât de mult o iubesc, cât este de verde şi de perfectă, cât sunt de fericită că m-a iertat şi a ales să rămână cu noi. Şi zilnic, apar din ce în ce mai multe frunzuliţe. Planta mea a revenit la viaţă. Mai este oare nevoie de o altă demonstraţie?

Avem toată puterea. Putem crea aşa cum dorim, dar *iubirea* creează perfecţiune şi vindecă. Este cea mai puternică frecvenţă energetică şi Fiinţa este în esenţa Sa, doar iubire. Trebuie să înţelegem că ceva din noi a produs realitatea pe care o trăim. Că noi suntem cei care facem ca lucrurile să se întâmple în jurul nostru.

Trebuie să reînvăţăm să nu-i judecăm pe ceilalţi şi să ne cerem iertare când ceva nu este aşa cum am dori să fie. Dar, pentru ca iertarea să se producă, trăirea trebuie să fie autentică şi pe deplin *sinceră*, iar noi să fim puternic *ancoraţi* în prezent.

Consecinţa imediată este un sentiment de iubire, semnul că vindecarea a început. „Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău şi cu toată puterea ta.' Iată porunca dintâi. Iar a doua este următoarea: ‚Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi'. Nu este altă poruncă mai mare decât acestea." (Marcu 12:30,31)

Cât de simple sunt rigorile stiinţei, odată ce ai experimentat! Aduceţi-vă aminte că pot crea propria mea realitate, în mod inconştient *sau* conştient. Dacă eu cred cu tărie că Pământul este o stea şi *vreau* să demonstrez acest lucru, voi găsi căile şi mijloacele spre a o face. În realitatea mea, dacă

voi găsi suficienţi oameni care să creadă în acest lucru, voi veţi învăţa despre steaua numită Pământ şi legile specifice care guvernează propria sa lume.

Despre asta vorbim – cum propriile realităţi, mai mult sau mai puţin luminoase, *influenţează* realitatea colectivă, care *conţine* toate aceste creaţii. Este suficient să se atingă masa critică şi realitatea mea, devenită între timp şi realitatea altora, devine realitatea tuturor. Şi pentru că am pornit de la o idee, care între timp a devenit teorie, *pot* s-o complic oricât de mult doresc şi să încerc să-mi *ajustez* realitatea după ea.

A venit momentul să eliminăm orgoliul personal din actul creaţiei. Modelul teorie-practică *trebuie* să devină modelul practică-teorie. A venit momentul să înţelegem că *uneori* este necesar să *accepţi* experienţele care vin spre tine şi să-ţi *simplifici* modul de gândire, de exprimare şi comunicare pentru propriile idei. Suntem în plină revoluţie de *întoarcere* la Unitate.

Fiinţa din care facem parte *a ales* cea mai simplă cale şi *a decis* schimbarea realităţii colective. Ea *a hotărât* că vechiul joc a luat sfârşit şi trebuie introdus, la nivel colectiv, noul joc. Jocul cel vechi începuse să ne placă suficient de mult ca să nu vrem să ieşim din el! Ca să înţelegem noile reguli de joc, este *nevoie* doar de propria noastră creştere în conştiinţă. Deoarece Adevărata Fiinţă este doar iubire, iar Lumina are aceeaşi frecvenţă energetică ca şi iubirea, aceasta este calea către pace, armonie, echilibru în cadrul Universului şi în interiorul fiecăruia dintre noi.

Noul joc aduce cu sine o schimbare: ştiinţa, religia şi filozofia *trebuie* să se simplifice îndeajuns de mult ca să vorbească acelaşi limbaj, care să poată fi înţeles de către oricine. Practic, trebuie rescrise pentru vremurile de acum, pentru că ele sunt aspecte *simultane* ale „Omului Divin”. Acesta este un exemplu practic pentru cum a funcţionat „amestecarea limbilor”.

Nevoia de simplificare este un adevăr greu de acceptat pentru omenirea care a încercat să devină din ce în ce mai sofisticată, să-şi complice din ce în ce mai mult realitatea, prin complicarea fiecărui aspect al său. Mi-am adus aminte de o glumă care circula în mediul ingineresc. Şi noi inginerii putem complica lucrurile… Pornind de la banalul 2+2=4, mintea inginerească te purta prin demonstraţii, relaţii şi adevăruri complicate din matematică şi fizică, până se ajungea la nişte ecuaţii dificile, tocmai bune pentru a mângâia orgoliul vreunui savant erudit sau student eminent la Politehnică. Şi totuşi, 2+2=4 şi atât! *Mai bine* văd ce pot să fac mai departe cu acest adevăr, acceptat de atât de multă vreme, la ce-mi foloseşte, decât să încerc să demonstrez acest lucru prin cât mai dificile şi mai sterile metode!

Creşterea în conştiinţă, *prin* propria experienţă, conduce la simplificarea *naturală*, a tuturor aspectelor care ţin de propria realitate şi de realitatea colectivă. Era nevoie însă de nişte *repere* care să centreze realitatea colectivă, „noul joc", între anumite limite. Asta facem toţi cei care suntem în „primul val de trezire". Dar după primul val urmează al doilea, al treilea şi multe altele după ele. Fiecare nou-venit va completa acest puzzle uriaş cu propria sa creaţie, iar creaţia colectivă va prinde cu adevărat viaţă. A venit momentul să ştim că salvarea *nu* vine din afara noastră, că noi suntem cei care *alegem* sau nu să fim acum „a doua venire a lui Christos pe Pământ". A venit momentul să înţelegem că tot ce avem nevoie se află în interiorul nostru.

PAGINI PENTRU CEI CARE N-AU UITAT CĂ MAGIA EXISTĂ

A venit momentul, să vă povestesc despre lucrurile pe care abia târziu le-am înţeles. Este vorba despre naşterea Sufletului în corpul fizic şi despre călătoriile conştiente în „Astral". Omul este o triadă formată din Corp, Suflet şi Spirit,

iar până acum, Sufletul nostru ceresc/Sinele Divin/propriul nostru Creator a fost mediatorul între Spirit şi Corp. *Avem* un Suflet, *dar* suntem Spirit.

Sufletul are „un corp ultrasensibil şi material, cu ajutorul căruia călătoreşte prin spaţiu, denumit corpul astral, care are ceva omenesc şi ceva divin… Numele ocult al corpului nostru astral este format din două nume: ZAPHNATH PAANEAH. Primul nume corespunde Astralului nostru inferior. Al doilea este Fiul, Christosul nostru Cosmic, care ne *leagă* personalitatea fizică cu iminenţa supremă a Tatălui Solar. Corpul astral este dotat cu toate simţurile necesare pentru a investiga marile mistere ale vieţii şi ale morţii. Mintea, voinţa şi conştiinţa sunt în Astral… În trecut am avut alte corpuri, alte existenţe şi în afara corpului fizic ni le putem aminti, le putem retrăi cu exactitate deplină”*.

Vă aduceţi aminte de aripile care se pliau pe lângă mine ca să pot reintra în corp? Dar de zbaterea puternică de aripi pe care am simţit-o? Sau de mine în celelalte ipostaze? Vă amintiţi de fiinţele nevăzute, care au spus că nu sunt de-a lor?

* informaţiile se regăsesc în cărţile scrise de către *Samael Aun Weor* şi sunt extrase din cursul despre *„Dedublarea astrală” – Asociaţia Gnostică de Studii Antropologice şi Culturale (AGEAC).* N.Ed.

Până acum, corpul fizic nu însemna „Acasă” pentru Suflet. În fiecare zi, Sufletul nostru ceresc călătorea – o părticică din El, sub formă de conştiinţă, a fost trimisă pe Pământ, să „experimenteze” – noaptea îşi folosea corpul astral pentru a pleca spre Sursă, spre „Acasă”, fără ca noi să fim conştienţi de asta.

Purtam în noi doar *esenţa* divină, materialul necesar pentru apariţia *propriului* nostru suflet în corpul fizic. Aceasta *era* propria noastră conştiinţă. Dar conştiinţa în sine *nu* este

suficientă. *Trebuie* să se producă fenomenul de *conştientizare*, adică de trezire a conştiinţei. Trebuie să aibă loc propria noastră explozie în Lumină, propriul nostru „Big Bang". Acesta este momentul în care începe drumul prin care „Nefiinţa" devine „Fiinţă". Povestea cu „uriaşul fără suflet" este adevărată – conştiinţa trebuia întâi *să crească* şi să se maturizeze, înainte de a se trezi pentru a deveni *suflet omenesc*.

În procesul de conştientizare avem *două* etape distincte. *Prima* etapă o reprezintă fenomenul de „iluminare interioară", produs *în momentul* experimentării unor dimensiuni superioare şi care este „saltul nostru cuantic la nivel cerebral, *corelat* cu expansiunea conştiinţei". Pentru mine, acesta a fost momentul de călătorie iniţială, în Lumina albă, când „am înţeles ce înseamnă Absolut, Nimic, Eternitate şi Infinit".

Urmează etapa de conştientizare propriu-zisă, maturizarea noastră la nivel de *autocunoaştere* – „adevăratul salt cuantic, întâi spre o structură unitară a subsistemelor cerebrale, apoi la un nivel superior de înţelegere al minţii şi o sferă mai extinsă de cuprindere a conştiinţei". În felul acesta, este posibilă apariţia adevăratei Fiinţe trezite, care poate face trecerea spre o dimensiune superioară.

A doua etapă de conştientizare *începe* cu „trezirea lui Kundalini", nimic altceva decât energia primordială din *propria* noastră stare de vid. Este momentul în care aceasta *activează* propriile noastre coduri şi chei ADN, care se găsesc în interiorul corpului eteric şi care *declanşează* trezirea la *diferite* intervale. Vă amintiţi că am perceput acest lucru ca pe un „cifru personal", pe care am reuşit să-l scriu în formă matematică? Toată evoluţia noastră ulterioară, toate etapele noastre de creştere întru conştientizare *există* deja sub formă de informaţie, în propria noastră stare de vid, sub forma unui tipar energetic predefinit.

Dacă avem *suficientă* conştienţă să putem trece prin

înălţarea fizică, declanşatoarele prestabilite vor fi activate, determinând desfăşurarea unui proces *automat*, care conduce *în final* la transformarea corpului fizic, prin apariţia noului nostru „corp eteric cristalin de lumină", care ne va însoţi în dimensiunile a cincea şi a şasea. Vă amintiţi ce am scris în Jurnal? „Eu nu fac nimic, toate vin spre mine la vremea lor şi fără niciun efort din partea mea. Interesant este că, într-adevăr, nu trăiesc niciodată aceeaşi experienţă de două ori şi nu pot să determin eu, ceea ce urmează să cunosc. Aşa că, las totul să curgă în voie şi mă bucur de fiecare clipă de Magie."

Acest proces presupune desfăşurarea unei întregi „transformări alchimice", care are loc în *interiorul* Fiinţei noastre. Practic, nimic nu se desfăşoară în afara noastră. Odată cu deschiderea primei chakre, „laboratorul" s-a mutat în propria noastră viaţă. „Roata Samsarei" (experienţa perpetuă în lumea materială) funcţionează pentru noi, atât timp cât conştiinţa nu *s-a trezit* – din acest moment, *începe* evoluţia.

În procesul alchimic al Fiinţei noastre, putem *alege* să fim ajutaţi şi de către alţii. Deoarece Creatorul se experimentează pe Sine cu ajutorul transferului de energie sexuală, chakra inimii joacă un rol deosebit de important în propria noastră evoluţie – când *ambii* parteneri au această chakră puternic activată, *există* potenţialul electromagnetic, pentru deschiderea chakrelor următoare. Astfel, am înţeles cât de importante au fost pentru mine, toate relaţiile *adevărate* de iubire, care m-au însoţit pe acest drum. Fiecare relaţie m-a dus până unde putea s-o facă, iar Reconectarea Personală *doar* a continuat procesul început cu mult timp înainte.

Cheia propriei noastre evoluţii o reprezintă *transmutarea* frecvenţei energetice a iubirii, în octave superioare, *până la* frecvenţa pe care o are Creatorul. Ca să *creezi*, trebuie s-o faci *din* iubire (conştientizarea *devine* stare de fapt) şi *cu* iubire (folosirea acestei frecvenţe înseamnă *aducerea* Luminii în zona noastră primordială de vid informaţional). Este *evoluţia* de la o

conştiinţă dual㠹 la una a „Unimii”. Dar, dacă n-ai făcut pasul spre conştientizarea Unităţii, vechea cale este corectă, pentru că reflectă propria noastră capacitate de înţelegere a realităţii.

Şi acum, „a face dragoste” *înseamnă* a conştientiza legătura nevăzută dintre noi, permiţându-i să devină din ce în ce mai puternică; înseamnă să înţelegi că familia poate redeveni un organism unitar şi însăşi celula de bază a societăţii omeneşti; înseamnă a-l respecta, înţelege, accepta pe celălalt, a-l iubi mai presus decât pe tine, fără a-i cere nimic în schimb, dar *lăsându-i* spaţiu pentru a fi el insuşi, într-o relaţie care înseamnă „noi”. Practic, ai ajuns la *primul* pas întru conştientizarea apartenenţei la Unitate. Şi totul *începe* prin a te iubi pe tine însăţi – cu tandreţe, înţelegere, acceptare, iertare – a te iubi în mod *total*, aşa cum eşti.

Odată *trezită* conştiinţa, *apare* Sufletul omenesc. Acest proces a început cu momentul când „chakra Sufletului”/ „Nenumita”/„Daath” s-a deschis, pentru prima dată, în zona propriului meu corp fizic. Vă aduceţi aminte cum am perceput acest lucru? Am simţit întâi o nelinişte profundă şi un fel de greutate în stomac: „Parcă trebuia să se întâmple ceva”. Apoi, „dintr-o dată, am izbucnit în culoare alb-argintie şi am simţit cum sunt cuprinsă de liniştea şi iubirea din adâncul meu”. Am simţit că „L-am descoperit pe Dumnezeu în Mine” şi că „am fost doar Iubire”.

La a doua trecere a lui Kundalini, am ştiut că este o transformare care *nu* are legătură *cu* propria mea *personalitate*. „Acum nu mai este încercarea ta, ci a mea” – am auzit în mine. M-am trezit într-un tunel negru, cu senzaţia ridicării şi a plecării „Acasă” – am simţit că am murit şi am înviat din nou. Atunci a fost momentul meu de călătorie în „punctul zero” al propriei mele Fiinţe, zona în care conştiinţa poate *face* propriul salt în evoluţie – am trăit momentul de reîntoarcere la „punctul de plecare originar”, la întunecimile primitive ale

„NEFIINŢEI” şi la „HAOS”, pentru ca Lumina să „se nască” şi în interiorul meu să apară o nouă creaţie.

Pentru ca Sufletul *omenesc* să se nască, trebuie să facem o călătorie în starea noastră primordială de vid, *dar* ca să creştem şi să evoluăm ca şi conştiinţă, trebuie să ne accesăm propria noastră stare de Lumină. Vă aduceţi aminte cum am perceput, în mod distinct, cele *două* aspecte ale mele? Am vizualizat Lumina din mine sub forma unui „înger alb-argintiu, cu aripi albe ca de lebădă”, iar starea mea de vid sub forma unui înger „mov închis, cu aripile ca de liliac”, care s-au unit în iubire, pentru a deveni Lumină. „Şi mai pot să-ţi spun despre imaginea pe care am avut-o cu cei doi Îngeri care am fost Eu, îmbrăţişaţi. Cel care se uita cu multă dragoste şi mângâia Lumina care s-a născut, era Îngerul Meu mov. Îngerul Meu alb îi ocrotea şi îi îmbrăţişa pe amândoi. Iar Lumina devine din ce in ce mai puternică…”

Nu-i aşa că mesajul din filmul „Căzut din cer” vi se pare altul? Aaron este copilul „Purtătorului Luminii”, nimic altceva decât starea noastră primordială de vid. Şi bineînţeles, el poate să-şi folosească Liberul Arbitru, poate să aleagă să fie de partea Iubirii, ca să trăiască în continuare, pe un „Pământ Nou”.

Întunericul *are* însă două variante: prima – starea noastră primordială de vid, iar a doua – propriul nostru Ego. Cum ar putea încolţi în noi virtuţile, dacă n-ar exista tentaţia? Avem nevoie de propriul nostru Ego, pentru a susţine sentimentul de sine şi a găzdui identitatea ca fiinţă omenească. Dar prin propria lui conştientizare, renunţăm la ignoranţă şi ne recâştigăm libertatea. Aceasta este a doua semnificaţie pentru îngerul „mov închis, cu aripile ca de liliac”, care sunt tot Eu.

După naşterea Sufletului omenesc, vine momentul când trebuie să aibă loc „nunta alchimică finală”, *dintre* acesta *şi* Sufletul divin, pentru a lua naştere *un nou* Suflet în corpul fizic. „A doua venire a lui Christos” vorbeşte *despre* naşterea

Sufletului în corpul fizic, momentul când ne trezim la viaţă şi trăim cu adevărat – în rest hibernăm, fără să ştim ce facem. Evoluţia noastră este una *individuală*, înainte de a fi *colectivă* – fiecare îşi poartă „crucea" şi urcă propriul munte.

Să vă amintesc ceea ce-am scris în Jurnal: „Noaptea trecută citeam, dar era ceva în mine care dorea să merg mai repede la culcare – cumva, o nerăbdare dureroasă… Când am mers în pat, am auzit din nou sunetele de frecvenţă ridicată şi s-a deschis o nouă chakră. De data aceasta alb-viorie, strălucitoare, în creştetul capului – eram culoare, dar eram cumva în afara capului meu! Senzaţia a fost în afara capului şi în zona calotei superioare… Dar eram tot Eu, deşi în corpul meu astral! Apoi am putut vorbi, am putut să articulez cuvinte! ‚Nu te mai teme, de Acum Sunt Aici, Sunt cu tine. Totul este bine.' Am ştiut că nu trebuie să fac nimic corpului, fiindcă el *nu* există *Acum* pentru Mine, decât sub formă de proiecţie. Şi totuşi, Sufletul-Eu simte foarte puternic Focul Spiritului... Când am gândit aşa, am simţit o nouă trecere de foc. De data aceasta foarte intensă – am perceput-o altfel, ca şi cum ar fi intrat prin zona capului. M-a scanat de trei ori, prima oară cu poziţionare îndelungată în zona inimii – ca şi cum aş fi murit… ‚Acum este pentru Mine, nu te teme, totul este aşa cum trebuie să fie.' Când toate s-au terminat, am adormit..."

Acum m-am născut *a doua oară*, aspectul meu s-a maturizat şi poate fi în legătură directă cu Adevărata Fiinţă. Spiritul *nu* mai are nevoie de intermediar, El poate călători direct *prin* Sufletul meu, care acum *devine* funcţional. Dar trebuie să am răbdare – ca să devenim de drept *entităţi* de conştiinţă, *într-o* Conştiinţă *unitară*, Sufletul nou-născut trebuie să treacă printr-o perioadă de tranziţie şi *creştere*, în care să mă cunosc, să mă accept şi să mă învăţ cu Mine însămi, înţelegând că maturitatea înlocuieşte cuvântul „cred" cu „ştiu", iar „eu" devine „noi".

În momentul în care conştiinţa se trezeşte şi apare

Sufletul omenesc, ia naştere *propriul* său corp *astral*. Vă amintiţi cum spuneam în Jurnal că simţeam „cum mă ridic" din mine însămi? Odată cu naşterea Sufletului în corpul fizic, are loc o „contopire" dintre corpul fizic şi corpul astral. Un corp cu o frecvenţă *superioară*, influenţează propriul nostru corp fizic, de frecvenţă mai *joasă*.

Dar nu este suficient. *Aspectele* noastre psihologice se unesc şi *formează* „Corpul Mental". Toate corpurile noastre *subtile*, care se manifestă şi sunt prezente doar pe timpul vieţii, *parcurg* o perioadă de purificare, echilibrare, armonizare şi modificare. Cele „3 nopţi de întuneric" reprezintă perioada de timp necesară pentru purificarea celor 3 corpuri: eteric, astral şi mental. Apar astfel corpurile *suprasensibile* („Corpul Mental Solar"=„Corpul Cauzal", „Corpul Astral Solar"=„Corpul Buddhic", „Corpul Voinţei Conştiente"=„Corpul Atmic") şi *vechiul* corp eteric (aflat în legătură intimă cu propriul nostru corp fizic) se modifică. *Ansamblul* celor 3 corpuri suprasensibile *formează* „corpul eteric cristalin de lumină", care favorizează *în timp*, transformarea propriului nostru corp fizic.

Eu devenit acum Suflet, recunosc Spiritul în mine şi devin din ce în ce mai mult Spiritul, până mă contopesc în El, iar El devine Eu. Astfel *aleg* conştient să fiu o Fiinţă trezită, parte din Adevărata Fiinţă şi Liberul Arbitru capătă *sens*. Abia acum pot înţelege cu adevărat ce am vrut să spun în Jurnal prin: „Pe măsură ce mă echilibrez, voi trece la Mine, în Mine, de Mine şi prin Mine către Mine". Este doar propria mea relaţie: *Sufletul omenesc*/*Corpul fizic/Personalitatea mea/Fiinţa trezită* (Este momentul când Fiinţa a finalizat un nou proces de multiplicare a Sa şi are loc „nunta alchimică finală")*/Spiritul*.

Personalitatea mea a recunoscut în Corpul meu naşterea Sufletului omenesc, pentru ca apoi, prin *maturizarea* Fiinţei trezite, Spiritul să fie „Acasă". Tot Eu sunt, *dar* într-o variantă

nebănuită şi de neînţeles pentru mintea omenească de până acum. Şi, tot acum, înţeleg de ce cheia de activare trebuie să funcţioneze de *trei* ori, pentru ca transformarea să fie completă. A treia oară, perioada de tranziţie s-a încheiat şi s-a „născut", cu adevărat, propria mea Fiinţă *trezită*.

Învăţăturile din religiile străvechi făceau *distincţie* clară între revenirea şi reîncarnarea Spiritului. Spiritul *revenea* atât timp cât omul nu era trezit, dar din acest moment se vorbea despre *reîncarnare*. Uitarea nu mai este posibilă, pentru că s-a ajuns deja la „viaţa veşnică". Înţelegeţi de ce Universul este *infinit*? El creşte *cu* fiecare Fiinţă care se trezeşte şi alege în mod *conştient*, să spargă bariera de protecţie, „carantina" impusă pe perioada copilăriei noastre pe Pământ.

Dacă veţi privi cu „alţi ochi" cărţile din religia veche, scrierile ezoterice, poveştile şi filmele SF, veţi înţelege cât de mulţi oameni ştiau sau ştiu cine sunt. Cel mai bun exemplu este binecunoscutul *Psalm 23** (*„*Psalmii lui David"*. N.Ed.), care în ortodoxie este Psalmul 22.

La necazuri, psalmistul foloseşte pronumele la persoana a II-a: „nu mă tem de niciun rău, căci Tu eşti cu mine! Toiagul Tău şi nuiaua Ta mă mângâie; Tu îmi întinzi masa în faţa potrivnicilor mei; Tu îmi ungi capul cu untdelemn; Tu îmi umpli paharul de dă peste el". Îl recunoaşteţi? Este vorba despre Sinele nostru Superior/Sufletul nostru ceresc/propriul nostru Creator. Psalmistul ştia că acesta este mult mai aproape, că poate să-I spună „Tu", pentru că este aici şi acum, împreună cu el.

Când se foloseşte pronumele la persoana a III-a, psalmistul vorbeşte despre Adevărata Fiinţă, care reprezintă Tot Ceea Ce Este şi cuprinde multitudinea de Fiinţe *trezite*, ne cuprinde pe toţi şi pe toate. Psalmistul nu se mai poate adresa direct, pentru că Însuşi Creatorul este prea departe – încă era nevoie de mijlocitor între Spirit şi Noi. „El mă paşte în păşuni

verzi; El mă duce la ape de odihnă; El îmi înviorează sufletul; El mă povăţuieşte pe cărări drepte."

Psalmul se încheie într-un mod strălucit: „Ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile". Psalmistul ştie: corpul fizic este „casa Domnului" pe Pământ, dar odată ce te-ai trezit din vis, nu se mai vorbeşte despre ani, *ci* despre Eternitate – „întru lungime de zile". Ce frumoasă definiţie a Eternităţii!

Odată format corpul astral, am putut experimenta *dedublarea* astrală, fără să ştiu că fac acest lucru, dar fiind foarte conştientă de călătoriile efectuate şi de sfaturile primite în această lume ascunsă. Tot ceea ce seamănă a basm în Jurnal, s-a întâmplat în „Astral", iar eu am înţeles asta foarte târziu. Nu vă lăsaţi însă păcăliţi. În „Astral", totul este o *iluzie*, de data aceasta mai *subtilă*, mai aproape de adevărata noastră natură.

Importante nu sunt exploziile în lumină şi culoare, lucrurile magice pe care le trăieşti, ci *esenţa* lor, adevărul din spatele lor, lecţiile şi invitaţia lor de a te cunoaşte aşa cum eşti în realitate. Atunci când ai crescut suficient, nu mai este nevoie de aceste artificii, care să te facă să fii mai atent la propria ta Fiinţă. În acel moment, tu *ştii* că eşti toate acestea la un loc! *Maturitatea* începe când *nu* mai este nevoie să vezi şi să explodezi în culori, ca să crezi ceea ce *ştii*.

Până atunci, mesajele trebuie să fie *înţelese* la nivelul minţii omeneşti, iar „revelaţia" ne permite să accesăm *informaţia* pentru nivelul de conştiinţă atins. Şi pentru asta, avem nevoie de *propriile* noastre *simboluri* cunoscute.

Vă amintiţi despre Samiel, Chamuel, Camael şi Samael? Ei bine, într-o zi am înţeles: toate aceste nume sunt doar variante pentru *Samael*. Emisar puternic/vestitor al Divinităţii, arhanghelul „sferei lui Marte" îl *alungă* pe „diavol" (nimeni altul decât propriul nostru Ego) şi ne ajută să înţelegem adevărata cauză a suferinţei.

Cum a funcţionat acest simbol pentru mine? Ei bine, *îngerul* este „vestitorul”, mesagerul care face legătura între noi şi Divinitate. Numele lui Samael începe cu litera „*S*”, care în cartea lui Pierre Grimal – *„Dicţionar de mitologie greco-romană”**, ne conduce la „*şarpe*”. La început, *Kundalini* are forma unui şarpe, apoi *devine* dragon de foc, iar în final este sfera care ne înconjoară. *Dragonii* au fost consideraţi în antichitate, simboluri ale eternităţii şi înţelepciunii. *Dizolvarea* Ego-ului cu ajutorul „Divinei Mame Kundalini” (deseori *asociată* cu Magia), implică *efortul* autocunoaşterii.

* publicat de *Editura Saeculum I.O.* N.Ed.

Este momentul să dăm timpul înapoi, ca să vedem ce am scris în Jurnal. „Uită-te acum în spatele meu. Mi-ai reparat aripile – erau de două ori retezate. Mi se spune ‚Vestitorul’. Mulţumesc! Acum pot să-ţi spun cum mă cheamă. Sunt Samiel.” „Pot să te invit la o plimbare? Să nu te sperii – uneori călătoresc pe un dragon. Sunt Regina Magiei.” „La sfârşit va fi un război puternic, energia veche nu va pleca uşor.”

Bine, veţi spune voi, dar „aripile de două ori retezate”? Ca să înţelegeţi acest simbol, am apelat la cartea *„Căsătoria perfectă”**, scrisă de către Samael Aun Weor: „Caduceul lui Mercur simbolizează măduva spinării cu cei doi şerpi ai săi, care semnalează canalele Ida şi Pingala, pe unde se înalţă Atomii Solari şi Lunari până la creier. Aceştia sunt diezii şi bemolii marelui Fa care răsună în întreaga creaţie. Când Atomii Solari şi Lunari se unesc la baza şirei spinării se trezeşte Şarpele Ignic al puterilor noastre magice. Când *Şarpele* ajunge *la* înălţimea *inimii*, primim *Aripile* Ignice, Aripile Caduceului lui Mercur… Orice Iniţiat care se preschimbă în Pasăre Şarpe poate zbura spre Lumile Superioare, poate intra în diferitele departamente ale Împărăţiei; poate călători în corp astral după

voinţă; poate călători cu Vehiculele Supraastrale; poate călători cu corpul său fizic prin cea de-a patra dimensiune; este o Pasăre Şarpe".

* publicată de *Asociaţia Gnostică de Studii Antropologice şi Culturale (AGEAC).* N.Ed.

Am descoperit şi alte simboluri, pe care vreau să vi le împărtăşesc:

1) *Gabriel* este arhanghel *vestitor*, anunţând fiecărui suflet de lumină vestea bună a înălţării şi uniunea finală cu Dumnezeu (în creştinism este îngerul mesager care a anunţat Mariei că va fi mama lui Iisus);
2) *Trecutul* se regăseşte în *dreapta* noastră... Vă amintiţi? „Cineva, cu fâlfâit puternic şi răcoros de aripi, s-a aşezat încet lângă mine, în dreapta Mea";
3) „*Cartea tibetană a morţilor – Bardo Thodol*" spune că trebuie să treacă 49 de zile pentru ca sufletul unui om mort să se reîncarneze. Dacă apelezi la Kabbala, cele *49 de zile* au un înţeles mult mai profund: este vorba despre moarte şi înviere (49=4+9=13; Arcanul cu numărul 13 conţine „Evanghelia lui Iuda" şi reprezintă „*Nemurirea: Moarte şi Înviere* – indică transformări, schimbare totală, dizolarea Ego-ului, care este reprezentat prin Iuda);
4) Vă aduceţi aminte? „*Cheia* trecutului şi prezentului... este cheia muzicii Sufletului, *muzica* astrelor, muzica Divinităţii." „Muzica celor şapte sfere planetare *este* lira cu şapte corzi." Toate acestea sunt corecte, pentru că „Oceanul de Sunet" este primul creat de către Fiinţa Însăşi, iar explicaţia o regăsim tot în cuvintele lui Samael Aun Weor: „Caduceul lui Mercur simbolizează măduva spinării cu cei doi şerpi ai săi,

care semnalează canalele Ida şi Pingala, pe unde se înalţă Atomii Solari şi Lunari până la creier. Aceştia *sunt* diezii şi bemolii marelui Fa care *răsună* în *întreaga* creaţie";

5) Dar de sferele văzute în Bucureşti, vă amintiţi? Când am scris despre *semnificaţia etapelor din timpul Reconectării** (* informaţii prezentate la pagina 79. N.Ed.) spuneam că „cercul este Uroboros care-şi muşcă coada şi îi dă drumul/cele două cupe ale lui „Daath" s-au întors faţă în faţă, iar cea inferioară a revenit spre cea superioară – Unitatea este regăsită şi *Sfera* Sufletelor luminate reunite cu Creatorul lor". Iar în cartea *„7 Chei pentru atingerea nemuririi. Apocalipsa Sfântului Ioan. Calea de evoluţie a Sufletului"* am găsit: „Plexul laringian este cel al Verbului, a cărui comunicare şi creativitate contactează *sferele* luminoase şi deschid drumul spre tripla iniţiere fizică, animică şi spirituală";

6) Dar cea mai completă simbolistică o regăsim în interpretarea numerelor visate, pe care am încercat să le joc la „Loto". Vi le amintiţi? 33, 3, 4, 11, 22, 30… Acum să încercăm cu ajutorul cunoştinţelor de Kabbala: 33=indecizia; 3=lenea; 4=piatra cubică pe care trebuie s-o dăltuim; 11=„înteţiţi flacăra spiritului cu forţa iubirii"; 22=coroana vieţii, întoarcerea la Lumină, încarnarea Adevărului în noi; 30=Spiritul (Sfântul Duh). Şi-n traducere completă: „Indecizia şi lenea te ţin pe loc în dăltuirea pietrei cubice. Înteţeşte flacăra Spiritului cu forţa iubirii ca să primeşti coroana vieţii, întoarcerea la Lumină şi tu să fii una cu Spiritul".

Este vorba doar despre *propriile* mele simboluri, foarte apropiate de lumea ezoterică…

Toate răspunsurile şi lămuririle la întrebările mele au venit

în timpul călătoriilor din „Astral”. Acolo, când cineva vă vorbeşte, auziţi *propriile* voastre cuvinte, iar ceilalţi devin *adevăratele* voastre oglinzi. Sunteţi elev şi profesor în *acelaşi* moment. Vă amintiţi cum spuneam că ochii celor cu care stăteam de vorbă se schimbau, devenind adânci şi foarte luminoşi? Eram Eu, erau propriile mele cuvinte, într-o formă uşor de înţeles pentru Mine!

La un moment dat, m-am întrebat din ce dimensiune vine propriul meu Creator. Atunci am înţeles că am deja răspunsul, dacă sunt atentă la simbolurile folosite. Alexandra, studenta la kinetoterapie, mi-a spus că aveam „9 perechi de aripi”! Că sunt un „Primordial” şi că noi suntem cei care le-am dat în grijă „elfii fără aripi”, adică pe oameni, fiinţe din dimensiunea a treia. Dar 9+3=12 şi „Creatorii” aparţin dimensiunii a 12-a, aşadar în Bucureşti, în plină zi, sfere de lumină se plimbau nestingherite pe bulevardul Unirii… 9+3=12 are şi un alt înţeles: Arcanul cu numărul 12 este cartea „Apostolatului”, care aduce probe şi durere în timpul încercărilor din cea de-a „Noua Sferă”, însoţite de promisiunea că acestea pot fi depăşite cu ajutorul „Mamei Divine Kundalini”.

Vă mai amintiţi? „Oricine ar fi, sunteţi voi din trecut.” Sunt un „Primordial”, dar acum sunt şi *o nouă* Fiinţă trezită. *Tot* Eu am pornit pe drumul învăţării în a fi Creator *conştient*, dar creaţia mea este acum *alta*, pentru că *am* o altă conştiinţă, *prin* propria mea experienţă căpătată în această lume. Fiinţa Însăşi se *reorganizează* în momentul când eu am devenit o Fiinţă trezită: „După ce s-au terminat toate, înainte de a adormi, am auzit o ‚frecvenţă cântătoare’ foarte înaltă. ‚Stai liniştită, este noua informaţie pe care trebuie s-o primeşti. TOTUL se organizează din nou.’ Într-adevăr, simţeam ca şi cum mă reorganizam...”

La început, percepeam foarte puternic ridicarea din corpul fizic şi întoarcerea; în timp, aceste ridicări şi reveniri

s-au făcut mult mai uşor. Când mergeam noaptea la culcare şi închideam ochii, totul devenea o apă de cleştar, de nuanţe mai închise, iar eu poposeam într-o lume cu „vise" foarte vii. *Simţeam* toate întâmplările prin care treceam, aproape în mod dureros de real. Sentimentele, emoţiile şi gândurile erau uşor de recunoscut, pur şi simplu dureau. În realitate eram în „Astral" şi cum acolo nu mai există corpul fizic care să te protejeze, toate sentimentele, emoţiile şi gândurile sunt mult mai puternice. Pentru mine, noaptea se schimbase în zi.

De la un timp, n-am mai simţit aceste lucruri la fel de intens. Nu înţelegeam de ce nu mai percep ridicarea corpului astral, deşi noaptea trăiam foarte puternic orice „vis" şi eram perfect conştientă. Într-o noapte, am fost mai atentă la ceea ce făceam. M-am văzut cum „păşesc în Astral", fără a mă ridica din propriul meu corp fizic. Am realizat că acum pot intra şi ieşi când vreau din această lume, indiferent dacă este zi sau noapte, pentru că propria noastră conştiinţă a făcut saltul spre planul astral. Noi suntem deja în „Astral", în dimensiunea a patra.

În planul astral există *o zonă* unde dimensiunea a patra se întrepătrunde cu substraturile inferioare ale dimensiunii a cincea. Suntem încă în planul astral şi ne facem ucenicia – până la adevărata maturitate mai este cale lungă de străbătut. Acum suntem încă în etapa când experimentăm toate lecţiile dimensiunii a patra – facem *trecerea* de la stadiul de copil, la cel de adolescent şi chiar dacă adolescenţa, starea dimensiunii a patra, nu ţine mult, *experienţele* ei sunt *esenţiale* pentru maturitatea dimensiunii a cincea.

Însă dimensiunea a cincea *aparţine* de drept planului *mental*, în care se manifestă Spiritul, iar aici corpul *astral* vechi este deja *„trecut"*. Dar şi corpul *mental* vechi trebuie să se purifice şi *să urce*, de pe planul astral al *iluziilor*, pe cel mental al lucrurilor *concrete*. Ca să poţi crea acum, trebuie să părăseşti

planul astral al dorinţelor şi să accesezi planul mental, care aparţine *ideilor*. Vă amintiţi cum am spus că tot timpul am fost convinsă de intrarea Alinei în Barou? Era vorba despre o idee *deja* materializată, *nu* despre o dorinţă.

În dimensiunea a cincea tu *ai* deja *format* „corpul eteric cristalin de lumină". Este vorba în realitate despre „Corpul de Slavă"/„Corpul de Aur al Omului Solar"/„Haina de Nuntă a Sufletului"/„To Soma Heliakon" din vechile scrieri ezoterice. Acest Veşmânt este *compus* din Corpurile Suprasensibile. (Corpul *Atmic* reprezintă sediul Spiritului, puterea şi voinţa divină – este *legat* de corpul *fizic*; Corpul *Buddhic* arată „ca un vas de alabastru fin şi transparent, înăuntrul căruia arde flacăra lui Prajna (Spiritul)*"** – reprezintă *sediul* Sufletului şi este *legat* de corpul *astral*, sediul inimii; Corpul *Cauzal* este *legat* de corpul *mental*, sediul intelectului.)

** „Tarot şi Kabală"* – Samael Aun Weor – publicată de *Asociaţia Gnostică de Studii Antropologice şi Culturale (AGEAC).* N.Ed.

Corpul *fizic*, aflat într-o legătură *intimă* cu propriul nostru corp *eteric modificat*, este cel care *serveşte* drept instrument celor *trei* Corpuri Suprasensibile. Deoarece *ultimul* corp suprasensibil *„fabricat"* este Corpul *Atmic*, care se află în legătură cu corpul fizic, apare senzaţia că „propriul nostru corp fizic rămâne în urmă". Fabricând aceste corpuri suprasensibile, *putem* să încarnăm noul Suflet în corpul fizic, iar acesta *devine* de drept „vehiculul pentru Spirit".

„Corpul eteric cristalin de lumină" *este* chiar *„Merkaba",* noul nostru vehicul, care va fi complet funcţional, după ce omenirea intră în noua realitate. Deşi data nu a fost trecută încă pe bilet, el este cumpărat, noul nostru mijloc de transport în dimensiunea a cincea a pornit şi aşteptăm să-şi facă apariţia în gară. (*„MER"* se referă „la o anumită calitate a luminii, înţeleasă în timpul celei de-a optsprezecea Dinastii a

Egiptului, în urma reorientării religiilor către venerarea unui Dumnezeu al întregii creaţii şi era văzută ca *două* câmpuri rotindu-se în sensuri *opuse*, dar în *acelaşi* spaţiu"; *„KA"* se referă „la spiritul *individual*"; *„BA"* se referă „la interpretarea dată de către spirit *propriei* sale realităţi particulare în realitatea omenească şi este definită ca realitatea fizică sau realitatea corpului în alte realităţi, unde spiritele nu au corpuri".)*

* informaţii de pe *www.floarea-vietii.ro*. N.Ed.

Vă aduceţi aminte ce am scris în ultima parte din Jurnal? „Trăiam o senzaţie de valuri mişcătoare. Tot felul de figuri geometrice au început să se învârtă în jurul meu, să vină spre mine. Le vedeam doar conturul, nu aveau esenţă. Apoi, în jurul meu au apărut nişte ovaluri rotitoare, tot fără esenţă. Picioarele, în zona gleznelor, au început ‚să dea' căldură pe interior. Într-un final, totul a căpătat o culoare albastră, cu nuanţe care se schimbau continuu... Spre sfârşit, era o nuanţă de albastru catifelat, ca de început de noapte. Albastrul se mişca în sus, în valuri. ‚Ce frumos este', mi-am spus. Şi atunci, un gând mi-a şoptit în Mine: ‚S-a activat Merkaba…' Mi s-a făcut frig…"

Am înţeles de ce o perioadă de timp vor exista pe Pământ două lumi diferite: deşi suntem aici, în lumea aceasta, eu şi cei ca mine nu mai aparţinem pe deplin ei – suntem deja supuşi lecţiilor lumii astrale, pe care o vom părăsi în momentul când ne-am finalizat toată ucenicia. Suntem deja aici şi trecem prin experienţele sau lecţiile pe care *noi* ni le-am propus. Vă amintiţi ce am scris în Jurnal? „Este doar ceea ce ţi-ai ales tu să experimentezi… Este doar alegerea ta. Tu ştii de ce ai ales asta."

Ne-am născut „bătrâni", pentru că nu ne-am părăsit propriile noastre corpuri, iar „părinţii noştri din familia de suflet" sunt cei care ne ajută să trecem prin propriile noastre

experienţe. Vechile corpuri astral şi mental trebuie să „ardă” în totalitate, înainte ca să mergem mai departe.

Trebuie să dispară din noi *orice* urmă a emoţiilor şi sentimentelor pe care nu le putem lua, în călătoria spre dimensiunile superioare, unde *creăm* conştient, asumându-ne propria creaţie. Dar mai ales, trebuie să învăţăm să ne *stăpânim* „demonul minţii” – aşa cum suntem noi, este şi creaţia noastră: iubire *sau* frică, ură, furie, toate se regăsesc în ea. Când vom fi gata, vom face pasul următor, spre starea de „a fi” în dimensiunea a cincea.

Mai târziu, vor fi pentru noi „trei lumi în acelaşi moment” – conştiinţa dimensiunilor a 3-a, a 4-a şi a 5-a vor coexista, fiind uşor de observat. Acum, eu am făcut saltul spre conştiinţa dimensiunii a cincea şi mă pregătesc să menţin permanent această stare de conştienţă, totuşi sunt de drept în dimensiunea a patra, pentru că mai am lecţii de învăţat.

Dacă aţi trecut printr-o experienţă asemănătoare celei pe care am trăit-o, aţi făcut „saltul”, dar acum trebuie să învăţaţi cum să menţineţi permanent această stare de conştienţă. Pentru mine, momentul trecerii graniţei dimensiunii a patra a fost când am simţit „cum mă învârteam şi eram vibraţie care curgea în spaţiu”. Iar graniţa dimensiunii a cincea a fost trecută odată cu activarea noului nostru vehicul pentru această dimensiune – „Merkaba”. A doua zi, „m-am simţit cumva ‚imaterială’, mult mai uşoară ca de obicei”.

Acum lucrurile vin pentru noi de la sine şi propria noastră dezvoltare *nu* mai poate fi oprită. Trebuie doar să avem *răbdare*. Înţelegeţi că vechea realitate nu vă poate afecta *decât* dacă voi o aduceţi în propria voastră realitate. Nu uitaţi că „nimic nu se pierde, totul se transformă” şi că Noi doar suntem, indiferent de forma de conştientizare pe care ne-am asumat-o în momentul de Acum: a Fiinţei, a propriului nostru Creator, a unei noi Fiinţe trezite sau a tuturor acestora la un loc.

Orice faceţi, este *perfect*. Universul este atât de inteligent, încât la acest nivel nu pătrund *decât* frecvenţele noastre energetice care sunt pregătite să facă acest lucru. Orice nu este potrivit pentru noua realitate se transformă de la sine în lumină, pentru a ajunge acolo unde îi este locul. Natura ştie ce trebuie să facă şi se descurcă foarte bine de una singură în „curăţarea" propriei energii.

Schimbarea *este* de mult aici, dar acum ea a ajuns foarte departe. Uitaţi-vă *atent* în jurul vostru şi o veţi recunoaşte. Fiţi doar foarte atenţi la ceea ce se petrece cu voi şi în jurul vostru – este singurul lucru pe care trebuie să-l faceţi. Aşteptaţi-vă să vedeţi cum realitatea *colectivă* se schimbă clipă de clipă, dar *nu* vă aşteptaţi să se întâmple dintr-o dată. *Nu* trebuie nimic grăbit.

Bucuraţi-vă că voi ştiţi despre saltul pe care l-aţi făcut şi puteţi vedea saltul pe care îl fac ceilalţi. Ajutaţi-i să-l facă, fiind *doar* observatori plini de iubire şi compasiune. Şi mai ales, bucuraţi-vă de marele dar de viaţă primit – sunt ultimele clipe din vechiul joc, pline de parfumul amintirilor! Savuraţi-le, bucuraţi-vă de ele şi daţi-le drumul! Pregătiţi-vă pentru următorul drum pe care trebuie să-l faceţi! Este unul diferit de tot ceea ce aţi cunoscut, pentru că *fiecare* dintre noi creează în felul său propriu şi aceste creaţii, sub forma unui puzzle uriaş, trebuie să se echilibreze, să se armonizeze şi să formeze o imagine *unitară*.

PAGINI PENTRU ÎNTOARCEREA LA UNITATE

Nu mai am multe de povestit, dar sunt lucruri foarte importante. Am pomenit de mai multe ori despre „întoarcerea la Unitate" şi sigur aţi auzit despre acest lucru. Nu este un proces atât de simplu şi el a început odată cu „proiectul Pământ". *Reîntoarcerea* la Unitate presupune mai *multe* etape, de aceea schimbarea noastră *nu* se poate face dintr-o dată. Este vorba despre *propria* noastră creştere şi evoluţie.

Primul pas a fost făcut de către micuţele şi inteligentele

noastre celule care, printr-o *voinţă* comună, au ales să alcătuiască corpul omenesc, un minunat *exemplu* de perfecţiune şi diversitate *în* unitate. De la ele putem învăţa că toţi suntem perfecţi pentru experienţele şi lecţiile prin care trebuie să trecem şi să acceptăm propria noastră unitate în diversitate.

Acum este momentul să atingem *echilibrul* fizic, mental şi emoţional, proces care începe cu *trezirea* propriei noastre conştiinţe. *Evoluţia* noastră începe cu evoluţia *conştiinţei* noastre şi continuă cu cea a propriului nostru model de *gândire*.

Până la acest moment, cele două emisfere cerebrale funcţionau ca *două* creiere aproape complet diferite. Emisfera *stângă*, analitică, mă ajută să am o gândire logică şi mă *conectează* la lumea fizică, dar nu poate să facă legături subtile, izolându-mă de ceilalţi. Cu ajutorul emisferei *drepte* pot să trăiesc spontan în prezent şi ajung la o înţelegere profundă, creativă, intuitivă. Ea *este* pentru mine o poartă dimensională şi mă *ajută* să devin una cu cel din faţa mea.

Printr-o echilibrare interioară, o armonizare şi o funcţionare *egală* a celor două emisfere obţin *ambele* avantaje, devenind o fiinţă spirituală, puternic ancorată în realitatea materială. O echilibrare *perfectă* a emisferelor cerebrale înseamnă o funcţionare *maximă* a propriei mele Fiinţe. Acesta este pasul de început: o echilibrare, în scurt timp, a celor două emisfere cerebrale. *Noua* structură a creierului *permite* o procesare rapidă, pentru mai multe informaţii simultane.

Acum avem toate condiţiile îndeplinite: o sferă mai *extinsă* de cuprindere a conştiinţei, un nivel *superior* de înţelegere la nivelul minţii şi o nouă structură *unitară* a subsistemelor cerebrale, *capabilă* să proceseze foarte uşor informaţiile şi să înţeleagă aspectele ambelor lumi – spirituală şi materială.

Putem face următorul pas: transformarea fiinţei noastre

psihologice, care trebuie să înveţe să fie o *singură* Fiinţă. Este vorba despre *autocunoaştere*. Ea poate să sperie, pentru că te vezi aşa cum eşti – cu *toate* aspectele tale: emoţiile, sentimentele şi gândurile tale. Le percepi lupta, rivalitatea şi dorinţa de a fi singurul stăpân al personalităţii tale. În Jurnal am scris că „la sfârşit va fi un război puternic, energia veche nu va pleca uşor". Dar era vorba *doar* despre propriul meu război, dintre Ego şi Suflet.

La început ai impresia că altcineva încearcă să intre în spaţiul tău, aşa cum am simţit şi eu. Mai târziu *înţelegi* că eşti *doar* Tu. Este ca atunci când într-o maşină sunt cinci şoferi şi fiecare trece pe rând să conducă. Cinci şoferi şi o singură maşină! Începi să percepi distinct aceste aspecte care sunt doar „Tu". Şi încetul cu încetul, după o observare *atentă*, începi să te cunoşti, să te recunoşti, să te accepţi.

Apoi vin echilibrarea şi armonizarea tuturor acestor aspecte, care altădată se comportau ca nişte entităţi separate. La sfârşit, ele *învaţă* să colaboreze, să formeze o singură Fiinţă. *Fiecare* aspect al nostru *are* acum un rol bine definit – pentru lumea materială, personalitatea noastră este cea mai potrivită. Toate aspectele noastre au învăţat şi au acceptat, printr-o *voinţă* comună, că trebuie să transmită propriile lor informaţii spre *centrul* de comandă al Fiinţei noastre, care poate să le proceseze în mod *unitar* şi ştie ce indicaţii să retransmită la rândul său. Iar acest centru de comandă, *odată* cu apariţia Sufletului în corpul fizic, *este* Spiritul/Adevărata Fiinţă, care acum nu mai are nevoie de intermediar pentru a fi Noi.

Vă aduceţi aminte? „O căldură puternică, senzaţia că ceva încearcă să intre în spaţiul meu… Am auzit câteva cuvinte într-o limbă veche… Am încercat să vorbesc, dar n-am putut să rostesc niciun cuvânt în limba română. Am simţit cum ‚intrusul' iese din spaţiul Meu, că este ‚cuminţit' şi cineva, cu fâlfâit puternic şi răcoros de aripi, s-a aşezat încet lângă mine, în dreapta Mea. Am încercat să deschid ochii, dar nu am putut.

Şi atunci, am simţit căldura de Iubire în interiorul Meu, am auzit ca o chemare blândă şi am simţit cum totul se contopeşte în Mine, într-o mare de Iubire."

A venit momentul să înţelegem că „Lumina" şi „Umbra" sunt *doar* părţi ale Fiinţei, aşa cum le-am descoperit în Mine – fiecare parte a noastră este la fel de preţioasă pentru Noi, iar Fiinţa ne iubeşte pe toţi la fel. Nici nu poate fi altfel, toţi suntem copiii Ei. A venit momentul să ne cunoaştem mai bine şi să ne acceptăm *aşa* cum suntem – să ne echilibrăm, să ne armonizăm, să lăsăm Fiinţa să ne îndrume. A venit momentul „păcii" promise.

În această perioadă, Fiinţa noastră *subtilă* parcurge *acelaşi* drum. *Chakrele* noastre pentru dimensiunile superioare „ajung" în zona propriului nostru corp fizic, pentru ca la sfârşit să se unească *într-o* singură chakră, cea a *Sufletului.* „Nunta alchimică finală" dintre Sufletul omenesc şi Sufletul nostru ceresc, naşterea *noului* Suflet în corpul fizic au avut loc. *Vechile* noastre corpuri subtile (eteric, astral, mental) se purifică, echilibrează, armonizează, modifică, pentru a învăţa *să fie* în „Unitate". Apariţia noului „corp eteric cristalin de lumină", de o frecvenţă mult superioară, influenţeaza în timp propriul nostru corp fizic. Pentru că planul mental *nu* se mai supune legilor spaţiului şi timpului, iar noi am făcut saltul spre acest plan, „tinereţea fără de bătrâneţe şi viaţă fără de moarte" nu mai sunt simple poveşti.

După parcurgerea acestor etape, *noua* „Fiinţă trezită" este *completă* şi pregătită să înţeleagă că „Unitatea" *nu* se încheie aici – facem *parte* din alte organisme *vii* mai mari: o localitate, o ţară, planeta Pământ… Micuţele noastre celule, entităţi cu viaţă proprie, inteligente şi cu o anumită formă de conştiinţă, au înţeles acest lucru înaintea noastră – s-au unit ca

să formeze ţesuturi, organe, porţiuni anatomice sau corpuri omeneşti şi au *ales* să colaboreze.

Dar Pământul este doar o mică parte din Fiinţa unică, eternă, infinită, care este Totul şi Nimicul în acelaşi moment. *Fiinţa* doar *este* şi *raţiunea* Ei de a fi este *autocunoaşterea*. Imaginaţi-vă altfel de celule, de data aceasta nemateriale şi un fel de membrană protectoare, care le cuprinde pe toate şi *creşte* cu fiecare Fiinţă nou trezită. Aşa cum celulele noastre funcţionează în cadrul corpului nostru, noi nu putem fi decât „în Fiinţă", conştientizând că facem parte din Ea – că împreună *suntem* Fiinţa. Suntem copiii Fiinţei, iar Ea este adevăratul nostru Părinte, Tatăl şi Mama, Singurul Creator care a reuşit să se multiplice la *nesfârşit* şi să se autocunoască *prin* El însuşi. Noi *suntem* părţi din Fiinţă care am primit darul de Viaţă şi explorăm propria Sa Creaţie. *Ştiu* acestea şi *nu* trebuie să demonstrez nimic pentru a merge mai departe, în propria mea creştere şi cunoaştere ca „Fiinţă trezită".

Odată cu *maturizarea* noastră, Creaţia creşte în *perfecţiune*. Noi înşine facem ca noile noastre creaţii să se echilibreze, să se armonizeze şi în final, să formeze o imagine *unitară*. Totul *trebuie* să urmeze aceeaşi cale: religia, filozofia, ştiinţa şi tehnica, viaţa noastră de zi cu zi. Până şi cele două teorii atât de disputate până acum, *creaţionismul* şi *evoluţionismul*, nu pot funcţiona decât sub semnul unităţii.

Cei din „primul val" suntem aici să demonstrăm că cele două teorii sunt la fel de adevărate, dar că nu pot funcţiona decât ca un tot *unitar*. Creatorul meu este propriul meu Sine Divin, dar sunt în fapt copilul Fiinţei, care a reuşit să se multiplice la nesfârşit. *Sunt* Sinele meu Divin/propriul meu Creator şi Fiinţa în *acelaşi* moment, pentru că Fiinţa este aici, iar „Eu" *devine* „Noi". Rămân *mereu* copilul Părintelui meu, *dar* sunt *acum* şi o *nouă* Fiinţă trezită, care poate să fie doar acceptând *conştient* noţiunea de a fi „în Fiinţă".

Pentru ştiinţă este uşor de acceptat că Universul este

compus dintr-o matrice *invizibilă* şi că noţiunea de „creaţionism" presupune existenţa unui *tipar* energetic definit, *înainte* ca organismul fizic să apară pe planetă – materia este practic *organizată* de informaţii, reprezentate de tiparele energetice conţinute în matricea invizibilă.

Cu toate acestea, *evoluţia* noastră are loc în mod *natural*. Chiar dacă etapele ei există ca *potenţial* în însăşi Fiinţa noastră, este nevoie de *propria* noastră *activare*. Ea este posibilă şi oricine poate trece cu uşurinţă prin ea, chiar dacă unii au dorit să creadă altfel. *Evoluţia* înseamnă o *nouă* treaptă de conştientizare şi *odată* început procesul evolutiv, el *continuă* în mod *natural*.

Este vorba despre o *„evoluţie adaptivă"*: „evoluţia nu este un proces întâmplător, ci unul voit, în care organismele individuale supravieţuiesc prin adaptare şi se dezvoltă devenind membrii unei comunităţi mai mari. Fiecare participant este un membru interdependent al comunităţii, aducându-şi contribuţia la întreg şi beneficiind, astfel, la rândul său"*.

Mai simplu spus, Natura manifestă *tendinţa* de a ajunge la echilibru şi armonie. *Saltul* evolutiv este făcut *uşor* de către Natură, *începe* cu trezirea conştiinţei noastre şi *continuă* cu fiecare etapă de creştere întru conştientizare.

* *„Evoluţie spontană"* – Bruce H. Lipton şi Steve Bhaerman – publicată de *Editura For You.* N.Ed.

Ştiinţele ezoterice vorbesc despre „cei trei munţi" pe care trebuie să-i urcăm. Fiecare munte este reprezentat sub forma unui triunghi echilateral, cu vârful în mijlocul bazei celui de deasupra sa. După fiecare munte vine o *genune** (* abis, prăpastie. N.Ed.), care reprezintă *propria* noastră *stare* de *vid*, unde *conştiinţa* poate face *saltul* în evoluţie.

Astfel, odată ajuns în vârful unui munte, te afli *şi* la baza

următorului munte de urcat, care se regăseşte într-un plan *superior* de conştiinţă. Este imaginea saltului evolutiv pe care trebuie să-l facem.

Primul munte se referă la *planul* astral şi are reprezentate cele trei corpuri esenţiale: eteric, astral şi mental. *Următorul* munte reprezintă *planul* mental, în care corpul mental din planul astral *devine* corpul *cauzal*. În planul mental, corpul astral are ca şi *corespondent* corpul *buddhic*. Astfel, momentul când *mentalul* nostru este purificat şi *urcat* de pe planul astral al iluziilor pe cel mental al lucrurilor *concrete*, reprezintă *saltul* în evoluţie şi noi am ajuns la baza celui de-al doilea munte.

Odată făcut saltul în evoluţia propriei noastre conştiinţe, acesta se va *reflecta* mai târziu, la nivelul propriului nostru corp *fizic*. Veriga *lipsă* în evoluţie *nu* există pentru că *nu* poate exista. *Saltul* nostru *este* în „Acum" şi „Aici" – suntem *tot* noi, dar complet *schimbaţi*. Evoluţia se petrece sub ochii noştri. Nu există maeştri – în procesul nostru de evoluţie în „Acum", fiecare devine *propriul* său maestru şi nu este nicio calitate în asta, iar „darurile" *devin* simple însuşiri.

Cei din „primul val" suntem aici să vă spunem că toate acestea sunt reale. S-a încheiat o perioadă în multiplicarea Fiinţei, în creşterea şi dezvoltarea Sa: noi doar trebuie să revenim la „Unitate", să înţelegem că nu putem fi decât „în Fiinţă".

Este doar o *nouă* etapă în viaţa noastră de om – este *momentul* să atingem stadiul de „Om Divin"/„Fiinţă trezită", să păşim cu încredere în „dimensiunea a patra", apoi „a cincea" şi să mergem mai departe, spre alte dimensiuni.

Sunt atât de multe de descooperit când conştientizezi cine eşti! Şi oricum, facem parte dintr-o mare *familie* de exploratori. Noi suntem cei prin care Fiinţa îşi *cunoaşte* propria Creaţie şi *prin* care această Creaţie creşte *şi* se schimbă, *fără* a avea vreodată *sfârşit*.

PAGINI DE FINAL: DESPRE RECONECTARE

Fiecare dintre noi îşi alege propria cale de activare, funcţie de ceea ce i se potriveşte cel mai bine. Poate începe oricând şi oriunde, dar întotdeauna *Tu* ai ales calea. Dacă nu eşti încă pregătit, toate vechile căi sunt aici ca să te ajute, iar tu ştii asta şi le vei căuta.

În ceea ce mă priveşte, viaţa m-a învăţat ce înseamnă să fii de unul singur şi totuşi împreună cu ceilalţi. N-am crezut niciodată în „maeştri", ritualuri sau rigoarea şi îngrădirea dogmelor religioase. Trebuia să-mi aleg o cale pe care să mă simt confortabil, care *grăbeşte* mult evoluţia personală şi-ţi permite să evoluezi de unul *singur*. Pe care *Tu* eşti propriul tău maestru. Reconectarea Personală mi s-a potrivit şi am ales-o.

Urmărind evoluţia unora dintre cei care mi-au trecut pragul, am înţeles cât de puţin am mulţumit celor care mi-au dăruit experienţa şedinţelor de Reconectare Personală. Ei au trecut prin viaţa mea ca nişte stele călăuzitoare, mi-au oferit cu dărnicie „darurile Magilor" şi au dispărut, pentru că nu mi-au aparţinut niciodată pe deplin doar mie. Ei sunt ai tuturor şi ai nimănui, pentru că nu fac decât să ne *amintească* de acea Lumină care *suntem* Noi cu adevărat. Şi atunci, noi *devenim* Lumina şi ne *trezim* din falsa realitate, *înţelegând* că momentul nostru de Acum a sosit.

Dacă vă spun că *Magia* sunteţi *voi*, mă credeţi? La seminarul de Vindecare Reconectivă nu înveţi mai multe decat *ştii* deja, dar eşti ajutat să *recunoşti* cu uşurinţă frecvenţa aceasta în tine şi în jurul tău; *înveţi* s-o susţii. Aşa că, dacă vreţi să trăiţi zile de magie adevărată, în încercarea de a vă cunoaşte altfel decât aţi făcut-o până acum, vă invit să mergeţi la acest curs.

Am înţeles că odată ce-ai ales să duci şi tu acest dar mai departe, nu trebuie să te aştepţi la nimic de la cei care au venit la tine. Mulţi vor vrea să se îndepărteze pentru că teama de

necunoscut este încă ghemuită în ei; puţini pentru că le aduci aminte de momentul de „Acum” când ei te-au căutat şi care este mai puţin luminos decât cel de „Acum” de azi; unii pentru că şi-au găsit propriul drum şi pot să se descurce fără ajutorul tău; alţii pentru că vor să creadă că doar ei sunt răspunzători pentru schimbare, uitând repede că adevărata lor Fiinţă, Fiinţa Însăşi înseamnă a fi „Acum” şi „Aici”, tu şi totuşi altul, mereu altul, într-o creştere continuă.

Pentru aceştia din urmă este mai uşor să fie doar „eu”, preferând să uite că sunt „Tot Ceea Ce Sunt – parte din Tot Ceea Ce Este”. Şi nu este nici bine, nici rău. Este *doar* momentul de evoluţie *asumat*. Dacă *încetezi* să fii propriul tău observator, atent *ancorat* în prezent, este foarte *uşor* să *revii* la ceea ce ai fost. Orgoliul, trufia, dorinţa de a fi „cineva” revin în tiparele cunoscute, fără să faci niciun efort. Alţii îţi vor mulţumi prea mult, *fără* să realizeze *cât* din magia săvârşită li se datorează lor înşişi. În toate cazurile, tu trebuie să te dai un pas în spate, să priveşti cu obiectivitate şi să recunoşti jocul.

Odată ce-ai pornit pe acest drum, propria ta transformare în conştiinţă va face să *nu* mai existe cale de întoarcere. Vei dori să fii din ce în ce mai des acea Lumină, vei *recunoaşte* oricând şi cea mai mică umbră de orgoliu, mândrie, invidie, tristeţe, frustrare, teamă sau îndoială care încearcă să se cuibărească din nou în tine. Vei învăţa să te cunoşti din ce în ce mai bine, să te vezi sub toate aspectele tale. Vei reuşi să le echilibrezi şi să le armonizezi, pentru ca în final să vezi cum ajung să se comporte ca o *singură* Fiinţă, *acceptând* raţiunea de a fi a Adevăratei Fiinţe, din care facem cu toţii parte.

Dar până acolo, trebuie să treci, la nivel *conştient*, prin propriile tale frici şi temeri, *adevăratul* văl care-ţi acoperă realitatea. Cu cât vei face mai mult acest lucru, cu atât vei aduce tot mai multă lumină în cel mai ascuns colţ al propriei tale Fiinţe. Astfel, vei înţelege propria creştere, clipă de clipă.

Şi pentru asta, nu trebuie să te aştepţi la mulţumiri din

partea celor care vin la tine. Fii recunoscător că te-au ales drept *martor* al propriei lor creşteri şi te *ajută* să evoluezi mai uşor. Am reuşit, cu dificultate, să *nu* mai vreau să fac „bine" şi am învăţat că *trebuie* să nu forţez nimic, să dau atât cât pot, pentru ca ceilalţi să ia atât cât au nevoie. Trebuie *doar* să fii *prezent* în acum şi aici, puternic *ancorat* în Realitatea ta cea nouă.

Pentru că trebuie să vă spun un „secret": în timpul şedinţelor „normale" de masaj, cine este pregătit, mă simte foarte uşor. Şi vă mai spun un secret: cei care mă simt, nu revin cu uşurinţă, pentru că *întâi* trebuie să-şi vindece frica de mine şi neîncrederea în ceea ce simt – ca să poată merge mai departe, trebuie să-şi *integreze* această experienţă şi să înţeleagă că Ei sunt cei care au creat ceea ce i-a speriat, nu eu – că au aceleaşi „puteri" ca şi mine. Acest adevăr este greu de acceptat, iar fiecare are propriul său ritm de integrare şi înţelegere.

Miracolul Vindecării Reconective şi al Reconectării îl simţi doar când eşti pregătit s-o faci; în rest, sunt lucruri foarte „pământene" – adică NIMIC. Atunci când simţi ceva deosebit, înseamnă că *Tu* eşti atât de *aproape*, încât poţi să *sesizezi* cu uşurinţă, în „practicianul de Vindecare Reconectivă şi Reconectare", *frecvenţa* care *Eşti*. Dacă *Tu* nu eşti aici şi acum, nu se întâmplă nimic. Aşadar, magia sunteţi Voi, nimeni altcineva. Şi un ultim secret: practicând Vindecarea Reconectivă şi Reconectarea nu vă îmbogăţiţi. Puteţi vorbi cu 100 de persoane şi să nu vină nimeni, aşa că *nu* vă osteniţi degeaba – *cine* trebuie să ajungă la dumneavoastră, ajunge *sigur*.

În fond, aceasta este *esenţa* Reconectării: primeşti şi dăruieşti în acelaşi moment, eşti profesor şi elev, înveţi să te cunoşti mai bine, îţi recunoşti cele mai ascunse frici, cele mai tenebroase umbre, cele mai neştiute gânduri, în oglinda pusă la dispoziţie cu dărnicie de cei care vin spre tine. Şi niciodată nu

ştii ce este mai important: să *primeşti* sau să *dăruieşti*, pentru că amândouă se petrec în *acelaşi* moment.

Am înţeles că magia Reconectării Personale *începe* cu o vibraţie apropiată de cea a luminii, identică cu cea a iubirii necondiţionate, care devine *cheia* alchimiei noastre. Se întâlnesc doi oameni la care chakra inimii este *puternic* activată, ceea ce face să existe un *potenţial* electromagnetic de a deschide şi următoarele chakre. *Fiecare* este *pregătit* să dea şi să primească. Unul ştie deja ce şi cine este, conştientizând că El reprezintă Reconectarea – celălalt este pregătit să accepte acest lucru.

Se produce o *creştere* mare a frecvenţei de vibraţie a câmpului electromagnetic, care *acţionează* asupra *pinealei* şi determină emisia de *DMT*, ce declanşează *trezirea* energiei noastre primordiale, iar *prin* conştientizarea propriei *esenţe*, transformarea începe. De aici porneşte propria noastră schimbare, mai mult sau mai puţin spectaculoasă, dar întotdeauna *definitivă*.

Şi în timpul acestei întâlniri a luminii cu Lumina, *fiecare* primeşte şi înţelege doar ceea ce este *potrivit* pentru *acel* moment de evoluţie a propriei sale Fiinţe. Doar atât cât este *pregătit* s-o facă. Şi mai ales, cât a *dorit* s-o facă. Faimă sau bani, servicii bine plătite, vindecări mai mult sau mai puţin spectaculoase, evoluţie spirituală sau frânturi din Adevărul absolut, toate *sunt* ca şi *potenţial* în noi, toate sunt *dorinţele* noastre cele mai *puternice*, dar *ascunse* conştientului nostru. Toate *sunt* parte din planul nostru *iniţial* pentru această viaţă şi *aşteaptă* să fie transpuse în realitatea *noastră*.

Reconectarea este darul magic care aduce la *suprafaţă* aceste dorinţe, pentru ca *noi* să le *transformăm* în noua noastră *realitate*. Dar toate acestea *sunt* la nivelul Fiinţei noastre, *nu* la nivelul Ego-ului. Oricum ar fi, Reconectarea Personală funcţionează. Pentru mine a funcţionat. Adevărata mea Fiinţă a

dorit să revină „Acasă”, dar să rămână şi aici, pentru marea schimbare – asta am primit ca dar din partea Reconectării. „N-ai fost nicăieri până nu te-ai întors acasă” – spunea cineva mult mai înţelept decât mine. Iar eu asta am făcut. M-am întors „Acasă”, ca să-mi amintesc pe unde am umblat, am stat să mă odihnesc şi am pornit din nou la drum. Aşa am *redevenit* şi eu „Acasă”.

Acum vă invit să vedeţi sau să revedeţi filmul SF „Sfera” cu alţi ochi. Omenirea este pregătită să primească „darul” venit din ceruri – suntem suficient de puternici, curajoşi şi dispuşi să trecem la nivel *conştient,* prin propriile noastre *frici*. Acum putem să *recunoaştem* falsa realitate, care se *bazează* pe imperiul fricii. Putem înţelege că toate fricile sunt false, dar că ele trebuie să pară reale, ca să le depăşim şi să le primim „darul”.

Şi înţelegând toate acestea, avem cheia ieşirii din „Matrix”. Trebuie doar să acceptăm că fiecare Fiinţă are *propria* ei creştere. Oricând vor fi unii mai departe în înţelegere decât noi, mai puţin departe sau la acelaşi nivel de înţelegere. Şi cu cei care sunt ca şi noi în „Acum”, începe noul joc al „Unităţii” – „Noul Pământ” pentru fiecare dintre noi.

Am realizat complet *vechea* mea misiune, aceea de *a conştientiza* că Eu şi toţi cei pe care-i întâlnesc suntem Dumnezeu/Adevărata Fiinţă umblând pe Pământ; am *înţeles*, chiar dacă pentru o clipă, propria noastră esenţă, cât de mult înseamnă pentru noi Lumina *şi* iubirea necondiţionată. „Înălţarea” în corpul fizic a început…

Am încercat să vă spun multe, dar nu trebuie să mă credeţi. Aduceţi-vă aminte că este doar un adevăr posibil, în multitudinea de adevăruri care compun „Adevărul final”. Aveţi *răbdare* să vă revelaţi *propriul* adevăr şi odată aflat, *credeţi* în el cu tărie şi *nu* vă îndoiţi nicio clipă de realitatea lui. Credeţi în voi şi faceţi alegerile care vin din Suflet. Fiind *în* propriul

vostru adevăr, puteţi *merge* mai departe, ca să ajungeţi în sfârşit, la Singurul Adevăr.

Este singurul sfat pe care pot să-l dau din toată inima. Şi un singur adevăr care ştiu că nu se poate modifica pentru mine. Acela că există *o singură* Fiinţă, care reprezintă Tot Ceea Ce Este şi din care toţi şi toate facem parte. În fapt, *suntem* însăşi Fiinţa. Spuneţi-I cum vreţi: Marele Arhitect/Adevărata Fiinţă/ Dumnezeu/Alah/Buddha, etc. Niciodată nu se va supăra pe voi, pentru că nu este altceva decât *Iubire*.

Şi-acum, gata cu vorba. Sunt membru de drept al echipei „Noul Pământ" şi am treabă. Creez propriul meu colţ de Rai. Şi vă sfătuiesc să faceţi şi voi la fel. Învăţaţi să trăiţi şi urmaţi-vă visul. Succes, călători! Drum bun şi vă iubesc.

Cu drag, Steluţa

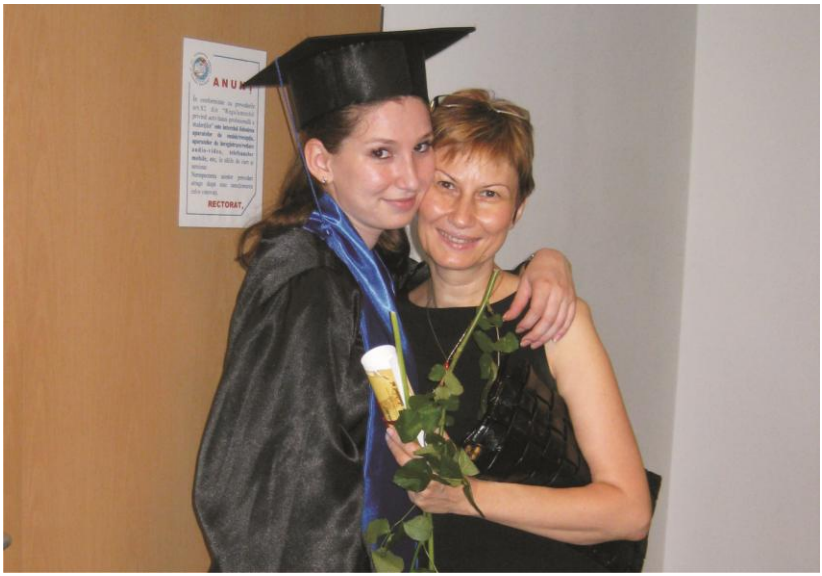

**Un început de drum pentru Alina şi eu,
înainte de Magia Reconectării**

Doar Eu, după Reconectarea Personală

S-au despicat apele...

Ceaţa alburie de la bucătărie

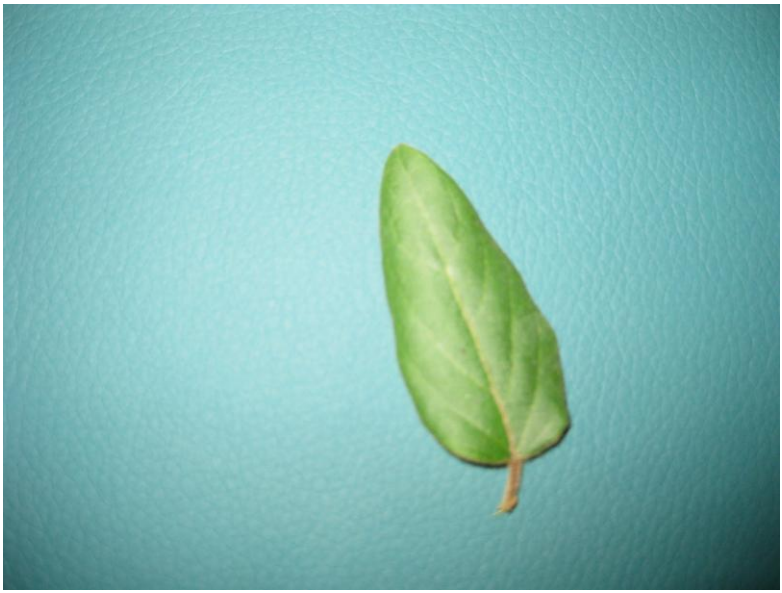

Frunze cu şi fără şedinţe de Vindecare Reconectivă: prima zi

Frunze cu şi fără şedinţe de Vindecare Reconectivă: după 3 zile

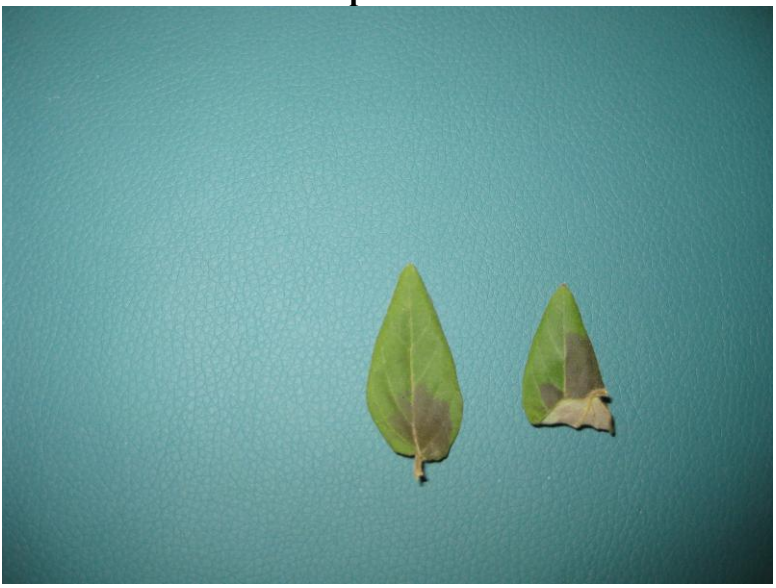

Frunze cu şi fără şedinţe de Vindecare Reconectivă: după 7 zile

Irizări de verde...

Cu viaţă şi fără viaţă...

Prietenii mei blânzi

O familie fericită şi geamul meu de la bucătărie

E-mail către Doug:
Senzaţia de „ceva trebuie făcut” a dispărut...

On the Experience of Personal Reconnection (24th-25th of October, 2010, Bucharest, Romania)
I hope my story will not sound too strange to you. Last week I found out more about the changes that I am going through, so I decided to describe these experiences, hoping that they might be useful to you:

- On the first night after the Reconnection, the “Kundalini snake” woke up inside me. Initially, I had the feeling that I was burning on the inside, and then I felt like my interior became icy cold. I had the feeling that my body was changing – one cell at a time. This cycle repeated three times during this first night.
- During the next 10 days, these physical symptoms continued, following a specific pattern. In my case, the number 3331114413 can represent this pattern. I believe the whole 10-day experience needs to take place at 3 different times – I have experienced 2 of these cycles so far. I believe that the pattern mentioned above is a key for the ethereal body, which becomes activated only when the soul and body are prepared for the change. The key is of pre-set, personal nature, which could be different for other people. Nevertheless, the whole experience needs to be perceived as a way to activate one’s ethereal body.
- I had and still have doubts related to the accuracy of my personal key, but, assuming the key is correct, there are a few interesting details about it that I would like to outline:
    1. 33311=5 digits; 14413=5 digits; (3+3+3+1+1)+ (1+4+4+1+3)=11+13=24*3 (number of cycles)=72 =7+2=9
    2. 5: The number 5 represents the manifestation of the Eternal Being’s consciousness and mind, whose spirit circulates across Matter and across the 5 elements of nature. It also represents the “He” letter – this letter helps the human being begin its change into the celestial being. This part made me thing

about the "old human being/new human being" paradigm.

3. 11: The number 11 represents the manifestation of the new human being's wide-open consciousness at a superior level. It transmits the message of the "gods", disrupts obsolete earthly structures, and creates a new dimension to encourage reconnection.
4. 13: The number 13 facilitates change, an ending, a mutation or a new cycle – it is the one that opens the zodiac of the evolutionary spiral.
5. 24=12+12. The number represents the completeness of the divine and the human entities.
6. 72: In Kabbalah, Jehovah's sacred name is decomposed in 72 explicative names ("Solomon's clavicles").
7. 9: This number is the square root of 3, multiplication that symbolizes the return to Unity. It is the number of a new cycle; the end of the previous cycle allows for the mystery of a new one, which will begin in a new dimension.
8. 333: This number represents sacred communication (the natural order of the Universe), the first divine human-being, the mystery of the Trinity, the resurrection of the Son, the desire to unite one's own will with God's, the connection with evolution, and the relationship mind-body-spirit.
9. 111: This number represents the Trinity.
10. 3: This number represents the Holy Ghost, which will bring life to the Matter. It symbolizes the perfection of the Trinity.
11. 441: I believe this number is accurate, since the kabbalistic value of Adam is 1+4+4=9. Since Adam fell and now rises again, his key is reversed, 4+4+1=9.
12. The whole key made me think of: "In the name of the Lord (333), of the Son (111; 441), and of the Holy Ghost (3)", which, in reverse order is

3144111333, the mirror reflection of the key that I experienced, 3331114413.

- After the first 10 days, unexpected events started happening in my life, and I experienced strong emotional states (for example, my job position got restructured and I had to leave the company I was working for). I believe these events led to the activation of 5 additional chakras (bright gold, bright emerald-green, bright white, dark indigo, bright purple-white). I was color both on the inside and on the outside; I was only bright, unearthly color.
- I know that my metamorphosis is not yet complete, that I still have a long way to go, but I feel like I am getting closer. I have lived many interesting experiences, and my body started getting healthier, although some of the health problems I used to have are still not completely healed.
- Throughout the period of time following my Reconnection, I have been keeping a journal. Although the structure of this journal is not perfect, its material could be used for a publication, should this type of information be helpful for other people going through a similar process.
- I know that a certain critical mass is required (144,000 is the number of the chosen ones); I know that once enough people have experienced the activation of their personal key, the awakening process will be easier for others; I know that everyone will eventually go through the same process (in this life or in another life); I also know that this change is more profound than what it might superficially seem to be. Finally, I know that I have a great need to interact with other people like me!